

86 වන කාණ්ඩය
10 වන කලාපය

සිකුරාද
1969 අගෝස්තු 22

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාතාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත (1969-70) [අවම වෙන් කළ දිනය]
[නි. 1765] :

දෙවන වර කියවීම—විවාදය කල් තබන ලදී.

කල් තැබීමේ යෝජනාව [නි. 1955]

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු [නි. 1961]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

ஒதுக்கீட்டு மசோதா (1969-70) [ஒதுக்கப்பட்ட எட்டாம் நாள்] [ப. 1765] :

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 1955]

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள் [ப. 1961].

Volume 86
No. 10

Friday
22nd August 1969

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

APPROPRIATION BILL (1969-70) [Eighth Allotted Day] [Col. 1765] :

Second Reading—Debate adjourned

ADJOURNMENT MOTION [Col. 1955]

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 1961]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

නියෝජිත මන්ත්‍රි මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1969 අගෝස්තු 22 වන සිකුරාදා

வெள்ளிக்கிழமை, 22 ஒகஸ்ட் 1969

Friday, 22nd August 1969

ප්‍ර. හා. 10 ට මෙන්ම මන්ඩලය රැස් විය. කළා
නායකතුමා [ගරු එස්. සී. පර්ලි කොරනා]
මිලාසනාරුඨ විය.

சபை மு. ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [கௌரவ எஸ். சி. ஷேனி கொறையார்] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 10 A.M., MR. SPEAKER [THE HON. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

“வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

කළානායකයා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The position is the same as yesterday. Not one of the Members who have given notice of Questions is present. The Answers that have been received from the Ministers will be published as Written Answers. A month's time has been asked for to answer Question No. 3. The request is allowed.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත,
1969-70

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1969-70

APPROPRIATION BILL, 1969-70

කල් තබන ලද විවෘත නව දුරවත් පවත්වනු
පිණිස නියෝගය කියවන ලදී. ඊට අදාළ ප්‍රශ්නය
[අලෝඪන 2.]

“කෙටුම්පත් පණත දැන් දෙවන වර කියවිය යුතුය”—[ගරු වන් නිත්‍යායක].

ප්‍රශ්නය යළිත් සහතික කිරීම ලදී.

ஓகஸ்ட் 2 ஆம் தேதிய வினா மீதான ஒத்திவைக்கப்
பெற்ற விவாதம் மீள ஆரம்பிப்பதற்கான கட்டளை
வாசிக்கப்பட்டது.

“மசோதா இப்பொழுது இரண்டாம் முறை மதிப்பிக்கப்படுமாக.”—[கௌரவ வன்னிநாயக்க]

வினா, மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Order read for resuming Adjourned Debate on Question—[2nd August.]

“That the Bill be now read a Second time.”—[*The Hon. Wanninayake.*]

Question again proposed.

වි. බි. තෙත්තකෝත් මයා. (දුඹුල්ල)

(திரு. ரீ. பி. தென்னகோன்—தம்புளை)

(Mr. T. B. Tennekoon—Dambulla)

ගරු කථානායකතුමනි, අය වැය
ලේඛනය ඉදිරිපත් කළ ගරු මුදල්
ඇමතිතුමා දැන් මෙහි නැතත් අපේ ඉතාම
හිත මිත්‍ර උප ඇමතිතුමා සිටින මේ අවස්ථා
වේදී මට වචන සවලපයක් කථා කරන්නට
අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සතුටු
වෙනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කාටවත්
කරන්නට බැරි වූ හපන්කමක් කර තිබේ
නවා. එනම් පිට පිට පස් වතාවක්ම
මුදල් ඇමතිකම දරමින් අයවැය ලේඛන
පහක් ඉදිරිපත් කිරීමයි. එතුමා මේ
හපන්කම කළේ වි නමුත් දේශගාමක
මිනිසුන් හැටියට අපට කොයි අන්දමකින්
වත් ඒ හපන්කම ගැන සතුටු වන්නට
පුළුවන්කමක් නැත්තේ ඒ පස් වන අය
වැය ලේඛනය පිළිබඳව මුදල් ඇමතිතුමා
ගේ කථාව අපේ භාෂාවෙන් නොව විදේ
ශීය භාෂාවකින් වූ නිසයි. ගරු මුදල්
ඇමතිතුමා පළමුවන අයවැය ලේඛනය
ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී සිංහලෙන්
පටන් ගෙන හුඟක් දුරට කථාවත් සිංහ
ලෙන් කළා. ඊළඟට දෙවැනි අයවැය
ලේඛනයෙන් ඊට වඩා ටිකක් සිංහල අඩු
කළා. තුන් වන අයවැය ලේඛනයෙන්
තවත් ටිකක් සිංහල අඩු කළා. සතරවැනි
අයවැය ලේඛනයෙන් සිංහල යන්නම්
ගැවා පමණයි. අවසාන වශයෙන් පස්වන
අයවැය ලේඛනය සම්පූර්ණයෙන්ම
ඉංග්‍රීසියෙන්—

එන්. විමලසේන මයා. (මුදල් ඇමතිගේ
ප්‍රාදිප්තින්තු ලේකම්)

(திரு. என். விமலசேன—நிதி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. N. Wimalasena—Parliamentary Secretary to the Minister of Finance)

තැන, තැන, සම්පූර්ණයෙන්ම නො

වෙයි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ඩී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

බොහොම විකසි. වචනයයි දෙකයි. සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ ඉංග්‍රීසියෙන් ප්‍රකාශ කළා. මේ අනුව එතුමා යන්නේ කොයි පැත්තටද යන්න සාමාන්‍ය උදවියට පෙනෙනවා. නමුත් අප බලාපොරොත්තු වන්නේ ඒක නොවෙයි. මේ රටේ ජනතාවට සේවයක් කරන්නට වුවමනා නම් සිංහලෙන් වැඩ කරන්නට අමාරු උදවිය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් විකෙන් වික අඩියෙන් අඩිය සිංහල පැත්තට යන්නට ඕනෑ. එහෙම නැතිව එංගලන්තය දෙසටත් ඇමරිකාව දෙසටත් යෑමෙන් දේශීය වැඩට රුකුලක් නොලැබෙන බව මා මතක් කරනවා. අපේ හිතවත් අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ උප ඇමතිතුමා (එම්. එච්. එම්. නයිනා මරික්කාර් මයා.) මේ අවසාවේදී ගරු සභාවේ ඉන්නවා. සමහර විට එතුමාට සිංහලෙන් යම් ප්‍රශ්නයකට උත්තර දෙන්නට බැරිව ඇති. සිංහල තේරුණාට දැනුම ප්‍රමාණවත් නොවන නිසා සිංහලෙන් කළා කළොත් වරද්දෝ යන සැකය එතුමා තුළ ඇති. එහෙම වුණත් ඇත්ත වශයෙන්ම ක්‍රම ක්‍රමයෙන් විකෙන් වික සිංහල භාෂාව කරා පැමිණෙන්නට සූදානම්ව සිටින වග මට පෙනෙනවා. කෙදිනක හෝ මේ කායඝීය කරන්නට පුළුවන් වන්නේ අන්න ඒ පිළිවෙලටයි. නමුත් සිංහල මිනිසුන් මධ්‍යයේ උපන් සිංහලම පරම්පරාවල උදවිය මේ පිළිවෙලට වැඩ කරන්නට යාම ඇත්ත වශයෙන්ම කණගාටුදායක සිද්ධියක් බව මා මතක් කරනවා.

ගරු කළානායකතුමනි, මේ ආණ්ඩුව සෑම ස්ථානයකදීම වාගේ කළා කරන වගාව ගැන මා මූලිකම වචන සවල්පයක් ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි. විශේෂයෙන්ම අපේ ප්‍රදේශවල තමයි මේ වගාව දියුණු කර තිබෙනවාය කියන්නේ. මේ ආණ්ඩුව බොහොම තදබල ලෙස වගාව ප්‍රචාරය කරනවා. ඒ ප්‍රචාරය නම් එතරම් ලෙහෙසි පහසු ප්‍රචාරයක් නොවෙයි. මේ ප්‍රචාරය ගැන මට යම් දෙයක් කල්පනා වෙනවා. අපේ ගම්වල යම් යම් ස්ථානවල සොහොන් හුම් තිබෙනවා. යම් යම් ස්ථානවල තුන්ම හංදි තිබෙනවා. ඔය ස්ථානවල හොල්මන් තිබෙනවාය කියා ගම්වල කළාඩක් තිබේ

නවා. අසවල් ස්ථානයේ හොල් මතක් තිබෙනවාය කියනවා. හොල්මතක් තිබෙනවාය, යකෙක් අරක්ගෙන සිටිනවාය යන මේ බිය නිසා මිනිසුන් සවස 6න් පසු ඒ ස්ථානයෙන් යන්නේ නැහැ. යනත් දෙතුන්දෙනකු එක්ව මිස තනි කෙනකු නම් කොහොමවත් යන්නේ නැහැ. හොල්මතක් තිබෙනවාය යන ප්‍රසිද්ධිය නිසා ඇති වුණු බිය මිස ඇත්ත වශයෙන්ම එතැන හොල්මතක් නැහැ. සිත එඩිතර කෙනකු එතැනින් තනිව ගියොත් එහි හොල්මතක් නැති බව අවබෝධ වෙනවා. එමෙන්ම, “වගාව, වගාව”, යනුවෙන් මේ රජය කොයිතරම් ප්‍රචාරය කර තිබුණත් මේ රටේ ඇති වගාවක් නැහැ. අපේ ප්‍රදේශවල මිනිසුන් පාන් කනවායයි වරක් මා මෙහිදී කී විට, “ඒ ඔවුන්ට සල්ලි වැඩි නිසාය” යි ගරු අගමැතිතුමා කීව්වා. එහෙත්, හෙට අනිද්ද වන විට අපේ ප්‍රදේශවල මිනිසුන්ට සහනදායක වැඩ දෙන්න සිදු වී තිබෙනවා. මෙසේ සහනදායක වැඩ දීමේදී පිරිමියකුට රු. 1.40 බැගින් ස්ත්‍රියකුට රු. 1.00 බැගින් තරුණයකුට ශත 90 බැගින් දෙන්නට යන බවයි පෙරෙයිද මේ සම්බන්ධ සාකච්ඡාවක් කවිචේරියේදී පැවැත් වුණු අවසාවේදී මට දැනගන්නට ලැබුණේ. මේ විධියට සහනදායක වැඩ දෙන්න සිදු වී තිබෙන්නේ ඒ මිනිසුන්ට සල්ලි වැඩි වී තිබෙන නිසාද? ගම්වල කිසිම මිනිසකුගේ අටුවක කොටුවක වී ඇටයක් කුරක්කන් ඇටයක් හෝ වෙන කිසිම දෙයක් හෝ නැති බව දිසාපතිවරු තුන් මට කීව්වා. ඒ අතර අපේ පළාත්වල ගොවීන්ගේ ගොවිතැන මැරී ගියා. ඒ නිසා ඔවුන්ට ණය ගෙවා ගන්නට බැරි වුණා. එහි විපාකයක් වශයෙන් එම ගොවීන්ගේ පවුල්වල භාල් කුපන් රජය විසින් කපා ගත්තා. දැන් ඔවුන්ගේ ගෙවල්වල වී ඇටයක්වත් ඇත්තේත් නැහැ; කුපන් භාල් ලබා ගන්නත් බැහැ; රු. 1.40 සහනදායක වැඩ කොට ජීවත් වන්නට ඔවුන්ට පුළුවනමක් නැහැ. එපමණක් නොවෙයි, ඒ සහනදායක වැඩ හැම පළාතකම හැම කෙනකුටම ලැබෙන්නේත් නැහැ.

නමුත් නාන්සේලාගේ පළාත්වල මිනිසුන් කිරෙන් පැණියෙන් කා ජීවත් වුණත් අපේ පළාත්වල නම් එවැනි තත්ත්වයක් නැහැ. දඹුල්ල කොට්ඨාශයේ

ගෙවල් 12,500ක් පමණ තිබෙනවා. මේ රට ගොවි රටක් වුවත්, වගාව දියුණු යයි තමුන් නාත්සේලා කොයි තරම් ප්‍රසිද්ධ කළත්, මගේ කොට්ඨාශයේ ඇති ගෙවල් 12,500 න් ගෙවල් 200 කවත් උදවිය දෙවේල කන්නේ නැති බව මට ස්පර්ශයෙන්ම කියන්නට පුළුවනි. ඔවුන් එක වේලක් කන්නේත් ඉතා අමාරු වෙන්. තත්ත්වය එසේ වුවත්, මේ රටේ මිනිසුන් අද තරම් හොඳට කාලා ඇදලා ජීවත් වුණු යුගයක් මින් පෙර කවදාවත් තිබුණේ නැතැයි ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කියා තිබෙනවා. ඒ කියමනෙන් මට පෙනී යන්නේ, ඊරියගොල්ල ඇමතිතුමා වැනි අයත් එතුමාගේ පරම්පරාවේ අයත් දැන් කාලා ඇදලා ජීවත් වන තත්ත්වය අනුව එතුමා මුළු රටම ගැන කල්පනා කරන බවයි. රටේ එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙද්දී මේ රටේ වගාවේ දියුණුවක් තිබෙනවා යයි කීම හිතායක් පමණක් බව මා මේ ගරු සභාවේ කියනවා. රටේ මිනිසුන්ට හොඳට කන්නට අදින්නට, හොඳින් ජීවත් වන්නට අවස්ථාවක් තිබෙනවා නම් මොන ආණ්ඩුවක් තිබුණත් අපට කමක් නැහැ. අපේ ජනතාවට යහපතක් වන පිළිවෙලක් තිබෙනවා නම් අපට මන්ත්‍රීන් වන්නට වුවමනාවක් නැති බවත්, කවුරු මන්ත්‍රී වුණත්, කවුරු ඇමති වුණත්, කවුරු ආණ්ඩු කළත් අපට කමක් නැති බවත් මා මේ ගරු සභාවේ මීට පෙර කිහිප වරක්ම ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. අපේ ගොවීන් සිටින පළාතක් වන දඹුල්ල ප්‍රදේශයට නම් වගාව ගැන එතරම් සතුටු වන්නට පුළුවන්කමක් නැති බව මේ අවස්ථාවේදී කණගාටුවෙන් මතක් කරන්නට ඕනෑ.

අපේ කණ්ඩලම ජනපදයේ ගොවීන් 49 දෙනෙකු පෙරේදා—20 වැනිදා—මා හමුවී ඔවුන්ට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන දුෂ්කරතා ගැන මට කරුණු කියා සිටියා. මේ කණ්ඩලම ජනපදයේ වැඩිම අස් වැන්න ලැබුණු උදවියට ලැබී තිබෙන්නේ අක්කර 3කට බ්‍රසල් 45 යි. මේ උදවිය රු. 550 බැගින් ණය මුදල් ලබාගෙන තිබෙනවා. මේ අන්දමට ණය ලබාගෙන තිබෙන ගොවීන් 49 දෙනෙකුගේ පවුල් වල කුපන් සම්පූර්ණයෙන්ම කපාගෙන තිබෙනවා. මේ උදවිය රු. 26,000ක් ණය අරන් තිබුණා. එයින් ඔවුන්ට ලැබී ගිය

නට පුළුවන් වුණේ රු. 12,000ක් පමණයි. ඉතිරි රු. 14,000 වෙනුවෙන් මේ ගොවීන් ගේ කුපන් කපාගෙන තිබෙනවා. අපේ ජනපදවල ගොවීන්ට වෙන කිසිම ආදායමක් ඇත්තේ නැහැ. කුණ්ඩසාලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (විජේසිරි මයා.) මේ ජනපද වාසීන් ආශ්‍රය කරන නිසා එහි තත්ත්වය එතුමා හොඳට දන්නවා. අද ඔය කුඹුරු වලින් ලැබෙන වී ටිකෙන් නොයෙක් විධියේ දුෂ්කරතා මැද තමයි, ඔවුන්ට ජීවත් වෙන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. දරුවන්ගේත්, මව්පියන්ගේත්—පවුලේ සියලු දෙනාගේම—හාල් කුපන් ටික ණයට කපාගෙන තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ඇෆ්ස්සන්කාරයින් කියා ණය දෙන නපුරු මිනිසුන් කවි පියක් මේ රටේ හිටියා. තවත් හෙට්ටින් කියා කොටසකුත් හිටියා. හෙට්ටි නම් මා හිතන්නේ දැනුත් ඉන්නවා. පඩි දවසට කාර්යාලය ලිහට ඇවිත් ණයකාරයින්ගේ බෙල්ලෙන් අල්ලා ගන්න එ ණය දෙන ඇෆ්ස්සන්කාරයින් අපේ ආණ්ඩුව බලයට පත්වුණාට පසු දෙසියන්ගේ පිහිටෙන් නැතිව ගියා. එහෙත් මේ ආණ්ඩුව ඇෆ්ස්සන්කාරයන්ටත් වඩා කෲර අන්දමින් ණයේදී ක්‍රියා කරන බව මා කියනවා. ලෝකයේ කොයි රටකවත් ණයකාරයින් ගෙන් බත්පත උදුරා ගන්නේ නැහැ. ණය හිමියකු කවදාවත් මිනිහෙකුගේ බත්පත උදුරා ගන්නේ නැහැ. එහෙත් මේ ආණ්ඩුව ණය ලබාගත් ගොවීන්ගේ; අස්වැන්න පාඨවුණු ගොවීන්ගේ, බත්පත උදුරා ගන්නා. ඒ මිනිසුන්ට ආදායමකුත් නැහැ; වී ටිකත් නැහැ; නිකම් දෙනවාය කියන හාල් සේරුවත් නැහැ. කුඹුරු අස්වැන්න අඩු වීම නිසා ණය ගෙවා ගන්නට බැරි වූ අපේ ප්‍රදේශයේ ගොවි පවුල්වල හාල් කුපන් කපා ගැනීම නිසා අද ඒ ගොවීන්ට ජීවත්වන්නට බැරි තත්ත්වයක් උදා වී තිබෙන බව මා කණගාටුවෙන් මතක් කරනවා. එක් ගොවියකුට අයත් අස්වැන්න කපා ගොඩ ගසා තිබෙද්දී යම්කිසි හේතු වක් නිසා ගින්නෙන් පිළිස්සී ගියා. පිළිස්සී ගිය කොළ ගොඩ පෙනෙන්න තිබෙද්දීත් නිලධාරීන් පැමිණියා, කුපන් කපා ගන්න. මා එම ක්‍රියාවට විරුද්ධව විදුලි පණිවුඩ දෙක තුනක් එව්වා. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙවැනි අන්තරාවලට වැටී සිටින උදවියගේ කුපන් කපා ගන්නවා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ව. බී. තෙන්නකෝන් මයා.]

නම් ඒ අය ජීවත් වන්නේ කොහොමද? ගරු කථානායකතුමනි, අපේ ප්‍රදේශයේ තිබෙන ආරෝග්‍යශාලාවල රෝගීන්ට ආණ්ඩුවෙන් කෑම දෙන්න බැරි නිසා, ග්‍රාම සේවක මහතුන් ලවා අංක 50 දරන කුපන් කොටස කපා ගැනීමේ වැඩ පිළි වෙළඳක් ගෙන යනවා. අංක 50 දරන කුපනය පූජා කරන ලෙස දිසාපති තුමා නියම කර තිබෙනවාය, එම ඉල්ලීම ඉටු කරන්න ඕනෑය කියමින් ග්‍රාම සේවක මහතා ගම් මුන්ගෙන් කුපන් කොටස කපා ගන්නවා. ග්‍රාම සේවක මහතා අසතුටු කරන්න බැරි නිසා ඊට ඉඩ දෙනවා. මෙය හරියට භික්ෂුන්ගේ පාත්‍රයේ හෙහනුරා වැටුණා වාගෙයි. ආණ්ඩුවට, ආරෝග්‍යශාලාවල ඉන්න රෝගීන්ට කන්න දෙන්න බැරි නිසා ගම්මුන්ගෙ කුපන් කපා ගන්නවා. මෙන්න මේ පිළිවෙලටයි, වගාව දියුණු වී තිබෙන්නේ. රෙදි පුශ්‍යය ගැන බැලුවත් එහෙමමයි. මේ පුශ්‍ය එකක්වත් නියම අන්දමට විසඳා තිබෙනවායයි අපට පෙනෙන්නේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, නියම වෙලාවට හදවත් යන බව මා එදත් සඳහන් කළා. නමුත් අපේ රටේ තිබෙන දුම්පියෙන් හෝ බස් පියෙන් නියම වෙලාවට යන්න බැහැ. බස් රථ එන විට පෝලිමේ දහයක් දොළහක් එනවා; නැති කොට ඇත්තෙම නැහැ. අපේ ජනසතු සේවා ඇමතිතුමා මේ අවස්ථාවේ මෙහි සිටීම ගැන මා සතුටු වෙනවා. මා උදේ තේ බොන්න යන විට දඹුල්ල නගරයේ බස්වලට සිටි මිනිසුන්, මා දවල් කෑමට යන විටත් බස් නැතුව බලා සිටිනවා දකින්න ලැබෙනවා. කැස් බැවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සෝමවීර චන්ද්‍ර සිරි මයා.) එදා කීවා, ඔක්කොම බස් යන්නෙ මට්ටක්කුලියට කියා. මහරගම සිට මට්ටක්කුලියට, රත්මලානේ සිට මට්ටක්කුලියට, ගල්කිස්සේ සිට මට්ටක්කුලියට, මේ හැම ප්‍රදේශයකම සිට මට්ටක්කුලියට බස් ධාවනය කරන බව ඒ මන්ත්‍රීතුමා කීවා. දඹුල්ල පැත්තෙන් මට්ටක්කුලියක් තිබුණා නම් ඒ ප්‍රදේශයටත් බස් යවන්න තිබුණා. නමුත් බස් එන විට දහයක් දෙළ හක් එකවරට එනවා. නැති වෙලාවට පැය තුන හතරකටත් බස් රථයක් එන්නෙ නැහැ. මා එක අවස්ථාවක මාතලේ සිට රත්ගමට බස් රථයක් ධාවනය කරන්නෙ

කියවද්දී ටෙලිපෝන් මගින් ඇසුවා. පැය කාලකින් බස් රථයක් ධාවනය කරනවා යයි මට කීවා. මාතලේ බස් නැවතුම් පොළට විත් පැය එක හමාරක් පමණ බලා ගෙන සිටියා, බස් රථයක් නැහැ. ඇත්ත කියන්නම්. මා අතේ ඒ වෙලාවේ තිබුණේ රූපියල් පහයි. මට නියමිත වෙලාවට රත් ගමට යන්නට ඕනෑ නිසා කුලී රථයකින් ඇසුවා, ගාස්තුව කියද කියා. රත්ගමට යන්න රූපියල් හයක් ගන්නා බව කීවා. ඒ වෙලාවේ මා අතේ තිබුණේ රූපියල් පහක් නිසා දන්නා හඳුනන කෙනෙකු ගෙන් රූපියලක් ණයට අරගෙන ඒ ගමන ගියා, බස් රථවලින් නොමිලයේ යන්න දෙන අවසර පත්‍රයත් සාක්කුවේ දමාගෙන. ඒ අවස්ථාවේ දෙසියක් පමණ දෙනා බස් නැවතුම් පොළේ රස්තියාදු වෙමින් සිටියා, රත්ගමට යන්න බස් රථයක් නැතුව. බස් ධාවනය කරන්නේ අන්න ඒ අන්දම ටයි. මහජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් අන්ද මින් බස් ධාවනය කරන්නෙ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, ටෙලිපෝන් සේවය ගැන බලමු. නමුත් ඕනෑ වෙලාව කට ටෙලිපෝන්යෙන් කථා කරන්න පහසු කමක් නැහැ. දඹුල්ල ප්‍රදේශයේ නම් ටෙලි ෆෝන් පහසුකම් ඉතාමත් අසතුටුදයකයි; ඕනෑම වෙලාවක ටෙලිපෝන් මගින් කථා කරන්න බැලුවොත් “අවුට් ඔෆ් ඕඩර්” යයි කියනවා. ඒ නිසා කවදාවත් ටෙලි ෆෝන් එකෙන් වුවමනා වෙලාවට කථා කරන්න බැහැ. ඇත්තද බොරුද දන්නෙ නැහැ, දැන් හදේ ඉඳලත් පොළොවට කථා කරනවලු; පොළොවේ ඉඳලා හදවත් කථා කරනවලු. එහෙත් අපට හදිසියකට ටෙලි ෆෝන් එකෙන් දඹුල්ලේ සිට කොළඹට කථා කරන්න බැහැ; දඹුල්ලේ සිට මාතලේට කථා කරන්න බැහැ; දඹුල්ලේ සිට ගලේවෙලට කථා කරන්න බැහැ. කථා කරන්නට ගියොත් හැම වෙලාවෙම ඒක ඇහිරිලාය කියනවා. ටෙලිපෝන් ගැන මට කියන්නට තිබෙන්නේ ඒකයි. මේ හැම එකක් ගැනම බලන විට අපට පෙනෙන්නේ මේ ආණ්ඩුව කොයි එකක්වත් හරි යට කර නැති බවයි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ආණ්ඩුව එක දෙයක් නම් හොඳින් කරනවා. ඒක නම් ප්‍රචාරයයි. වැඩ බැරි වුණත් ගම ශාල්ලේය කියනවා වගේ ප්‍රචාරය නම් බරටම තියෙ නවා. අරක කරනවාය, මේක කරනවාය,

විසර්ජන පනත¹ කෙටුම්පත, 1969-70

අරකත් හරිය, මේකත් හරිය, සර්ව සම්
පූර්ණය, දිව්‍ය ලෝකය මවා තියෙනවාය,
දේවත්වයට ගිහිත් තියෙනවාය කියනවා.
ඒ විධියට කියනවා මිස මේ රජයෙන් අපේ
ජනතාවට කිසිම සාත්තියක් නම් සිදු වී
නැති බව කණගාටුවෙන් චුණත්, මතක්
කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

අපේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ සියවස ගැන මා විශේෂයෙන් කියන්නට කැමතියි. අප හරි සිංහලයන් නම් මේ සියවස ගැන කල්පනා කර කළු කොඩි අරගෙන අඩ අඩා පාරේ යන්නට ඕනෑ, මේ සියවසේදී මේ රටට කර තිබෙන අකටයුතුකම් ගැන. මේ සියවසේදී කෙරුණු එකම වැදගත් වැඩය නම් පාඨශාලා රජයට ගැනීමයි. පාඨශාලා රජයට ගැනීම තරම් උසස් ජන සේවයක් අධ්‍යාපනයට සිදු වී නැති බව මධ්‍යස්ථ කල්පනා කරන කවරුන් වුණත් අවිවාදයෙන් පිළිගන්නට ඕනෑ. ජාචාරම්කාරයන් ගෙන් පාඨශාලා මුදාගෙන සියලුම පාඨශාලා එකම තත්ත්වයකට ගෙන ඒමට මුල් පියවර වුණේ පාඨශාලා රජයට ගැනීමයි. එහෙත් පාඨශාලා රජයට ගැනීම ගැන සියවසේ කිසිම දෙයක් නැහැ. සියවස බලන්නට මා ගියේ නැහැ. මට යන්නට ලැජ්ජයි. එහෙත් ගිය අය මට කීවා, පාඨශාලා රජයට ගැනීම සියවසෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම අයින් කර තිබෙනවාය කීයා. එයින් අපට තේරෙන්නේ මේ සියවස ප්‍රදර්ශනයෙන් පෙන්නුම් කරන්නේ පසුගිය අවුරුදු සියය ඇතුළත අධ්‍යාපනය මාර්ගයෙන් අප අධිරාජ්‍යවාදීන්ට කොයි තරම් පන්දම් අල්ලා තිබෙනවාද යන්න බවයි.

ජාතියක් වශයෙන් අපට ලැජ්ජා නැද්ද ?
මේ රටේ තිබුණු අධ්‍යාපනය, මේ රටේ
තිබුණු උගත්කම අද මිනිසුන් අතර නැති
බව මා ස්විච්ඡා, කරුණු සහිතව, ඔප්පු කර
නවා. ඒ කාලයේ කොළ ඇඳගෙන සිටි
මිනිසුන් අද හදට යනත්, ඒ උදවිය කොළ
අඳින කාලයේ අපේ රටේ මිනිසුන් අධ්‍යා
පනය අතිනුත්, අතික් අංශවලින් මේ
ලෝකයේ ඉතා දියුණු කොටසක් හැටියට
ප්‍රසිද්ධ වී සිටියා. අපේ මිනිසුන් රොකට්ටු
වක් නැතිව හදට ගිහින් නියෙනවා. තමන්
ගේ ශරීරය ඕනෑම දේශගුණයකට, ඕනෑම
කාලයකට, ඕනෑම රටකට හරි යන පිළි
වෙළට ධ්‍යාන බලයෙන් සකස් කර ගත්
තට පුළුවන් උසස් ධ්‍යාන ශක්තියක් ඇති
අපේ උදවිය ඒ කාලයේ රොකට්ටුවක්

—දෙවන වර කියවීම

හෝ යානාවක් තැනිව් ලෝකය වටේ සැරි
සරා තිබෙනවා. ග්‍රහයන් සියල්ලක් ඉතම
අපේ තක්ෂස්ත්‍රයේ ගණන් මිනුම් ඇතිව
ලියා තිබෙනවා. අසවල් තරුව පිහිටා
තිබෙන්නේ අසවල් තැනයි, පොළොවේ
සිට ඒ තරුවට මෙපමණ දුරයි, ඒ තරුව
මෙපමණ විශාලයි කියා අපේ තක්ෂත්‍ර
යේ තිබෙනවා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන (රාජ්‍ය ඇමති සහ අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේත් ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—இராஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சரதும் பாதுகாப்பு வெளிவிவகார அமைச்சரதும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs)

අපට ගිහිත් පෙත්වත් නැතො.

ටී. ඩී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. ஈ. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

අර පුරාණයේදී අනුගමනය කළ පිළි
වෙළ අනුව යමින් ඒකම ලැස්ති වන්නට
බිනා. මා කියන්නේ රොකට්ටුවෙන් යන
එක ගැන නොවෙයි.

ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ “සියවස” ගැනයි, මා කියාගෙන ආවේ. අපේ රටේ සෑම ගහකොළකම ගුණය, රසය ගැන අපේ පුරාණ පොත්වල ලියා තිබෙනවා. ඒවා ඉකුත් සියවසේදී කෙරුණු දේවල් නොවෙයි. අසුවල් ගසේ පොත්ත, අසුවල් මුල, අසුවල් කොළ මේ මේ රසය, මේ මේ ගුණය, මේ මේ ප්‍රයෝජනය ගෙන දෙන බව අපේ වෛද්‍ය ක්‍රමයේ සදහන් වෙනවා. මේවා මේ සියවස තුළ දැන කියා ගත් දේවල් නොවෙයි. ඇත්තෙන්ම ඉකුත් සියවසේ ඉගැන්වීම් ගැන අප නම් ලජ්ජා වෙනවා. ඉකුත් සියවසේ යම් වැදගත් දෙයක් කෙරුණා නම් එය අනෙකක් නොව පාඨශල්‍යා රජයට ගැනීමයි.

වෛද්‍යවාර්දය එම්. එච්. සද්ධාසේන
(අම්බලංගොඩ)

(வைத்திய கலாநிதி எம். எச். சத்தாசேன
—ஆம்பலாங்கொடை)

(Dr. M. H. Saddhasena—Ambalangoda)

ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනය ?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.
(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)
(Mr. T. B. Tennekoon)

ගරු කථානායකතුමනි, නිදහස් අධ්‍යාපනය ගැන මා ඒ කාලයේදීත් කරුණු ප්‍රකාශ කළා. නිදහස් අධ්‍යාපනයෙන් සිදු වුණේ ලොක්කන්ගේ ළමයින්ට නොමිලයේ ඉංග්‍රීසි ඉගැන්වීම පමණයි. මා එක් දහස් නවසිය විසි ගණන්වලදී ඉගෙන ගත්තේ නිදහස් අධ්‍යාපනය අනුවයි. සිංහල පාඨශාලාවල ඉගෙන ගත් දුප්පත් ළමයින්ට කවදත් නිදහස් අධ්‍යාපනය ලැබුණා. ලොකු කොලීජ්වල ඉගෙන ගත් ලොක්කන්ගේ ළමයින් වෙනුවෙන් නම් මුදල් අය කළා. ඒ ලොක්කන්ගේ ළමයින් ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් ඉගෙන ගත් අතර දුප්පත් ළමයින් සිංහල මාධ්‍යයෙන් ඉගෙන ගත්තා. සිංහල පාඨශාලාවල සිංහල මාධ්‍යයෙන් ඉගෙන ගත් ළමයින් ගෙන් මුදල් අය කෙළේ නැහැ. ටිරිනිටි කොලීජිය, සෙන්ටි තෝමස් කොලීජිය වැනි උසස් විද්‍යාලවල ඉගෙන ගත් ලොක්කන්ගේ ළමයින්ගෙන් මුදල් අය කළා. ඔය ලොක්කන්ගේ ළමයින්ට ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් නොමිලයේ අධ්‍යාපනය දීමයි, නිදහස් අධ්‍යාපනය යනුවෙන් අලුතෙන් හඳුන් වන්නට පටන් ගත්තේ. ඒ මිස එයිත් සාමාන්‍ය ජනතාවට නම් අමුතු සෙනෙක් වුණේ නැහැ. දුප්පත් ළමයින්ට ලොකු කොලීජ්වලට යන්නට අවස්ථාවක් ලැබුණේ නැහැ. රාජකීය විද්‍යාලයට ළමයින් ඇතුළු කරන්නට මොන දුප්පත් මිනිසාටද පුළුවන් වුණේ ?

වෛද්‍යාචාර්ය සද්ධාසේන
(வைத்திய கலாநிதி சத்தாசேன)
(Dr. Saddhasena)

විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනය ?

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.
(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)
(Mr. T. B. Tennekoon)

දඹුල්ල ප්‍රදේශයේ ළමයකුට විශ්ව විද්‍යාලයකට ගොස් උපාධියක් ලබා ගන්නට අවස්ථාව ලැබුණේ 1956 න් පසුව බව මා අම්බලන්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. ඉලංගරත්න මයා.) මැට්ටික් පාස් කෙළේ එක්දහස් නවසිය තිස් ගණන් වල නොවැ ?

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.
(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)
(Mr. T. B. Tennekoon)

ඒ ගලගෙදර ඉගෙන ගෙන නොවෙයි. කැගල්ල, මහනුවර වැනි ස්ථානවල ඉගෙන ගෙනයි. ඒත් විශ්ව විද්‍යාලයට යන්නට බැරි වුණා. ඇත්තෙන්ම එක් දහස් නවසිය හතළිස් ගණන්වල දන්නා යයි කියන ඔය නිදහස් අධ්‍යාපනයෙන් ලොක්කන්ට මිසක් සාමාන්‍ය ජනතාවට නම් සේවයක් වුණේ නැහැ. මා ඉගෙන ගත්තේත්, මගේ අප්පච්චි ඉගෙන ගත්තේත්, නිදහස් අධ්‍යාපනයෙනුයි. අපේ සිංහල පාඨශාලාවල ඉගෙන ගත් ශිෂ්‍යයන් ගෙන් මුදල් අය කෙළේ නැහැ. ඉතින් ඔය අලුත් නිදහස් අධ්‍යාපනය ලැබුණේ කාටදැයි දැන් කාටත් පැහැදිලි වන්නට ඇතැයි මා කල්පනා කරනවා. ඇත්තෙන්ම මේක ලොක්කන්ගේ දරුවන්ට නොමිලයේ ඉංග්‍රීසි ඉගෙන ගන්නට ලැබුණු වර ප්‍රසාදයක් පමණයි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

අන්න අර උදවියට ?

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.
(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)
(Mr. T. B. Tennekoon)

ඒ උදවියට ඒ වරප්‍රසාදය ලැබුණු බව ඉතා කණ්ගාටුවෙන් වුවත් ප්‍රකාශ කරන්නට මිනෑ.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන
(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

මොකද, කණගාටු ?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(*ක්‍රි. ෆී. ඩී. ටෙනෙක්කෝන්*)

(Mr. T. B. Tennekoon)

කථානායකතුමනි, ඊළඟට පෞද්ගලික කාරණයක් ඉදිරිපත් කරන්නට මා අදහස් කරනවා. අප සමග තරඟ කිරීම සඳහා එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් ඉදිරිපත් කර ඇති අපේක්ෂිතයන්, අනාගතයේදී මන්ත්‍රී ධුර ලබා ගන්නට බලපා රොත්තු වන උදවිය අප ඉදිරිපිටත්, අපේ පක්ෂිකයන් ඉදිරිපිටත් බොරු වෙඩි, බොරු බෝම්බ දමනවා. මෙවැනි කැන, නිව වැඩ කිරීම නුසුදුසු බව මා කියන්න කැමතියි. කලින් මා සමග තරඟ කළ, නැවතත් තරඟයට එන්නට අදහස් කරන ඒකනායක නමැති පුද්ගලයා මට විරුද්ධව දේශීය ආදායම් කොමසාරිස් වෙත පෙන්සමක් ඉදිරිපත් කර ඇති බව මා රහසේ දැන ගත්තා. ඒ අනුව දේශීය ආදායම් කොමසාරිස් මා වෙත ලිපියක් එවා තිබෙනවා. ඒ ලිපියේ මෙසේ සඳහන් වෙන්නවා :

“ මහත්මයාණෙනි,

“ හොඳ හිත ” මුද්‍රණාලය වෙනුවෙන් ඔබ විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති ගිණුම් ලේඛන අසතුටුදායක බැව් දන්වන්න කැමැත්තෙමි. එබැවින් එම මුද්‍රණාලය සම්බන්ධ සවිස්තර ගිණුම් ලේඛන ඉදිරිපත් කරන මෙන් ඉල්ලා සිටිමි.

මට ලැබී ඇති තොරතුරු අනුව 66.9.15 වැනි දින ඔබ රු. 50,000 කට ඉඩමක් මිලයට ගෙන ඇති බැව් පෙනී යයි. එම ඉඩම ගැනීමට මුදල් උපයා ගත් ආකාරය දන්වන්නේ නම් කෘතඥ වෙමි. සහ දෙකක් ඇතුළත පිළිතුරු බලාපොරොත්තු වෙමි.

මෙයට,

ඔබගේ යටහත් සේවක,

අ.ක./

3 ඒ අංශයේ තක්සේරුකරු.

පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මහතා,

4, සුදුහුම්පොළ පාර,

මහනුවර.”

සහි දෙකක් යන තුරු නොසිට මා ඒ අවස්ථාවේදීම දේශීය ආදායම් කොමසාරිස් තුමාට පිළිතුරු ලිපියක් යැව්වා. ඒ ලිපියේ මෙසේ සඳහන් කළා :

“ දේශීය ආදායම් කොමසාරිස්තුමනි,

“ හොඳ හිත ” මුද්‍රණාලය සහ පොත් හල පිළිබඳ ගණන් පරීක්ෂා කිරීම සතුටු විධියකට කිරීමට මගේ සහයෝගය දෙමි.

එම ආයතනයෙන් සැලකිය යුතු ආදායමක් නොලැබීම දෙවිධියකින් මට පාඩු වන්නක් බවද සැලකුව මැනවි.

1. අපේ ජීවත් වීමට මුදල් මදිකම, සහ

2. ණයක් ගැනීමට ආදායම් පෙන්වීමේදී සැලකිය යුතු ආදායමක් ඇති බව පෙන්වීමට බැර වීම, එයින් ඇති පාඩු වන්නේය.

1966.9.15 වැනි දින මා ඉඩමක් රු. 50,000 කට ලබා ගත් බවක් කීම පොළොව නුසුලුන බොරුවකි. මා මව්පියන්ගේ ඉඩම් ඇති උපන් අයෙකි. ඒ ඉඩම්වලින් බිම් අගලකවත් අයිතියක් දැනට මට නැත. ලංකාවේ මගේ නමට හෝ මාගේ භාර්යාවගේ නමට ඇති එකම ඉඩමේ ප්‍රමාණය අක්කර තුන් කාලකි. එය ලබා ගත්තේ 1958 දී රුපියල් 500 කට බවද දන්වමි.....

ටී. බී. ඉලංගරත්න මයා. (කොලොන්නාව)

(*ක්‍රි. ෆී. ඩී. ඉලංගරත්න—කොලොන්නාව*)

(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnewa)

දැන් සල්ලිවලින් රුපියල් 50,000 ක් වටිනවා.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(*ක්‍රි. ෆී. ඩී. ටෙනෙක්කෝන්*)

(Mr. T. B. Tennekoon)

.....අපේ දේශපාලන හතරන් කියන ඒවා ඔප්පු කිරීමට නොහැකි, බොරු බවද සලකනු මැනවි.”

මගේ වත්කම් හෙළි කිරීමකුත් වශයෙනුයි, මා මේ විස්තරය කළේ. මට තිබෙන්නේ රුපියල් 500 ක් වටිනා ඉඩමක් පමණයි. 1958 දී එය ගත්තේත් කාර්යාලයක් තැනීම සඳහායි. කථානායක තුමනි, මා අද කථා කරන්නට ආවේ මගේ එක්කුසේ උපන් බාල සහෝදරයාගේ මෘත දේහය ගෙදර තිබෙද්දී බව කණගාටුවෙන් මතක් කරනවා. ඒ සහෝදරයා ඇතුළුව මට සහෝදරයන් 7 දෙනෙක් ඉන්නවා. ඒ හැම කෙනකුටම ඉඩමක් තිබෙනවා; හේනක් තිබෙනවා; ඉන්නට ගෙයක් තිබෙනවා. එහෙත් මට පමණයි, ඉන්නට ගෙයක්වත් නැත්තේ. මා දැනට ඉන්නේ කුලී ගෙයකයි. මා අවුරුදු 20 ක් මහනුවර නාගර සභිකයකු වශයෙන් සේවය කර තිබෙනවා. එසේම කුමන දේශපාලන පක්ෂයකින් හෝ වේවා, මධ්‍යම පළාතේ මන්ත්‍රීවරුන් අතුරින් පිට පිට හතර වරක්ම ජය ගෙන සිටින එකම මන්ත්‍රී වරයාත් මායි. මා කීප අවස්ථාවකම උප මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් සේවය කළා. රටට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[වි. බී. තෙන්නකෝන් මයා.]

කළ යුතු සේවය මා මේ ස්ථානයේදීත් කෙළේ මුදල් හම්බ කිරීමේ පරමාර්ථයෙන් නොවෙයි. ඒ නිසා මෙවැනි බොරු ගල් අප වෙත ගැසීම ඉතාම කැන වැඩක් බව මා කියන්න කැමතියි. මම කනගාටු වෙන් නොවෙයි, ආඩම්බරයෙන් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි, මා ජීවත් වන්නේ මගේ අමුදරුවන්ටත් මටත් හෙට කොහොම කන්ඩා ලැබේවිද කියන අවිනිශ්චිත තත්ත්වය උඩ බව. තිස් අවුරුද්දක පටන් පවත්වාගෙන එන මගේ මුද්‍රණාලය තමයි යම්තම් අපේ ජීවන වියදම ගෙන යන්නට තිබෙන එකම වස්තුව. ඔය මුදල් උප ඇමතිතුමා දන්නවා ඇති ඒ නගරයේ මුද්‍රණාල හිමියන් කොපමණ අගේට බැබලෙනවාද කියා. එහෙත් මුද්‍රණාලය නිසා මම එහෙම බැබලෙන කෙනෙක් නොවෙයි. බැබලීම කෙසේ වෙතත් යම්තම් ජීවත් වෙනවා. ඒ ගැන තමයි නොයෙක් කරදර අපට එල්ල වී තිබෙන්නේ.

කථානායකතුමනි, මෙය දීර්ඝ වශයෙන් කථා කිරීමට අවස්ථාවක් නොවෙයි. මට ඇති ඉතුරු සීමිත කාලය ඇතුළත මෙම 5 වෙනි අය වැය ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් කවි ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කිරීමට තමුත් නාත්තේ ඉඩ දෙනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙතවා.

සොද ගුණ රැදුණ	ලෙහි
කතාපති මැතිදුණි	මෙහි
දඹුලු කවි හඩැ	හි
රජය කරවන අය පසු	බහි

නොහැසිර	නිදල්ලේ
රහ දක්වා	උදල්ලේ
පෙරට එන	ගොල්ලේ
මෙන්න කවි රන්ගිරි	දඹුල්ලේ

රස කවියෙ	රැස්බැ
කවි කගෙන් රිපු කෙස්	බැ
අමතකව ගොස්	බැ
කිවිදු සබයේ සිටියි	කැස්බැ

නැතත් ඉස්	පිකර
හැරූ කවි මිණි	ආකර
දත් පෙළ ද	නාගර
නැවත සමරම් කිවිදු	යාගර

කවි කග සටන්	වල
මෙහෙයා බිඳි රිපුත්	බල
පොදු දන ඇලුම්	කළ
රටට එළියකි කවි මිහින්	කල

පබල බැමි කප	කප
පොදු සුව මතුර දප	දප
කළෙ රස කවිය	ඔප
කිවිදුමය ඉලහරත්	න'ප

හෙළ කවි මිහිර	විඳ
නැති සංකර පිරිය	මැඳ
රස කවි කියනු	බැඳ
මැණික් ලනු වැනි දන හමුවෙ	අඳ

පනස් හය	වැන්නේ
හෙළ බයට තැන	දුන්නේ
හැට පහෙදි	මුන්නේ
ඉංගිරිසිමයි මතුට	එන්නේ

ඇඳය දක	ලියක
වකය පෙන්නු	වැ යක
කී සෙ පෙර	හි යෙක
දෙසි අය වැය වන්නි	නායක

පරතෙරය	අය වැය
නොහැකිව ඇති ද	පිය විය
යුතු වුවද	බිය විය
එයට ඇති ඉඩ වයා	කිය විය

අතිතය	රුදුරුය
වත්මනය ගණ	අඳුරුය
අනාගතෙ සොදු	රුය
කියා නැත්තුවෙ ගුවනෙ	මැඳුරුය

එකක්වත්	හරියට
කරනු බැරි විය	පිරියට
සේදුමෙහි	කිරියට
බොක්ක දුන්නා වගෙයි	නරියට

නවසිය පනස් හයෙ බණ්ඩාර	නායක
මැතිදුගෙ සෙබළු මුළුවෙහි වෙමින්	ගායක
ගොවි දුක කියා මෙයබෙහි ගැයුණු	ගීයක
රස පැණි පෙරුණි රන්ගිරි දඹුලු	මියක

“ රන්ගිරි දඹුලු ගල මත ඉඳ කවි	කියනා
මන්තිරි කෙනෙකුගේ කටහඩ මට	ඇහුණා ”
ලන්කාදිපෙ පත්තරෙ පළ කර	තිබුණා
තුන් සිත්හලය එනිසා එදෙසට	හැරුණා

නාලය අනුව කර රස, ඔඳ පර	කාස
මෙහි කවි කීම වරදකි පමුණන	දෝස
එය නියමයකි අප ඉතිරිසියට	දස
මම හෙළ බය රකිමි විලසට මගෙ	දැස

අදිරද වාදයට ගැතිකම හොඳට	හුරු
හත් හවුලට අයත් මැතිවරු ඇමති	වරු
කර පටි කෝට් හීර කරගෙන දකින	මරු
පෙන්වති එංගලන්තේ සිට පැමිණි	යුරු

අදිරද වාදයට ගැතිකම හොඳට	හුරු
හත් හවුලට අයත් මැතිවරු ඇමති	වරු
කර පටි කෝට් හීර කරගෙන දකින	මරු
පෙන්වති එංගලන්තේ සිට පැමිණි	යුරු

වන්නියෙ උපන්නත් හිත ඇති	“ වොමින්ටනේ ”
මුදලට අරක්ගත් ඇමතිගෙ බසින්	දනේ
“ ජීවන අංකෙ එකසිය තිහ උසින්	පෙන්නේ
රට පිරිහුමයි මේ මුළු පස්වසින්	ඩුණේ”

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

සංවර්ධනය පිළිබඳ කාර්ම	නදය	සඳ පා-පිසිනි දන පෙර කොළ අතු	ඇන්ද
නැඟවත් වයා රටවම අණ බෙර	පදය	හෙළියා බත සිතයි පෙර දිය දද	බැන්ද
ජාතික රජය කැඩා මෙරටෙහි	බදය	කිසිවක් නොවෙයි හේතුව, අසනෙමි	මන්ද ?
අලියා ගිල්ල දිවුලක් මෙනි නැති	මදය	පාලකයන් නියයි පාලන නෙත	අන්ද
තේ පොල් රබර් වැනි දේ මෙරට	නිපදෙන	මහවැලි ගඟෙන් වැඩ කෙරෙනට උතුරු	කරේ
රට වල් නොම සොයා වැඩි මිලට	විකිණෙන	අද හෙට ලැස්තිව ජාතික රජය	පොරේ
පාපය නිසා අදි රද ලොවට බිලි	වුණ	වයමින් කලා වැව් තෙරදි පුරුදු	බෙරේ
ජාතිය අපේ වැටුණා තැනට පණ	යන	ඇහුනා නටන හැටි දගෙන එකට	සුරේ
පස් වසරක් මුදල් පිළිබඳ ඇමති	කමේ	මැතිවරයෙකු විසින් පැවසුව බස	නැහු
පිහිටවු “ වාර්තා ” ඉපදී වන්නි	බිමේ	අගමැති පෙරට වනී උස් කරගෙන	බාහු
අය වැය පර බසිනි කර මේ ඇමති	තෙමේ	සිතියෙන් එහි සිටියො උවදුර මැඩු	වාහු
නම්බුව නසාගනි වටිනා සිහළ	නමේ	එක්විය රජයෙ ඉතිහාසයට ද	“ යු-හු ”
ගොවියට පැළඳුවෙමු වටිනා මිණි	මටුණු	හෙට ගැන සිතා පාසල් යන	දරුවන්ගේ
පහළව ඇත මුහුට මෙහි හැට පස්	අමුණු	රැකුමක් දියුණුවක් හරි හැටි	නොපෙනෙන්නේ
ද කි තත් — ඇමතියන් සිරි — යුගයක	ගැමුණු	ඉගෙනීමෙකින් කොයි ලෙසට ද පල	ගත්තේ
ගොවියෝ සිටිති අද මෙහි බාගෙට	මැරුණු	දරුවන් ඇති අයයි සකි දරු දුක	දන්නේ
බතේ ඇති අගය බත් කන අය	දන්නේ	එක එක මංවලින් අදියාපනය	රටේ
නැති නම් බත කුමන ඉටි ගෙඩියද	කන්නේ	පැවිලි තිබේ නූලක් මෙන් ගැහැණු	ගැටේ
ඉස්පිරිකාලවල ලගිනා බඩ	ගින්නේ	දුප්පත් දෙමව්පියවරුනගෙ මෙරට	වටේ
රෝගින් ගැන කීමද මේ අය පව	සන්නේ	දරුවන් ගැන හිනි තෙත්වල කඳුළු	වැටේ
පෙරළා බලන විට රජයේ ගණන්	පොත	මහජන මුදල් මෙරටේ අදිපනය	කෙරේ
බුහුලින් කෝටි පහමාරක් නැතිව	කැන	රුපියල් කෝටි ගණනින් වියදමට	හැරේ
නවසිය හැට අටට නිපදු ලකුණු	ඇත	රස්සා නොමැති උගතුන්ගෙන් රටම	පිරේ
එහෙනම් මොකද අග හිඟ මෙතරම්ම	බත	එක තනතුරට සිය දහසින් වදිති	පොරේ
මැතිලාවෙන් ගෙනා ලෙඩ බෝ කළ	වි ද	උළෙලක් සිය වසක අදියාපනය	ඇද
ජාතික දනය කන පෝරද නෙක	දේ ද	සිදු කළ නමුත් පාලකයන් වෙහෙස වි	ද
ගොවියා පෙළෙයි රට පිරිහීමටම	ඇ ද	සිය වයකට පෙරදි මෙරටට එළිය ල	ද
මේවා මෙලොව පටියන් දෙන අප	රා ද	විදුමිණි කැට පහත් නොම බැබලුනිද	හොද
කන්නේ පාන් වැඩි වුණු හින්දලු	සල්ලි	ඉංගිරිසින්ට රට ගිය කාලයෙහි	සිට
අගමැති කිම අදහති ඇති අය	මොල්ලි	නොව, රාවණා පුලතිසි යුග ඇසුරු	කොට
මේ හත් හවුල සිටියොත් තව දුර	එල්ලි	ඇවිලුන විදු එළිය ඔප කර සිහල	රට
දන් කද නැතිව වැනසෙයි පන්සල්	පල්ලි	අමතක කිරීමට කොහොමත් නොහැක	මට
අදිරද ලෝක බැංකුව අණසකට	වැටී	බල අණ යොද ඇමතිගෙ දබ	රැගිල්ලේ
රුපියලෙ අගය පහළව ඇද හෙළුව	හැටී	දු කෙළියකට මං පැදුව	නිදල්ලේ
කපමින් හාල වැඩි කරගෙන තිරිඟු	පිටී	සිය වස ලොතරැයිය ගුරුසිසු	දෙගොල්ලේ
ලැබුවද ලාබ නිසි පිළිතුරු දෙවනු	වටී	විනයෙහි සහනයෙහි පියමං	ඇගිල්ලේ
සිහි කල්පනාවෙන් දන සුදුසු කාර	තේ	ගරු මැතිනිය ඇරඹූ පාසල් ජන	සතුව
රට දියුණට කළොත් වැඩ දනට පැ	සෙතේ	අමතක කරන අදහසකින් බල	ගතුව
සමහර ලොක්කන්ට හුරු පුරුදු දුස	තේ	කොන් කළ පදස්සනයෙන් කියවෙයි	ගතුව
ඇයි ? දූය වඳ කරන්නට උපන් පාල	තේ	මොන සිය වසද ඒ සටනට තැන	තැතුව
කුණුරන් පාලු වී බඩටත් වැදී	ගිනි	වගාව මුල් කොට රට නංවමු	යන
ගොවියා සුසුම් ලන විට මාරයා	පෙනී	කනාව සිව් වසරක් පසු කළ	තැන
පණ යන අයගෙ ඇස උගුලා ගන්න	මෙනි	හිතා මතා රටවම කළ කොඩි	වින
ගොවි ණය හිලව්වට කුපන් ටිකත්	ගනි	සබාවෙ පඩසම් දුන මැන දෙස	වන
ණය සහ උපකරණ බෙදලා දී	පෝර	නැති බැරිකම් හැම මග හර	වන්නම්
කිසි විට කරනු බැහැ රජ රට සරු	සාර	මුළු රට කිරි පැණියෙන් නහ	වන්නම්
යල මග වැඩ කරනු සඳහා දිය	සාර	හැට පහෙ කිවත් මේ පද	වන්නම්
සලසා දුනොත් බිහි වෙයි ගොවියන්	විර	ලුණු කැඳවත් ලැබුණොත් ඇති	දන්නම්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.]

පිට රටුනගෙ මුදලට කට	හරවා	සිංහලයට හුරු හැම දේ කදුරු	යි
මෙරටට පිරිහීමේ දෙර	හරවා	මුදු තෙරෙන් එන එන දේ කපුරු	යි
ණය කරයෙන් අය-වැය තැන්	පුරවා	මේ හැටියට කල් යවනොත් නපුරු	යි
අප දියුණුයි පවසති දැන්	ගොරවා	සිංහලයා වැනසෙනවා සිකුරු	යි
කිරි පිටි දුරු මිරිසට නැති	සල්ලි	බලයට පත් කළහොත් අප දින	වා
මිනි මොක් සැප ලැබුමට ඇත	සෙල්ලි	මිදි ඇපලුන් හොඳ කරවල දෙන	වා
කෑමට ඇති විනිමය ඇර	පිල්ලි	ඒ බස් අදහා අදි වැළ පෙන	වා
කඩමලු ගෙන්වයි “ පැරකුම්	මල්ලි ”	මන්නට තව තව වේවිද මොන	වා
ගුවනින් පත්තරයෙන් තලු මර	මර	හැම ගින්නට වැඩියෙන් බැරි	වානු
නොකළ වගාවක හඬ දෙයි ගොර	ගොර	බඩගින්නට මං හැමදින	මැනු
අක්කර සිය ගණනින් කොල්ලට	හැර	මහකුනි කිරි පැණි ඉවතට	දුනු
වගා කරන් ඇත දනපති පර	පුර	කන්නට දෙනු අල කරවල	ලුනු
මුල් තැන දෙවමින් සැම ඉස්	තානේ	නම්බුව හා පණ සිංහල ලකු	ණේ
රජයෙන් රජුගෙන් ලැබු සම්	මානේ	සිංහල ගුරු මහතාගෙනි රැකු	ණේ
සභනට අද ගිය තැන අස්	තානේ	ඒ කළ මෙහෙයට ඔහුහට ලැබු	ණේ
ඉමිය බුදුන් පවුණයි අව	මානේ	කෙන් ගෙඩියද කිව මැන මැති සදු	ණේ
නිලයක් බලයක් තිබුනොත්	ඒකා	රට බෙදනට යන පනතක් එල්	ලේ
මොනවා කළ මුත් විමසුම	නාකා	බොරු හබයක් ඇති කරගෙන වෙල්	ලේ
බුද්දගමට ද අටුවා	ටිකා	සටනක් කර ගෙන ඉදිමිසි සෙල්	ලේ
ලියවති තුන් පිටකයද උලා-	කා	එතකොට ජාතික සමගිය ඉල්	ලේ
පිට රට බැංකුව යන මග දක්	කා	බස් සහ වරායද තෙල් රක්ෂණ	ආදී
මුදුනින් පිළිගෙන වුනමුත් මක්	කා	ජනසතු කෙරුම් කරමින් බලයට	නැදී
අන්තිම වරටද ගසමින් සක්	කා	මහජන රජය කළ වැඩ සමගම	ඇදී
ණය-වැය දී ඇත වන්නියෙ ලොක්	කා	ජාතිය කාපු හත් හවුලද මල	පුදී
යාර හයක් මදි වී කුපන	යට	කැළණියෙ වයර් ඔරුවල නම ගිය	වානේ
දර අමුඩ පොල්ලක් ගහ බොරු	වට	යක්කල උදළු වැනි කම්හල් තොග	ගානේ
පාර දිගේ ගොස් ආපසු බල	යට	ඇති කොට එකලු කළ දෑ නිදහස්	සිනේ
යාර දෙකෙන් වහ ගන්නද කෙලෙ	යට	මැනිනිට තවම මේ රට සලකන	වානේ
අඩහැර දගෙන සදහම්	දීපේ-	කෙනෙකුට ලැබෙද්දී පැය බාගෙට ලස්	සේ
-යයි පවසන සිරි ලංකා	දීපේ	දස දහසක් දෙනා යනි හිහමන	ඔස්සේ
දවසින් දවසම වැඩි වන	පාපේ	පැනයකි ඇසිය යුතු රජයෙන් මේ	අස්සේ
මැරකම් සිදු වෙයි ඇති වන	කෝපේ	පින් පව අනුවද්දී රට මෙහෙමට	බැස්සේ
සය රෝගය සහ අනිකුත් නපු	රු	නවසිය හැට හයේ ජනවාරි අට	වැන්නේ
රෝගවලින් ලක වී ඇත අපු	රු	හෙළ බස රකින ජාතියෙ ඉටු දෙව්	යන්නේ
බෙතින් හා උපදේසෙක් ගැඹු	රු	හදවන සිදුරු කොට කවුරුද ගිනි	දුන්නේ
එහි මුල නසනැයි සිතීනිද කටු	රු	දසරජ දහම මේකද අගමැති	දුන්නේ
ඉගෙනුම හැසුරුම හෙළ දරු ව	න්නේ	මව් බස රකින්නට ආ පොදු ජනතා	වේ
විය යුතුමලු අද බටහිර ප	න්නේ	හිමි නමකගේ උදුරා ගත් හදව්	වේ
ඒ ටික නැති නම් ජීවත් ව	න්නේ	මේ පාලනය එන වන්දේදි මකබැ	වේ
උඩකද බිමකද නොමැතිලු ද	න්නේ	ලේවල ණය ගෙව්ව් සමීදුගෙ දඹරා	වේ
එකටෙක ගැසුවත් බලමින් එල්	ලේ	“ අයවැය ලේඛනය ගොඩකිය	ඉලක්කම් ”
නොබිඳෙන පොලයක් වැනි එක වල්	ලේ	කැස්බෑවගේ බස අදහති	පෙලක් නම්
දනපතිනගෙ වැඩුමට කර ලොල්	ලේ	දනපති ගොල්ල අල්ලන මුත්	මලක් කම්
ඉගෙනුම සකසයි ඊරිය ගොල්	ලේ	මේ අයවැයෙන් දනහට නැත	පලක් නම්
පලගත් අතු නසමින් මොර කන්	නා-	යනුවෙන් කියමින් ගරු කථානායක	
-ටත් වැඩි උවමක් ගෙනහැර පෙන්	නා	තුමාට ස්තුති කරමින් මගේ වචන සවිලසය	
කීවොත් සැටි මෙහි අයබදු ගත්	නා	අවසාන කරනවා.	
බොකු ඇඳ කන කලු කපුටකු වැන්	නා		

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

පූ. භා. 10.49

ආර්. පී. විජේසිරි මයා. (කුණ්ඩසාලෙ)
(ති.රු. ඥා. පී. බිඤ්ජිති—குண்டசாலை)
(Mr. R. P. Wijesiri—Kundasale)

ගරු කළානායකතුමනි, මා තමුන්නාන් සේව ස්තූතිවන්න වෙනවා මගේ මැති වරණ කොට්ඨාශයේ කෙනෙක් වන—

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(ති.රු. ටී. ඩී. තෙන්නකෝන්)

(Mr. T. B. Tennekoon)

ඡන්දදායකයෙක්.

විජේසිරි මයා.

(ති.රු. බිඤ්ජිති)

(Mr. Wijesiri)

—ඡන්දදායකයකු වන දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.) විසින් පවත්වන ලද කළාවෙන් පසු මට කළා කරන්නට අවස්ථාව ලබාදීම ගැන. ඒ සමගම ගරු කළානායකතුමනි, මා තමුන්නාන්සේගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා. අපේ ගරු දඹුල්ලේ මන්ත්‍රිතුමා මේ අය වැය විවාද අවස්ථාවේදී අයවැය ලේඛනය ගැන වචනයක්වත් නොකියා, කවියෙන් මේ ගරු සභාවත් මහජනයාත් මුළු කිරීමට උත්සාහයක් දැරුවා. ඒ නිසා ඒවාට පිළිතුරු වශයෙන් මටද අයවැය ලේඛනයට පිටස්තරව වචන කිහිපයක් කීමට මා තමුන්නාන්සේගෙන් අවසර ඉල්ලනවා. එයට තමුන්නාන්සේගේ අවසරය ලැබේ වියයි මා විශ්වාස කරනවා.

1965 දී මේ ජාතික රජය පිහිටුවා පළමු වැනි අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී විරුද්ධ පාර්ශ්වය විසින් ආරම්භ කළ ව්‍යාපාරයක් නැවතත් ආරම්භ කිරීමට ඒ මන්ත්‍රිතුමාගේ කළාව ආරම්භ කළ අවස්ථාවේදීම උත්සාහයක් දැරූ බවක් අපට පෙනී ගියා. තමුන්නාන්සේ දන්නවා ඇති, ජාතික රජය පිහිටුවීමෙන් පසුව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් එතුමාගේ පළමුවැනි අයවැය කළාව විස්තර කිරීම අරඹන ලද්දේ සිංහල භාෂාවෙන් බව. ඒ අවස්ථාවේදී විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින ගරු මන්ත්‍රිවරුන් හුඟ දෙනෙකුට ඒ ඇමතිතුමාගේ සිංහල තේරුම් ගත් කෑරි වූ බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා ඇති.

ඊට පසු එතුමා අදහස් කළා, මේ සිංහල නොදන්න අයගේ—විශේෂයෙන් දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා කිව්ව විධියට ඒ පැත්තේ වයි පටි ඇදගෙන සිටින මන්ත්‍රිවරුන්ගේ—පහසුව පිණිසත්, ඒ වගේම අයවැය වාර්තාව ඉදිරිපත් කිරීමේ පහසුව පිණිසත්, අයවැය වාර්තාවේ ඉතිරි කොටස ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් ඉදිරිපත් කරන්න ඕනෑය කියා. එතුමා අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීම ආරම්භ කළේ සිංහල භාෂාවෙනුයි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අයවැය ලේඛන වාර්තාව ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් ඉදිරිපත් කරන්න සූදුනම් වන අවස්ථාවේදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සහ ඊට හවුල්ව සිටින පක්ෂ වල මන්ත්‍රිවරුන් මේ ගරු සභාවෙන් නැගිට ගිය බවත් තමුන්නාන්සේ දන්නවා ඇති. එතුමා ඉංග්‍රීසියෙන් කළාව ආරම්භ කළ අවස්ථාවේදී ඒ අය නැගිට ගියා. ඒ විධියට මේ ගරු සභාවේදී ආණ්ඩු පක්ෂයේ හෝ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ හෝ මන්ත්‍රිවරයෙක් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කළාවක් පවත්වන අවස්ථාවේදී විරුද්ධ පක්ෂයේ ඇතැම් මන්ත්‍රිවරුන් නැගිට යාමේ සිරිතක් තිබුණා. එය මාස ගණනාවක්ම කරගෙන ගියා. තමුන් ක්‍රමක්‍රමයෙන් එය අහෝසි වී ගොස්, අමතක වී ගොස්, මේ අයවැය විවාදයේදී විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රි වරුන් සැහෙන කොටසක්—දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා කිව්ව විධියේ වයි පටි ඇද ගත් මන්ත්‍රිවරුන්—කතා කළේ සිංහලෙන්ද ඉංග්‍රීසියෙන්ද කියා මා අහන්න කැමතියි. ඒ තත්ත්වය අද බොහෝ දෙනෙකුට අමතක වී තිබෙනවා. මා ගරු දඹුල්ලේ මන්ත්‍රිතුමාගෙන් අහන්න කැමතියි, එතුමා සමග ඉදිරි පෙළේ වාඩි වී සිටින මන්ත්‍රි වරුන් වැඩි දෙනෙක් මේ ගරු සභාවේදී කතා කළේ මොන භාෂාවෙන්ද කියා. එතුමා ඒ බව දන්නේ නැතිව වෙන්ත ඇති, මේ අවස්ථාවේදී මේ විධියේ කතාවක් කළේ.

ගරු කළානායකතුමනි, දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රිතුමාත්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායිකාවත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අනිකුත් පක්ෂවල නායකයින්ගත් සිංහල භාෂාව ගැන හැම තිස්සේම උදන් අනන බව තමුන්නාන්සේත් දන්නවා ඇති. දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා කවියෙන් මේ රටේ අධ්‍යාපනය බොහෝ දුරට විවේචනයට භාජන කළා. මේ රටේ අධ්‍යාපනය කොයි

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[විජේසිරි මයා.]

විධියටද සකස් වී තිබුණේ කියන කාරුණිය ගැන මා නොකීවාට තමුන් නාන්සේත් දන්නවා ඇති. අධ්‍යාපන උප ඇමතිවරයෙක් විධියට කටයුතු කර තිබෙන දඹුල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා දැන් මොහොතකට කලින් බොහොම විස්තර සහිතව අධ්‍යාපනය ගැන කතා කරන්න යෙදුනා. අදත් එදත් අධ්‍යාපනයේ ඇති වී තිබෙන වෙනස ඒ තරම් විස්තර සහිතව මා කියන්න බලා පොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. නමුත් අද පාසැලකට ගොස් බැලුවොත් අද අධ්‍යාපනයේ තිබෙන වෙනස එතුමාට අවබෝධ කර ගන්න පුළුවන් වේවි. මා ඒ මන්ත්‍රීතුමාට මතක් කර දෙන්න කැමතියි, අධ්‍යාපනය අතින් ඒ තරම් වෙනසක් මෙතෙක් සිදු වී නැතත්, විශේෂයෙන්ම ගුරු මාරුකිරීම් හා පත්වීම් දීමේ නම් විශාල වෙනසක් දැන් ඇති වී තිබෙන බව. දඹුල්ලේ ගුරු මන්ත්‍රීතුමා තම කළාවේදී කියා හිටියා මේ රටේ අධ්‍යාපනය ගැන ගස් පොතු කොළ සාක්ෂි දරුවිය කියා. මේ අවස්ථාවේ එතුමා මේ ස්ථානයේ නැහැ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ රජයේ අධ්‍යාපන උප ඇමතිවරයා වශයෙන් එතුමා කටයුතු කළ කාලයේ එතුමා පත්වීම් දුන් හැටින් මාරුවීම් දුන් හැටින් පිළිබඳව දඹුල්ල ප්‍රදේශයේ ගස් කොළන් පමණක් නොවෙයි ශ්‍රාවස්තියේ ඇදුනත් සාක්ෂි දරනවා ඇති.

ගුරු සු. බී. වන්නිනායක (මුදල් ඇමති)

(கௌரவ பூ. பி. வன்னிநாயக்க—நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

ඇදත් කොහොමද පත්වීම් දෙන්නේ?

විජේසිරි මයා.

(திரு. விஜேசிரி)

(Mr. Wijesiri)

දඹුල්ල කොට්ඨාශයේ ගස්වලටත් ශ්‍රාවස්තියේ ඇදන්වලටත් කළා කරන්නට පුළුවන් නම් ඒ කාලයේ පමණක් නොවෙයි අදත් එය කෙරෙන දෙයක් බව කියාපි. ඒ බව ගුරු දඹුල්ලේ මන්ත්‍රීතුමාට මා මතක් කරන්නට ඕනැ. එහෙත් මේ ජාතික රජයේ ගුරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ අමාත්‍යාංශයෙන්වත් ඒ දෙපාර්තමේන්තු

වෙන්වත් මාරුවීම් ලබා ගන්නට මන්ත්‍රීවරුන් පස්සේ එන්නට ගුරු මහත්වරුන්ට හෝ මහත්මීන්ට සිදු වන්නේ නැහැ. ඒ අයට දෙපාර්තමේන්තුවෙන් සාධාරණය දැන් ඉටු වෙනවාය කියන එක මා විශේෂයෙන්ම මතක් කරන්නට ඕනැ. ඒ කාලයේ එක මන්ත්‍රීවරයෙක් මාරු වීමක් කළ විට ශ්‍රාවස්තියට ගොස් තවත් මන්ත්‍රීවරයෙක් හමු වුණාම එය අවලංගු වෙනවා. ඒ බව තමුන් නාන්සේත් දන්නවා; මුළු රටමත් දන්නවා. ඒ නිසා ගුරු මාරුවීම් හා පත්වීම් ගැන වැඩි දුරට කළා කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ.

ගුරු කළානායකතුමනි, දැනට දින කීපයක සිටම මේ ගුරු සභාවේ විවාදයට භාජන වන මේ අයවැය ලේඛනය ගැන කළා කළ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් සියලුදෙනාම විශේෂයෙන් සඳහන් කළ කරුණක් තමයි වගා ව්‍යාපාරය. දඹුල්ලේ ගුරු මන්ත්‍රීතුමාට මාත් විශේෂ කරුණක් මතක් කරන්නට ඕනැ. මා කුණ්ඩසාලේ මන්ත්‍රීවරයා වුවද මා කාලයක් තිස්සේ උතුරු මැද පළාතේ ගොවියෙක් වශයෙන් වැඩ කළ කෙනෙක්. ඒ නිසා ගොවි ජීවිතය ගැනත් ගොවීන් ගැනත් වගා ව්‍යාපාරය ගැනත් දඹුල්ලේ ගුරු මන්ත්‍රීවරයාට වඩා පුළුල් අවබෝධයක් මට තිබෙන බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට ඕනැ.

ගුරු කළානායකතුමනි, පාන් කතාවක් ගැන මාස ගණනාවක සිටම විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නොයෙකුත් මන්ත්‍රීවරුන් මේ ගුරු සභාවෙන් වෙනත් වේදිකාවලත් කියන දෙයක් තමයි: දිනක් දඹුල්ලේ ගුරු මන්ත්‍රීතුමා 'දඹුල්ල ප්‍රදේශයේ පාන් කෑම ශීඝ්‍රයෙන් කෙරෙනවා' යයි කී විට 'දැන් පාන් කෑමටත් ඒ අයට මුදල් තිබෙනවා' යයි ගුරු අගමැතිතුමා පිළිතුරු දුන්නාය කියන එක. එය අතකොළුවක් කරගෙන, කන්න තිබෙනවා නම් පාන් කන්නේ මොන මෝඩයාද කියා අද විරුඬ පක්ෂයේ අය සෑම තැනකම කියනවා. දඹුල්ලේ ගුරු මන්ත්‍රීතුමාට මා එකක් කියන්නට ඕනැ. 1956 ඇති වූ අර රැල්ලට නැත්නම් සුළඟට අසු වී එයට ගසාගෙන ගොස් දඹුල්ලේ ජනතාවගේ ඡන්දයෙන් එතුමා දඹුල්ලේ මන්ත්‍රීවරයා වන්නට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

කලින් දඹුල්ල ප්‍රදේශය පිළිබඳව හොඳ අවබෝධයක් හා දැනීමක් ඇතිව සිටි කෙනෙක් වශයෙන් මා එතුමාට මතක් කළ යුත්තක් තිබෙනවා. දඹුල්ල, මිත්තේරිය, පොළොන්නරුව ආදී ප්‍රදේශවල ගොවි ජනපද ව්‍යාපාර ආරම්භ වන්නට කලින් ඒ ප්‍රදේශවල ගම්වාසීන්ගේ එක් තරා පුරුද්දක් තිබුණා. ඒ පුරුද්ද නම් වි ගොවිතැන කරන අතර අබ කරගත් ආදී ගොඩ ගොවිතැනුත් කිරීමයි. ඒ ගොවි මහත්වරුන් තමන් කළ වි ගොවිතැනේ අස්වැන්න විකුණා තමන්ගේ ආහාර හැටියට පාවිච්චි කළේ කරගත් ආදී ධාන්‍ය වර්ග බව මා මතක් කරන්නට ඕනෑ. ඒ අයගේ ප්‍රධාන ආහාරය හැටියට ඒ අය පිය කළේ කරක්කන්වලට බව එතුමා නො දන්නවා වෙන්නට ඇති. කරක්කන් තමන්ගේ ආහාරයට තබා ගෙන වි අස්වැන්න වෙළඳ පොළට විකුණා ඒ මුදලින් තමන්ට අවශ්‍ය අනිකුත් දේවල් ගැනීමේ පුරුද්දක්, අනෙකුත් අඩු පාඩුකම් පිරිමසා ගැනීමේ පුරුද්දක්, ඒ ජනතාව තුළ තිබුණා. අදත් ඒ පුරුද්ද තිබෙන බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි.

ඒ සමගම මතක් කළ යුතු තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. විශාල ලෙස ඔය නොයෙකුත් ව්‍යාපාර, වාරිමාර්ග ව්‍යාපාර, යනාදිය ආරම්භ කළාට පසු දැන් ඒ දඹුළු ප්‍රදේශයේ ජනගහණය වැඩි වී තිබෙනවා. ඒ සියළු දෙනාම ගොවි මහත්වරුන් නොවෙයි. විශේෂයෙන්ම ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නොයෙකුත් රක්ෂාවල යෙදී සිටින උදවිය ඉන්නවා. ඒවාගේම ආණ්ඩුවේ අනෙකුත් දෙපාර්තමේන්තු වලත් නොයෙකුත් පෞද්ගලික ව්‍යාපාර වලත් යෙදී සිටින විශාල සංඛ්‍යාවක් දැන් ඒ ප්‍රදේශයේ වාසය කරනවා. සාමාන්‍යයෙන් අද කවුරුත් වාගේ සමහර විට ගෙදර හාල් තිබුණත් වෙනත් ආහාර අනුභවයට ගන්නා සිරිතක් තිබෙන බව තමුත්තාත්තේ පිළිගන්නවා ඇති. පාන් පමණක් නොවෙයි අද රටේ ජනතාව බත් වෙනුවට තවත් නොයෙකුත් ආහාර ද්‍රව්‍ය, අල බතල, දෙල් කොස් යනාදී ආහාර ද්‍රව්‍යය අනුභව කරනවා. ඒ සමගම අනෙක් පැත්තෙන් ගොවිතැන් කරන සමහර උදවිය ගෙදර තිබෙන වි වික රූපියල් 14 ගණනෙ සමුපකාර සමිතියට

විකුණා ඒ මුදලින් වෙනත් ආහාර අනුභව කරනවා. එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙන බව අප කවුරුත් දන්නවා. එම නිසා අපේ වගා ව්‍යාපාරය අසාර්ථක දෙයක්ය කියා පෙන්වන්නට, එය ගුවන් විදුලියෙන් සහ ජනු මාර්ගයෙන් පමණක් කරන ව්‍යාපාරයක් පමණක්ය කියා පෙන්වන්නට, දඹුල්ලේ ගරා මත්ත්‍රිතුමා කොපමණ උත්සාහ කළත් එය සාර්ථක නොවන බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි.

වගා ව්‍යාපාරය සාර්ථක වී තිබෙන බව අපට ඔප්පු කරන්නට පුළුවනි. අද ඕනෑම සුළු කඩයක වුවත් මේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන සහල් එක වර්ගයක් නොව කීප වර්ගයක් තිබෙන බව ඕනෑම කෙනෙකු පිළිගන්නවා ඇති. අද වෙළඳ පොළට ගියාම මේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන ලද තමන් කැමැති වර්ගයක සහල් ඕනෑම ප්‍රමාණයක් මිළ දී ගන්නට පුළුවනි. තෝරා ගැනීමට එක වර්ගයක් නොව වර්ග තුන හතරක් තිබෙනවා. මේ ආකාරයට දේශීය සහල් සුලභවී තිබෙන්නේ කුමන හේතු වක් නිසාද කියා මා දඹුල්ලේ ගරා මත්ත්‍රිතුමාගෙන් ප්‍රශ්න කරනවා.

ගරා කළානායකතුමනි, ගොවිතැන් කරන කෙනෙකු හැටියට—මගේ පියාත් ගොවිතැන් කරනවා—මට එක් කාරණයක් පැහැදිලි කරන්නට පුළුවනි. මිත්තේරිය, ගිරිතලේ ආදී ප්‍රදේශවල කුඹුරු වලින් ලබා ගන්නා අස්වැන්න ප්‍රමාණය අද බෙහෙවින් ඉහළ ගොස් තිබෙනවා. 1965 ට පෙර මගේ පියා අක්කරයකින් යම් අස්වැන්න ප්‍රමාණයක් ගන්නා ද අද, 1965 න් පසු, ඊට වඩා සියයට 50 කින් 60 කින් වැඩි අස්වැන්නක් ලබා ගන්නා බව මා ආඩම්බරයෙන් මතක් කරනවා. මේ ආණ්ඩුව ගොවියාට නොයෙක් අංශ වලින් පහසුකම් සපයා දී තිබෙනවා. ණය පහසුකම් සලසා දී තිබෙනවා. වි බුසලකට ගෙවන සහතික මිළ වැඩි කර තිබෙනවා. නිෂ්පාදනය කරන වි අලෙවි කර ගැනීමට පහසුකම් සලස්වා තිබෙනවා. ප්‍රවාහණ පහසුකම් සලස්වා තිබෙනවා. පොහොර ලබා ගැනීමේ පහසුකම් ඇති කර තිබෙනවා. ජීවමාණයක් නොවෙයි. පර්යේෂණ පවත්වා වැඩි වැඩියෙන් අස්වැන්න ලැබෙන වි වර්ග වගා කරවීමට ගොවිත් උනන්දු කරවනවා. මේ අනුව ගොවි ජන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[විපේෂිත මයා.]

තාවට සෞභාග්‍ය ශාන්තියක් ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන ආකාරයට මේ ආණ්ඩුව වැඩ කට යුතු කර තිබෙන බව මා සතුටින් මතක් කරනවා.

ගරු කළානායකතුමනි, 1965 ට ප්‍රථම යෙන් වාගේ නොවෙයි, අද අක්කරයකින් ලබා ගන්නා අස්වැන්න ප්‍රමාණය බෙහෙවින් වැඩි වී තිබෙන බව මා මතක් කළා. 1965 ට ප්‍රථමයෙන් අක්කරයකින් බ්‍රසල් 40 ක් 50 ක් ලැබුණා නම් අද නවීන පොහොර දැමීම නිසාත්, කෘමි නාශක, වල් පැළෑටි නාශක බෙහෙත් වර්ග පාවිච්චි කිරීම නිසාත් අක්කරයකින් ලැබෙන අස්වැන්න ප්‍රමාණය බ්‍රසල් 90 ක් 100 ක් දක්වා වැඩි වී තිබෙන බව අප අවිවාදයෙන්ම පිළිගත යුතුයි. මේක ගොවියාගේ උනන්දුවේ ප්‍රතිඵලයක් හැටියට අපට හඳුන්වන්නට පුළුවනි. වගාව ගැනත් ගොවියා ගැනත් නොයෙක් විධියේ දෝ කියන විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ට මතක් කළ යුතු කරුණක් තිබෙනවා. අද ඕනෑම ගොවි ප්‍රදේශයකට ගියොත්, මේ රටේ ගොවි ජනතාව දැන් ගොවිතැනට මහත් ලැදියාවකින් යුක්තව, විශේෂ ආදරයකින් යුක්තව, වැඩ කර ගෙන යන බව දකින්නට පුළුවනි. අප මේ රටේ බලයට පත් වුණාට පසු ගොවි ජනතාවගේ ප්‍රයෝජනයත් සුභසිද්ධියත් පිණිස වී මිළ වැඩි කළා පමණක් නොව පහසු ක්‍රම වලින් ණය ලබා ගැනීමේ අවස්ථාත් ගොවිතට ලබා දුන්නා. සමුපකාර සමිති මාර්ගයෙන් අප මේ රටේ ගොවිතට දහස් ගණන් මුදල් ණයට දෙනවා. ගොවීන්ගෙන් සියට 85 ක් පමණ දෙනා තමන් ලබා ගත් ණය මුදල් ආපසු ගෙවා තිබෙන බව මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් මතක් කළ යුතුයි. ඒ ගොවිතට අප විශේෂයෙන් ස්තූතිවන්ත විය යුතුයි.

කණ්ඩලම ව්‍යාපාරයේ ගොවීන් 49 දෙනෙකු ගැන දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.) කරුණු වගයක් කීවා. කණ්ඩලම වැනි විශාල ව්‍යාපාරයක සිටින්නේ ඒ ගොවි පවුල් 49 පමණක් දැයි මා ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගෙන් අහන්න කැමැතියි. පවුල් දහස් ගණනක් පදිංචිව සිටින ඒ ව්‍යාපාරයේ පවුල් 49 ක් පමණක් තමන්ගේ ගොවි

තැන් පාඨ වුණු බවට ඉරා මන්ත්‍රීතුමා මගින් දිසාපතිතුමාට කරුණු ඉදිරිපත් කළ බව එතුමා කීවා. එය පුද්ගලයට කරුණක්. මා කලින් ද කීවාක් මෙන්, ණය ලබා ගන්නා ගොවීන්ගෙන් සියයට 85 ක් පමණ දෙනා ඒ ණය ආපසු ගෙවන අතර, ණය නොගෙවන සිටින්නේ සියයට 15ක් පමණයි. ඔවුන් එසේ කරන්නේ, ණය නොගෙවා මේ ව්‍යාපාරය කඩාකප්පල් කොට අනෙක් ගොවීන්ටත් මේ පහසුකම් ලැබීම නතර කිරීමේ අදහස ඇතිවයි. දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා සදහන් කළ ගොවීන් 49 දෙනා උනන්දුවෙන් වැඩ කළා නම් මුළු කණ්ඩලම ව්‍යාපාරයෙන්ම ඒ අයගේ කුඹුරු පමණක් විනාශ වුණේ පාඨ වුණේ කෙසේ දැයි මා අහනවා. නියමයකින් හෝ වෙනයම් හේතුවකින් හෝ යම් ගොවියකුගේ කුඹුරක් පාඨ වුණා නම් ඒ බව ගොවි මණ්ඩලයට දන්වා එහි නිලධාරීන් කුඹුරට කැඳවාගෙන ගොස්, සිදු වී ඇති පාඨව විනාශය පෙන්වා ඔප්පු කොට ආදායම් පාලක නිලධාරි මාර්ගයෙන් එය දිසාපතිතුමාට දන්වා ණය ගෙවීමට කල් ලබා ගන්නට එම ගොවියාට පුළුවනක්ම තිබෙනවා. එහෙත් සියයට 15 ක් පමණ ගොවීන් කරන්නේ, මෙම ව්‍යාපාරය කඩා කප්පල් කිරීමේ අදහසින්, ලබා ගත් ණය නොගෙවා සිටිමයි. එවිට ගොවි මණ්ඩලය ඒ බව ආදායම් නිලධාරිතුමාට දැනුම් දෙනවා. එතුමා සමුපකාර සමිතියට නියම කරනවා, ණය ආපසු නොගෙවූ ගොවියාගේ හාල් පොත් ආපසු බාර ගන්නා ලෙස.

මේ සම්බන්ධව උදාහරණයක් පෙන්වා දෙන්නට මට පුළුවනි. වත්තේගම විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතියේ සාමාජිකයකුත් පළාත් ආණ්ඩු සභාවේ සභියකුත් වන අබේකෝන් මහත්මයා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේද සාමාජිකයෙක්. ඔහු වත්තේගම විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතියෙන් රු. 300 ක ණය මුදලක් ලබා ගත්තා. ඔහුගේ කුඹුර පාඨ වුණේ නැහැ. හොඳ අස්වැන්නක් එයින් ලැබුණා. එහෙත්, ඔහු වී ටික සමුපකාරයට නොවිකුණා පිට විකුණා ණය මුදලත් නොගෙවා සිටියා. ගොවි කාරක සභාවේ සභාපති වශයෙන් මා ඒ තත්ත්වය ආදායම් පාලක නිලධාරිතුමාට දැනුම් දුන්නා. ඒ අනුව, අබේකෝන් මහත්මයාගේ හාල් පොත් ආපසු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ලබාගෙන ආදායම් පාලක නිලධාරී තැනට දෙන ලෙස සමුපකාර සමිතියට දන්වනු ලැබුවා. ඔය අන්දමට වගා ව්‍යාපාරය අඩ පණ කිරීමට නොයෙක් විධියේ වැඩ පිළි වෙලවල් විරුද්ධවැදීන් විසින් ගෙන යන බව මේ අවස්ථාවේදී මා මතක් කරනවා. මේ රජය බලයට පත් වීමෙන් පසු මේ රටේ ජනතාවගේ යහපතට කළ වැඩ මොනවා දැයි කවියෙන් සහ කථාවෙන් ගරු දඹුල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රශ්න කළා. අධ්‍යාපනය, බස් රථ සේවය, දුම්රිය සේ වය, ආදී නොයෙක් දේවල් ගැන එතුමා සඳහන් කළා. ගරු කථානායකතුමනි, මේ ටික කාලය තුළදී එතුමාට මේ රටේ ඉතිහාසය අමතක වුණාට, මේ රටේ ජනතාවට 1965 න් පෙර ඉතිහාසය අමතක වී ඇතැයි මා විශ්වාස කරන්නේ නැති බව දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මා මතක් කර නවා.

ගරු කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) 1964 ට ප්‍රථමයෙන් මේ රටේ අස්සක් මුල්ලක් නැර පැවති රැස්වීම්වලදී කිව්ව දෙයක් තමයි, “මොකද සිරිමො ගද, කුණු කරවල ගද” කියන සටන් පාඨය. එහෙම කියා සිටියේ ඒ කාලයේ රටේ පැවති තත්ත්වය නිසා නොවෙයි ද? කොළාන්තාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) ගැන ඒ කාලයේ කථාවක් තිබුණා, “ඉස්සර නම් කරවල අස්සේ රත්රන් හංගා ගෙන එනවා; දැන් නම් රත්රන් අස්සේ කරවල හංගාගෙන එනවා” කියා. ඒ කාලයේ කරවල කැල්ලක් වුවමනා වුණාම හැතැප්ම ගණනක් මග ගෙවාගෙන ගිහින් සහෝස ශාඛාවකින් පමණයි, කරවල කැල්ලක් මිළ දී ගන්නට ප්‍රථමත් වුණේ. ඒ කාලයේ සමුපකාර කඩ සමිතියකින්වත්, පෞද්ගලික වෙළෙන්දෙකු ගෙන්වත් කරවල කැල්ලක් ගන්නට ප්‍රථමත්කමක් තිබුණේ නැහැ. ඒ කරවල හිඟය පැවති අවස්ථාවේදී ඒ ප්‍රදේශයේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සභාපති ඒ. ජී. ප්‍රනාන්දු මහත්මයා කොළඹට ඇවිත් සමුපකාර නොග වෙළඳ සංස්ථාවෙන් වත්තේගමට කරවල ලොරියක් ගෙන ගියා. ඒ මහත්මයා ප්‍රවාහකයෙක්, ලොරි හිමියෙක්. ඒ මහත්මයා වතු කිහිපයකට බඩු ප්‍රවාහණය කරනවා. මේ කරවල

නොගය ඒ වතුවල සේවකයන්ට බෙදා හැරියා මිස ගම්මාසිත්ට බෙදා දුන්නේ නැහැ. ඒ ගැන ඒ කාලයේ සහෝස භාරව සිටි ඇමතිතුමා වන කොලොන්තාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට විදුලි පණිවුඩ මගින් සංදේශ මගින් අපි පැමිණිලි ඉදිරිපත් කළා. ඒවා ගැන පරීක්ෂා කර බලා ඒ. ජී. ප්‍රනාන්දු මහත්මයාගේ නියෝජිත තත්ත්වය අහෝසි කර දැමීම ගැන කොලොන්තාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මා ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අද බඩුවල මිළ වැඩි වුණත් පෝලිම් නැති බව තමුත් නාත්තේට පෙනෙනවා ඇති. අද වැඩි මිළ කට හෝ වයර් එකක්, බැටරි කැල්ලක් ගන්නට තිබෙනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් පසුගියදා කියන්නට යෙදුණා, අද උදළු විශාල නොගයක් විකුණා ගන්නට බැරිව තිබෙනවාය කියා. අද තත්ත්වය දියුණු බව එයින්ම පෙනෙනවා නේද? එදා උදුල්ලක් ගන්නට ඕනෑ වුණාම, ග්‍රාමසේවක සහතිකයක් හෝ ආදායම් පාලක නිලධාරී සහතිකයක් ලබාගත යුතුව තිබුණා. ඒකත් අරගෙන සහෝසට ගියාම දැන් උදළු නැහැ, ලබන මාසයේ එන්ටය කියනවා. ඔය අන්දමට ඒ කාලයේ මිනිසුන් රස්තියාදු වුණා. අද ටිකක් මිළ වැඩි වුණත්, මහජනතාවට වුව මනා කරන ටෝට් එකක්, බැටරි කැල්ලක් වයර් එකක්, අමුඩ ලේන්සුවක්, උදුල්ලක්, සිමෙන්ති උරයක් ලබා ගැනීමේ පහසුව සැලසී තිබෙනවා. 1964 ට පෙර මේ රටේ ජනතාවට වුවමනා දේවල් පහසු මිලට ලබා ගැනීමට ප්‍රථමත්කමක් තිබුණාය, අද ඒ තත්ත්වය නැහැ කියන එකයි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් අපට එල්ල කරන චෝදනාව. මේ රටේ 1964 ට ප්‍රථමයෙන් තිබුණු තත්ත්වය කොලොන්තාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අතිකුත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ටත් අමතක වුණාට, මේ රටේ ජනතාවට අමතක දී නැති බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි. ඉමෙ අයවැය විවාදයේදී විශේෂයෙන්ම විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ඉදිරි පෙළේ ආසන වල සිටින මන්ත්‍රීවරුන් උත්සාහ කළා, මෙම ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරුන් අලල්ස්කාරයන් හැටියට, කොමිස්කාරයන් හැටියට පෙන්වා දෙන්න. ගරු කථානායකතුමනි, පසුගිය මහා මැතිවරණ සමයේදී අපේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[විජේසිරි මයා.]

ගරු අගමැතිතුමා ප්‍රකාශයක් කළා, මැති ඇමතිවරුන්ගේ වත්කම් එළි කිරීමට යම් කිසි පියවරක් ගන්නවාය කියා. මා කතා ගවු වෙනවා, එම පියවර මේ තාක් ක්‍රියාත්මක නොකිරීම ගැන. ඒ කෙසේ වෙතත්, මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන්, ඇමතිවරුන් වශයෙන්, රජයෙන් ලැබෙන දීමනාව මන්ත්‍රීන්ට සාමාන්‍යයෙන් දරන්න වන විය නියදම්වලටවත් ප්‍රමාණවත් වන්නේ නැති බව තමුත්තාත්තේ පිළිගන්නවා ඇති. එම නිසා, මැදවිච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (මෙත්‍රියාල සේනානායක මයා.) වල පනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (පී. බී. එම්. සේරත් මයා.) මෙම ගරු සභාවට අද එන්නේ කොහොමද, ගරු සභාවට මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන් පත්ව එන්නට පෙර ජීවත් වුණේ කොහොමද, ගමන් බිමන් ගියේ බයිසිකලයෙන්ද බස් රථයෙන්ද, කියන කාරණා ගැන උන්නාහේලාට හොඳ හැටි මතක ඇති. ඒ සියල්ල එසේ තිබෙද්දී වත්කම් හෙළිදරව් කිරීමේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු ඇමතිවරුන්ට මඩ ගැසීමට සූදනම් වීම, මැදවිච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා වැනි අයට සුදුසුද කියා ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි.

මැදවිච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් පත් වන්නට පෙර, 1947 ට පෙර යම් රක්ෂාවක් කළාද, ඒ කාලයේ ආවේ ගියේ කොහොමද, ජීවත් වුණේ කොයි විධියටද, අද ජීවිතය ගත කරන්නේ කොයි ආකාරයටද, කියා එතුමාගෙන් අහන්න කැමතියි. රුපියල් හය සියයක භත්තියක පමණ දීමනාවක් ලැබෙන, වෙනත් ආදායමක් නොමැති මන්ත්‍රීවරයෙකුට, රුපියල් භත්තිය පණ හක කුලී ගෙවන තවු නිවාසයක පදිංචි වන්න, රුපියල් තිස් හතලිස් දාහක් වටිනා 5 ශ්‍රී කාණ්ඩයේ මෝටර් රථයක් පාවිච්චි කරන්න, 5 ශ්‍රී කාණ්ඩයේ ජීප් රථයක් තබා ගන්න, මේ අන්දමේ වාහන රාශියක් තබා ගන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් තිබෙනවාදැයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් අහන්න කැමතියි. ගරු කථානායකතුමනි, මගේ මෑතිවරණ කොට්ඨාශයේ පැවති රැස්වීම් දෙකකට ගොස් වලපනේ මන්ත්‍රීතුමා මට චෝදනා එල්ල කර තිබෙනවා; මා නිවාසයක් සාදා ගෙන යනවාය, මේවාට මුදල් ලැබෙන්නේ

කොහොමද, කියා මට අපාහාසාත්මක ස්වරූපයෙන් කථා කර තිබෙනවා. ඒ මන්ත්‍රීතුමාට කියන්න කැමතියි, මගේ පියාට පින් සිද්ධ වෙන්න—මගේ පවුලේ සහෝදර සහෝදරියන් පස් හය දෙනෙකු සිටිනවා—ඒ සියලු දෙනාටම එක නිවාසය බැගින් නොවෙයි, නිවාස දෙක බැගින් වුණත් සාදා දෙන්න, එතුමාට පුළුවන් කමක් තිබෙන බව. තමුත් වලපනේ මන්ත්‍රීතුමා මෙම ගරු සභාවට එන්නට පෙර අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ ගුරුවරයකු වශයෙන් සේවය කළ කාලයේදී එතුමා පදිංචිව සිටි නිවාසය කොහොමද, එතුමා ගත කළ ජීවිතය කොහොමද, එතුමාට විශ්‍රාම වැටුපක් ලැබෙනවාද, එතුමාගේ මහත්මියට විශ්‍රාම වැටුපක් ලැබෙනවාද, කියා ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි. ඒ අන්දමට විශ්‍රාම වැටුපක්වත් ලැබෙන්නේ නැති නම්, ලැබෙන්නේ රුපියල් හය හත් සියයක පමණ මෙම දීමනාව පමණක් නම්, වටපුළුව නිවාස යෝජනා ක්‍රමයෙන් රුපියල් විසි තිස් දාහක් වටිනා නිවාසයක් ලබාගෙන තිබෙන්නේ කොහොමදැයි ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි. ඒ වාගේම එතුමන්ලා අද ගත කරන ජීවිතය එම දීමනාවෙන් ගත කරන්න පුළුවන්දැයි ඒ සමගම එතුමාගෙනුත් අනිකුත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙනුත් අහන්න කැමතියි. එම නිසා, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට එම චෝදනාව එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට කොහොමවත් එල්ල කරන්නට බැරි බව මතක් කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මා ඊළඟට ඉදිරිපත් කරන්න යන මෙම ප්‍රකාශනයෙන්. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය තුළ සිටින, එම පක්ෂයට සහයෝගය දෙන පිරිස, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේම මන්ත්‍රීවරුන් සම්බන්ධයෙන් ඇති කරගෙන තිබෙන හැඟීම පැහැදිලි වෙනවා. මෙම ප්‍රකාශය ප්‍රගතිශීලී අකුරණ සමාජවාදී පෙරමුණ විසින් නිකුත් කර තිබෙනවා. මම එය ගරු හභාව ඉදිරියේ තබන්න සූදනම්.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

If it is against another hon. Member I would ask the hon. Member not to read it.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

විජේසිරි මයා.

(ශ්‍රී ලංකා විද්‍යා මණ්ඩලය)

(Mr. Wijesiri)

I shall not mention the name, Sir.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Even if the name is not mentioned, he is a Member of Parliament and as such it is not fair. The hon. Member can speak in general.

විජේසිරි මයා.

(ශ්‍රී ලංකා විද්‍යා මණ්ඩලය)

(Mr. Wijesiri)

ගරු කථානායකතුමනි, කැස්බෑවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සෝමවීර චන්ද්‍රසිරි මයා.) සහ කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.) මෙම ගරු සභාවේදී සඳහන් කරන්නා යෙදුණා, යමක් බලන්නට බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියාය, නමුත් තව වන තුරු දැක්කේ නැතැයි, අපේ ගරු අගමැතිතුමා කළාය කියන ප්‍රකාශයක් ගැන. ගරු කෝට්ටේ මන්ත්‍රීතුමාට අමතක වෙලා ඇති, මොකක්දෝ දෙයක් බලන්නට එතුමා කෙනකුට ශ්‍රාවස්තියට කැඳවාගෙන ගිය අවස්ථාවේදී ඇගේ ස්වාමිපුරුෂයා ඇවිත් මහ පාරට යන තෙක් ඇට තඩ් බබා ගිය බව. ඒ කාරණය එතුමාට අමතක වෙලාද කියා මා අහන්නට කැමතියි. ඒ මන්ත්‍රීතුමා ඒ සිද්ධියෙන් පසු මාස ගණනකට පාර්ලිමේන්තුවට ආවෙන් නැහැ. මගේ ජීවිතය කඩාකප්පල් කරන්නට එපා, විජේසිරි, මේ චෝදනාව මටම එල්ල කරන්නට එපා කියා. එතුමා අපට කන්නලව් කළා. ඒ චෝදනාවෙන් යන්නම් බේරුණු ඒ මන්ත්‍රීතුමා දැන් සුදකා හැටියට කථා කරනවා; අගමැතිතුමාට බලන්නට වුවමනා නම් බලන්නට පුළුවන් තැන් තියෙනවාය කියනවා. බලන්නට ආශා නිසා තමයි, ඒ අය ඒ පැත්තට වෙලා බල බලා ඉන්නේ. අපට බලන්නට ආශාවක් නැති බව කියන්නට ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, කැස්බෑවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා එතුමාගේ කථාවේදී ප්‍රකාශ කළා, පාඨශාලා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් වුල් නෙළන්නට යැවීම අපේ ගරු අගමැති

තුමාගේ වෙනත් බලාපොරොත්තුවක් සඳහා වෙනත් විනෝදයක් සඳහා කරන දෙයක් බව. මේ රටේ ජනතාවට අගෞරව නොකරන ලෙස මා එතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ රටේ බාල පරම්පරාව වැදගත් කටයුත්තකට—වැදගත් ව්‍යාපාරයකට—හිත යොදා ආශාවෙන් වැඩ කටයුතු කරන අවස්ථාවකදී ඒ දරු පිරිස අධ්‍යයනය කිරීමට හෝ ඒ දරු පිරිසට මඩ ගැසීමට උත්සාහ කරන ඒ පුද්ගලයා ගැන කල්පනා කළොත් මේ ගරු සභාව පමණක් නොවෙයි, මුළු රටම ලැජ්ජා වන්නට ඕනෑ. අද එක්සත් ජාතික පක්ෂයටත්, ජාතික රජයටත් මේ විධියට දොස් පවරන, මේ විධියට එක්සත් ජාතික පක්ෂයේත් ජාතික රජයේත් දොස් සොයන විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට අමතක වෙලා ඇති, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩු කාලයේදී මේ රටේ ජනතාවට විදින්නට සිදු වූ හිරිහැර, කරදර ගැන; ඒ කාලයේදී සිදු වූ අකටයුතුකම් ගැන. එය මේ රටේ ජනතාවටත් අමතක කරවන්නට ඔවුන් උත්සාහ කළොත් ඔවුන්ගේ ඒ බලාපොරොත්තුව සුන් වන බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි.

මහා මැතිවරණයට පෙර පැවැත්වෙන මේ අය වැය ලේඛන විවාදයේදී අපට පෙන්වන්නට පුළුවන්, අප මේ රටේ කර තිබෙන සංවර්ධනය කුමක්ද කියා අපෙන් අහනවා. අප මේ රටේ දියුණුව සඳහා කළේ කුමක්ද කියා විරුද්ධ පාර්ශ්වය අපට චෝදනා කරනවා. මේ රජය බලයට පත් වුණට පසුව තේද මේ රටේ මංමාවත් නියම පිළිවෙලට දියුණු කර මහජනයාගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස ඒවා පාවිච්චි කරන්නට අවස්ථාව ලැබුණේ කියා මා ප්‍රශ්න කරන්නට කැමතියි. එදා කොළඹ සිට හලාවතට ගියත්, කොළඹ සිට මහනුවරට ගියත් මංමාවත් පිළිබඳව දකින්නට ලැබුණු තත්ත්වය කුමක්ද යන්න ගරු කථානායකතුමනි, තමුන්නාන්සේ දන් නවා. මේ රටේ මංමාවත් නියම පිළිවෙලට සකස් කිරීම සඳහා ඒ කාලයේදී පාවිච්චි කළේ අවුරුදු සිය ගණනක් පැරණි ගල් රෝල්. අපේ රජයේ, රජයේ වැඩ පිළිබඳ ගරු අගමැතිතුමා ඒ ගල් රෝල් සියයක් පමණ මේ රටට ගෙනවිත් තිබෙනවා. මේ රටේ කෘෂිකමිභය සඳහාත්, මේ රටේ වෙනත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[විපේෂිත මය.]

සංවර්ධන කටයුතු සඳහාත් අවශ්‍ය විරුක්ටරී සහ වෙනත් යන්ත්‍ර සූත්‍ර ආදිය මේ රජය මහජනයාට ලබා දී ඇති බව විශේෂයෙන් කියන්නට ඕනෑ.

වාහන ගැන විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නිතරම අපට චෝදනා කරනවා. අද වගාවේ මුවාවෙන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ජීප් රථ ලබාගෙන කෙතරම් අයුතු ලෙස ඒවා පාවිච්චි කරනවාද යන්න තමුන් තාන්සේ දන්නවා. තමන් කරන වගාවක් නැතැයි කී විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරයෙකු වගාවේ මුවාවෙන් ජීප් රථයක් ගෙන තමන්ගේ වෙනත් වැඩ සඳහා යොදාගෙන ඇති බව මේ අවසාවේදී මතක් කරන්නට ඕනෑ.

ගරු කළානායකතුමනි, කළා කරන්නට නම් කරුණු ඕනෑ තරම් තියෙනවා. එහෙත් ඒ සඳහා කාල වේලාව නැහැ. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉතිහාසයේ වාර්තාවක් පිහිටුවමින් පස්වැනි අයවැය ලේඛනයද ඉදිරිපත් කළා. මේ රජය මහජන ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා, රටේ ආර්ථික තත්ත්වය දියුණු කිරීම සඳහා, කුමන විධියට වැඩ කරනවාදැයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කළාවලින් හොඳ හැටි පැහැදිලි වෙනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අයවැය ලේඛන කළා ඉදිරිපත් කළ කිසි විටෙක එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් පැති මාරු කෙළේ නැහැ. පසුගිය ආණ්ඩුව පවතිද්දී නම් මුදල් ඇමතිවරුන් පස් දෙනෙකු සිටි අතර ඒ අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කළායින් පසු ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් මේ පැත්තෙන් ඒ පැත්තට ගියා. එහෙත් අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ දක්ෂතාව නිසා මේ ආණ්ඩු කාලයේදී එවැනි කිසිම ප්‍රශ්නයක් ඇති වුණේ නැහැ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ වර අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කෙළේ දේශ පාලන ගුණ්ඩුවක් හැටියට නොවෙයි. මහා මැතිවරණයක් ඉදිරියේ තිබුණත් දේශ පාලන ගුණ්ඩුවක ස්වරූපයක් ගන්න අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් නොකර පොදු ජනතාවගේ යහපත පිණිස, රටේ සංවර්ධනය පිණිස අවශ්‍ය වන යෝජනා ඇතුළත් අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ද, මට මෙම විවාද

යේදී කළා කිරීමට අවසාව දීම ගැන ගරු කළානායකතුමාටද ස්තූතිවන්ත වෙමින් මගේ කළාව අවසන් කරනවා.

පූ. හා. 11.27

ආර්. ජී. සේනානායක මය.

(දඹදෙණිය)

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க—தம்பதெனிய)

(Mr. R. G. Senanayake—Dambadeniya)

ගරු කළානායකතුමනි, ලංකාවේ මෙතෙක් කිසිම අයවැය ලේඛන කළාවකදී කියන්නට බැරි වුණු දෙයක් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මේ වර අයවැය ලේඛන කළාවේදී කියන්නට පුළුවන් වී තිබීම ගැන එක් අතකින් එතුමාට ප්‍රශංසා කරන්නට ඕනෑ. මෙම මුදල් ඇමතිතුමාගේ යුගයේදී අපේ දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය ලංකා ඉතිහාසයේ කවරදුකටත් වඩා වැඩි වී තිබෙන බව අයවැය කළාවෙන් පෙනී යනවා. එතුමාගේ අයවැය කළාවේ කැපී පෙනෙන කරුණු දෙකක් තිබෙනවා. දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය විශාල අන්දමින් වැඩි වීම, හා ජාත්‍යන්තර විශ්වාසය ලැබීමෙන් ආධාර ලබා ගන්නට පුළුවන් වීම, යනු ඒ කරුණු දෙකයි.

දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය වැඩි වීම පිළිබඳ කාරණය ගැන මුලින්ම කල්පනා කරල බලමු. බටහිර ජර්මනිය වැනි කර්මාන්ත අතින් විශාල දියුණුවක් ලබා ඇති රටවල් සමඟ සසඳන විටත් මෙය විශාල වැඩිවීමක් බවත්, මෙම වැඩිවීම සම්බන්ධයෙන් සමහර රටවල් පුදුම වන බවත්, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියා තිබෙනවා. ඇත්තෙන්ම සියයට 8කින් දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය වැඩි වීම සුළු දෙයක් නොවෙයි. එය සැලකිය යුතු කාරණයක්. එහෙත් මේ පිළිබඳව උදන් අනන ගමන්ම, අපේ රටේ සාමාන්‍ය තත්ත්වය ගැනත් ටිකක් කල්පනා කර බලන්නට ඕනෑ. සියයට 8 කින් දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය වැඩි වීම මෙතෙක් කවදාවත් නොවූ දෙයක් බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ කළාවේ සඳහන් වෙනවා.

1948 සිට 1969 දක්වා ගත් වි ඇති කාලය ගැන කල්පනා කරන විට, අපේ රටට නිදහස ලැබී අවුරුදු 21 කටත් වඩා වැඩි බව පෙනෙනවා. ඒ අවුරුදු 21 තුළ විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් යොදා ගොවිතැන් කරමින්, කර්මාන්ත අරඹමින්, සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම ඇති කරමින් කර ඇති

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

වැඩවල ප්‍රතිඵලය නම් පසුගිය වර්ෂයේදී දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය සියයට 3 කින් පමණ වැඩි වීම බව මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාව අනුව හිතා ගන්නට පුළුවනි. නිදහස ලැබී ගත වුණු අවුරුදු 21 තුළ මේ රටේ සිදු වී ඇති ඓතිහාසික දියුණුව එය නම්, මීට පෙර එවැනි දියුණුවක් ලබා ගන්නට පුළුවන්කම නොතිබුණා නම්, ලංකාවට ලැබී ඇති කලදසාව අපට හිතා ගන්නට පුළුවනි. ඒ ගැන වර්තමාන රජයට පමණක් නොව, නිදහස ලැබුණාට පසුව මේ රටේ ඇති වුණු හැම රජයකට මත් මා දෙස් නගනවා. මුදල් ඇමතිතුමා ලංකාව ලබා ඇති දියුණුව සංසන්දනය කර ඇත්තේ ජර්මනිය සමඟයි. එම නිසා ජර්මනියේ තත්ත්වයත් සැලකිල්ලට ගන්නට අපට සිදු වෙනවා.

ජර්මනිය යුද්ධයෙන් පැරදුණු රටක්. ඔවුන්ගේ සියලුම නගර පාහේ යුද්ධයෙන් වැනසුණා. යුද්ධයට ගිය පිරිමින් දහස් ගණනක් යුද්ධයේදී මැරුම් කෑවා. යුද්ධය අවසාන වන විට කිසිම නගරයක, තිබූ නිවාසවලින් සියයට 20 කට වඩා ඉතිරිව තිබුණේ නැහැ. මුළු ජර්මන් සමාජයම බිඳ වැටුණා. ගොවිතැන් පාළු වුණා, කර්මාන්ත වැනසුණා. යළිත් නිදහස ලැබෙන විට ඔවුන්ට ඉතිරිව තිබුණු වස්තුවක් නැති තරම්. එසේම තම රට නතු කර ගත් යුද්ධ නිලධාරීන්ගේ විශදම් පවා ගෙවමින්, යුද්ධයේදී තමන් අතින් අනෙක් රටවලට සිදු වුණු හානි වෙනුවෙන් වන්දි—reparation—ගෙවමින් සිටින්නටත් ජර්මනියට සිදු වුණා. මෙවැනි තත්ත්වයක් යටතේ ක්‍රමවත් ආණ්ඩුවක් වත් සැහෙන කාලයක් තුළ ඒ රටේ තිබුණේ නැහැ. මුළු රටම ණය බරින් මිරිකී තිබුණා. එහෙත් එවැනි ප්‍රපාතයක සිට අවුරුදු 20 ක කාලයක් ඇතුළත යළිත් ලෝකයේ ප්‍රබල රටක තත්ත්වයකට එන්නට, ධනවත්, බලවත් රටක් වන්නට ජර්මනියට පුළුවන්කම ලැබුණා.

ර්ලිහට, එවැනිම දුර්භාග්‍යසම්පන්න තත්ත්වයකට ඇද වැටුණු ජපානය ගැන මොහොතක් කල්පනා කර බලමු. ජපානයත් යුද්ධයට පැවරුණු රටක්. එතෙක් නැසූවිරෑ පරමාණු බෝම්බ ප්‍රහාරයකට ජපානයේ හිරෝෂිමා හා නාගසාකි යන නගර බිඳි වුණා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් එම නගර ධූවිලි බවට පත් වුණා.

ජපානය යුද්ධයෙන් කොඬ තරම් ප්‍රපාතයකට ඇද වැටුණාද කීවොත් තුවටුවකවත් විදේශ විනිමයක් ඒ රටට තිබුණේ නැහැ. එසේම මුළු රටම ණය බරින් මිරිකුණා. එහෙත් එවැනි රටක් පවා අද ලෝකයේ ඉතාමත් දියුණු රටක තත්ත්වයට ඇවිත් තිබෙනවා. ජපානය අද ලෝකයේ තිබෙන ධනවත් රටවලින් එකක්.

එහෙත් අපේ තත්ත්වය මොකක්ද? නිදහස ලැබී ගෙවුණු අවුරුදු 21 තුළ අප යුද්ධයකට පැවරුණේ නැහැ. දෙවන ලෝක මහා සංග්‍රාම කාලයේදී අපේ වරායකට වැටුණු බෝම්බයෙන් පවා වැඩි හානියක් වුණේ නැහැ. රුපියල් කෝටි 120 ක විදේශීය වත්කමක් ඇතිව ඇරඹුණු අපේ නිදහස් යුගයට අවුරුදු 21 ක්ම ගෙවී ඇතත්, අද තත්ත්වය බලන විට අපට ලොකු කණ ගාටුවක් ඇති වෙනවා. කොතෙක් කැගැහුවත් මේ රටේ කෙරුණු සංවර්ධනයක් නම් පෙනෙන්නට නැහැ. අවුලෙන් අවුලට පත් වුණු රට අද බංකොලොත් වී තිබෙනවා. එම නිසා, අපට වුවමනා හාල් ටික පවා ලබා ගන්න අනෙක් රටවල හිමමතේ යන්නට සිදු වී තිබෙනවා. යුද්ධයෙන් විනාශ වූ ජර්මනියත් ජපානයත් අවුරුදු විස්සකදී ලබාගත් සංවර්ධනය, කිසිම යුද්ධයකට පටලැවී නොසිටි ලංකාව අවුරුදු විස්සකදී ලබා ඇති සංවර්ධනය සමග සසදන විට අපට කිසිසේත් සැහීමකට පත් වන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. අපේ දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය අවුරුදු විස්සකදී සියයට අටකින් පමණ වැඩි වුණාය කියා මිනුයි මේ උදවිය උදන් අතන්නේ. යුද ගිනි ගත් රටවල් වුවත් අද ලෝකයේ විශාල වශයෙන්ම දියුණු වූ රටවල තත්ත්වයට නැඟී සිටින්නට හැකියාවක් ලබා තිබෙනවා නම් යුදගිනි තබා ගිනි පුපුරක් වත් නොවැටුණු හැටියට සලකන්නට පුළුවන් අපේ රට මේ තරම් හීන දින තත්ත්වයකට වැටෙන්නට හේතුව කුමක්ද? යුද්ධයෙන් ඒ රටවල් පරාජය කරනු ලැබූ වත් දැන් ඒ යුද්ධය අවසානයයි. ඒ නිසා ඒ රටවල ජනතාවට තමන්ගේ රට සිහු ලෙස සංවර්ධනය වන ආකාරයට වැඩ කරන්නට පුළුවන් වුණා. ඒ රටවල හැම දෙනාම තම රටේ දියුණුව තකා වෙහෙස මහන්සි වී වැඩ කළා. ඒ අතර, අපට වෙලා තියෙන්නේ මොකක්ද? අපට නිදහස ලැබී අවුරුදු විස්සකටත් වැඩි කාලයක් දැන් ගත වෙලා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ආර්. ඒ. සේනානායක මයා.]

නිබ්බන්ධා. යුද්ධයකින් පසුව නොවෙයි අපේ රටට නිදහස ලැබුණේ. එහෙත් නිදහස ලැබීමෙන් පසු අපේ රටේත් නොනව නිත යුද්ධයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. ඒ යුද්ධය නැවතිලා නැහැ. හැමදාම මේ යුද්ධය පවතින බවයි පෙනෙන්නේ. එක් පක්ෂයක් රට ආණ්ඩු කරන්නට හදන විට, ඒ ආණ්ඩුව තෙරපා දැමීමට යන්න හදනවා. ඒ පක්ෂය බලයෙන් පහ වී තවත් පක්ෂයක් ආණ්ඩු කරන්නට හදන විටත් තත්ත්වය පෙරසේමයි. ඒ යුද්ධය හැමදාම පවතින එකක් හැටියටයි පෙනෙන්නේ.

යුරෝපයේත්, ජපානයේත් මීට අවුරුදු විසි ගණනකට පෙර යුද්ධයක් තිබුණා. එය අවසන් වුණා. දැන් ඒ රටවල යුද්ධයක් නැහැ. යුද්ධය නතර වූ දවසේ සිටම තමන්ගේ රට නිසි ලෙස සංවර්ධනය කරන්නට ඒ උදවිය පටන් ගත්තා. ඒ අතර අපි, නිදහස ලැබුණු දවසේ සිටම අද වනතුරුත්, හැප්පි හැප්පි, අප අතරම සටන් ඇති කර ගනිමින් සිටිනවා. අප දැන් ලබා තිබෙන මේ බංකොලොත් භාවය එහි ප්‍රතිඵලයයි. යම්තම් සියේට අවකාශය දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයක් මේ අවුරුද්දේ ඇති වුණායයි වාර්තා වී තිබෙනවා. නිදහස ලත් අවධියේ සිට මේ දක්වාම ඔය ආකාරයට වැඩිදියුණු කරන්නට පුළුවන් කමක් තිබුණා නම් මේ වකවානුව වන විට අපේ ධනය දැන් තිබෙන ප්‍රමාණය මෙන් අඩු ගණනේ දෙගුණයක් වත් වන්නට ඉඩ තිබුණා. අපේ රටේ දිගින් දිගටම පවතින මේ දේශපාලන යුද්ධය නිසා එක් පිරිසක් බලයට ආවාද, අනෙක් පිරිස ඒ අය කරන වැඩට බාධා කරන තත්ත්වයක් ඇති වුණා. ඔන්න ඔය ආකාරයට රටේ දියුණුව වනසන අන්දමේ තත්ත්වයක් මේ රටේ ඇති වුණා. එවැනි තත්ත්වයක් ගෙන ගොස් තිබෙන බව දැන්වත් අවබෝධ වෙනවා නම් ඒත් සතුටුදායකයි. ජාතික නිෂ්පාදනයේ දැන් තිබෙනවාය කියන තත්ත්වයවත් අපට මීට පෙර කවදාවත් ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙලා නැහැ. මේ රටේ ආණ්ඩු පක්ෂය ඉදිරිපත් කළ වැඩ පිළිවෙලට අපේතුත් උපකාරයක් ලැබුණායයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයට කියන්නට කවදා වත් පුළුවන්කමක් මේ රටේ තිබුණේ නැහැ, කවුරු ආණ්ඩු කළත්. ආණ්ඩුව හාර

පක්ෂයක ඇමති හැටියටත්, සාමාන්‍ය මන්ත්‍රීවරයකු හැටියටත් මා කටයුතු කර තිබෙනවා. ඒ කාලවලත් මට මේ කාරණය තේරුම් ගොස් තිබුණා. එහෙත් ඒ හැම කාලයකදීම අපට වැඩ කරන්නට සිදු වී තිබුණේ එක්තරා රාමුවක් ඇතුළතයි. එවැනි රාමුවක් තුළ වැඩ කරන්නට කාටත් සිදු වෙනවා. එයින් පිටස්තරව වැඩ කරන්නට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ.

හැම දේශපාලන පක්ෂයකම එක්තරා විනයක් තිබෙනවා. බොහෝ අවස්ථාවල ඒ විනය රටටත් ජාතියටත් වඩා උසස් දෙයක් ලෙස සලකා ක්‍රියා කරන්නට සිදු වෙනවා. විනය සංවිධානයට විරුද්ධව වැඩ කරන්නට ගියොත් ඒ පුද්ගලයාට දඬුවම් විදින්නට සිදු වෙනවා. මටත් දෙවතාවක්ම පක්ෂ විනයට එරෙහිව ක්‍රියා කිරීමේ වරදට දඬුවම් විදින්නට සිදු වී තිබෙනවා. මටත් විනය නිසා පහර වැදී තිබෙනවා. පක්ෂය තුළ යම් වැඩ පිළිවෙලක් කෙරෙනවා නම් ඊට කිකරුව වැඩ කරන්නට සිදු වෙනවා. කොයි තරම් අයුක්තියකැයි තමන් කල්පනා කළත් යම්තාක් කල් ඒ පක්ෂයේ සිටිනවා නම් ඒ තාක් කල් ඒ පක්ෂයේ විනයට ගරු කරමින් සිටින්නට සිදු වෙනවා. වරක් පහා කාරයන්ට දඬුවම් කරන්නැයි කීවාම මා අස් කරනු ලැබුවා. පක්ෂයේ විනයට විරුද්ධව කපා කළාය කියා මා අස් කළා. මා අස් කරනු ලැබුවේ ප්‍රතිපත්ති විරෝධී ලෙස ක්‍රියා කිරීමේ වරදකට නොවෙයි; විනය විරෝධී ලෙස ක්‍රියා කිරීමේ වරදටයි. නමුත් ඉන්දියාවේ අග මැතිනිය වන ඉන්දිරා ගාන්ධි මැතිනිය තමන්ගේ පක්ෂයේ අපේක්ෂකයාට විරුද්ධව ක්‍රියා කළත් ජනාධිපති තේරීමේදී විශිෂ්ට ජයක් ලබා ගත්තා. එම නිසා ඉන්දියාවේ උදවිය එම මැතිනිය අස් කරා විද? එතුමිය විනය විරෝධීව කටයුතු කළායැයි ඔවුන් එතුමියට චෝදනා කරුවිද? ගරු කපානායකතුමනි, පහාකාරයන්ට දඬුවම් කරන්නැයි කීවාම විනය විරෝධී ආකාරයට කටයුතු කළාය කියා මාව අස් කළා. රටසහා ප්‍රශ්නය ගැන පාර්ලිමේන්තු වේදී කතා කළාය කියා මාව අස් කළා. මේ රටේ විනය පිළිබඳ නීති රීති එතරම්ම දැඩියි. එහෙත් ඉන්දිරා ගාන්ධි මැතිනියගේ ජයග්‍රහණය ගැන අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වය මොනවා කියාවිදැයි බලන්නට මා සතුටින් සිටිනවා. ගාන්ධි මැතිනිය විනය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

විරෝධී ලෙස ක්‍රියා කොට ගිරි මහතාව ඉදිරි පත් කිරීමෙන් පසුව එම ජයග්‍රහණය ලබා ගත්තේ. එම ව්‍යාපාරය ගැන එතුමියට අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වය ප්‍රශංසා කරනවා ඇති. මාත් ප්‍රශංසා කරනවා. අප නිතරම ජීවිතය කැප කරන්නේ විනය පමණක් රකින්නට නොවෙයි. සංවරය පමණක් රකින්නට නොවෙයි. අප දේශපාලනයට එන්නේ ජාතිය, ආගම, රට සහ ජනතාව රකින්නටයි. විනය නීතිවලින් යම් කෙනෙකුගේ කට බදින්නට විර්ග කරනවා නම් එය වැරදියි. විනයට වඩා මට නම් ජාතිය ලොකුයි. රට ලොකුයි. මා එසේ කියන්නේ විනය උතුම් ලෙස සලකා ගෙන මේ කොටස් දෙක එකිනෙකා හප්පා ගන්නා බව යුද්ධ කර ගන්නා බව පෙනෙන නිසායි. තම පක්ෂයේ දියුණුව උදෙසා විරුද්ධ පාක්ෂිකයන්ගේ උගුරු දණ්ඩ හපාගෙන සටන් කරනවා නම් ඔහු පක්ෂයේ විරයෙන් ලෙසටයි ගැනෙන්නේ. අනික් පැත්තේ කෙනෙකුට මල් මාලාවක් දීමෙන් විනය විරෝධීව ක්‍රියා කළාය කියන චෝදනාව පිට අස් කරන්නට පුළුවනි. මා දන්නවා දහනායක උන්නාහේටත් එක පාරක් එහෙම දේකට මුහුණ දෙන්නට සිදු වූ බව. අනික් පැත්තේ ඇමතිවරයකු සමග කතා කළොත් විනය විරෝධීව ක්‍රියා කළායැයි දඩුවම් දෙන්නට ඒ හොදටම ඇති. නියම පාක්ෂිකයෙක් නම් බෙල්ල කඩාගෙන පනින්න ඕනෑ. අදත් එම යුද්ධය පවතිනවා. එක පැත්තක් මරාගෙන ආණ්ඩු කරන්න හදනවා. අනික් පැත්ත මරාගෙන ආණ්ඩුව ගන්න හදනවා. අවුරුදු 20 ක් තිස්සේම යන්නේ ඔත්ත ඔය යුද්ධයයි. මෙම යුද්ධය පවතින නිසා අපේ දියුණුවක් ඇති වන්නේ නැති බව කියන්නට ඕනෑ. ජර්මනියේ දත් එම යුද්ධය අවසාන වී සංවර්ධනයට බැස තිබෙනවා. ජපානයත් ඒ ආකාරයි. එහෙත් අපේ එම යුද්ධය තව මත් ඉදිරියට යනවා. විනයෙන් මත් වී එකිනෙකා හප්පාගෙන මරාගෙන බලය අල්ලන්නට ඕනෑය යන අදහසයි තිබෙන්නේ. එම අදහස තිබෙන තුරු අපේ රටේ නියම සංවර්ධනයක් ඇතිවන්නේ නැහැ.

එක ආණ්ඩුවකින් යම්කිසි දෙයක් කළොත් ඊළඟට එන ආණ්ඩුව එය මකා දමනවා. මන්ද, කලින් පැවති ආණ්ඩුවට හොදක් කියාවිය යන සැකය නිසායි. යම්

දවසක එම ආණ්ඩුව පරාජය කොට වෙනත් ආණ්ඩුවක් බලයට ආවොත් එදාට අර උදවිය කර තිබුණු දේවල් මකා දමනවා. එක් ආණ්ඩුවක් යමක් කරනවා. අනික් ආණ්ඩුව ඇවිත් ඒ සේරම මකනවා. ඒවා මක මකා ඒ උදවිය පටන් ගන්නා යම් යම් ව්‍යාපාර දියුණු කරන්නට උත්සාහ දරනවා. අනික් ආණ්ඩුව ආවයින් පසු ඒවාට සිදු වන දේ ගැන අප දැන් දන්නවා. මේ තත්ත්වය නිසා කවදාවත් අපේ රටේ දියුණුවක් ඇති වන්නේ නැහැ. මෙම තත්ත්වය නිසායි නිදහස ලැබී අවුරුදු 20කට පසු අද ගරු මුදල් ඇමතිවරයාට කියන්නට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ, මේ අවුරුද්දේ සියයට අටක පමණ ජාතික නිෂ්පාදනයේ දියුණුවක් තිබේනවාය යන කතාව. එය කුමන තත්ත්වයක්ද? නිදහස ලැබී අවුරුදු 20ක් ගියායින් පසුව ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය එයද? වැනසී ගිය මට්ටම් වී ගිය ජර්මනිය අද මුළු යුරෝපයේම රජකම් කරනවා. මැකි ගිය පැරදී ගිය ජපන් රටට අද ආසියාවේ ලොකු තත්ත්වයක් තිබෙනවා. ඒ කාලයේදීම නිදහස ලබා ගත් අපි අවුරුදු 20 කට පසු දැන් මේ රටේ ජාතික නිෂ්පාදනය සියයට අටකට නැග තිබෙන බව කියනවා. [බාධා කිරීමක්] එහෙත් මේ ගැන විකක් සොයා බලන්නට වටිනවා. නියම වශයෙන්ම මේ වැනි ජාතික දියුණුවක් ලබා තිබෙනවා නම් එය රට තුළින්ම පෙනෙන්නට ඕනෑ. අපි මෙම තත්ත්වය මැන බැලිය යුත්තේ කෙසේද? රටේ තත්ත්වය අනුව එම දියුණුව මනින්නට පුළුවනි. මහජනතාවට සැලසී තිබෙන සුබ සිද්ධිය අනුව එම දියුණුව මනින්නට පුළුවනි. ඒ හැර සාමාන්‍ය වාර්තාවලින් පමණක් එම දියුණුව පෙන්වුම් කළාට මදි. අපි මුදල් වලින් බලමු. දැන් අපේ කර්මාන්ත දියුණු වී තිබෙනවා. ඒ නිසා පිටරටින් බඩු ගෙන්වන්නට වුවමනාවක් නැහැ. අපේ කර්මාන්තවලින් කෙරෙන නිෂ්පාදනයේ ප්‍රමාණයට අපේ විදේශ විනිමය ආරක්ෂා වී තිබෙන්නට ඕනෑ. එදා වගේ අද පිට රටින් බඩු ගෙන්වන්නේ නැත, ඒ නිසා ඒ ප්‍රමාණයට විදේශ විනිමය ඉතිරි වී තිබෙනවාය කියා විදේශ විනිමයෙන් ඔප්පු පත්තට ඕනෑ. එමෙන්ම එදාට වඩා අද අපේ රටින් තේ, රබර්, පොල් ආදී බඩු පිට රට යවනවා. විශේෂයෙන්ම කලින්ට වඩා වැඩියෙන් රබර් පිට රට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

යවනවා. ඒ අනුව අපට වැඩි ආදායමක් ලැබෙන්නට ඕනෑ. ඒ බවත් විදේශ විනිමයෙන් අපට පෙනෙන්නට ඕනෑ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියා තිබෙනවා පසුගිය ආණ්ඩුවට වඩා මේ ආණ්ඩුවට ලෝකය සලකන වාය කියා. අපට ලෝකය අත දිගහැර මුදල් දෙනවාය කියනවා. “ඉන්ටර් නැෂනල් මොනිටරි ෆපන්ඩ්” එකෙන් මුදල් දෙනවාය, ලෝක බැංකුවෙන් මුදල් දෙනවාය, අපට ආධාර කරන්නට මිත්‍ර සම්බන්ධකම් ඇති කර ගත් රටවල් කීපයක් තිබෙනවාය කියනවා. හොඳයි එහෙනම් එය පෙනෙන්නට ඕනෑ. එහෙනම් අපට වැඩි විදේශ විනිමයක් තිබෙන්නට ඕනෑ. නිෂ්පාදනය වැඩි වී තිබෙනවා නම්, පිරි රටින් එන බඩු අඩු වී තිබෙනවා නම්, කියන තරම් ආධාර මුදල් ලැබෙනවා නම් අපේ විදේශ විනිමය තත්ත්වය එදාට වඩා වැඩි වී තිබෙන්නට ඕනෑ නේද? හොඳයි අපි අපේ විනිමය තත්ත්වය බලමු. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකු වාර්තාවට අනුව දැනට තිබෙන විදේශ විනිමය ප්‍රමාණය—ඒ කියන්නේ 1968 දී—රුපියල් කෝටි 46.3 යි. ඉංග්‍රීසියෙන් කියනවා නම්: 463 millions. ඒ ලගම පොඩි ලකුණක් යොදා තිබෙනවා, මෙය පිරිසිදු මුදල් ප්‍රමාණය නොවෙයි, මේ මුදලට “ඉන්ටර් නැෂනල් මොනිටරි ෆපන්ඩ්” එකෙන් ලබා ගත් කෝටි 38.9 ක මුදලක් ඇතුළත් වී තිබෙනවාය කියා.

ඉලංගරත්න මයා.

(ති.රු. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

දශ ලක්ෂ 389 යි.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(ති.රු. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

සමහර අය “මිලියන්” යන්නට දශ ලක්ෂ කියා පාවිච්චි කරනවා; සමහර අය කෝටි කියා පාවිච්චි කරනවා.

කපානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

තමුත්තාත්තේ ලක්ෂපතියෙක් හැටියට ඔවා දැන ගන්න එපාය.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

මට තිබෙන ලක්ෂපතියකමට ඉංග්‍රීසියෙන් කියනවා “lack” කියා. සල්ලි නැති කම. මිලියන්ස් 389ක් අයි. එම්. එෆ්. එකෙන් ණයට ලබා ගෙන තිබෙනවා. එවිට ඉතිරිය මිලියන්ස් 70 කට වඩා නැහැ. කෝ මේ සංවර්ධනය? කෝ ඉතිරි වූ විදේශ විනිමය? [බාධාකිරීමක්] ලෝක වෙළඳ පොළේ මිල බහිනවා නම් අපි පාඩු විදින එක ඇත්ත. එහෙත් අපේ රටේ කර්මාන්ත සංවර්ධනයක් තිබෙනවාය, ඒ නිසා අපට ඒ තරම් පිට රට බඩු ඕනෑ නැහැ කියනවානේ. ඉස්සර නම් අපට ඕනෑ කරන හැම එකක්ම වාගේ පිටරටි නුයි ගන්නට සිදු වී තිබුණේ. ඉපයීම අනුවයි අපි බඩු ගන්නේ. ඒ කාලයේ අපට ඕනෑම විධියකට බඩු ගන්නට පුළුවන්කම තිබුණා. හිඟයක් තිබුණේ නැහැ.

ඒ. සී. එස්. හමීඩ් මයා. (අකුරන දෙවන මන්ත්‍රී)

(ஐரூப் ஏ. ஸி. எஸ். ஹமீத்—அக்குறணை இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. A. C. S. Hameed—Second Akurana)

විදේශ විනිමය තිබුණා.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

ඒක තමයි මමත් කියන්නේ. ආධාර වශයෙන් ණය මුදල් වශයෙන් මේ තරම් විශාල මුදලක් විදේශ විනිමය ලැබී තිබෙනවා. ලංකාවේ අද කර්මාන්ත දියුණුවක් ඇති වී තිබෙන නිසාත් සමහර ද්‍රව්‍ය දැන් මේ රටේම නිෂ්පාදනය කරන නිසාත් එදා ගත් ප්‍රමාණයට අද පිටරටින් බඩු ගන්නෙත් නැහැ. නමුත් අවසානයේදී විදේශ විනිමය මල්ල බැලුවාම ඒක හිස්. ඒක පුදුමයකට කාරණයක් නොවෙයිද? සෑම අවස්ථාවක දීම විදේශ විනිමය ආරක්ෂා කර ගන්නට උත්සාහ කළා. විදේශ විනිමය පිට වන්නට ඉඩ නොදී සෑම තැනම රැකවල් දැමීමා. අපට ඉතාම අවශ්‍ය බඩු ටිකට පමණක් විදේශ විනිමය වෙන් කළා. ඒ ආකාරයට විදේශ විනිමය පුළුවන් තරම් සීමා කළා. ඊළඟට පිටින් ගන්නට පුළුවන්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

සියළුම ආධාර ගත්තා. වෙළඳ ක්‍රමයෙන්, ණය ක්‍රමයෙන්, ආධාර ක්‍රමයෙන් පුළුවන් තරම් මුදල් ගත්තා. අවසානයේදී ඔය සියල්ලක්ම එකතු කර අර “කවුන්ටරි පාට් ප්‍රින්ඩ්” කියන මුදලත් එකතු කර ගණන් බැලුවාම විදේශ විනිමය දශලක්ෂ 50ක් වත් නැහැ. කොහේද මේ දියුණුව? දියුණුවක් ඇති වී තිබෙනවා නම් විදේශ විනිමය තත්ත්වය ඉහළ නගින්නට ඕනෑ නේද? නමුත් අපේ රටේ විදේශ විනිමය තත්ත්වය මේ තරම් පහළ ගිය අවස්ථාවක් මුළු ඉතිහාසයේම නැහැ.

ලෝක වෙළඳ පොළේ අපේ ද්‍රව්‍යවල මිල පහත බැස තිබෙනවාය කියා අකුරුණ දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියනවා. අපේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ කථාවත් මා බොහොම ප්‍රවේසමින් කියෙව්වා. ජාත්‍යන්තර වෙළඳ පොළේ අපේ තේවල මිල, රබර්වල මිල, පොල්වල මිල පහත බැස තිබෙනවා, මොනවා කරන්නටද කියා එතුමා ප්‍රශ්න කරනවා. එහෙම නම් මොන වාටද වෙළඳ ඇමතිවරයෙක්. වහින කොට වැස්ස පාලනය කරන්නට බැහැ. හුළං ගහන කොට හුළඟ පාලනය කරන්නට බැහැ. ඉතින් වහින කොට වතුර තිබෙනවා. පායන කොට වතුර නැහැ. රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ තර්කයේ හැටියට වෙළඳාමත් එවැනි දෙයක්. මිල නගින කොට නගියි. මිල බහින කොට බහියි. එහෙම නම් මොනවාටද වෙළඳ ඇමතිවරයෙක්. ඒ තර්කයේ හැටියට මිල බහින කොට වෙළඳ ඇමතිවරයාට කරන්නට පුළුවන් දෙයක් නැහැ නොවැ. අනෙක් අතට මිල නගිනවා නම් ඒක වෙළඳ ඇමතිවරයාගේ දක්ෂ කමක් නොවෙයි.

හමීඩ් මයා.

(ஜமுப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

තමුන්නාන්සේ වෙළඳ ඇමති වශයෙන් ඒවායේ මිල වැඩි කරන්නට ක්‍රියා කළාද?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

ඒ ප්‍රශ්නයට උත්තරය තමයි මා මේ කියන්නට යන්නේ. ඒ කාලයේ තිබුණු “ටර්ම්ස් ඔෆ් රිටේඩ්” ගැන මධ්‍යම බැංකු

චාර්තාවේ තිබෙනවා. 1952 වර්ෂයේදී මා වෙළඳ ඇමති වශයෙන් පත් වුණා. මා ඒ අමාත්‍යාංශය භාර ගන්න කොට තිබුණු “ටර්ම්ස් ඔෆ් රිටේඩ්” ගණන—වෙළඳ අනුපාතය—86 යි. අපේ රටේ වෙළඳාම දියුණු කරන්නට මා නම් බොහොම මහත්සි වුණා. මගේ හැඟීම නම් මා ගත් පියවරවල් නිසා එවකට අප රටේ විදේශ විනිමය තත්ත්වය ඉහළ ගිය බවයි. මම තමයි වින ගිවිසුම අත්සන් කළේ. අද මේ ආණ්ඩුව අත්සන් කර තිබෙන වෙළඳ ගිවිසුම් තිබෙනවා නම් ඒවා සියල්ලක්ම ආරම්භ කළේ මමයි. මම තමයි රුසියාවත් සමග ගිවිසුම අත්සන් කළේ. චෙක කවුරු වත් නොවෙයි. මම තමයි පෝලන්තයත් සමග ගිවිසුම අත්සන් කළේ. චෙක කවුරු වත් නොවෙයි. මම තමයි හංගේරියාවත් සමග ගිවිසුම අත්සන් කළේ. චෙක කවුරු වත් නොවෙයි. මම තමයි චෙකෝස් ලොවෙකියාවත් සමග ගිවිසුම අත්සන් කළේ. චෙක කවුරු වත් නොවෙයි. මේ රටේ වෙළඳාම සමාජවාදී කළා නම් එය කළේ චෙක කවුරු වත් නොවෙයි, මමයි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Is the hon. Member sure that he was the first person to sign an agreement with Czechoslovakia?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

You will find, Sir, that I signed the agreement. For a short while you were doing my job, Sir, but you will find my signature on all those agreements.

කපුබාව සමග ගිවිසුම අත්සන් කෙළේ ම.යි. අලුත් ගිවිසුමක් හැටියට තිබෙන්නේ ජී. ඩී. ආර්.—නැගෙනහිර ජර්මනිය—ගිවිසුම පමණයි. කොලොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ටී. ඩී. ඉලංගරත්න මයා.) වෙළඳ ඇමති වශයෙන් සිටියදී එතුමායි ඒ ගිවිසුම අත්සන් කෙළේ. අනෙක් සියලුම ගිවිසුම් අත්සන් කෙළේ මායි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

අපේ වෙළෙඳ අනුපාතය වැඩි කළ ගත්තට ප්‍රථම වුණේ ඒ ගිවිසුම්වල ප්‍රතිඵල වශයෙනුයි. 1954 වෙළෙඳ අනුපාතය 112 යි. 1955 දී 104 යි. 1956 දී 94 දක්වා අඩු වුණා. 1957 දී නැවතත් 100 ට නැංගා. 1958 දී 102 යි. 1959 දී 102 යි. 1960 දී මා සිටියේ නැහැ. ඒ අවුරුද්දේ වෙළෙඳ අනුපාතය 94 ට බැස්සා. ඒ බැස්සා බැස්සාමයි ආයෙත් නම් හැග්ගේ නැහැ. 1964 දී වෙළෙඳ අනුපාතය නැග ඇතත්, කලින් කී අවුරුදුවල තරම් ඉහළ නැංගේ නැහැ. වෙළෙඳ අනුපාතය 100 ඉක්මවා තිබුණේ මගේ යුගයේදී පමණයි. මා මේ කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නේ මගේ වාර්තාවකින් නොව මධ්‍යම බැංකු වාර්තාවෙනුයි.

ඉලංගරත්න මයා.

(සිං. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

1965 න් පසු අවසානයයි.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(සිං. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

ජාතික නිෂ්පාදන වැඩි වී තිබුණත් වෙළෙඳ අනුපාතය 75 යි. ජාතික නිෂ්පාදනය 8% කින් නැග්ගාය කියන, දියුණු කියන, මේ අවුරුද්දේ අනුපාතය 75 යි. අනෙක් හැම අවුරුදුවලටම වඩා පහළ ගිහිත්. වෙළඳාම ස්වභාව ධර්මය අනුව පවතින දෙයක් නොවෙයි. වැස්ස, අවිව, පිළිබඳව ඇමතිවරුන් පත් කෙරෙන්නේ නැහැ. එහෙත් වෙළඳාම පිළිබඳව ඇමතිවරයකු පත් කරන්නේ එය ස්වභාව ධර්මය අනුව සිදු වන දෙයක් නොවන නිසයි. වෙළෙඳ පොළේ බඩු මිල ඉහළ පහළ යාම ගැන මට කරන්නට දෙයක් නැතැයි කියන්න නම් ඇමතිවරයකු වුවමනා කරන්නේ නැහැ.

ලෝකයේ හැම තැනකම රබර් මිල පහළ බැස තිබියදී එවකට සිටි අගමැති හි. එස්. සේනානායක මැතිතුමා රබර්වලට අනාගතයක් නැති නිසා සියලුම රබර් වතු ගම් පුළුල් කිරීමේ ව්‍යාපාරය යටතේ බෙදා දිය යුතුයයි කී සැටි මට මතකයි. ඒ නියෝගය තවමත් ලිපිගොනුවල ඇති. එහෙත් අද තත්ත්වය මොකක්ද? අපට අද වැඩි

ආදායමක් ලැබෙන්නේ රබර්වලිනුයි. රබර් රාත්තලක මිල රුපියලකටත් අඩු වී රබර් වතු පාලනය කරන්නට බැරි තරම් තත්ත්වයක් ඇති වී තිබුණු අවස්ථාවේදී, අප වෙළෙඳ ගිවිසුමක් ඇති කොට රබර් මිල රු. 3 දක්වා නැංගුවා. අලුත් ව්‍යාපාර ඇති කිරීම සඳහා විශේෂ මුදලක් පවා ඒ අවස්ථාවේදී වෙන් කළා. ඒ වගාවලින් ලැබුණු ප්‍රතිඵලය අද දක්වාත් තිබෙන්නේ. අද අපේ රබර් වතු නැවතත්මේ රටට ප්‍රයෝජනවත් ප්‍රධාන කර්මාන්තය බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. එදා අහක දමන්නට ලැහැස්ති වුණු රබර් කම්මාන්තය රැක ගන්නේ වෙළෙඳ ඇමති අංශයයි. අද මේ ආදායම දෙන්නෙත් ඒ කර්මාන්තයයි.

තේ මිල බැසීමට මූලික හේතුව එදා තේ කර්මාන්තයේ ආරක්ෂාවට ඇති කර තිබුණු හැම ව්‍යාපාරයක්ම කඩාකප්පල් කර දැමීමයි. ඒ හැම එකක්ම නැති කරල, දිය කරල විනාශ කර දැමීමා. ඒ කාලයේ අපට තේ වෙළෙඳපොළක් තිබුණා. එයින් පිට තේ රාත්තලක්වත් විකුණන්නට එපා යයි අපි තහනම් කර තිබුණා. අපේ කාලයේ ලෝකයේ නොයෙක් රටවල වෙළෙඳුන් අපි මෙහි වෙළෙඳපොළට ගෙන්වා ගත්තා. අද ඒ වෙළෙඳපොළ කෝ? අද වන්නෙත් කෙළින්ම තේ පිට කරනවා. වෙළෙඳපොළ අඛණ්ඩ වී ගියා. මෙහි දැන් තිබෙන්නේ රොඩු තේ වෙළෙඳ පලක් විතරයි. කවුද, රොඩු ගන්නේ? ලංකාවේ තේ සියල්ලම කෙළින්ම වතු වලින් එංගලන්තයට විකුණනවා. ලංකාවේ තේ ලංකා තේ වෙළෙඳපොළට නුදුන්නේ ඇයි? ඒ ගැන මේ ආණ්ඩුවටත්, මීට කලින් තිබුණු ආණ්ඩුවටත් දෙකටම දොස් කියන්නට හිතා. මේ ආණ්ඩු දෙකම ඉඩ දුන්නා, කෙළින්ම වතු වලින් තේ පිට කරන්න. ඒ මාගියෙන් අපේ තේ වෙළෙඳපොළ දුර්වල කළා. ඉතින් තේ මිල වැටීම පුදුමයක් යැ.

ඊළඟට පොල්වල තත්ත්වය කොහොමද? අපි පොල් මේ රටේ වෙළෙඳපොළෙන් පිට ගෙන යන්නට බැරි බවට වෙළෙඳුන්ට බල කළා. ඒ කාලයේ මුළු ලෝකයටම තිබුණේ ලංකා පොල් වෙළෙඳපොළ පමණයි. බොහෝ රටවල් ඒ කාලයේ තේ සුරුවල මිල නියම කළේ ලංකා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

වෙළඳපොළේ මිල අනුවයි. වෙළඳපොළ විවෘතකිරීමට පෙර කොප්පරාවලට මිලක් සොයා ගන්නට බවින් වෙන මාගියක් තිබුණේ නැහැ. හෙබ්තුලා බෝයි හෝ බී. සී. සී. සමාගම හෝ කිව්වෙන් ලංකාවේ මිල මේකයි කියා, ඒ මිලට තමයි බඩු ගන්නේ. වෙළඳපොළක් ඇති කළාට පසු හෙබ්තුලා බෝයිවත්, බී. සී. සී. එකටවත් මිල නියම කරන්නට පුළුවන්කමක් ඇති වුණේ නැහැ. ලංකාවේ පොල් වෙළඳ පොළ තිබුණු කාලයේ සිංගප්පූරුවෙන්, පිලිපීනයෙන් කොප්පරා මිල නියම වුණේ ලංකා වෙළඳපොළේ මිල අනුවයි. මොකද? ඒ කාලයේ ප්‍රසිද්ධ විවෘත වෙළඳපොළක් තිබුණේ ලංකාවේ පමණයි. ඒක කාල විනාශ කර දැමීම. මගේ කාලයේ කොප්පරා පාරමක මිල රු. 300 දක්වා නැග තිබුණා. යොදා තිබුණු ආරක්ෂා නැති කර දැමීම මිල පහළ වැටීම පුද්ගලයක් නොවෙයි. නිකම් නැග්ගාය, බැස්සාය කිව්වට මදි. වෙළඳ ඇමතිවරයකු සිටිනවා නම් අපේ ද්‍රව්‍යවලට සැහෙන මිලක් ලබා ගැනීමට විශේෂ මහත්සියක් දරන්නට ඕනෑ. ඒ වගේම අපේ ද්‍රව්‍යවල මිල පහත නොවැටී තබා ගන්නට විශේෂ ආරක්ෂා සලසන්නට ඕනෑ.

එක ඇමතිවරයකු කියා තිබෙනවා, පිට රටවල තේ මිල බැස්සා කියා. එහෙම නම් එකපාරටම ඒ තනතුරට වෙන කෙනෙක් දමන්න ඕනෑ. මිල නගිනවාය, මිල බහිනවාය, ඒකට කරන්නට දෙයක් නැත කියන්නට වෙළඳ ඇමතිවරයකු සිටිනවා නම්, ඇයි වැස්සටත්, ඉබෝරයටත් ඇමති වරයකු පත් නොකරන්නේ?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The hon. Member has said that for the fourth time.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ කියන තරම් සෞභාග්‍යයක් ඇති වුණා නම් 'මේ රටේ බඩු බහුලව තිබෙන්නට ඕනෑ නේද? බඩු බහුලව තිබෙනවාද? හැමතැනම හැම බඩුවකම වගේ මිල නැග තිබෙනවා නේද? රුපියලේ අගය අඩු

කළා. විදේශීය බඩුවල මිල නැග්ම පිළිගත හැකියි. දේශීය භාණ්ඩවල තත්ත්වය කොහොමද? අපි කර්මාන්ත ඇති කරන්නේ දේශීය බඩු ලාභයට ලබා ගැනීමටයි. දේශීය කර්මාන්ත සඳහා පිටරට වලින් ගෙන්වන අමු ද්‍රව්‍යවලට විවිහිස කියා සියයට 55 ක් අය කරනවා නම් කොහොමද ලංකා නිෂ්පාදන අඩු මිලට දෙන්නේ? ආණ්ඩුවේ ක්‍රියාමාර්ගයකින්ම බඩු මිල වැඩි කර තිබෙනවා. එහෙම නම් මේ රටට එයින් ලැබෙන විශේෂ සම්පත මොකක්ද? දියුණු රටවල බඩු මිල අඩුයි. අපේ රට දියුණු නම් අපට ශක්තිමත් කාර්මික තත්ත්වයක් තිබෙනවා නම් අපේ රටේ බඩු මිල බහින්නට ඕනෑ. බැස්සද? නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, රටේ සෞභාග්‍යය මනින්නට අපට උණ කටු තුනක් තිබෙනවා. විදේශ විනිමය, බඩුවල තත්ත්වය හා රැකි රක්ෂා ප්‍රශ්නය නමැති උණ කටු තුනෙන් තමයි, අපේ ආර්ථිකය හොඳ ආකාරයට ගමන් කරනවාද, නරක ආකාරයට ගමන් කරනවාද කියා මණින්නට පුළුවන්කම තිබෙන්නේ.

අපේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන බලමු. 1966 දී රැකිරක්ෂා නැති සම්පූර්ණ ගණන 2,36,000 යි. 1967 දී රැකිරක්ෂා නැති සම්පූර්ණ ගණන 2,57,000 යි. ගණන වැඩි වෙලා තියෙනවා. 1967 දී මේ තරම් ශාස්ත්‍රීය සංවර්ධනයක් කෙරෙනවාය කියන යුගයේදී—2,70,000 යි. 1938 දී කීයද? 10,000 යි. 1957 දී 1,10,000 යි. 1968 දී පමණ රැකිරක්ෂා නැති අයගේ සංඛ්‍යාව ඉහළ නැග තිබෙන යුගයක් මුළු ඉතිහාසයේම නැහැ. මොනවද මේ කර්මාන්ත වලින් කරන්නේ? කර්මාන්ත ඇති කරන්නේ බඩු නිපදවන්නයි. එහෙත් දැන් බඩු මදි. බඩු මිල ඉහළ නැගලා. කර්මාන්ත ඇති කරන්නේ රක්ෂා සපයන්නයි. එහෙත් මේ තරම් රැකිරක්ෂා නැති අය සිටින යුගයක් කවදාවත් මේ රටේ ඇති වී නැහැ. මේ මුළු ගණනෙන් කාර්මික හා ලිපිකරු ශ්‍රේණිවල රැකිරක්ෂා නැති අයගේ ගණන 75,000 යි. ඒ ගණනත් ඉහළටම නැග තිබෙන්නේ 1968 දීයි. විශේෂ දක්ෂකම් ලැබූ පුහුණු පිරිස 25,229ක් රැකි රක්ෂා නැතිව සිටිනවා. ඒ ගණනත් 1968 දී මුදුන් පෙන්නටම නැගලා තියෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

කර්මාන්ත ඇති කරනවා නම් දක්ෂ කාර්මිකයන් වුවමනා නේද? කාර්යාල, වැඩ පොළවල් වුවමනා නේද? එහෙත් ඒ අයගේ ගණනත් ඉහළම පෙත්තට නැග තිබෙනවා. ඊ ළඟට අර්ධ පුහුණු කම්කරුවන්ගේ ගණන 71,000 යි. ගිය අවුරුද්දේ ඒ අයගේ ගණන 60,000 යි. මේ අවුරුද්දේ ඒ අය 71,000 ක් රැකිරක්ෂා නැතිව සිටිනවා. නුපුහුණු ගණන 1968 දී—මේ සෞභාග්‍ය යුගයේදී—1,04,000 යි. ඒ නිසා අද රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය ඉහළටම නැග තිබෙන බව පිළිගන්නට ඕනි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ දළ ජාතික නිෂ්පාදනය සියයට 8 කින් නැග තිබෙන බව මා පිළිගන්නවා. එහෙත් නියම වශයෙන් දුර්වලකම තිබෙන්නේ කොතැනද යන්න ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දන්නේ නැහැ. මේ රටට වක්කරන සල්ලි සියල්ලම පිට වන බව එතුමා දැනගෙන නැහැ. වෙළඳාමෙන් හම්බ කරන සල්ලි පිට වෙනවා. මැණික් ටික භාරා ගත්තොත් ඒක හොරෙන් පිට වෙනවා. ආධාර මුදල් ගත්තොත් ඒක මහජන වැඩට යොදවන වාත් සමගම පිට වෙනවා. වක්කරන විට වක්කරන්නේත් විශාල සිදුරු තිබෙන භාජනයකටයි. වක්කළ ඉක්මණින්ම ඒක පිට වෙනවා.

1963 දී පාකිස්ථානයට තිබුණේ අපට තිබුණු විනිමය ප්‍රමාණයට සමාන විනිමය ප්‍රමාණයක්. ඒ රටට මුදලේ වටිනාකම අඩු කරන්නට වුවමනාවක් තිබුණේ නැහැ. ඒ අයට අද පුදුම මුදල් ශක්තියක් තියෙනවා. අප අද බංකොලොත් වෙලා. දොස්තර එම්. ඩී. පී. පීරිස් මහතා වෙළඳ ඇමති වශයෙන් සිටින කාලයේදී පුවත් පත් මගින් රබර් වතු හිමියන්ගෙන් කළ ඉල්ලීමක් මට මතකයි. නොම්මර එකේ රබර් හදන්නය කියා එදා එතුමා රබර් වතු හිමියන්ගෙන් ඉල්ලා සිටියා. නොම්මර එකේ ෂීට් රබර් සාදන්නැයි එදා සිටි වෙළෙඳ ඇමතිතුමා කීවා. මෙය පුදුම කථා වක්. මේ ගැන වතුකාරයන් හිතා වුණි. නොම්මර දෙකේ ෂීට් රබර් හදන්නට කැමති වන අය කවුද? හැම දෙනාම නොම්මර එකේ ෂීට් රබර් හදන අතර සමහර විට සුළු කොටසක් නොම්මර දෙකේ ගණයට වැටෙනවා. රබර් හදන්නන් දෙවැනි

වර්ගයේ රබර් හදන්නට කැමති නැහැ. එහෙත් හැමදාම මේ රටෙන් වැඩි පුර පිට වන්නේ දෙවැනි වර්ගයේ නැත්නම් නොම්මර දෙකේ ෂීට් රබර් විම නිසා මෙවැනි ඉල්ලීමක් කරන්නට සිදු වුණි. ලංකාවෙන් පිට වන්නේ නොම්මර දෙකේ ෂීට් රබර් නම් එසේ විමට හේතුවක් තිබිය යුතුයි. නොම්මර එකේ ෂීට් රබර් නොම්මර දෙකේ ෂීට් රබර් හැටියට පිටරට යැවීමයි, මෙහිදී සිදුවන්නේ. මේක විශාල වංචාවක්. ලංකාවට මුදල් එන්නේ නොම්මර දෙකේ ෂීට් රබර් වෙනුවෙන් වුණත් ඇත්තෙන්ම ඒවා නොම්මර එකේ ෂීට් රබර් නිසා ඒ වැඩිපුර මුදල මෙහි නොඑවා එහිම රඳවා ගන්නවා. තේ සම්බන්ධයෙන් නම් මේ ජාවාරම විශාල අත්දැමින්ම කරගෙන යනවා. තේ රාත්තලක මිළ රුපියල හැටියට ලංකාවට ගණන් පෙන්වා රුපියල් 1.25 ට විකුණා වැඩි පුර ගත 25 කොල්ලකා ගන්නවා. තේ විකුණන්නේ රුපියල් 1.25 බැගින් යයි ඔප්පු කරන්නට පුළුවන් කාටද? ගත 25 ක් එහාට; රුපියලක් මෙහාට. ඊයේ පෙරේදා කොහු සම්බන්ධ වත් මේ ජාවාරම පටන් ගෙන තිබෙනවා. කොහු හොණ්ඩර 20,000 ක් පිටරට යවන විට පිටරට යවන්නේ හොණ්ඩර 15,000ක් යයි කියනවා. එතකොට හොණ්ඩර 5,000ක මුදල් එහාට.

ගරු කථානායකතුමනි, පසුගිය ආණ්ඩුවත් මේ ආණ්ඩුවත් ඥාතීමගේ ව්‍යාපාර සම්බන්ධයෙන් වගකිව යුතුයි. කර්මාන්ත ශාලාවකට අවශ්‍ය යන්ත්‍ර සූත්‍ර වගයක් ගෙන්වීම සඳහා ළඟදී ඥාතීට රුපියල් අටකෝටියක් පිටරට යවන්නට අනුමැතිය දී තිබෙනවා. සැලසුම් අංශයෙන් ඒ සඳහා අනුමැතිය ලැබුණු අතර ඇමති අංශයෙන්ද අනුමැතිය ලැබුණි. එහෙත් මෙය ලංකා බැංකුවේදී හිර වුණි. ලංකා බැංකුව මේ ගැන සොයා ගෙන යන විට අටකෝටියෙන් කරන වැඩය හයකෝටියෙන් කරන්නට පුළුවන් බව පෙනී ගොස් තිබෙනවා. එතකොට කෝටි දෙකක් ණොරෙන් යවන්නටයි, ලැස්ති කර තිබුණේ. ලංකා බැංකුව දැන් මේ ගැන විභාග කරගෙන යනවා. ඔය විධියට නොයෙක් දෙනා නොයෙක් ක්‍රමවලට අපේ සල්ලි පිටරට යවනවා. මැණික් ජාවාරමෙන් කෝටි විස්සක් පිට රට යනවා. එයින් කීයක් මහ බැංකුවට එනවාද?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටෙන් මුදල් පිටවීම නවත්වන්නට තවම ක්‍රම වත් වැඩ පිළිවෙළක් යොදා නැහැ. මේ රටෙන් පිට වන්නේ මුදල් පමණක් ද? නැහැ. හාලුත් පිට වෙනවා. ඒ ගැන කොතරම් කීවත් සුදුසු ප්‍රතිකර්ම යොදන්නේ නැහැ. අපේ සමුපකාර සමිතිවලින් සිංහල භාලේ බෙදන බවක් මට තවම දැන ගත්තට ලැබුණේ නැහැ. එහෙම නම් භාලේ නිෂ්පාදනය වැඩි වුණු බව පිළිගන්නේ කොහොම ද? යාපනයේ තිබෙන වි මෝල් ප්‍රමාණය ඉතා වැඩියි. ඒ ප්‍රදේශයේ නිපදවන වි නොවෙයි, ඒ මෝල්වල කොටත්තේ. ඒ මෝල්වල කොටන භාලේ කොහේ යනවාද දන්නේ නැහැ. ඉතින් අපේ රටෙන් මුදල් පිට කරනවා. ඒ මදිවට හාලුත් පිට කරනවා. මා මේ ගැන කොතරම් කියා ඇතත් තවම නිසි වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කර නැහැ. හැම ගේට්ටුවක්ම හැර දමා මේ රට සංවර්ධනය කරන්නේ කොහොමදැයි මා අහනවා. ප්‍රධාන කොට අපේ ආර්ථික තත්ත්වය දියුණු කරන්නට නම් අපේ ප්‍රාග්ධනය ශක්තිමත් කර ගන්නට ඕනැ. ඒ බව මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාවේම සඳහන් වෙනවා. එහෙම නම් මේ රටේ ධනය පිට වන සිදුරු වහන්නට ඕනැ. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒවා සිදුරු නොවෙයි, කාණු. මේ රටෙන් මුදල් පිට වන ගංගාවන් පවා තිබෙනවා. ඒ සිදුරු, කාණු, ගංගාවන් නොවසා අපේ ආර්ථික තත්ත්වය දියුණු කරන්නේ කෙසේ දැයි මා ප්‍රශ්න කරනවා. අප බොහොම අමාරු වෙන් සොයා ගන්නා හැම තුවටුවක්ම මේ රටෙන් පිට වන බව සඳහන් කරන්නේ බොහොම කණගාටුවෙන්. සමහර විට අප හිඟමනේ ගොස් මුදල් සොයා ගන්නවා. එහෙත් ඒවා පවා මේ රටෙන් පිට වන සිදුරු, කාණු, ගංගා තිබෙනවා. ඒවා වැඩියක් යන්නේ දකුණු ඉන්දියාවටයි. එහෙම නම් අප හිඟා කන්නේත් දකුණු ඉන්දියාව දියුණු කිරීම සඳහා නොවෙයි ද?

නවා. එහෙත් අපේ රට ආරක්ෂා කරන, මුර කරන සොල්දාදුවන්ට උරන්ට මෙන් වෙඩි තබන බවත් කණගාටුවෙන් මතක් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. අපේ රට සුරා කන දකුණු ඉන්දියානුවන් අපේ සොල්දාදුවන්ට වෙඩි තබා කියනවා, උරන්ට වෙඩි තැබුවාය කියා. එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙන තුරු නම් අපේ රට හදන්නට කොහෙත්ම පුළුවන්කමක් නැති බව අවධාරණයෙන් ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන සටහන අවසාන කරනවා.

අ. හා. 12.18

ඩී. ඩී. එල්. ලෙටීසියා රාජපක්ෂ මිය (දෙවන්ගස්ලන්ද)

(திருமதி டி. டி. எல். லெட்டீசியா ராஜபக்ஷ —தொடங்குந்நத)

(Mrs. D. D. L. Leticia Rajapaksa—Dodangaslanda)

කථානායකතුමනි, අද විවාදයට සහභාගි වන මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ලැයිස්තුවේ මගේ නම ඇතුළත් වී නොතිබුණත්, මටත් වචන සටහනක් කථා කරන්නට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන ප්‍රථම කොට ඔබතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

අද මේ රට තුළ ඇති වී තිබෙන නොසන්සුන් තත්ත්වය ගැනත්, එසේම වර්තමාන රජය පිහිටුවන්නට කලින් ජනතාව ඉදිරියේ තැබූ පොරොන්දු ගැනත් නොසලකා ඉදිරිපත් කර ඇති මේ අයවැය ලේඛනය කිසිම තේරුමක්, වැඩක් නැති එකක් බව මා සඳහන් කරන්නට කැමතියි. මේ අයවැය ලේඛනයේ මෙසේ සඳහන් කොට තිබෙනවා :

“ජාතික රජයේ ප්‍රථම අයවැය ලේඛනය හදුන්වා දීමේදී, 1965 අගෝස්තු 9 වැනි දින මා කියා සිටියේ, ජාතික රජයේ ප්‍රධාන පරමාර්ථය වනුයේ ඊට පෙර තිබුණාට වැඩි ආර්ථික සංවර්ධනයක් ඇති කොට, ඒ මගින් ජනතාවගේ මූර්ත ප්‍රතිශීර්ෂ ආදායමත් ජීවන තත්ත්වයන්ත් වැඩි දියුණු කරමින්, රට තුළ වැඩි වෙමින් පවත්නා කම්කරු පිරිස නියුක්ත කරවීම සඳහා රුකිරක්ෂා අවස්ථාවන් ඇති කිරීම බවයි.”

එහෙත් පසුගිය අවුරුදු 4 1/2 තුළ මේ රජය ගෙන ගිය ක්‍රියා මාර්ගය දෙස බලන විට ඉහත සඳහන් ප්‍රකාශයේ සත්‍ය සත්‍ය තාව කාටත් හොඳින් පැහැදිලි වෙනවා. ප්‍රශ්නයක්ම ඉතා උග්‍ර තත්ත්වයට

එම නිසා මේ යටිතල වැඩ පිළිවෙළ වල්, ජාවාරම් නතර කරන්නට ඕනැ. රට වටාම ආරක්ෂක ක්‍රම හා සංවිධාන තර කරන්නට ඕනැ. එසේ කළොත් නම් මේ සිදුරු, කාණු, ගංගා යම් තරමකින් හෝ වසා දමන්නට පුළුවන්කම ලැබේ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[රාජපක්ෂ මය.]

පත් වි ඇති මෙවැනි වකවානුවක තමන් ජනතාව ඉදිරියේ තැබූ පොරොන්දු අනුව ඔවුන්ට සහනයක් සැලසෙන සේ කට යුතු නොකොට ඉදිරිපත් කර ඇති මේ අයවැය ලේඛනයට, දුක් විඳින ජනතාව වෙනුවෙන් මගේ කණගාටුව ප්‍රකාශ කර නැත. මෙතරම් උග්‍ර නොවූවත් මැතිණිය ගේ කාලයේදී නම් මේ ප්‍රශ්න එවකට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටි වර්තමාන පාලක පක්ෂය කොයි තරම් විවේචනයට ලක් කළා දැයි මහජනතාවට අමතක වී නැත. විශේෂයෙන් ජීවන වියදම ඉහළ යාම වර්තමාන පාලක පක්ෂය එදා දැඩි විවේචනයට ලක් කළත්, ඔවුන්ගේ පාලනය යටතේ අද ජීවන වියදම කොයි තරම් ඉහළ නැග තිබෙනවා දැයි ජනතාවට අමතුවෙන් විස්තර කර දිය යුතු නැත. ගොවි කම්කරු සාමාන්‍ය ජනතාව එදිනෙදා ජීවිතය ගෙන යාම සඳහා දරන වැයම පිළි බඳ අවබෝධයක් ලබා ගන්නට පවා මේ රජය මැළි වීම ගැන අප කණගාටු වෙනවා.

සාමාන්‍ය ජනතාවගේ එදිනෙදා ජීවිත යට අවශ්‍ය ආහාර වර්ග සුලභ කරන බව ටත් මේ රජය පොරොන්දු වුණා. එහෙත් අද තත්ත්වය මොකක් ද? අර්තාපල්, එනු වැනි අතිරේක ආහාර වර්ග වැඩි දියුණු කර ඇතැයි අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් වෙනවා. එපමණක් නොවෙයි.

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු මුදල් ඇමති තුමාගේ අයවැය කථාවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“පසුගිය අවුරුදු දෙක තුළදී, ආර්ථිකත්වයෙහි සෑම අංශයකම ශක්තිමත් වර්ධනයක් පැවත තිබෙන අතර, ආර්ථික වර්ධනය කෙරෙහි ලැබුණු ඉතාම වැදගත් ආධාරය ලැබී ඇත්තේ, වි නිෂ්පාදනය විශේෂ කොට ඇති දේශීය කෘෂිකාර්මික නිෂ්පාදනයෙහි කැපී පෙනෙන වර්ධනයෙනි.”

—දෙවන වර කියවීම

වර්ධනය වෙලා තිබෙනවාය, දියුණු වෙලා තිබෙනවාය, හැම අතකින් සාර්ථක වෙලා තිබෙනවාය, මහඟු ප්‍රතිඵල ලැබී තිබෙනවාය යනාදී වශයෙන් මේ ආණ්ඩුව කියන හැටි අපට නිතර නිතර අහන්නට ලැබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේවා කාට ලැබී තිබෙනවාදැයි දන්නේ නැත. ආරෝග්‍යශාලාවල ප්‍රතිකාර ලබමින් සිටින රෝගීන්ට දවසකට එක වෙලක් බැගින් වත් බත් දෙන්නට බැරි තරමට මේ රටේ හාල් තත්ත්වය අසතුටුදායක ලෙස පවතින නමුත් කොයි අතින්ම ඇහෙන්නේ නිෂ්පාදන සාර්ථක වූ බවයි. වි නිෂ්පාදනය සාර්ථක බව කියනවා. එවැනි තත්ත්වයක් ඇත්ත වශයෙන්ම පවතිනවා නම්, කියන තරම් සාර්ථක භාවයක් වි නිෂ්පාදනය අතින් ලබා තිබෙනවා නම්, අද මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවට මේ තරම් දුක් බර ජීවිත ගත කරන්නට වුවමනාවක් තිබෙනවාද? පිටි අලෙවිය මේ තරම් ශීඝ්‍ර ලෙස වැඩි වී තිබෙන්නේත් වි නිෂ්පාදනයේ සාමක ප්‍රතිඵල නිසාද කියාත් අහන්නට කැමතියි.

පසුගිය මාස දෙක තුනේ පැවති තද නියඟය නිසා බොහොමයක් ප්‍රදේශවල ගොවිතැන් පාඨ වුණා. යල් කන්නයේදී බලා පොරොන්තු වූ ආදායම ලබා ගන්නටත් බැරිව ගියා. මේ නිසා ඒ ප්‍රදේශවල ගොවීන් අසරණ තත්ත්වයකට වැටී සිටින බව කියන්නට ඕනෑ. වි ගොවිතැනින් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබා ගන්නට නම් ජල ප්‍රශ්නයත් ඉතා හොඳින් විසඳන්නට ඕනෑ. වාරිමාර්ග ආදිය ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමෙන් සහ කලට වේලාවට කුඹුරුවලට ජලය ලබා ගැනීමට අවශ්‍ය වෙනත් මාර්ග ඇති කිරීමෙන් ගොවියාට ආධාර දුන් නොත් වගා ව්‍යාපාරය සාර්ථක කර ගන්නට පුළුවන් බව කියන්නට කැමතියි. ගොවියාට අවශ්‍ය දේ කලට වේලාවට පහසු වට ලබා දුන්නොත් වගා ව්‍යාපාරය සාමක කර ගැනීමට බැරි වේයයි මා හිතන්නේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

මේගට ඉඩම් සංවර්ධනය ගැනත් වචන යක් දෙකක් කළා කරන්නට ඕනෑ. මේ කාර්යය ගැන මීට ප්‍රථමයෙනුත් මම මේ ගැන සභාවේදී කළා කර තිබෙනවා. සතුටු දායක ප්‍රතිඵල නොලැබුණු නිසා ඒ ගැන නැවතත් සඳහන් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. දැනුත් ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමා මේ ගැන සභාව තුළ නොසිටීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ මාදුරේ කෝරළයේ වැලිකන්ද හේන් යාය නමින් ඉඩම් කට්ටියක් තිබෙනවා. එහි කොස් වගාවක් තිබෙනවා. ධනවත් ඉඩම් හිමියන් විසින් ඒ කොස් වගාව විනාශ කර පොල් වගා කරගෙන යනවා. දැනටමත් ඒ උදවිය ඒ ඉඩමෙන් ඉඩම් අක්කර පණහක් පමණ අල්ලාගෙන තිබෙනවා. මෙය ගෙවීන් අතර බෙදා දෙන්නායි රජය වෙත ඉල්ලීමක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ ඉල්ලීම උඩ ක්‍රියා කරමින් කුරුණෑගල දිස්සාපතිතුමා ඒ ඉඩම කොටස් කරගෙන ගියා. කෙසේ හෝ අර මා මුලින් සඳහන් කළ ධනවත් පිරිස ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමාගේ මාගියෙන් කරන ලද යම් යම් බලපෑම් නිසා ඒ ඉඩම් දුප්පත් මිනිසුන් අතර බෙදා දීමේ වැඩ පිළිවෙළ අත් සිටුවා තිබෙනවා. ඒ නිසා නැවතත් වරක් ප්‍රදේශයේ දුප්පත් ජනතාව වෙනුවෙන් ඉල්ලීමක් කරන්නට කැමතියි. කුරුණා කර ඒ ඉඩම්, දුප්පත් ජනයා අතර බෙදා දෙන්න. ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමා වෙත නැවතත් වරක් මේ ඉල්ලීම තබනවා. සාමාන්‍ය ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වය උසස් කරන්නට කටයුතු කරනවාය කියන මේ ආණ්ඩුව, ඉඩම් සංවර්ධනය කරන්නට කටයුතු කරනවාය කියන මේ ආණ්ඩුව මේ අන්දමට ධනවත් උදවියට ඒ ඉඩම් ලබා ගැනීමට ඉඩ තැබීමේ තේරුම කුමක්දැයි අහන්නට කැමතියි.

මේ ආණ්ඩුව පිහිටුවන්නට පෙර ජනතාව

වට දුන් විශේෂ පොරොන්දුවක් නම් ජනතාවගේ රැකිරීම ප්‍රශ්නය විසඳන්නට කටයුතු කරනවාය යන්නයි. දැන් මේ ආණ්ඩුව පිහිටුවා අවුරුදු හතරහමාරක් ගත වී තිබෙන නමුත් රැකිරීමේ හිඟය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයේ දී එදා පැවති තත්ත්වයන් අද පවතින තත්ත්වයන් කෙබඳුදැයි කල්පනා කරන්නායි මම කියනවා. ඒ ගැන විස්තර කරන්නට වුවමනා කරන්නේ නැහැ. පසුගිය මැතිවරණ කාලයේදී රැකිරීමේ නැති උදවියගේ නාම ලේඛන පවා සකස් කරන ලද ආකාරය අපි දන්නවා. එහෙත් එදා පිළියෙල කරන ලද ලැයිස්තුවලට ඇතුළත් වූ උදවියගෙන් රක්ෂාවල් ලැබුණු කෙනෙකු ගැන නම් අපට දැනගන්නට ලැබී නැහැ. කාට හෝ රැකිරීමේ ලැබුණා නම් ලැබෙන්නට ඇත්තේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ තමුත් නාන්සේලාගේ උදවියට පමණක් වෙන්නට ඕනෑ. එවැනි ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීමෙන් මේ රටේ දියුණුවක් කවදා වත් බලාපොරොත්තු වන්නට බැරි බව අවසාන වශයෙන් මතක් කරන්නට ඕනෑ.

මේ අයවැය විවාදයට සහභාගි වන්නට මට ඉඩක් ලබා දීම ගැන තමුත් නාන්සේට නැවතත් වරක් ස්තූතිවන්ත වන අතර මේ අයවැය ලේඛනයට මගේ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන සවලය මෙයින් අවසාන කරනවා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please ! The Sitting is suspended till 2 P. M.

රැස්වීම 2 ට අනුකූලව නවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන් අ. ග. 2 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி. அமர்வு பி. ப. 2 மணிவரை இடை நிறுத்தப்பட்டது, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 2 P.M. and then resumed.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

බර්නාඩ් සොයිසා මයා. (දකුණු කොළඹ)
(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா—கொழும்புத் தெற்கு)

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

Mr. Speaker, this Budget Debate, as one can see from the empty benches on both sides, has now come to the point at which nobody appears to be really interested.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

We have allotted too many days and they have got tired of it.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

The interest, of course, is likely to mount tomorrow when the Debate draws to an end.

Be that as it may, I find on reading not merely the Hon. Minister's Budget speech but the speeches made by hon. Members of the Government defending this Budget, that there were certain notable contributions made, but through the entire range of speeches that were made I find that their burden is a criticism of the Opposition on the ground that they discussed everything except the Budget.

The Hon. Minister of State, my Colleague in Colombo South, replying to the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne), said that he had discussed the Muslim marriage law, he had discussed something else, but he had little to say about the Budget. We find this theme recurring in the various contribu-

tions made by hon. Members from the Government benches in analysing or replying to speeches made from this side. In the speeches made by hon. Members of the Government what have they to say in regard to this Budget?

What has the Hon. Minister of Finance said? He said three things. One is that this is a continuation Budget. A continuation of what? He says his attempts in the earlier Budgets were to restore the balance in the economy and to foster development. The third thing, of course, was to give a record of what the Government is supposed to have achieved over the last four years.

Now, it is natural in those circumstances that hon. Members of the Opposition, in dealing with the Budget, should also address their minds to what this record is. What is it that the Hon. Minister is so proud of? What is it that this Government is so proud of? That is why, when you examine the speeches made by hon. Members on the Government side, you find that they also consist of a repetition of what the Hon. Minister of Finance said in his Budget speech.

There were large chunks read out from his book, "Economic and Social Progress, 1965-1969". There were large chunks quoted from the latest Central Bank Report, particularly the announcement made, with considerable élan, that the economy has shown a certain bounce and that we have now a growth rate of 8.3. These things have been repeated *ad nauseam* and therefore it is not surprising, when hon. Members from

this side reply to Government Members, that they should seek to analyse what has been said in regard to this record of achievement, stressing naturally those questions which in their view concern the people of this country very intimately at this moment—the question of price and the question of employment.

The Hon. Minister will forgive me for repeating something that I have said before this in regard to his Budget, and that is that with the passage of years one gets convinced more and more of the irrelevancy of his Budgets. Year after year we have this exercise here, and we find, after two exercises with the commencement of a parliamentary session, that we are really faced with a tremendous irrelevance. We are told that we should not have a Throne Speech Debate because after all all these have to be said in the course of the discussion of the Budget when a Bill of Ways and Means, the Appropriation Bill, for the purpose of implementing the policy of Government comes to be discussed. Therefore why should you spend so much time on a Throne Speech? "Let us do away with the Throne Speech" is one of the constitutional reform proposals that have already been made. Now we find the Budget also becoming irrelevant. The Hon. Minister presents a set of figures year after year and says, "This is my revenue, this is what I expect to spend." The Estimates are circulated in advance. Then he comes and says, "I have shown you a deficit of so much; this deficit I propose to finance in this way". And at the end of two years when that year's work is reviewed you find that these figures have absolutely no relevance and are completely unrelated to what has actually occurred.

The expenditure figures show a chronic under-expenditure. For instance, in the figures he referred to in 1967-68, he anticipated a 2½ per cent under-expenditure and now he tells us there was in fact a 4 per cent under expenditure. The situation, according to him, has improved, but

of course from the pronouncement he made the situation has deteriorated.

Then he says, "I am going to finance the deficit in the following way." And you find at the end of two years that he has financed it in quite a different way altogether. It has nothing to do with what he told this House. I am not saying he has done something illegal. It is all within the framework of the law and the Constitution. There is no doubt about it. But the means of financing have got nothing to do with the pronouncement made by the Hon. Minister on the Floor of this House or what this House solemnly considers for so many Allotted Days and finally adopts at the Second Reading in principle.

I can demonstrate that to you with reference to the Hon. Minister's Budget of 1967. He anticipated a deficit and he announced how he was going to finance this deficit. The deficit, he said, would be in the neighbourhood of some Rs. 800 million odd and he said these were the ways of financing it:

	Rs. Million
Local Loans	.. 350
Foreign Aid (Project)	.. 125
Use of Commodity Aid Counterpart Funds 150
Administrative Borrowing	.. 25
Use of Profits and Reserves of State Corporations and Undertakings 30
Increase of Import Licence fee from 1 per cent to 10 per cent 80
Increase of Excise Duty on Tobacco by Rs. 4.50 per lb. ..	15
Speedier recovery of Tax arrears 15

Now what actually happened? What has he done? What he has done is something quite different, and in regard to the last year, to finance his

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මන්නාරම් සොයාගැනීම.]

deficit he came to us the other day with a proposal that we should up the limit of Treasury Bills. This is how the Hon. Minister actually financed it:

	Rs. Million
Local Loans ..	350
Treasury Bills—not announced earlier ..	249
Foreign Loans ..	218
Ceylon/China Trade Account ..	95
Central Bank Advances ..	33
Commodity Aid Counterpart (net) ..	12
Foreign grants ..	29
Administrative borrowing ..	1
	<hr/> 987

Now, in order to bridge the deficit he provided for a Rs. 48 million excess and he says, "I used this excess to augment the cash balances of the Government."

Now, when he announced this scheme of financing the deficit in 1967, this is what he said. He is accounting for the deficit up to Rs. 97 million—all that is left unfinanced. This is what he said:

"Mr. Deputy Speaker, these three proposals are estimated to yield Rs. 110 million of additional revenue next year.

This additional revenue will result in the estimated current account deficit of Rs. 97 million being converted to a surplus of Rs. 13 million. At the same time, it will reduce the unfinanced gap from Rs. 209 million to Rs. 99 million which I consider is in keeping with the Government's policy of maintaining financial and monetary stability."—[OFFICIAL REPORT, 25th July 1967; Vol. 73, cc. 62-3.]

So he had only Rs. 99 million to finance. This is what he calls expansionary financing. But when we look at what happened in the year 1967-68 we find that he has had recourse to Treasury Bills to the extent of Rs. 249 million. Of course, the Hon. Minister has an explanation. The explanation is that there was an increase in the food subsidy, there was an interim allowance paid to certain categories of government employees, and so on and so forth.

But, Sir, that is yet another point in favour of my argument, namely, that the Hon. Minister thinks of all these bright ideas—of devaluation, of FEECs, of interim allowances, of salary increases, and so on—in between Budgets. There is no provision in the Budget for any of these things. The Budget has got nothing to do with any of these bright ideas that come up in the middle of the year, even when the Hon. Minister knows in advance that he is going to implement them.

We know that the Hon. Minister had contemplated a rice cut well in advance. We also know that devaluation was in his mind well in advance. But no references have been made to these in his Budget speeches. These things happen and then all the Budget figures go completely awry. They are completely knocked out of shape. And then, two years later, the Hon. Minister recounts what happened and says, "Well, you know, the following things happened and therefore the deficit that I had to finance was not Rs. 97 million—with expansionary financing—but turned out to be Rs. 289 million in the current year." And for that he has to resort to Treasury Bills.

How are we to take seriously the brag that he made, "The deficit is only Rs. 99 million; our economy is quite capable of absorbing this; our monetary stability is not going to be disturbed as a result of this; this is not going to have such a tremendous expansionary effect; we can quite well contain this."

And when it rises to the figure of Rs. 289 million he says nothing as to what happened. He says, "Oh, the expansionary impact or the fiscal operation was somewhere in the neighbourhood of Rs. 267 million as against Rs. 78 million in the previous year." What a bland and suave statement! There is no apology contained here. There is no apology at all. The fact that his expectations have been falsified is not referred to for one minute. It is just there.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

An added burden has been put upon the people with expansionary financing. Prices have been knocked higher. The lives of people have become more miserable in the course of time. In regard to these matters my good Friend, my kindhearted Friend, the Hon. Minister of Finance, has nothing to say—[*Interruption*]. He will say those things in his reply? That, of course, I know will be accompanied by the usual laughter, the usual jokes. He will carefully avoid all the serious arguments that have been made on this side of the House. He will pick out two or three in regard to which he will make a couple of good jokes and we shall be suitably entertained before the Budget is put to the vote. That, of course, is usual and according to form.

But while this House deserves a little entertainment after so many days of hard debating, of weary debating, while we are grateful to the Hon. Minister for providing at least that much of comic relief in a situation of unrelieved gloom, we must say that his speeches must have at least a grain of seriousness. He must tell us what are the fiscal implications, what are the implications on the lives of our people, on the economy as a whole. Surely that at least is deserving of some analysis? But he does not do that.

This time he has taken us into his confidence early. Of course, in regard to the current financial year, the year will close only on the 30th of September. The Treasury books will close round about the 30th of December. The accounts will be published some time in January or February, and of course it will go to the Auditor-General for his report. The Hon. Minister has anticipated that there is going to be a seventy million rupee gap in financing. He knows that this may be falsified just as his earlier predictions. He has a seventy million rupee gap from the past year and an eighty four million rupee gap for the future. Of course, he is preparing for the future also.

But he may not be in office when the gap requires to be bridged. He is preparing for the next Minister of Finance—of whatever colour he may be and to whatever party he may belong. Last year he passed taxation measures up to 1970. I shall tell you later what you have done for the Finance Minister of 1970.—[*Interruption*]. The Hon. Minister may or may not be there.

He has anticipated a further deficit, and he provided for it last week. Not merely did he provide for the Rs. 70 million of this year plus next year's Rs. 84 million, which is Rs. 154 million, but he went up to Rs. 250 million, which means another Rs. 100 million extra, by way of Treasury Bills. That is expansionary financing which, of course, was the bugbear of Government. "We are trying to avoid it as much as possible", they used to say. This expansionary financing of net deficits has now become just a matter of course. With the greatest light-heartedness, without any qualms of conscience, the Minister of Finance says, "Of course, I am not going to use this." But he has used much more than he anticipated he was going to use earlier. So, are we not justified in believing that not only will he use this Rs. 250 million, but that some poor future Finance Minister will have to come here over this very Budget to get Treasury Bills for further amounts in order to bridge the extra gap that has been created, because he will be taking over the sins of the past? Whatever new ideas he may have, he will have to come here for Treasury Bills.

Now, this unfinanced gap, which is financed by inflationary and expansionary means, is like the quaint and piquant experience we have had over the past years with the ladies' dress in our country. The gap between the waistline of the choli or the upper garment and the hipline of the saree is increasing from year to year. One goes up and the other goes down; and we wonder where they are going to stop.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The hon. Member has been very observant!

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Yes, Sir. It is in my nature to be so observant. The Hon. Minister's expansionary financing is of the same kind. This deficit, this inflationary deficit, now keeps on increasing from year to year. The point I wish to make is that this Budget, from the point of view of a discussion of figures, relating them to actualities of the future, has become irrelevant, and it is in that context that my good Friend, the Hon. Minister of State, says: "We are discussing one Budget; but there are really four Budgets. Unfortunately, the Constitution does not enable us to discuss the other three." I really do not know what he had in mind. But, of course, that situation is provided for in parliamentary constitutions by having an Estimates Committee. If you have an Estimates Committee and that committee reports to Parliament and that committee is responsible to Parliament, you would have some degree of control over it. There is even an *ex post facto* control which this House can exercise over the foreign exchange budget, over the increase in the public debt, over deficit financing, which at least may have salutary results for the future. And that is by a discussion of the Public Accounts Committee's Report, which, of course, hon. Members of this House have not merely not discussed but, I sadly fear, have not even read. At least those of us who have been in this Committee are satisfied that those reports, produced after so much toil, are read in the government departments by the heads of corporations and in the Ministries. It is our position that these parliamentary institutions have to be reshaped to suit the needs of a developing country.

Now, this is the Finance Minister's Budget. I ask him: am I not justified in saying that this is almost an irrelevant discussion, because the total pattern of what is coming in the course of the next year will have absolutely no relevance, is related in no way, to these figures that you have given?

Now, what about the salary increases? You knew that you would have to give salary increases but you have not provided for it in this Budget. You say so, but you have not shown the exact impact of the salary increases because part of the increases were announced only the other day. The Salaries Commission has not finished its work and, therefore, you are unable to make provision. So, your figures will go completely out of gear in any case. The salary increases, according to your line of thinking and according to the line of thinking of my good Friend the Hon. Minister of State, will have an inflationary impact. Then your price structure will go awry. When your price structure goes completely out of shape and out of gear, the cost of implementation of your Budget proposals will also have to be changed. This will have to be changed just as in the case of the second Five-Year Plan of the Government across the Palk Strait. The Government of India found that, as a result of the operation of the first Five-Year Plan, the price structure to the second Five-Year Plan all their calculations were wrong. The price structure changed so much that they could not implement that plan, and that is what you are going to face if your line of thinking that it is going to cause inflation is correct. Then, obviously, you have to make provision for it. You have not thought of it at all. So, we will have a situation where a Minister of Finance, somewhere in the year 1971 with an analysis of the year 1969-70, will be making a bland statement that on account of unanticipated factors these changes have taken place.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

Now, Sir, the gravamen of the charge that was made from this side of the House is that the economy of the country has worsened to the point at which in the lives of the people, their daily experiences, the problem of unemployment and the problem of high prices, have got aggravated throughout the last four years. Now, what is your reply? "We cannot help that. We cannot produce an immediate impact on the prices nor can we produce an immediate impact upon the employment situation in the way in which you would like. Look at what the Central Bank Report says: we have had an unadjusted growth of 19.2 per cent and if you adjust it to constant factor prices you get a growth rate of 8.3 per cent." This is repeated over and over again; the Central Bank repeats it; the Hon. Prime Minister repeats it on every platform; the Members of the Government repeat it on every platform, and the Ministers also repeat it. The Hon. Minister of Finance said it here and in the course of the Debate, over and over again, the Members of the Government Party kept on mentioning this ritualistic chant "We have increased the rate of growth to 8.3 per cent."—[Interruption]. "This is the first time we have this record, the unheard of, the unprecedented rate of growth of 8.3 per cent." Now, how is this figure of 8.3 per cent arrived at?

ශ්‍රී වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

In the same way the former rates were arrived at.

බර්නාඩ් සොයිසා මහ.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Quite right! I have never been hypnotized by this rate of growth. I shall come to that question. Let us not be unduly hypnotized by this question of rate of growth. The problem is, what grows? You have a rate of growth. What is it that has grown?

ශ්‍රී වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

Production.

බර්නාඩ් සොයිසා මහ.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Production of what, again? What are the basic problems and the basic ills of our economy? In relation to the basic problems, the basic contradictions and the ills of the economy, what is it that is required? Is that being done? If that is not being done, if in fact you have a lop-sided growth in certain directions, if you have encouraged certain things to grow, you may have an exaggerated rate of growth at the end of it, but it will have no relevance to the question of economic ills, the necessity of attending to the basic problems of your economy. Convince us if you can that those problems are in fact being attended to instead of chanting, "There is a rate of growth of 8.3 per cent" over and over again.

Now, Sir, my good Friend the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Finance, a very worthy gentleman, spoke about this rate of growth of 8.3 per cent and said this. He echoed the Hon. Prime Minister in the Throne Speech Debate and said, "What is the meaning of this? These gentlemen of the Opposition quote the Central Bank Report when it suits them and attack the Central Bank Report when it does not suit them or when it appears to be unfavourable to them. What is the meaning of this? You cannot have it both ways."

Sir, we propose to have it both ways. You have got to have it both ways with a book like this, the Central Bank Report. We are in the unfortunate situation that this is the one available annual collection of statistics, this Report of the Central Bank of Ceylon.

The publications of the Department of Census and Statistics are of a different order. They generally

I shall come to more recent times and to a place within the compass very relevant to his area. I mentioned this before. There was an expert who came here years ago in order to draw up a plan for a flood protection scheme for the Deduru-oya. For the purpose of drawing up this scheme he had to measure the rise and fall of the river according to its flow. So statistics were collected over the years for this purpose by the Irrigation Department. There was a measuring rod sunk into the river, and every morning and every evening a man was detailed to do the reading and to keep a record. And the accumulated records of years, of fifteen or twenty years, were supplied to this expert on flood protection, and he read the records. After he had studied them, I happened to meet him one evening in a by-lane in Wellawatta by the sea. He was a very unhappy man. "I do not know what I am to do,"

he said, "because according to these statistics there is only one interpretation possible and that is that the Deduru-oya has been flowing inland from the sea for twenty years." Now, Sir, this was how statistics were collected even within the compass of the Hon. Minister of Education's experience.

The Hon. Minister will be interested. What has changed in regard to those matters? I think the hon. Member for Yatiyantota (Dr N. M. Perera) will develop that point. You get different figures in different books in regard to the very same matter.

I will show you that in this very book you find two different sets of figures on the same matter. You find one set of figures in the English book and another in the Sinhala translation, and still another in the Tamil version, perhaps.

ශ්‍රී වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

It may be a misprint.

බර්නාඩ් සොයිසා මය.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Now, Sir, the statistics are collected in the same old way. More expertise is brought to bear on interpretation. So when you interpret the kind of statistics that you collect in this fashion, naturally you get all kinds of wrong conclusions.

What is this rate of growth? They are so proud of this achievement. Let us get down to this question. In the Central Bank Report for 1968, Table II (A) 4 gives gross national product at current factor cost prices. Let us relate that table to the one that is given on the front page, Table I—1, which gives the main components of economic growth (at constant prices). The increase in gross national product at constant prices over the previous year in respect of

"Total Agriculture" is plus 209; i.e., in respect of "Exports" plus 56 and in respect of "Other Agriculture" plus 153. "Manufacturing" is plus 81; "Transport, storage & communications" is plus 42; "Construction" is plus 95; and "Others" is plus 253.

Now, this shows that in respect of the category "Others" the figure has been plus 69 in 1966, plus 52 in 1967, and plus 253 in 1968. What is that? Salaries, services and commissions—those are the items which come under "Others".

No wonder my good Friend the hon. Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike) said that you will be paying increased salaries on the basis of the projected increases of the Salaries Commission, and that you will add that to the gross national product and say next year that the gross national product has increased by a marvellous figure! You relate that table to the other table that I mentioned just now. Table II (A) 4, which gives the gross national product at current factor cost prices. You will see the entire list from 1 to 14 on the left hand column.

You begin with agriculture, forestry, hunting and fishing; mining and quarrying; manufacturing; construction. Those four items undoubtedly show an 8 per cent increase, just as in some previous years you find a fairly high percentage. What brings them down? When salaries and wages are low, this comes down; where internal commissions earned are low, this comes down; where various services do not produce the same returns, this comes down. Here it is high.

You take item 10, public administration and defence, and item 11, services. You will find that item 10, public administration and defence, has gone up by plus 17.7 per cent over the previous year, and that item 11, services, has gone up by plus 12.4 per cent.

It is this undue weightage at the tail end of this list which causes the expansion in the rate of growth. Your

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

rate of growth is in fact no index of what is actually happening from the point of view of production or the progress of the economy. It is not that it is completely and totally irrelevant; it is a useful yardstick to have, a useful indicator. But do not be unduly hypnotized by it because it is not merely a question of a rate of growth but of what has grown. What is it that is growing?

ශ්‍රී ඊරියගොල්ලේ

(කෙළරාච්ඡා ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

It may be more or less.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ශ්‍රී. බර්නාඩ් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

More or less. It can be more or it can be less.

Then again you relate this to current factor cost prices and you go back to constant prices. There again you are faced with the difficulty that the estimates of prices made in this country are false from beginning to end whether they are made for official or semi-official purposes. Whether it is for the calculation of the cost of living index for the payment of allowances or for purposes of adjusting your figures or basing your production figures in relation to prices, the collection of statistics in regard to prices is the weakest sector in this country.

Why? We know what happened during the war. We know how the cost of living index was adjusted during the war. I have mentioned this before. We had a notable Knight, who is no longer in this country. He was then in charge of our affairs. He is now a big financier abroad. He used to tell the Treasury, "Let me know when the cost of living index rises." How was the cost of living index computed? The Labour Department used to get somebody to go round the boutiques and ask, "How much is betel today? How much is rice today? How much is this and

how much is that?" On the basis of the questions given in the index you fix costs and then you see whether the index has risen or not.

During the war, the Civil Defence Commissioner, this worthy Knight, did not want the index to rise unduly high because that meant that much more had to be paid by way of cost of living allowances. So he used to say, "Give me a warning when it gets near or between 250 and 300." So the Treasury rings him up and says, "The danger limit is being reached." "What is the offending article?" he asks. The reply is, "Limes have gone up in price." He says, "I will attend to the matter."

There were the Civil Defence stores, just a few of them around Colombo, two or three. Lorries would go out into the provinces and collect all the limes that could be collected at any price. They may buy them at ten cents each, but they dump them at the Civil Defence stores at one cent a lime. Then they ring up the Labour Department and say, "Now go and check the price of lime"—the offending article. The prices have come down and therefore the index gets adjusted and it does not rise beyond the danger limit. That was how these things were done. I do not say there is the same deliberate engineering done today. All I say is, do not trust your price structure. That is why, when you take the figures and statistics given in the Central Bank Report, you have to take them with a pinch of salt.

I promised the Hon. Minister of Finance that I would show how the statistics differ from book to book. Here is the Central Bank Report in Sinhala. This is the Government that stands by the official language, is pledged to support the official language, and also the other national language.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

Take the section on “Economic Performance” at page 3. It says :

“Gross National Product at current factor cost prices increased sharply from Rs. 8,224 million in 1967 to Rs. 9,809 million in 1968 or by 19.3 per cent. Thus, an average price rise of nearly 11 per cent has been observed on the basis of an implicit price index.”

Now, in regard to this “implicit price index” there is a footnote which says :

“An implicit price index indicates the extent to which the average level of prices would have moved had there been a general index of the price level. The implicit price index is obtained by dividing the GNP at current prices by the GNP at constant prices.”

I do not know why you have to engage in this exercise. Let us see how this paragraph is dealt with in the Sinhala version.

“දළ ජාතික නිෂ්පාදනය, පවත්නා සාධක මිල අනුව 1967 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 8,224 සංඛ්‍යාවේ සිට 1968 දී රු. දශ ලක්ෂ 9,809 තෙක් අගවත් සියයට 19.3 කින් වැඩි විය.”

This is the crucial sentence:

“මේ නමින් බලන කල, මිල අවපාතිකයක් අනුව පදනම් කොට ගලපා හත් කල සියයට 11 කින් පමණ සාමාන්‍ය මිල වැඩිවීමක් දක්නට ලැබිණි.”

What happened to your implicit price index? That has disappeared in the translation. The footnote also has disappeared.

We get better things later. Let me go on to the next paragraph :

“Real national income (i.e. Gross National Product at factor cost prices adjusted for the movement of terms of trade) rose by 7.0 per cent thus indicating a fall of 1.3 percentage points in Gross National Product as a result of a decline in the terms of trade.”

Now how does it appear in Sinhala?

“වෙළඳ අනුපාතිකයේ අසතුටුදායක ක්‍රියාකාරීත්වයන් හේතුකොටගෙන දළ ජාතික නිෂ්පාදනයෙහි සියයට 0.6 ක පහත වැටීමක් ඇති වුවත්—”

In English it is 1.3 per cent ; in Sinhala it is .6 per cent—a drop!

ගුණ වන් නිත්‍යයක

(කෙළරාව වන්නිනායක)

(The Hon. Wanninayake)

That is per capita.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(කිරු. පෙරිනාට් සොය්සා)

(Mr. Bernard Soysa)

But you do not find it in the English copy. What you find in the English copy is a fall of 1.3 percentage points in gross national product. When you translate it it becomes .6 per cent ! Here again :

“...මුද්‍රිත ජාතික ආදායම (එනම්, වෙළඳ අනුපාතිකයේ බලපෑම අනුව ගලපූ සාධක මිල අනුව, දළ ජාතික නිෂ්පාදනය) සියයට 7.7 කින් වැඩි විය.”

In the English copy it is 7 per cent ; in the Sinhala copy it is 7.7 per cent. How do you add this other .7 in translating? You know, the amount increases when you turn over from English to Sinhala. The production increases when you express it in Sinhala !

Here is the next one :

“The adverse terms of trade led to a reduction in real product by Rs. 821 million.

What does the Sinhala copy say ?

“...අයහපත් වෙළෙඳ අනුපාතිකයේ ප්‍රතිඵලය වූයේ මුද්‍රිත නිෂ්පාදනය රු. දශ ලක්ෂ 851 කින් අඩුකරලීමය.”

In English it is 821 ; in Sinhala it is 851. Just a misprint ! I suppose we take the Sinhala one, the official language document, as the correct document.

ගුණ වන් නිත්‍යයක

(කෙළරාව වන්නිනායක)

(The Hon. Wanninayake)

That is what I did last time and you wanted an English copy.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(කිරු. පෙරිනාට් සොය්සා)

(Mr. Bernard Soysa)

No. We objected to the fact that we were unable to make the comparison to see how far you had gone wrong.

සමස්ත පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මය.]

So much for that. There are other statistics in the Central Bank Report.

There is a lot of talk about real wages having gone up. What does this mean? The Hon. Prime Minister challenged me on this a few months ago and said that the real wages have gone up. He referred to the Central Bank Report. What are your real wages based upon? This is based again upon how much you can buy; your money wages translated in terms of the goods and services you buy. Obviously the price structure is a very important element. What are the prices you use? You have cooked up prices again, absolutely inaccurate prices. The calculation of real wages is based upon that. You can see how artificial the whole thing is. If you look at the real wages index or all the indices in regard to the various categories, you will see that the wage rate index remains static over a number of years. It is absolutely false. I am not talking of this year alone or of last year alone or of this Government's performance. This whole exercise is not correct. The whole thing is artificial. It is based on false premises. Your prices are wrong. You take a price structure that suits you and then say that your real wages have gone up. Are we not justified in making these criticisms of the Central Bank Report? Because this happens to be the one volume of statistics that we have must we take this whole thing on *en bloc*—just swallow it hook, line and sinker? It does not matter what they say, we have got to take it all! But when we quote something and say, "Well, here, on our interpretation this is unfavourable to you," you say, "Oh, yes; you quote what is unfavourable; you attack what is unfavourable to you; you quote what is unfavourable to us." No. Let us examine each of these statements and see whether they are favourable to you or unfavourable to you. On the basis of a real assessment, since this is the only volume of statistics we have, we have to make reference to this when we attack you. There is no great im-

morality in using the Central Bank Report against itself.

If the Hon. Minister of State looks at the section on tourism and travel, he will find that a very curious thing is happening. Take rupees earned on travel—Table 31. In 1968 you earned Rs. 2.3 million in the third quarter and Rs. 3.6 million in the last quarter. That is a total of Rs. 5.9 million. Then, having earned Rs. 5.9 million there, what do we find here at page 222 on tourist earnings? If you take the amount for 1968, 1,227 is the total from May to December. If you add up the figures for July, August, September, October, November and December, you find that the total is 1028. It is less by 199. That is in thousands of dollars. Divide your rupee earnings by that figure and see what happens. You will get the curious result that your dollar has changed into rupees at Rs. 5.60. That is less than the pre-devaluation rate. One of these sets of figures is incorrect. Either your dollar figure is incorrect or your rupee figure is incorrect. If both figures are correct then your dollar has been changed to rupees at less than the pre-devaluation rate—at Rs. 5.60. So there is something wrong with these figures. I may be wrong in my interpretation of these references to travel and tourism. I do not know. I may be wrong in this particular matter. I am prepared to admit an error. But as far as I can interpret it, this is the only meaning that I can place upon it. What is this question of earnings from tourism?

The Hon. Minister of State made one notable contribution in the Budget Debate. There was a certain blandness of utterance, the usual suavity of manner, and a certain touch of cynicism in regard to this whole exercise. He defended the Hon. Minister of Finance and his Budget. But in his own particular department of tourism what do we see? There was a newspaper paragraph in yesterday's paper which told us that the earnings from tourism have gone up by 91 per cent. Now, the newspapers do not publish these things

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

unless they are given out by the publicity sections of the Ministries. Therefore, you are responsible or your Government is responsible for this information. What does it mean? Take the actualities. What have you earned from tourism? Your net increase in tourism as a result of the activities of the new Tourist Board after a tremendous investment has been in the neighbourhood of 240,627 dollars. That has been the increase with your tremendously enhanced expenditure on tourism. I will table this.

In 1966, the foreign exchange earned was 1.4 million dollars, the rate of exchange was Rs. 4.76 per dollar; the rupee equivalent was Rs. 6.5 million. In 1967, the foreign exchange earned was 1.2 million dollars; the rate of exchange changed with devaluation from Rs. 4.76 to Rs. 5.95, and with that change you had a total earning of Rs. 5.9 million. In 1968, the foreign exchange earned was 1.7 million dollars; the rate of exchange was Rs. 5.95 per dollar, and on the FEECs Rs. 8.57; the rupee equivalent was Rs. 10.3 million, after your FEECs. In the first half of 1969, the foreign exchange earned was Rs. 0.9 million dollars; the rates of exchange for a dollar were Rs. 8.57, Rs. 8.99 and Rs. 9.19 with the changes in the FEECs rate; the rupee equivalent was Rs. 8.4 million.

These are the earnings. If you calculate this and you leave out the allowance made on the FEECs, you will only have a 32 per cent increase in your dollar earnings. What is the whole exercise of tourism meant for? To earn foreign exchange. When you say that your earnings from tourism have gone up by 91 per cent, is that not a deception of the public, because what the public wants to know is how much foreign exchange your tourism has earned? And the foreign exchange that your tourism has earned registers only an increase of 32 per cent and not 91 per cent on that showing. You convert the 32 per cent on FEECs into rupees and then say that there is a 91 per cent increase over the previous year.

ශ්‍රී වන්නිනායක

(කෙළරඹ වන්නිනායක)
(The Hon. Wanninayake)
On the rupee basis.

බර්නාඩ් සොයිසා මහ.

(තිரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

On the rupee basis. But who wants to consider the rupee earnings from tourism? It is an absolute falsification, because here the important thing is how much foreign exchange you have earned.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා—(යටියන්තොට)

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா—யட்டியாந்தோட்டை)

(Dr. N. M. Perera—Yatiantota)

You have tourism to increase your foreign exchange—not to increase your rupees.

බර්නාඩ් සොයිසා මහ.

(තිரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

The Hon. Minister does all his important thinking in between budgets. All the grand ideas that he has come into operation in between, for instance, the FEEC scheme.

ශ්‍රී වන්නිනායක

(කෙළරඹ වන්නිනායක)
(The Hon. Wanninayake)
Exchange reform.

බර්නාඩ් සොයිසා මහ.

(තිரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

The English language is rich in dirty four-letter words.—[Interruption]. Some authors are daring to use them, and then they get banned. But the Hon. Minister of Finance and his financial advisers are distinguished by the fact that they have added one dirty four-letter word to the English language—the word FEEC!

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ශ්‍රී වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

Use the words "exchange reform".

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

The Central Bank Report and the Hon. Minister say that it is too early to judge the impact of the FEEC scheme, that they cannot make any definite pronouncement, but that they have had enough indication to say that everything is beautiful and wonderful. Now I do not know how you can make both statements in the same breath. I just cannot understand it. On the contrary, the real truth is this: by the FEECs mounted on top of devaluation you have piled Pelion on Ossa. You are unable to make a proper evaluation of anything. You do not know what the real position is—you do not know what your rupee is worth today—in regard to any matter. But the situation has got bedevilled as a result of two things. Are you earning anything? What is the balance sheet of your devaluation? What did you expect? Increased foreign earnings. It is true, you argued, that as a result of devaluation we shall get a lower international market price for our products, but because we shall be in competition with other countries we shall be able to sell more, and on the increased sales we shall be able to earn more foreign exchange. That was your reasoning. But what has happened? As a result of your devaluation there has been a drop not only in the price but also in the sales. The Hon. Minister said very blandly and suavely without batting an eye-lid, "What can we do in order to earn more? We have to export more." But on the contrary you have exported less tea. The Minister of Finance says that our tea exports have dropped, but the Minister of State says that our tea exports have increased. Now, which of them am I to believe?—[Interruption]. Why do you not adjust your own differences first?

ශ්‍රී වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

Prices rose.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

It has nothing to do with the prices. He is talking of the quantity exported

Now, as a result of your devaluation which was thrust upon us from outside, what has happened? I can point out a number of defects in this. You said that you will exempt traditional products from FEECs; FEECs will be earned only by the non-traditional exports. Is it not so? The traditional ones like tea, rubber and so on will not earn FEECs. What is the result? All the big tea shippers in this country, the international combines operating in this country, have received the benefit which has been denied to the Ceylonese shipper, the poor Ceylonese exporter.

How do these combines work? They have their principals incorporated in other countries; they have locally a private limited liability company which is their subsidiary in this country that does the purchase of tea here and it is exported, on the basis of which they earn not profits but commission. The Hon. Minister said that commission can earn FEECs. So the subsidiaries of the big international combines export tea, and they earn FEECs, but the poor Ceylonese shipper who sends tea abroad cannot earn FEECs. Not only that but we lose insurance because ever since the setting up of the Insurance Corporation they send their stocks c. & f. and not c.i.f. and thus they collect the insurance also at the other end whereas the poor Ceylonese shipper has to send it c.i.f. So, he loses insurance, he loses FEECs, whereas these people gain both ways. I ask the Hon. Minister of Finance, why do you not stop this even now by closing the loopholes? This has been pointed out even before this. Can you give us even now the amount that these people earn by way of

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

FEECs? You have made this the very ground for the removal of the moratorium. The Hon. Minister at Column 32 of HANSARD of 2nd August 1969 states :

“The moratorium on the repatriation of dividends, interest and profits, which was one of the principal inhibiting factors with regard to the inflow of capital into Ceylon, was relaxed in stages and has now been lifted altogether.”

That is what you have done. Now these people also earn FEECs. This is one aspect of the FEECs matter.

The Minister said that the non-traditional exports of cardamoms, cinnamon and so on will earn FEECs, and because these non-traditional exports earn FEECs what did our exporters do? They adjusted the international price level, whether it be in terms of the dollar or in terms of the pound. That was adjusted as low as possible in the interest of successful competition.

We are not big shippers. We do not export a very large bulk. We are a small country and the quantity produced is small.

So when the buyer at that end knows that the producer at this end earns FEECs, what does he do? He clamps down upon the price and says to the producer, “I will give you just enough of a profit margin within the Foreign Exchange Entitlement Certificate in your country.” That margin is left and the benefit of the FEECs goes not to the producer but to the buyer abroad because he beats down the price. Who is getting the benefit of all this? You said that you were introducing this system for the purpose of benefiting the nationals of this country, but whose pockets are you filling? Whom are you enriching?

While that is so on the one side, the Hon. Minister, despite all the representations made to him, continues to levy FEECs on money sent out for books. Subscriptions to associations are not allowable deductions on income tax since last year.—[Interruption]. How many books do the universities buy? These are not reference books but text books.

I shall give you a list of books with the pre-FEECs price and the FEECs price.

	Without FEECs Rs. c.	With FEECs Rs. c.
<i>Medicine</i>		
Gray's Anatomy	138 50	193 90
Wright—Applied Physiology	21 60	30 25
Cunningham—Manual of Practical Anatomy, Vol. 1	22 50	31 50
Vol. 2	27 0	37 80
Vol. 3	27 0	37 80
Davidson—Principles & Practice of Medicine	25 20	35 30
Robinson—Surgery	70 50	98 70
<i>Accountancy</i>		
Vickery—Principles & Practice of Book-keeping & Accounts	31 50	44 10
Wheldon—Cost Accounting & Costing Methods	27 0	37 80
Batty—Management Accountancy	45 0	63 0
Thomas—Commerce Theory & Practice	37 80	52 90
Spicer & Pegler—Practical Book-keeping & Commercial Knowledge	27 0	37 80
<i>Engineering</i>		
Cotton—Applied Electricity	22 50	31 50
Rogers—Engineering Thermodynamics	18 90	25 50
Lewitt—Thermodynamics Applied to Heat Engines	27 0	37 80
Salmon—Materials & Structures	45 0	63 0
Terman—Electronic & Radio Engineering	46 70	65 40
Reynolds—Reinforced Concrete Designers Handbook	18 0	25 20

விசேஷ உதவி கெடுபித, 1969-70

[பெர்னாட் சோய்ஸா மஹ.]

Why are you putting a tax on knowledge? We are already in the backwaters of technology and science, and with this kind of levy on books you are pushing our generation further into darkness. Any subscriptions to associations for the purpose of keeping yourself up to date is not an allowable deduction for tax purposes. Not merely that. You had to send the amount out on FEECs.

There is a religious organization or a semi-religious organization of the kind of practical philosophy to which I do not subscribe called the Rosicrucians Society, the Order of Amorc. You have to pay a subscription of £.15 10s. Formerly you paid Rs. 232. Now it has gone up to Rs. 360, a fifty-five per cent increase. The American Management Association, where you formerly paid Rs. 360, you now have to pay Rs. 558. The Institute of Cost and Works Accountants, where you formerly paid Rs. 45, now you pay Rs. 61.

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹ.

(கேளரவ வன்னிநாயக்க)
(The Hon. Wanninayake)

Scarcity of exchange. Prices have gone up.

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹ.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

Yes, there is a lack of exchange, but where are you placing this burden?

You can allow shop-soiled woollen goods to be brought in on Open General Licence and you can bring in padlocks to be used for the next hundred years, but you cannot make this reduction on books.

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹ.

(கேளரவ வன்னிநாயக்க)
(The Hon. Wanninayake)

What is the use of bringing in padlocks for a hundred years

—கேளரவ வன்னிநாயக்க

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹ.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

Well, you have brought padlocks to last a hundred years.

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹ.

(கேளரவ வன்னிநாயக்க)
(The Hon. Wanninayake)

If they cannot sell, they will not bring them like that.

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹ.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

But you have wasted our national resources, you have allowed them to waste our national resources on bringing in padlocks.

Mr. Minister, the Hon. Minister of Industries is supposed to approve industries, but under your FEEC scheme and under your Open General Licence scheme, a man has imported a steel factory. What is going to happen to that, I do not know. He has imported a whole steel factory into this country. Where is your planning? Where is your diversion of resources into what you want to do? Your planned economy for the future, where is it?

My Hon. Friend the Minister of State has, as I said, made a very notable contribution. What was his theme? What did he say? He spoke as though there was some great virtue in budgetary expansion. He said, "In the old days when the British were here and we were a colonial country, there was a Budget of Rs. 83 million, and the Colonial Secretary wrote back to his principals in Whitehall that the natives were happy. Now there is a Budget of Rs. 2,528 million. The Opposition however is not happy." It is the Hon. Minister of State who was unhappy because even with a Budget of Rs. 2,528 million he cannot sing the song, "The sun shines bright in the old Kentucky home. The darkies are happy and gay." He is unable to say that even with a Budget of Rs. 2,528 million.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

Sir, the Hon. Minister of State was unhappy. Apparently this increase alone should make him happy. What about the four budgets in one ?

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන .

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Four in one ?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. බෙර්නාඩ් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

Yes, the four budgets given at different times. The Hon. Minister gave us one set of documents earlier. Then of course on Budget day he gave another, and the day before yesterday he gave another. They came at us just like the four horse-men of the Apocalypse, the four budgets of the Hon. Minister of Finance !

What exactly is the content of this? Unless the Hon. Minister of State really wants an Estimates Committee to go into this, I do not see how it is possible in advance to discuss all the aspects of the Budget that go into forming the composite Budget of any given year.

If that is the device he has in mind I am entirely in agreement with him. But when he says we would not co-operate in changing the Constitution for that purpose, he is wrong. We are prepared to change the Constitution, but not over the entire field in which you want the change. If you will bring a change for this purpose, we will co-operate with you.

ශ්‍රී වන්නිනායක

(කෙළරඹ වන්නිනායක)

(The Hon. Wanninayake)

Others will bring in other changes.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. බෙර්නාඩ් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

You have brought all kinds of changes. *Ad hoc* changes have been brought in by you. You have brought them yourself.

You have had to change the industrial law. By implication it was a change in the Constitution which required a two-thirds majority, and we gave it to you, though the position was reversed at the Privy Council level.

So if you bring in an amendment for this purpose we shall support you. It will enable this House to discuss the foreign exchange deficit position, including deficit financing. We shall do all that. But perhaps you do not mean what you say.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Let us sit round a table and discuss it.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. බෙර්නාඩ් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

To pass what you want and delete what you do not want ?

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

You want an Estimates Committee. We must talk it over with you.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. බෙර්නාඩ් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

Give us a document setting out what exactly you have in mind and we shall discuss it. We shall talk it over. Now, the Hon. Minister derived a lot of satisfaction in quoting Roy Jenkins and stating that England

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

also goes to the IMF. and asks for a stand-by agreement. There is nothing wrong—

රු. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Russia has also gone.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. පෙර්නාට් සොය්සා)

(Mr. Bernard Soysa)

England goes for a stand-by agreement. Other countries go for a stand-by agreement.

රු. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Russia is going to join.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. පෙර්නාට් සොය්සා)

(Mr. Bernard Soysa)

Russia has applied. So what?

That was his theme. The Hon. Minister is not naive. Whatever faults he may have, naivete is not one of his defects. He knows that there is a great basic difference in a country like Yugoslavia or a country like the Soviet Union dealing with the IMF. or the I.B.R.D. and obtaining a loan. When such a government takes a loan they have complete control over the economy, and the whole question of repayment and all the rest of it will come within their control. That is one thing. But when a country applies for a loan, where you have a private sector economy like ours, an under-developed country—which is politely called a developing country—a backward country, the situation is entirely different.

When you take the case of a loan from the IMF. borrowed by an advanced country like West Germany or France or Britain or any country of that type, the situation is again quite another thing. Surely the Hon.

Minister of State knows that to say, "England went to the IMF. and asked for stand-by aid," or, "Yugoslavia is negotiating with the IMF.", is not the same thing as Ceylon negotiating with the IMF. You have used your drawings, your special drawings, your stand-by aid, and I do not know what else you have used. You have used everything that you have. Every possibility has been explored. Now you are in the red.

The Hon. Minister of Finance and his Government shamelessly talked about this from a propagandist and demagogic point of view. They indulged in this demagoguery when they came to office saying that there was not enough money to purchase four days' requirements of rice. That is what they said. The picture they gave the country was just like that of the poor housewife who goes to the boutique and pays across the counter and takes her rice home. That was their attitude. They hid from the public that in fact this question of not having money to pay for four days' requirements of rice had nothing to do with the problem at all. Your rice is bought on account. Your banks take up some of your rice bills. Your Central Bank takes it up. There are other means of financing this and the bills are met very much later in the year, and maybe later on some years afterwards. He pretended he could not buy four days' requirements of rice, just as if he had to go and pay the money across the counter and buy the rice.

Now, after using his drawings, his stand-by agreement, his special drawings, his gifts from the consortium and everything, he is in the red.

රු. වන්නිනායක

(කෙළරඹ වන්නිනායක)

(The Hon. Wanninayake)

Capital formation.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

When the Coalition Government went out of office in March 1965, there was, after making allowances for your Sinking Fund, Rs. 200 million odd as foreign assets.

ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා. (කර්මාන්ත හා සිවර ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. டி. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்க—கைத் தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Parliamentary Secretary to the Minister of Industries and Fisheries)

A miserable amount.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Yes, a miserable amount, not even sufficient to pay for four days' requirements of rice. But today with the minus account, when you are in the red, what is the position? Today you have nothing.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

You are minus Rs. 200 million.

ශ්‍රී වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

See the volume of capital goods.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

When you go out of office leaving the country in the red, what are we to say?

පෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்க)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

One hundred per cent capital formation.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Wait till I analyse the figures and show you your capital formation.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

The hon. Parliamentary Secretary and his capital formation! Capital formation? Your steel mill that was imported under O. G. L.

ශ්‍රී වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

Take tractors alone.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

They are all lying idle.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

If you take the wasted resources in the private sector alone, all wasted machinery, all machinery brought down on inadequately examined projects, where you have an under-capacity use every day, for which you have paid in valuable foreign exchange—to bring machines that are outside and beyond the capacity you want in this country—that is your capital formation.

The Hon. Minister said, "What could we do? We have only to increase our exports." He recited the tale of UNCTAD. He went to UNCTAD. He made a very good speech there. The kind of speech he would have attacked in 1947, he made in 1967, 20 years afterwards. Alexandre Dumas wrote a novel, "Twenty Years After". In the same way, 20 years later, these people who were once pink and turned green, then tried to don a little pale pink again.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[බර්නාඩ් සොයිසා මය.]

The Hon. Minister made a very good speech at UNCTAD. What was the solution? He went to the Nordic countries and said, "Please give us a better price for our teas". And nobody was prepared to oblige.

He says we can only maximize our exports. Actually, the Hon. Minister's statement is not correct. We did not increase our exports. Our exports dropped. The Minister of Finance himself said so. Now what is this game you are engaging in?

I say that even if we were on that side we would have tried to maximize our exports. I am not denying that. But that is not all you can do, although that is what the Minister said. "What could we do? This is all we could do", he said.

No, there is more that can be done and more that ought to be done. But you know that the Minister of State cannot say this in this House immediately after you have gone to Mauritius and come to an agreement there for the purpose of cutting back on your exports. You have come to an agreement to cut back on your exports. You have gone to Geneva and again to the IMF. On the basis of McNamara's pronouncements to you last year, you have arranged to get compensatory finance, which again is a loan.

බර්නාඩ් සොයිසා මය.

(කෙළරඹ වැන්නිනායක)

(The Hon. Wanninayake)

That was not last year. That was the year before last.

බර්නාඩ් සොයිසා මය.

(තිரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

But, anyway, you have just negotiated it in Geneva. That is on the one side. That is another loan—your compensatory financing. Then, on the other side, you go to Mauritius and arrange to reduce production and export.

බර්නාඩ් සොයිසා මය.

(කෙළරඹ වැන්නිනායක)

(The Hon. Wanninayake)

Not production.

බර්නාඩ් සොයිසා මය.

(තිரு. பெர்னாட் சொய்ஸා)

(Mr. Bernard Soysa)

When you reduce exports you reduce production unless you expect your local market to expand, unless you are expecting our people to drink more tea here.—[Interruption]. What do you expect from this? You expect that the price will rise.—[Interruption]. I tell you, Mr. Minister, you will not have to wait for two years before the price drops again. You wait and see what is going to happen. This logic that you come to this agreement and on the basis of that agreement you stabilize a higher price is correct only on one basis, namely, that the price drop is entirely due to the play of supply and demand. The price drop is not due entirely to the question of supply and demand but is something that has been engineered by the developed countries to the disadvantage of the rest of the world. It is a price drop that has been engineered by the developed countries to the detriment of countries like ourselves—African countries, Latin-American countries, Asian countries. You cannot stabilize a price on that basis.

What has been the trend from 1950? Due to the political consequences of independence in these countries, they do not want to risk their capital there, and therefore it is a new form of exploitation—market imperialism, as I called it earlier. They depress the prices of our primary products and increase the prices of industrial goods sold to us. This pattern is there. This has nothing to do with supply and demand. That is only an accidental factor of the last few years. You can control the price situation by your agreement to cut back on production,

but it is going to be temporary, because these sharks have got together for this purpose and they have not given up their objective.

Other courses of action are available on the basis of concerted action by the developing countries not confined to one product alone but covering a wide range of products. They can say, "We shall not sell unless you give us the price we want." That will require, not just a common market agreement, but closer collaboration, closer co-operation, firmer multilateral trade agreements among the developing countries themselves. Let us have the courage to get there.

Immediately after the UNCTAD conference, the Hon. Minister of State was sent on a begging mission throughout the world: "Give us better prices". And you did not get it. You expected that the wolf would lie down with the lamb. At UNCTAD you had the same sponsors, the very gentlemen who were interested in acting to our detriment, to our disadvantage, and you expected that they were going to come to your rescue. Mr. McNamara may say something at a conference but no government of the West is bound by what he says —[*Interruption*]. The hon. Second Member for Akurana (Mr. Hameed) would like to harbour his delusions on the subject despite the teachings of history over the last so many years. There is a saying that it is a dangerous thing to try to rob a person of his delusions.

The Hon. Minister of State wanted to maximize our exports while agreeing to cut back on production. What happens when you try to increase exports? It is this very cannibalism or competition among the developing countries that aggravates the price situation. And the Hon. Minister of State says, "We have nothing else to do."

He also quoted profusely from the booklet "Economic and Social Progress, 1965-1969," the standard textbook of the Government. He quoted

chunks and chunks from it and at last came to the question of agriculture, which has been dealt with so effectively by hon. Members on this side of the House that I do not want to add my own quota to that discussion.

After the Hon. Minister of State we had the Hon. Minister of Scientific Research and Housing, who made his own scientific analysis of the Budget in his own way.

I noticed that one of the papers supporting this Government had mentioned the other day that I might assume the office of Minister of Finance in another Government. I want to take this opportunity of stating that I have no such intention. Whatever it may be, quite apart from the fact that such a thing has not been offered to me, I want to state quite clearly that I have no desire to be another Tom along with the celebrated Dick and Harry.—[*Interruption*].

The Hon. Minister of State very blandly said, the Hon. Minister of Scientific Research and Housing echoing him, that if you have development you must pay the price of inflation and this is an international phenomenon; that prices have gone up in Israel, prices have up somewhere else. I remember how the Hon. Minister of Finance castigated the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne), the then Minister of Finance, when he said, "Outside in the world prices are increasing; why are you blaming us?" You were the first to blame him and say, "You cannot blame Hurricane Flora or Hurricane Camille or anything else. You cannot say this is an international phenomenon. These are not defences available to you. You are the People who said that. But today this is an international phenomenon!"

Mr. Speaker, when we were doing logic in school we were warned against a certain fallacy—the fallacy of what is called the simple conversion of an "a" proposition. If you develop, you will have

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මය.]

inflation. But apparently the inference is made that if you have inflation you have had development! That is the argument of my good Friends. They are arguing in reverse. Just because there is inflation they imagine that development has taken place, and that is why there is inflation.—[Interruption]. That is what you have said in your defence. That was your defence. That is the fallacy called the single conversion of an "a" proposition which we were taught in school. We agree that if you have development, as a result of development costs being put into the economy you will certainly get a certain degree inflation. I do not doubt that. But that does not mean that every time there is inflation there is development. You can have inflation due to various other reasons.

Now, these are the two major contributions from the Government benches apart from yesterday's contribution of the Hon. Minister of Industries. I do not want to say anything about what the Minister of Local Government said, because he just repeated the book in Sinhala, and for the rest of it, he dealt with local government.

The Hon. Minister of Scientific Research quoted my good friend, Mr. N. U. Jayawardane, on borrowing. Sapient words! We do not object to borrowing. Who objected to borrowing? What we object to is the complete subservience that has come on the heels of your borrowing, the extent to which you have borrowed. You cannot move hand or foot without the permission of the IBRD and the IMF. That is the position in which you are placed. And the Hon. Minister of Industries says, "Why are you afraid? Our Minister is the chairman; he is the Governor of the Bank."—[Interruption.]

ශ්‍රී වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

I am a governor.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

You are not the chairman anyway.

බර්නාඩ් සොයිසා මය.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

He is a governor of the bank. There is no doubt about it. We know where the power resides: the power is there behind the throne, and these are the puppets that are moved according to strings pulled by the American bankers and the rest of them. All the functionaries are there.—[Interruption]. But we do not brag about it.—[Interruption]. It is not a necessary inference. I am only replying to the Minister of State who said that the Minister of Finance is in control of the bank, that that is his empire. We never pretended that it was our empire. I said, the Minister of State often talks with his tongue in his cheek. That is what I suspect he did on this occasion.

There is an important matter that I want to refer to. The Minister of State very often trots out this philosophy of the marriage of the private and the public sectors. That is his philosophy of development. Long before this philosophy was propounded here, this kind of cohabitation had been taking place for some time. It took place in British times when you had the state-owned railway for the purposes of the British planters in this country and for defence purposes. But the Minister of State does not know really what he is supporting.

What exactly do we have of this much vaunted private sector in this country? I want this to go down because I want somebody to make a proper and detailed analysis of the situation, because it is one that is fraught with grave danger to this country. We have in fact a late developing capitalism—a capitalism that was born only yesterday and

born weak, born with all kinds of infirmities. But along with those infirmities, it is developing all the infirmities of senility in addition. We have developed into a state of monopoly in this country. Which-ever sector is examined—and that is my case against this theory of diffused prosperity—what has happened in this country is that the more money you pour in even on your devaluation and your FEEC scheme and various inflationary and allegedly non-expansionary sources of financing, the money that you put into this country under a growing system of monopoly gradually finds its way into the hands of a few.

We had the old plantation economy. The plantation economy is controlled by a limited number of agency houses in this country. The activities of the agency houses are well known to Hon. Ministers. They control the situation not merely in the land where the tea is grown but the whole process through manufacture, through auctions, and right down to the point of sale. The number of persons who function at the auction, the brokers who are the auctioneers there, is limited to five in this country. That is why I say that you have a situation of monopoly. We have this comic situation: one man produces the tea; his agent sells the tea at the auction; he buys his own tea himself and then ships it to his principal abroad, who sells it at his own price. Insurance is his; he is linked up with the shipping company; he is linked up with the banking agencies; he is linked up with the brokers here; and he is linked up with the agency houses here. You have a situation of monopoly all along the line from the tea bush right up to the cup of tea at Lyons Restaurant in London. That is the situation you have in regard to your tea industry.

It is not so bad in regard to rubber. Nevertheless, if you take the rubber plantations in this country you will find that though there is a

large diffusion of ownership there is a concentration of thousands of acres in a small number of hands.

Take the coconut industry. It was the first sector into which Ceylonese capitalism expanded. I say it expanded even before the British came here. We had the coconut plantations even before they came here in Dutch times. If you examine it you find that, while there is a diffusion of ownership in respect of a fairly large acreage, there is also a concentration of ownership in respect of a large number of acres in the hands of a few people.

Then, what is the system that you have brought into being under the new system of industries in this country? You find several groups here—I think there are seven or eight groups—and some of them are groups of distinguished citizens and others are groups of Ceylonese by descent. These groups have become monopolists. Every new licence that is issued in the new industrial set-up goes to one of these groups or one of their agencies.

They have formed companies under the old company legislation, and for that purpose there is a whole army of persons, numbering about 140 or 150, who lend themselves to give respectability to these monopolies. They are given two or three shares and they become directors of these companies. They give respectability to the monopolies that have grown up. Maybe some of them are Members of Parliament; maybe some of them are even Parliamentary Secretaries. All kinds of persons, professional men, have given their names and they are given two or three shares. Sometimes they pay for the shares; sometimes they do not even pay for the shares. They are given those shares and they decorate the boards of directors of the monopolies. Behind them you find the bigger capitalists who are supposed to be developing this country through the private sector. That is what you have been doing over the past so

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

many years—fostering these monopolies. There are about eight monopolies that have grown up.

• Now they have direct access to the IBRD. They get their money from the Development Finance Corporation, from the IMF through the Development Finance Corporation. They are the persons to whom big loans have been given by the People's Bank, the Bank of Ceylon and the newly constituted Savings Bank. This is what you have done with your credit institutions.

Under your industrial policy you have fostered the growth of a number of monopolies in this country. We are developing our capitalism with the evils of senility setting in even before it could get out of its infancy. That is what has happened.

Not merely that. It does not end there. They throw up a number of persons who are themselves tied up with one another: sometimes the link is marriage, sometimes friendship; sometimes they are members of the same club. They get linked together quite a lot through marriage. Dynastic marriages took place in the old days to unite kingdoms. Today the kingdoms of monopoly are united through dynastic marriages.

Now, there are a number of persons connected with these monopolies who find their way into the boards and corporations, and the policies of these boards and corporations are also dovetailed to meet the needs of this private sector.

That is the marriage the Hon. Minister of State talks about. That is what has happened. I would like somebody to sit down and analyse this entire structure, the monopolistic structure of capitalism in this country in the conditions of today. This is your private sector. This is the most powerful lobby on every single matter. You could not control the textile situation. You had to export your Minister to the

—දෙවන වර කියවීම

Soviet Union. The lobby was so powerful on that occasion. All kinds of lobbies grow round this Government. And in addition to the local monopolists you have invited the foreign monopolists to participate with you. You have asked Leyland to come in, you have asked Inter-Continental to come here, and you have got the Birlas and Oberois to come here—whether they be in India or whether they be in England you have these same persons who have merged abroad into giant monopolies—and that same monopolistic structure is being repeated on our soil.

I ask the Hon. Minister of Finance, do you know that although Liptons function here as an independent concern and Lever Brothers function here as an independent concern, both Liptons and Unilevers are united abroad? Are you aware of that fact?

We are in the grip of these big monopolists, and our own capitalism has developed monopolistic tendencies and is linked up with the foreign monopolists; and by your partnership with Leylands, by your partnership with Inter-Continental, and by the patronage you are giving to the Oberois and to the Birlas, you are tying up the state structure with this same monopolistic structure of capitalism. That is what you are doing.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රේ. මුර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Inter-Contintntal has gone to Yugoslavia and Hungary.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ශ්‍රී. පෙරනාල් සොය්සා)

(Mr. Bernard Soysa)

Inter-Continental going to Yugoslavia is one thing. Their tying up with your Government and with private capital in this country is an entirely different cup of tea altogether. There it is a state mono-

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

poly in foreign trade. There the state controls the entire economy. All the dangers that can come from that kind of establishment can be controlled by the state because they have the levers in their hands. It is not the same thing here.

ශ්‍රී සිසු ප්‍රනාන්දු (වැණිප හා වෙළඳ
ඇමති)

(කෙළරඹ ඉඹු පෙරුණේරා—වර්තමාන,
විශ්වාසනීය අමාත්‍ය)

(The Hon. Hugh Fernando—Minister of
Commerce and Trade)

The Soviet Union has started a
bank in London.

බර්නාඩ් සොයා මහතා.

(ති. පෙරුණේරා සොයා)

(Mr. Bernard Soysa)

Yes, I know. Why go further?
They invited Fiat to come and set
up a factory there. But they have
control of the situation.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

So have we.

බර්නාඩ් සොයා මහතා.

(ති. පෙරුණේරා සොයා)

(Mr. Bernard Soysa)

No. They have control over you.
As I said before, I am reminded of
what Mr. V. K. Krishna Menon said
when the economists and planners
in India told him, "Let these people
come in and start these things here;
when we want we will take them
over." Mr. Menon said, "No. You
will let them come here and when
they want they will take you over."
That is what is going to happen.

I say that in this Budget you have
taken steps which will shoot prices
up some more. That also will play
into the hands of these people. You
talk of a diffused prosperity, on
account of the large sum of devalued
rupees that you have put into circula-
tion. There is a thin stratum in the

agricultural areas that has made
some money, but the bulk of our
people remain in grinding poverty.
And even that money under your
monopolistic structure will find its
way into the hands of a few—that is
as long as you preserve this system.

The tax structure you complicated
some years ago.—[Interruption].
You added your own quota with
your approved savings scheme and
all kinds of wild-cat schemes.—
[Interruption]. You have knocked
it out now.

You promised last year that
government securities will be
brought under wealth tax but the
lobby was so powerful that you had
to go back on it and you have eaten
your own words in this very Budget.

ශ්‍රී වන්නිනායක

(කෙළරඹ වන්නිනායක)

(The Hon. Wanninayake)

That is an undertaking given by
the Government.

බර්නාඩ් සොයා මහතා.

(ති. පෙරුණේරා සොයා)

(Mr. Bernard Soysa)

Last year you were not aware of
the undertaking, is that it? Why
does the Hon. Minister deny that
there was a lobby so powerful as
to remind him of his undertaking?
It matters very little to me one way
or the other. The Hon. Minister
initiated the taxes for 1970 last year.
What have you done? You threat-
ened people. You said, "When I
withdraw my approved savings
relief, if anybody tries to convert
those savings into cash I will punish
him by withdrawing the relief I
have given." That is if he with-
draws it before August 1968; but the
Minister brought legislation that he
will be so punished up to 1st April
1970. In other words, now that you
have restored the situation regard-
ing government securities, we can
leave those out, but those fixed
deposits in banks which were put in
just because some people wanted to

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මය.]

claim approved savings relief will gush out after 1st April 1970. You will find that money gushing out. It will add to the inflationary impact of all the measures that have been taken. You will add to the inflation in this country. You will add to the money in circulation in this country. And the Hon. Minister has not one single measure in this Budget for the purpose of controlling that situation. Not one measure have you mentioned which will control that situation.

I do not want to trespass upon your indulgence any further, Sir. What is the pattern of the economy he has given us? Let us stop bragging about this whole question of an eight per cent rate of growth. What we require is a basic structural change in our economy.

It is a correct step to embark upon import substitution, but when you embark upon import substitution, that which you substitute must be viable. It must be properly examined.

Your Perakum milk product is an absolutely wildcat scheme. Did you examine its implications before you started on it? What are the implications of your Lakspray scheme? What are the foreign exchange implications even in your fertilizer project? Have you examined these things in detail?

Sir, there is machinery for this examination. We have demanded over and over again that there shall be a proper plan. Today there is no plan. We do not know in what direction we are supposed to move.

We know this much, that we have been following a pattern that other developing countries have been subject to, a deficit balance of trade caused by the manipulation of the developed countries, the beating down of the prices of primary products, leading to a situation in which the economy suffers, and ultimately you have a deficit in Government's finances.

From the deficit in government finances, you get to the position of an inflationary situation. Then your advisers would say that your currency is weak, you must devalue. These steps have been gone through one by one in relation to the Latin American countries, in relation to the African countries, and now they have done it here.

ශ්‍රී. වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

France?

බර්නාඩ් සොයිසා මය.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

France is a much larger country. The problems of a giant are not the same as the problems of a dwarf. Sir, this is the progress we have made, a rake's progress.

Where are we going to end with this tremendous volume of debt? With this complete lack of commensurate development in regard to the structural changes required, we are heading in the direction—in line with this Government's philosophy—of suffering the fate of Thailand, of Puerto Rico, of Hong Kong—of complete and absolute dependence upon the West, enriching a few persons in our own country and preserving the grinding poverty of the mass of the people. That is the only future that lies on this road.

Mr. Minister, give up trying to build these private "Corean" empires within your Government. Give up these hegemonies that have been created within the administration.

I ask you even now to do something sensible. But since it is not likely that there is much time left for you to do it, we ask you to quit and let others who can tackle these problems handle them for the benefit of our country.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

අ. ආ. 3.40

වෛද්‍යවාරිය ඩී. එම්. ඩී. නානාන (නල්ලූර්)

(டொக்டர் எ. எம். வீ. நாகநாதன்—நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

I am not going to repeat what the last speaker said or what the others have said, or quote the Central Bank Report, because it was like the fusillade that takes place across the Suez Canal. Members from this side of the House hurtled statements from the Central Bank Report with their interpretation of them, whilst Members of the Government hurtled the same statements from the Central Bank Report giving their own interpretation of them.

My hon. Friend, the last speaker, quoted statistics from the Central Bank Report. What I want to point out is that the Tamil translation of the report for the year has just come out although according to the law it should have been available on the 31st of March 1969. Where is the monthly bulletin? It has not come out since July 1968. Besides the annual report is full of mistakes both in statistics as well as in technical terms. I counted over 200 mistakes in the first twenty pages!

I understand these monthly bulletins are sent to the schools because the children are supposed to learn and know the economic position. But the Tamil schools have not had the monthly bulletins sent to them since last July. That is how things are happening in this country. The hon. L. S. S. P. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) reminded us about this.

I know of a gentleman in my constituency, a venerable old gentleman, who knows only Tamil. He wanted to go on a pilgrimage to India and he had filled in the relevant forms in Tamil. He took these forms to the Central Bank but the bank would not accept them because they said they had no one there to attend to his matter. That is certainly a disgrace to this Government and to this country. I do not want to speak on this matter. I shall refer to this in some detail during the Committee stage.

There is another matter which is characteristic of this Debate and that is the attack on the Federal Party from all sides. The hon. Member for Uduppiddi (Mr. M. Sivasithamparam) said that we are an isolated and miserable crowd. I like to say that the hurling of stones at us is characteristic. It is only the tree that bears fruits that gets stones hurled at it. We are proud to be attacked from all sides because we are a full-grown tree bearing fruits.

The hon. Member for Uduppiddi also said that we are isolated. We are isolated like Mount Everest, towering amongst others in our morals and public purity. We will not bow down to anybody. Very soon, Sir, you will have to investigate the assets of hon. Members of this House and you will find that every Member of our party has suffered very deeply as a result of his politics. We have not gained anything. We have sacrificed quite a lot for the principles that we stand for. That is why we stand like Mount Everest above all others, isolated.

I do not want to talk more on this matter of political miscreants throwing stones of solidified envy at us. We can ignore the shoutings here, in the press and from the platform. Let the dogs bark but the caravan passes on.

I must congratulate the Hon. Minister of Finance, who is not here now, for a very clever and good Budget in spite of the tremendous hardship he had to face. The hon. Parliamentary Secretary also made a very good speech. I was not here to listen to these speeches but I have read them in HANSARD, and unfortunately I could not read the Sinhala speeches. Of course, the Hon. Minister of State made a very brilliant and thoughtful speech. The hon. Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike) spoke with his usual felicity in a light vein. A Budget Speech is not a matter for humour or for irresponsible criticism. It has to be given deep thought. This is a national Budget. We have to consider a Budget very seriously; where the Budget is good we must admit it and where it is bad we must criticize and suggest a better way out.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[වෛද්‍යවරයා නැතහොත්]

While the hon. Member, for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) made a good criticism, there was not one matter where he suggested something different—a better way out. It is simple to criticize but lest I be misunderstood I want to say that our party opposes this Budget and will vote against it on the well-known parliamentary principle that if your reasonable demands are not satisfied you refuse to vote supplies. The dictum is “No satisfaction, no supplies”. Hon. Members of my party have spoken at length on this matter and I do not want to go into it in detail.

The Estimates for the years 1969-70 are disappointing and distressing to us who come from the North and the East. Except for a few crumbs and a few bones thrown to us there is nothing that any honest Tamil can feel happy about. Of course, hon. Members of the Tamil Congress might support this but I say no honest Tamil can be happy about these Estimates.

The hon. Member for Colombo South has already spoken about the GNP. I would like to say a few words also on the GNP. I asked some hon. Members of the Opposition as well as of the Government what GNP means. They did not know what it was. GNP is the value in rupees of the services and the national production during the year. In regard to the GNP, they can calculate the paddy prices, the tea prices, the rubber prices and so on but not the prices of vegetables, that is, the real prices a poor farmer gets, the prices at which he is forced to sell, not the prices at which they are sold here in the market where most of the money goes to the middleman. The main content of the GNP seems to be salaries. Thanks to the increase in salaries, not for better work but for the same work, next year the GNP will shoot up. Not Rs. 125 million but many more millions will have to be paid on account of salaries. I am not against it. They deserve it. But they must all work more sincerely, whatever their work. When the final report of the Salaries

Commission is out there will be bigger salaries for the higher groups. There will be payments due to workers in the corporations and in the private sector; the armed forces and police will also benefit. The salary bill will come up to nearly Rs. 300 million. Proportionately the pensions also must increase. So this Rs. 250 or Rs. 300 million will be added to the GNP and swell it still further.

As my hon. Friend said the production here is merely Treasury Bills. Even the Hon. Minister himself confessed that he cannot meet the salaries except with Treasury Bills. We are faced with the position that the GNP will consist largely of Treasury Bills for increased salaries, not for better work but for the same work.

Then we have an unreal computation of capital formation. A large amount of this capital formation consists of commodity goods, foreign and, foreign loans, etc., which will have to be returned. We are in a position where we cannot get on at the present moment without foreign aid, without foreign loans, without commodity aid, which the Opposition, if they were the Government, would never have got. So we have to thank this Government for small mercies, that temporarily we have been able to pass over difficult times. But then what about the future? We have to suggest some method by which we can meet the future with courage and confidence.

The weakest point in our economy today is the fall in the export prices of tea, rubber and coconut. I understand an effort has been made at Mauritius to control the quantity of tea produced in the world and thereby more or less increase the price of tea. If all the countries in the world control the quantities they produce, then there may be a chance of getting a better price. I am sorry that at Mauritius the decision was only about quantity, because in regard to prices we may fail. Many of the African countries have just started planting tea vegetatively from the experience gained from us. So, how are we going to reduce their production of tea? It is

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කීවීම

not fair. Their tea plantations are just coming up and it may be difficult for us to get them to agree to keep their quantities of tea down. Here again the tendency or the desire to export more is there not only in Ceylon but elsewhere and it may be difficult to ratify an agreement on this question. Even if such an agreement were to be ratified in the meantime let us keep our fingers crossed for its success.

I am sorry that at Mauritius there was no decision about minimum prices. There should be an endeavour to make qualitative examinations of tea. There must be a minimum price fixed on all qualities of tea. If all the tea producing countries can come to that agreement and fix a minimum price on all qualities of tea, then we would have done something to break the tentacles of this octopus, the Western capitalists, who have a grip on us at various points in regard to tea.

In 1946 there was a conference of Asian nations at Delhi to which the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike led a deputation from Ceylon. I too attended that conference as a member. We were encouraged to give any dissertation that we wanted and I wrote a small leaflet characterized as "Regional Grouping" because the U. N. was just being formed. I have stated that in the U. N. all nations of the world were having a voice in the matters of every nation. For instance, if there is any dispute or trouble about India, Ceylon or Malaysia, people in America and Soviet Russia, who had no interest whatever, had a controlling voice because they have the numbers. In those days there were not so many African nations in the U. N. I said that every region should manage its own affairs.

කමානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please ! The Sitting is suspended till 4.30 P.M. On resumption the Hon. Deputy Chairman of Committees will take the Chair.

4.30 වේලාවේ අනුකූලව නවකාලීනව අත්සිටුවන ලදීන් අ. හ. 4.30 ව කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමාගේ [ජී. ජේ. පාරිස් පෙරේරා මහ.] සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

இதன்படி அமர்வு பி.ப. 4.30 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. குழுக்களின் உபஅக்கிராசனர் அவர்கள் [திரு. ஜி. ஜே. பாரிஸ் பெரேரா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed, MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [MR. G. J. PARIS PERERA] in the Chair.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනත්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Mr. Deputy Chairman, before we took the tea interval. I was speaking about the falling prices of tea. At Mauritius recently an endeavour was made to exercise some control over the falling prices of tea by means of restricting production in all producing countries. Thirteen out of the fourteen producing countries were represented at that meeting, and they agreed on a plan for restricting the production of tea. As I said before, it is very difficult to control the production of tea because the African countries have just started their plantations on a large scale, and when they are about to bring a return you cannot expect those countries to exercise control over production.

I would have been much happier if we had come to some kind of arrangement or understanding on minimum prices. The producing countries must agree on the various grades or qualities of tea and thereafter the prices for the different qualities of tea and see that they do not allow any tea to be sold below the price agreed.

I am glad the Hon. Minister of Commerce is here ; I hope he is listening. I was just saying how 23 years ago at the Asian Relations Conference I furnished a small leaflet on these matters. I said that there should be regional grouping for the economic welfare of the countries in South and South East Asia and Africa, as well as to help each other to obtain our political freedom. And I mentioned that the countries

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්]

in South and South East Asia which produce tea, rubber, coconut and other oil seeds and so on, should come to some kind of arrangement for their mutual benefit to prevent exploitation. I am glad that this idea is beginning to dawn upon the people of this area. The then Minister of Finance used to say: "What Naganathan says today, the world says tomorrow". What I said in 1946 is being said today at Mauritius and other places—only, in a slightly different form or minor key.

It is very difficult for us to nationalize the tea estates and prosper, because the octopus of the white man has got many tentacles: he grows tea, he makes it, he auctions it, he buys it, he ships it, he buys it again abroad, and he distributes it. The distributors abroad will not sell any other tea except the brands in respect of which they have entered into contracts. So, it is difficult to nationalize the tea estates, because we shall not be able to sell our tea. In the circumstances, what I suggested seems to be the best plan.

With regard to rubber, we now export raw rubber. We must process this rubber before we export it. We must process it to a higher grade. They are doing that in Malaysia. The rubber that they export is processed in the country itself before it is exported. Secondly, we must manufacture goods out of rubber and then export them.

In Ceylon we are having a tyre industry. I am glad that the Hon. Minister of Industries is here. The tyres produced are very good, but I understand from those who use these tyres that they have not got the same life as the imported tyres and that the mileage done on them is less. It may be that in the process of making these tyres the mixture that we use may be not up to the mark. We have to use some artificial rubber also along with the natural rubber in order to create the proper medium. If we take to this industry in earnest I think we shall be able to export manufactured rubber goods as well as

tyres. We must go about this business very energetically and systematically.

In the same way we must also process the products that we manufacture out of coconut. Now, the coconut oil that we export sometimes gets spoilt by the time it arrives at the other end. It may perhaps be due to the sediment of rancid coconut oil that may have got collected in the tankers that we use for exporting coconut oil. So we must process coconut oil; we must try and hydrogenate it. If we do that we can export it in packing cases under better conditions and also obtain better prices for it. Therefore we must try to improve the quality of what we export and try to obtain better prices for them. We must be very particular about the quality of our exports. Strict quality control is necessary.

Some time ago Iraq refused to buy our tea. She was the biggest buyer of our tea. Why did she refuse to buy our tea? It is because we were sending rubbishy tea. I spoke to one of her representatives and he told me that formerly when it came to them they knew who the exporters were. They were Hebtulabhoy and Jafferjee and they bought the tea by just looking at it. Now we have got other exporters and they send out rubbishy tea. It is a shame that because of this fraud we lost our tea market even for a time. After the efforts of the Hon. Minister in persuading them to buy our tea we were able to recapture the market. In view of these circumstances we must ensure that we export quality tea and other products, for otherwise we might lose our markets in the world.

Now, I should like to deal with the question of agriculture in general and not the question of tea, rubber and coconut only. Agriculture for food is a rather tricky business because what is produced must be available to the consumer at cheap prices. Thus the agriculturist or the farmer cannot expect to get much profit from his

crops. He must sell the produce at the cheapest possible price as people will not brook high prices. In America, Australia or Argentina it is possible for the farmer to sell his produce and get a small margin of profit, but still they make a fortune because they cultivate their wheat in hundreds and thousands of acres using modern machinery. Because they produce so much of it they can afford to sell it with a small margin of profit and yet be millionaires. In Ceylon a farmer owns on an average three to four acres or less. The average holding is about three acres and, therefore, out of the produce they cannot make much of a profit. The cost of production here is high and rising, the cost of living is high, and the farmers cannot make a big margin of profit. We have to do something for the farmers. On the other hand, they work for about three months in the year only, that is to say, they work on two crops. They take one and a half months on one crop and another one and a half months on the other crop and in between they do nothing.

We must start cottage industries for the benefit of these farmers who do not work in between seasons. A survey must be made in every district to find out what type of cottage industry can be started for the benefit of these farmers. By this means we can raise the standard of living of our farmers and not make them dependent on farming alone. By cultivating on an average three acres a farmer can never be prosperous. We cannot get people who have got a large purchasing power so necessary as the foundation for our industrial expansion. It is on the purchasing power of the people that you can build industry. For that you must first have farmers who are contented and well off. In the present context where the average ownership is three or four acres you cannot get farmers who are well off. Thanks to the Hon. Prime Minister and to the Government the farmers today are better off than they were before, but

with the salary increase to public servants and consequent inflation the cost of living is bound to go up; and with the increase in prices of fertilizer, weedicides and so on the margin of profit will be less and less to the farmer.

So during the nine months when they do no farming we must find work for the farmers instead of allowing them to be idle and lazy. They must be encouraged to do some kind of cottage industry, a cottage industry that is profitable. In some areas it may be good to start one kind of cottage industry; in other areas it may be good to start another kind of cottage industry. Whatever it is, there must be a ready sale of their products.

Sir, as I said earlier, agriculture is a tricky and dangerous thing. In America agriculture is done on a very large scale by individual farmers. The greater the yield the greater the loss. When there was a record harvest and millions and millions of bushels of wheat were produced, very much more than what was required, the government, after a very careful survey of the requirements of the country, siphoned off the surplus—the excess was dumped into the sea or burnt. Now the surplus goes to various other countries under PL480. To do that America has to subsidize the farmers in astronomical amounts. So agriculture is a dangerous thing. It has to be done for the benefit of the people of this country.

Coming to the question of our industries, it is very easy to criticize, but I hope to make some useful suggestions. I think our industries have been built on sand and not on a solid foundation. In respect of most of our industries we import the raw materials and then make the product here or we import the parts and assemble them here, so that we are not on a real solid foundation.

We must see what industries we can start with our own raw materials. Take the case of our steel industry. There are large deposits of iron ore

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[වෛද්‍යාචාර්ය කානකානන්]

in this country but no serious effort has been made to survey them, work them, smelt the ore and get iron as a base for our industries.

For our steel factory we import ingots of steel. No serious effort has been made to do a proper geological survey of the minerals in this country. Thirty years ago Wadia did a survey but after that there has been no proper plan in regard to an island-wide geological survey. If you are really thinking of an industrial expansion or industrial development, there must first be a geological survey. In India they did that mainly with schoolboys. They first trained selected teachers. They put them through a short but intensive course in geological study and then they were asked to teach their boys and take them out on excursions. The boys were advised as to what type of specimens of stones and metal they were to collect. These specimens were analysed, and today India has got a perfect geological survey of the country, thanks to the schoolboys and their teachers.

So, if you want to really have an industrial organization or an industrial project, it must be based on our own raw materials.

For instance we can grow our own cotton. We have got a number of cotton mills, and more are being projected, but we have not got the cotton. Every bit of cotton has to be imported. There is land in this country at Thunikai in the Northern Province which has really good black soil suitable for cotton, which has not been used. I think cotton-growing is a sphere where nationalization can take place. The Government can start cotton-growing as an industry. We could have a ginning plant and a spinning plant, and we shall then have our own cotton yarn. We could grow a very good line of cotton in this country. In the Northern Province there is very good black soil suitable for cotton which has not been exploited or used. There is of course a lack of water, but that can

be overcome with tube wells and pumps. I think cotton can be grown there because the soil is good and water can be supplied. Our industries must be based on something positive, something that is really constructive.

The Hon. Minister of Industries is here. He has a number of industrial corporations under his control. I ask him how many of the directors on the boards of corporations under his Ministry are men with specialized knowledge, men of ability and integrity, men who have a real love for the country. I ask you the question and I am sure you will find the answer not very satisfactory. You have packed the place with people who are your party men, with defeated candidates, or perhaps with your brothers and uncles and nephews. Most of them are not fit. Men of dedication, of devotion, of ability, of integrity, and with a love for the country should have been selected. Otherwise they are not fit to be on these boards. On several occasions when I was on that side of the House I asked the Prime Minister: "Dudley, are you really sincere about industrial development?"

It is very, very tragic that we have not utilized the best talent in this country. There are very good men whose services are not availed of for purely political reasons. Where work is concerned, there need not be politics. It does not matter what a man's political leanings are, or what his religion or community is, if he is capable, if he is sincere, if he is honest and if he is loyal to the country. Loyalty to the party is not what is important, but loyalty to the country.

So I really ask the Hon. Minister of Industries whether he pleads guilty or not to what I have said.

Anyway, I think that the few suggestions made by me will help this country back to real financial stability and progress. The Hon. Minister of Finance, as I told you, has done a very good job. But what does the Budget amount to? It is a

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

makeshift budget for the present. The Hon. Minister has faced enormous difficulties. He has had to devalue, to introduce the FEEC scheme. He has had to depend on foreign aid in the form of loans. He has had to depend on bilateral aid, local loans, Treasury Bills and so on. How long are you going to do this? What is our Sinking Fund going to be in a few years' time? Unless we set our aim on something substantial, on something solid, and build our foundation of progress on something worthwhile to which the whole nation will contribute, we cannot go on.

The Coalition Opposition has got a part to play because their idea now is: it does not matter what happens to the economy as long as we can break this Government and come back to power; we should create chaos and promote wild-cat strikes. There must be some degree of responsibility to the nation, to your motherland. I am sorry the Opposition has not shown that, and trade unions have also not shown that love of country or concern for the national welfare.

England was an A1 nation. Of course democracy is there and the people can strike, but there have been many wild-cat strikes in England which depends on her export-import economy. If there is a strike in a manufacturing plant it creates a bottle-neck. If there is a strike among carburettor manufacturing workers hundreds of cars will be waiting to be fitted with carburettors, so that England will lose her trade earnings and some other country will get the trade. Similarly her dockyards are vital to Britain's economy, but due to indiscriminate strikes England has become a C3 nation today.

Here we are struggling to live and everyone must co-operate. I do not put the blame only on labour. The administration has also been very bad, very unrealistic and very unkind. As I know labour very well I

can say they appreciate firmness and they appreciate discipline. At the same time the administration must be reasonable, just and fair. If a man feels his boss is a very strict man but is also a fair and reasonable man, he will co-operate with his boss. The point I am making is that our administrators and capitalists are very often not reasonable. They are not at all responsive to the feelings or desires of labour. That is the reason for most of the strikes.

We have to find a solution to this strike problem. We know that in China and in Soviet Russia nobody can strike but we do not want to take away the democratic rights of the worker. Strikes must be settled immediately and there must be an agency to look into the points of view of both labour and management. A settlement must be absolutely observed by both sides, on pain of death if necessary, because we cannot allow this country to go down and down the hill any longer.

Are we going to live on Treasury Bills and foreign aid like beggars? We are like a nation of beggars. Even the giving of free rice is a disgrace to the people of this country. We are dependent on other nations for our day to day living, and people do not have that amount of self-respect, that amount of independence, that amount of share in the country's welfare, and that amount of initiative in their own welfare.

A new vision could have been given to the people under the District Councils Bill. The people of this country would have had a direct share in the administration of their own little areas, in their welfare, and they would have been able to develop a civic sense, a sense of responsibility for their well-being. The late Chief Minister of Madras, Mr. Anna-thurai, had three ideals for every politician and citizen. He said, "Kadamai, Kanniyam, Kaddupadu." "Kadamai" means duty and full share of your responsibility. "Kanniyam" means integrity and loyalty to your cause, your country and

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[වෛද්‍යවරයා නොනොතත්]

your people. “Kaddupadu” means discipline. What we require here in this country is discipline of the people, of the leaders, of labour, of Members of Parliament. Members must be disciplined first and then teach our people to be disciplined. Unless we build up a nation of people who have a sense of duty, responsibility and discipline we shall never be able to recover. We will go down and down the hill. We will have to continue to get bank loans, Treasury Bills or foreign aid. For how long can we build our nation on the quicksands of foreign aid and loans? We must help ourselves. We must first discipline ourselves; our labour, our capitalists, our administrators must be disciplined. People must be able to have more confidence. They must have a higher civic sense, a higher sense of patriotism and duty—hard and dedicated work alone can put this country on the solid foundation of economic progress and prosperity.

One of the things that drag us down even in our economic growth is poor administration. Our administrators are lords unto themselves. They must know that they are servants of the people, public servants. Formerly we had government servants. They were the servants of the British Government, of the Imperial Government, and they terrorized the people. Today it is not so. They are not servants of the Government. They are servants of the people; even the Ministers. “Minister” means “a servant”. An administration must be effective, efficient and expeditious. The Public Service is a public relations service. We have got to deal with the people. So you must know the language of the people. Whatever may be the official language, the language of administration must be the language of the people of the area. Otherwise we do not have a proper administration and proper democracy.

For instance, the policemen in Jaffna are 98 per cent Sinhala-speaking. I do not mind if they are all Sinhala-people but they must

be also Tamil-speaking. That must be a public relations department. They must know what the people want. When a man goes to make a complaint at the police station, the policeman does not know Tamil. He speaks to him in Sinhala. The complaint he makes is one thing and the police entry is something else. It is so in every department. This state of affairs is not democracy but neo-Imperialist tyranny.

I told you of how a very respected old gentleman, a very saintly old man wanted to go on pilgrimage to India and he filled in the form in Tamil, which he had every right to do, but it was not accepted by the Central Bank. It is a disgrace to this Government and to the Sinhala people. If we are a civilized people, the Buddhist people must realize that tolerance, love and brotherhood are necessary. You cannot run the affairs of this country efficiently democratically and properly unless there is recognition of other people's rights and necessities. I say again, whatever be the official language, the language of administration by the Public Service, because they are public relations officers, should be the language of the people of the area. Otherwise you cannot have good government, you cannot have expeditious administration, you cannot have an efficient administration, you cannot have adequate administration.

අ. නා. 5

ශ්‍රී ඩී. ඩී. ප්‍රනාන්දු

(කෙනරා ඩී. ප්‍රනාන්දු)

(The Hon. Hugh Fernando)

Mr. Deputy Chairman, I have been in this House for nearly 12 years and this is the first time I am taking part in a Budget Debate.

During the course of the Throne Speech Debate the Leader of the Lanka Sama Samaja Party, the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera), asked why the Ministers seated on the Front Benches were not taking part in the Throne

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

Speech Debate. I think there is no need for every Member of the Cabinet to speak in this House in a particular Debate. The policy of the Government can be explained by one or two Ministers of the Government. If the hon. Member for Yatiyantota asks me now why I speak today I shall tell him it is because reference has been made to me and to my Ministry in the course of this Debate by hon. Members of the Opposition. I fully agree with the hon. Member for Yatiyantota that there should be only one Throne Speech and one Budget during a period of five years. This is solely a suggestion of mine.

Let me go back to 1956, Mr. Deputy Chairman. When the hon. Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike) introduced his Budget in 1960, as the Minister of Finance, he told this House that 1956 ushered in the era of the common man, of the people who had no place in this country earlier—I am beginning to wonder whether we have Dale Carnegie in the person of the hon. Member for Dompe—as if he had been appointed to clarify, to explain or to reiterate the programme and policy of Mr. S. W. R. D. Bandaranaike. If you recall the events of 1956-59 you will see that this country went through the greatest amount of tribulation, misery and tragic incidents. It is no doubt true that elements that were opposed to the U.N.P. rallied round and wanted to have a change of government. But in the process of the change the forces that were let loose in this country could not be controlled by the very man who started to let loose those forces. The late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike had no peace from 1956 to 1959 when he was the Prime Minister of this country. He was troubled from within and without. The Cabinet he had at that time—I was not unfortunate enough to be a member of the Cabinet—was a Cabinet that had no collective responsibility. It was a Cabinet of conflicts, a Cabinet of dissension. Every member of the Cabinet

had his own views and sometimes the same Cabinet met in three different places: one in the Senate House, one in "Temple Trees" and one at Horagolla. The members of the Cabinet could not be brought together because ideologically their outlooks were different. And the people who assisted the birth of the M. E. P. Government in 1956 also contributed not a little to the chaos and confusion that prevailed from 1953 to 1959.

The late Mr. Bandaranaike was promised the golden key, the responsive co-operation of the Lanka Sama Samaja Party. But what happened? They locked the room and hid the key, and the late Mr. Bandaranaike was shut in. He was assailed from outside. There were no fewer than 1,235 strikes within that period from 1956 to 1959, 95 per cent of which were engineered and sponsored by the L. S. S. P. and the Communist Party.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

What about the strikes engineered by the Cabinet Ministers?

ශ්‍රී හිසු ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

I am not hiding anything. I started by saying—[Interruption]. I think the hon. Member for Yatiyantota is all right in his hearing. He can use the hearing aid if he wants to. I recommend that he use a hearing aid so that I may not have to indulge in the drudgery of repetition.

What happened after that? One of the founder members, or, rather, one of the strong members of the M.E.P., Mr. T. B. Subasinghe, the then Member for Bingiriya, crossed over to the other side after one year denouncing Mr. Bandaranaike and his programme and policies. He was the first to cross over. At the time he was secretary of the S. L. F. P. Originally he was in the L. S. S. P., a founder member

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු]
of the L. S. S. P., then a founding father of the Communist Party, and then something of the S. L. F. P. The position of Mr. Bandaranaike became so untenable and so embarrassing that he became more or less a tight-rope walker.

The late Mr. Bandaranaike was a real democrat. He loved the people; he had the welfare of the people at heart. But, unfortunately, he was not allowed to carry out his policies because the forces that promised him all assistance tried to capitalize on his weaknesses and extort the maximum demands for selfish motives. Finally, what happened? We all know what happened. The L. S. S. P. who gave birth, or, rather, assisted the birth—I will not say they gave birth, they were not the mother, they were the midwife—of the M. E. P., told Mr. Bandaranaike in this very House in the course of the Debate on a Censure Motion against him, that he was not worth the rope that they would hang him with, that he had brought the country to ruin and spelt disaster to this country. I see the hon. Member for Yatiyantota nodding his head. I do not know what it means; it can mean so many things.

Be that as it may, finally Mr. Bandaranaike was shot dead. And we looked for some kind of disciplinarian in the party. Mr. Bandaranaike had appointed Mr. Dahanayake to act for him in his absence—Mr. Bandaranaike was about to leave for the U.N.—and Mr. Dahanayake was made Prime Minister. Some of the Cabinet Ministers who were working under Mr. Dahanayake as Prime Minister started conspiring against him; they became conspirators. They signed petitions against him. They collected the signatures of Members of Parliament on a petition and presented it to the Governor-General, asking for his removal. The prime mover in this was the hon. Member for Medawachchiya (Mr. Maithripala Senanayake), who is not here now. They collected signatures on a petition to oust Mr. Dahanayake while working under him

as Ministers. But Mr. Dahanayake was too shrewd for them. Before they could sack him he sacked them all. He sacked me also, not for signing a petition but for some other reason.

Then what happened? The party thought that something must be done.—[Interruption]. උත්තර දෙන්නම් පොඩ්ඩක් ඉන්න. The party was at sixes and sevens, in disarray. So some back-benchers, especially—I must pay a tribute to him—the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilan-garatne), started reorganizing the party, and in the process he wanted a certain candidate for the Attanagalla constituency at the by-election. The party approached Mrs. Sirimavo Bandaranaike and wanted her to come forward to succeed Mr. S. W. R. D. Bandaranaike in his native place, his birthplace, at least as a mark of respect to Mr. S. W. R. D. Bandaranaike. The party approached her to carry out the policies of Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, to push through the policy and programme of work of Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, if there was any policy. What happened? The lady who speaks for the S. L. F. P., the lady who says she is carrying out the policies of her husband, refused to accept nomination from the S. L. F. P.

සිරිමාවෝ ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මිය.
(අන්තතලේල)

(திருமதி சிறிமாவோ ஆர். டி. பண்டார நாயக்க—அத்தனகல்ல)

(Mrs. Sirimavo R. D. Bandaranaike—Attanagalla)

I had my reasons.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

The party founded by her husband was not suitable for her. She came forward as an independent, not as the S. L. F. P. candidate. That was the position. Unfortunately she was not able to contest even as an independent. There was a gentleman called Mr. Iriyagolle who put forward a candidate against her. He pitted

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

ශ්‍රී ඩයු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරව ඩයු පෙරේරා)
(The Hon. Hugh Fernando)

I do not deny that.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි එන්. එම්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

So long as the S. L. F. P. was useful it was all right.

ශ්‍රී ඩයු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරව ඩයු පෙරේරා)
(The Hon. Hugh Fernando)

I am coming to you.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි එන්. එම්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

Do not worry about me.—[Interruption]. You had better read HANSARD and see what the Hon. Minister of Industries and Fisheries had to say about you. He called you a dirty scoundrel and a rogue.

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(ප්‍රධාන මණ්ඩලයේ උප අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
Order!

ශ්‍රී ඩයු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරව ඩයු පෙරේරා)
(The Hon. Hugh Fernando)

I do not speak for other people, naturally.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි එන්. එම්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

Instead of talking about others, speak about the Budget, say something that is relevant. You are supposed to be speaking on the Budget.

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(ප්‍රධාන මණ්ඩලයේ උප අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
Order, please!

ශ්‍රී ඩයු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරව ඩයු පෙරේරා)
(The Hon. Hugh Fernando)

Mr. Deputy Chairman, he wants me to speak on the Budget. I am speaking on the Budget.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි එන්. එම්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

What kind of a Budget speech is this? The political past of the Sri Lanka Freedom Party!

ශ්‍රී ඩයු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරව ඩයු පෙරේරා)
(The Hon. Hugh Fernando)

The political life of the S. L. F. P. has had its impact on the economy of this country.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි එන්. එම්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

Do not talk nonsense.

ශ්‍රී ඩයු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරව ඩයු පෙරේරා)
(The Hon. Hugh Fernando)

It is all right for an ex-Minister of the S. L. F. P. Government to speak in this House on Muslim marriage law, divorce and so on in the course of the Budget Debate. You had no objection at that time.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි එන්. එම්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

That does not justify your talking nonsense.

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(ප්‍රධාන මණ්ඩලයේ උප අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Will the Hon. Minister please carry on? And will the hon. Member for Yatiyantota please not interrupt? Please allow the Hon. Minister to express his point of view.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රධාන ද

(කෙළරාව හුගු පෙරේරා)

(The Hon. Hugh Fernando)

From 1960 to 1964 this country had five and a half Ministers of Finance. When I say five and a half, I say it advisedly and deliberately because during the time the hon. Member for Kegalla (Mr. Kalugalla) was Minister of Finance he never came to his seat to answer questions or to present Bills or to move supplementaries as Minister of Finance, but sent Mr. R. S. V. Poulter, who was an Appointed Member, to do that work. He was avoiding the Standing Committees of the House as well.

The other day, when the hon. Member for Mirigama (Mrs. Obeyesekere) spoke of the presidential election in India, she said that our Prime Minister was not acting as the Prime Minister of India had done, namely, that he did not sack Ministers. Unfortunately she is not here. She must remember that there is no need for our Prime Minister to sack Ministers, although there were sufficient grounds, enough justification, for the Prime Minister of that time, before 1965, to sack so many Ministers and change so many Ministers. There was not only justification but she herself was not in her seat for four-and-a-half years.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිරුමති සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

But you were content to be in that Government.

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රධාන ද

(කෙළරාව හුගු පෙරේරා)

(The Hon. Hugh Fernando)

I am coming to all that. Everything that I did and said will be repeated here. To be quite blunt, it was a Prime Minister who never was.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

Why did you not raise that in the party?

—දෙවන වර කියවීම

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රධාන ද

(කෙළරාව හුගු පෙරේරා)

(The Hon. Hugh Fernando)

I will tell you why I did not raise it. You came under the saree pota very recently.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

You were there for how many years? You became the Speaker under the saree pota. That was all right.

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(සුලුසුලු ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please! Please do not interrupt.

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රධාන ද

(කෙළරාව හුගු පෙරේරා)

(The Hon. Hugh Fernando)

I may be pardoned for coming under the saree pota.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

How did you become Speaker under the saree pota?

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(සුලුසුලු ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Let us get back to the subject.

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රධාන ද

(කෙළරාව හුගු පෙරේරා)

(The Hon. Hugh Fernando)

I will get back to the subject.

What happened in 1960? The Budget was presented in this House by the hon. Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike). The L.S.S.P. and the Communist Party supported the Budget. The hon. Member for Yatiyantota said, "This is a Budget started by a young man, a brilliant fellow, a young chap. Let

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මැ. හිසු ප්‍රනාන්දු]

us not disturb him. He is quite new to the job. Give him a chance." So they supported the Budget of 1960. Then came 1961 and 1962, and they were not of the same view. They said this country was being driven to ruin by this bumptious fellow called Felix R. Dias Bandaranaike, who was unfit to be Minister of Finance of this country. They fully agreed with our present Prime Minister when he spoke about the Budget in 1960.

In 1960, 1961 and 1962, when the hon. Member for Dompe presented his Budgets, he did not spare anybody. He said: "There is no crisis in this country. Financially we are quite all right. There is talk of a financial crisis in the papers. There is talk of a financial crisis in the United National Party. The United National Party, which is smarting under the blows it received in 1960, is creating this talk of a financial crisis. The country is quite all right financially. The newspapers are doing all the mischief in this country. The reactionaries are doing all the mischief in this country."

Mr. Deputy Chairman, I have a whole heap of HANSARDS to prove my statement, if anybody denies it.

Mr. F. R. Dias Bandaranaike introduced a Budget, opposed by the Lanka Sama Samaja Party, opposed by the Communist Party and opposed by the then United National Party. He started by making all sorts of apologies. He started to preach a sermon like the Sermon on the Mount, but it was a distorted sermon. He said, "We must all make sacrifices. That is the way to development. Tighten your belts. Do not loosen them lest your pants fall. The road to recovery, the road to development, lies in hard work and sacrifices." And the House was waiting to see what he was going to do. This House and everybody knew that he had something up his sleeve. Then he dropped the bombshell, the bolt from the blue, and said for all these purposes the rice ration must be cut.

For what reason? "There is a shortage of rice in Burma and then there is a shortage of rice in China. China has her own difficulties to look after her own people. For that reason the rice ration must be cut." The Chinese Ambassador who was there in the Gallery sent a note saying "There is nothing wrong with China. There is something wrong with Ceylon. There is something wrong with you." The following morning he had to apologize to the Chinese Ambassador and say what he said the previous day was incorrect. Our Ambassador in Burma, Mr. Glannie Peiris, sent a note saying there was plenty of rice available in Burma.

Some of us were not taken up by this baby talk of a rice shortage in the world. In other words, we began to question the integrity and the honesty of the Minister of Finance in making these statements. We checked up and found that every word he said in this House was utterly false and that he was misleading this House. If he had told this House factually and sensibly that there was a shortage of rice nobody would have lifted a finger. And what happened? Some of us opposed the rice ration cut, and to the horror of this country, for the first time, the then Prime Minister of this country started leading strikes and demonstrations in favour of the rice cut. For the first time the trade unionists of the S. L. F. P.—

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

When was that?

මැ. හිසු ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

You do not know your own history. You have forgotten your own history.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

What are you talking about? You have forgotten your history; not I.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ශ්‍රී සිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාව ඹුඹු පෙර්නාන්දෝ)

(The Hon. Hugh Fernando)

All right. Should I read your own history?

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මෛ.

(තිරුමති සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

You do not know what you are talking about.

ශ්‍රී සිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාව ඹුඹු පෙර්නාන්දෝ)

(The Hon. Hugh Fernando)

May I read the words of the Leader of the L.S.S.P.? He will agree. He is silent there. Ask him.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි ආන්. ආම්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

What are you asking me?

ශ්‍රී සිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාව ඹුඹු පෙර්නාන්දෝ)

(The Hon. Hugh Fernando)

She is challenging me for making these statements which are factually correct.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි ආන්. ආම්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

Ask her. Why are you asking me?

ශ්‍රී සිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාව ඹුඹු පෙර්නාන්දෝ)

(The Hon. Hugh Fernando)

You are her Member. You are her adviser. Advise her.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි ආන්. ආම්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

Why should I advise her? You must get some advice from a man from Angoda. That is what you need.

ශ්‍රී සිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාව ඹුඹු පෙර්නාන්දෝ)

(The Hon. Hugh Fernando)

I remember, Mr. Deputy Chairman, the Hon. Minister of Industries telling me that when the hon. Member for Yatiyantota was in London he spent some time in some sort of asylum.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි ආන්. ආම්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

Ask him to get up and say that. Ask the Hon. Minister to get up and say that.

ශ්‍රී සිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාව ඹුඹු පෙර්නාන්දෝ)

(The Hon. Hugh Fernando)

He told me that some time ago.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි ආන්. ආම්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

This is the type of lying you are capable of.—[Interruption].

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(සුමුරුමානුරාධ ආණ්ඩුකරාජ්‍ය ආයතන)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please! Will the Hon. Minister carry on with his speech? Let us get on with the Debate without interruptions.

ශ්‍රී සිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාව ඹුඹු පෙර්නාන්දෝ)

(The Hon. Hugh Fernando)

There is nothing for anybody to get excited about.

ද. සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. සොයිසා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

But he must use decent language.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

සී. පී. ජේ. සෙනෙවිරත්න මයා. (ඉඩම්, වැරිමාර්ග හා විදුලිබල ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(තිரு. ජී. පී. ජේ. සෙනෙවිරත්න—කාணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. C. P. J. Seneviratne—Parliamentary Secretary to the Minister of Land, Irrigation and Power)

They were not here to listen to the decent language of the hon. Member for Kesbewa (Mr. Chandrasiri) a couple of days ago. They are talking of decent language now with their tongues in their cheeks.

ශ්‍රී ඩබ්ලිව් ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

We opposed the rice cut because it was imposed on false assumptions, false statistics and false facts. We opposed it in this House. We were cheered by the Members of the Lanka Sama Samaja Party for opposing the rice cut on that day. It is in HANSARD. The hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) applauded that act of ours, and now he is running away like a coward without waiting to hear the rest of the story. He cheered us. He made specific reference to the hon. Member for Balapitiya (Mr. Lakshman de Silva) for opposing the reactionary measures adopted by that side. Of course, I do not want to say a few other things because they may be unparliamentary.

The Budget speeches of Prime Ministers are here with me. What happened in 1959 and in 1963? There was an important reference made by the Lanka Sama Samaja Party to the programme and policies of the Sri Lanka Freedom Party. It is worth repeating it so that it will go into HANSARD:

"You are eating into the poor man's amenities, taking away his rations, TB allowances and various other benefits because your external assets are bad. Your export prices have come down and there is no income for economic development. Dictatorship is being tried here. Was it an accident that the hon. Member for Gampaha and the hon. Member for Kelaniya shouted today at Galle Face Green 'Methiniya should be given power like Krushchev'?"

Who is the author? The author has run away. He is not here to answer the question.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

When was that?

ශ්‍රී ඩබ්ලිව් ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

You do not know your own history.

—[Interruption].

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(சுழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please!—[Interruption].

ශ්‍රී ඩබ්ලිව් ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

The hon. Member is interrupting me.

පී. බී. සුබසිංහ මයා. (කටුගම්පොළ)

(திரு. பி. பி. சுபசிங்க—கட்டுகம்பொள)

(Mr. T. B. Subasinghe—Katugampola)

Who are you?

ශ්‍රී ඩබ්ලිව් ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

I am the Member for Nattandiya, in the first place.—[Interruption]. You contested Katugampola as an Independent. When the Methiniya came to Katugampola she was hooted, her car was damaged.—[Interruption]. And although a defeated candidate you went to Russia as an Ambassador.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

අ. හා. 5.35

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order please ! The Hon. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා
මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන් කාරක සභාපතිතුමා
මූලාසනාරූප විය.

அதன் பிறகு, குழு உப அக்கிராசனர் அவர்கள்
அக்கிராசனத்திலிருந்து நீங்கவே, சபாநாயகர் அவர்கள்
தலைமை தாங்கினார்கள்]

[Whereupon Mr. DEPUTY CHAIRMAN OF
COMMITTEES left the Chair. and
MR. SPEAKER took the Chair.]

ගෞති ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

Mr. Speaker, there are other utterances made by the L. S. S. P. in describing the performance of the S. L. F. P. They are very prophetic and very, very interesting. They said, "We participated in the birth of the child called S. L. F. P. We participated in nurturing it and tried effectively to educate it in order that it may become honourable and decent. We, however, found that we had assisted in the birth of one of those children who is now supposed to be the result of that thing called Thalidomide—there is a deformity." This is the worst that has been said by the L. S. S. P. of the S. L. F. P. Can any hon. Member deny this? If any hon. Member denies it he will have to deny HANSARD completely.

Mr. Speaker, I was just telling the House why some of us who are in the U. N. P. today were justified in joining the U. N. P. That is one of the reasons why I wanted to speak in this Budget Debate.

The L. S. S. P., which is an important member of the coalition and which advises the S. L. F. P., has proved that they are thorns in the S. L. F. P. and thorns between the S. L. F. P. and the U. N. P., and that is why one should choose the U. N. P. and not the S. L. F. P.

Unfortunately the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) is not here. I would have apologized to him for the remark I made had he been here. He will remember that some time ago in the course of an interruption the Hon. Minister of Industries and Fisheries made that remark. It is in HANSARD. I did not say anything off the record. I did not refer to any incident which took place outside this House. It may be that in the course of a heated argument the Hon. Minister of Industries and Fisheries let off certain things, as he sometimes does. It is not my fault. I did not speak anything indecent.

I am going to tell you why it is justified for us to be on this side of the House. I want to tell the members of the S. L. F. P., if they have a little bit of commonsense and intelligence, not to remain one minute longer on that side of the House, but to come and join us on this side of the House. Why should I say that?

Mr. Speaker this is what the leader of the L. S. S. P., seated in that very seat in this House, told this House and the whole country in 1963: "The U. N. P. has got the intelligence, the capacity, the ability, the efficiency that the S. L. F. P. has not got." I am not the author of that. If I was the author I would have said something more. Members got jittery when I started speaking about the performance of the S. L. F. P.—for instance the hon. Member for Katugampola (Mr. Subasinghe)—because they have not had the opportunity of listening to the recordings of their great partners in progress, or in distress. Adversity breeds strange bedfellows. Truth, when it is mentioned, irritates certain people.—[Interruption].

සුබසිංහ මහ.

(திரு. சுபசிங்க)

(Mr. Subasinghe)

You are a great speaker !

ගෞති ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

I was Speaker of this House for a longer time than you, and I did not go as a defeated candidate to fill a

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මැ. හිමු ප්‍රකාශ් ඒ]

foreign post. I went with honour.—
[Interruption]. He is not worthy of
a reply. If I hear him clearly I can
answer him in so many ways, in
more than one way. I am ready for
it.—[Interruption]. I know what the
hon. Member for Minuwangoda (Mr.
de Zoysa Siriwardena) did.
He was the destroyer of the S. L.
F. P.—[Interruption]. ...

At the time the hon. Member for
Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike)
introduced the cut in the
rice ration, the whole country rose
up in arms against it. But there
were people to defend it, people
from Dompe, from Attanagalla, from
Kelaniya, and so on. There were de-
monstrations right outside this
House; there were meetings on the
Galle Face Green.—[Interruption].
The speech made by the hon. Mem-
ber for Mahara (Mr. Suriarachchi)
was printed and published. That
was in favour of the cut
in the rice ration. And people
were asked to eat not rice but
piduru. That was the attitude of the
then Government. The forces that
were ranged against the Government
were so great that it had to with-
draw the proposal. The man who
claimed that he was continuing the
Bandaranaike policies after 1960, the
man who spoke of the programme
and policies of the late Mr. Bandara-
naike, fell into oblivion. And he said
that he would not come back into
the Cabinet even to plant grass.

What happened thereafter? In
1964 the Coalition Government was
formed. I fully compliment the hon.
Member for Yatiyantota—he is not
here—for introducing a very realistic
Budget in 1964. In fact, he was the
only Finance Minister who made a
complete survey of the economy of
this country and suggested certain
solutions. But it is very regrettable
that, in his career as a politician, the
opportunity of being a Cabinet
Minister came to him after such a
long time. He introduced a proposal
for the free tapping of toddy, but
some of his own people in the Gov-
ernment, including the hon. Leader
of the Opposition, the then Prime
Minister, opposed it, and he had to
withdraw it.

This Government is accused of
being capitalistic, accused of doing
everything for the furtherance of
the cause of the capitalist. But, if
you look at the performance of the
previous Government and also the
performance of the hon. Member for
Yatiyantota as Finance Minister, you
will see that we are not so capitalis-
tic as the hon. Member for Yatiyan-
tota.

Today people are speaking of the
foreign exchange situation; they are
speaking of FEECs and of high finan-
cing. These things are not so easily
understood by laymen like us. I have
regard for the economists of this
country, but I have a greater regard
for the down-to-earth economists, the
people who know the practical side
of life.

Hon. Members of the Opposition
spoke about the utter bankruptcy
that this Government is facing, the
financial crisis this Government is
facing, but when we look at the face
of the Hon. Minister of Finance we
see that there is a vast change, that
there is cheer and a smile on his face.
He feels quite confident that this
country is all right. The people too
feel confident that the country is quite
all right.

Mr. Speaker, you know the troubles
that we had from 1956 to 1965. For
the slightest thing there was a strike,
a lock-out. All kinds of unsavoury in-
cidents took place in this country.
After 1965 we have enjoyed peace and
tranquillity and industrial peace.
People who have eyes can see that.
It is said that none are so blind as
those who will not see. Compare the
performance of the last Government
with the performance of this Govern-
ment. People may be paying higher
prices for their goods now, the cost of
living may have gone up, but, still
for all, people are at least living a life
of peace in this country now. In the
past they were living from crisis to
crisis, from tragedy to tragedy. What
is happening today? One need not
be an economist to see what is hap-
pening. Facts are stubborn and they
speak for themselves.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

There may be unemployment. Of course, we admit that there is unemployment, but, still for all, things are not so bad as they were prior to 1965. People may read from reports of international economists and local economists but there is a sense of contentment and cheer in this country now, thanks to the Hon. Minister of Finance. That is the difference between the last Government's performance and this Government's performance.

The other day, in the course of the Throne Speech Debate the hon. Member for Katugampola (Mr. Subasinghe) told us that he met a certain person in his constituency and that he had a chat with him. He said that this man told him, "මේ ආණ්ඩුව තම මොකද කිදාගෙන ඉන්නේ? ආණ්ඩුව තවම කිදාගෙන ඉන්නව." But Mr. Speaker, wherever you go in the countryside you find that some sort of activity is taking place. I have been in this House in the time of the former Government and in the time of the present Government. During the period of the former Government mills were closed half the time and not working to full capacity; factories were not working to full capacity; industries were not working to full capacity. I had to go many a time and plead with the Minister of Industries and the Minister of Trade and Commerce on behalf of workers in fibre mills. During that time D. C. mills, estates, and tile factories were not working to full capacity. Today, do you find a single mason, carpenter or factory worker without employment? Of course, there is a degree of unemployment among the educated classes. We grant that. Apart from that, by and large the country is going through a period of prosperity.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මහ.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)
(Mr. de Zoysa Siriwardena)

That is why you are losing all the village council elections.

කමානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Why does the hon. Member interrupt the speaker? We were getting on very well, and now the hon. Member wants to unnecessarily interrupt him and provoke him. I was listening in my Chambers to the interruptions that took place earlier.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹிசு பெர்னான்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

The hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera), in describing the state of the economy in 1964, said this:

"It is wrong for us to pretend that this country is not going through a difficult period. Basically, however, the economy is sound. Our national resources still remain intact to a considerable extent"—[OFFICIAL REPORT, 30th July 1964; Vol. 56, c. 1592.]

That is what the hon. Member for Yatiyantota said in his Budget Speech as Finance Minister of the Coalition Government in 1964. The economy of the country was wobbling, it was bad and it was facing a crisis. The Minister of Finance himself admitted that in 1964. He said that there had been lock-outs and strikes which impeded the progress of the economy; that is, during the time of the S. L. F. P. Government. The then Minister of Finance said:

"It is therefore with pleasure that I report the considerable improvement that has been shown in the Colombo Harbour since the formation of the Coalition Government."—[OFFICIAL REPORT, 30th July 1964; Vol. 56, c. 1594.]

Therefore, according to the Minister of Finance of the Coalition Government, before the Coalition Government was formed the harbour was not working well.

Now, Mr. Speaker, when hon. Members of the Opposition talk of the high prices that the people have to pay for their goods today and when

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ශ්‍රී ලංකා ප්‍රකාශන]

we on this side explain that high prices are an indication of a developing economy, hon. Members of the Opposition, including the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera), laugh at us. They just pooh-pooh the idea that the high prices that we are paying for our goods are an indication of a developing economy.

I would like in this connexion to quote for the benefit of hon. Members of the Opposition and particularly for the benefit of the hon. Member for Yatiyantota what he himself said in 1964 as Minister of Finance in his Budget Speech. It is extremely interesting.

"Thus, an increase in the price level is an inevitable phenomenon in under-developed countries such as Ceylon in the present context of economic development and of world price trends. It is a necessary price the country has to pay for economic development, stimulation of local industrial expansion and conservation of foreign exchange."—[OFFICIAL REPORT, 30th July 1964; Vol. 56, c. 1613.]

That is what the Finance Minister of the Coalition Government said in 1964 in his Budget Speech. But when we adduce the same argument it is not acceptable to them. When we say what the then Minister of Finance said in the course of his Budget Speech—that we are at the mercy of the world market in respect of our exports as well as our imports—it is not acceptable to them. That is the logic of the hon. Member for Yatiyantota—and I am told that he is a great economist.

The Minister of Finance of the Coalition Government suggested remedial measures for the development of the economy. The Opposition now blame us for not taking over the commanding heights of the economy, for not nationalizing this and not nationalizing that, for not taking over the agency houses and the sterling companies and for not stopping the repatriation of dividends and whatnot. They blame us for bringing in the Birlas and others. They charge us with helping the capitalists. But what

did the hon. Member for Yatiyantota do when he was Minister of Finance? He declared a moratorium on all remittances of profits, dividends, interest and other investment income. He said, "I am going to declare a moratorium for one year because the foreign exchange position is bad." It was not because he wanted to drive away the capitalists or that he did not want the capitalists. He wanted the capitalists. He wanted them to change this country, to invest in the country and to develop the country. He said, "I am going to declare a moratorium on the repatriation of dividends, interest and capital—of the capitalists, of the imperialists—only for one year." And what more did he say? "If the exchange position improves this will be granted again." That is what the socialists on the other side are teaching us, the so-called capitalists.

Mr. Speaker, he suggested remedial measures. I fully agree with them. The measures he recommended were good. Unfortunately he was not fortunate to remain long enough in this House to see them through. He admits there had been shortages—shortages created by the S.L.F.P. Government in restricting allocations for the import of goods, for intermediate goods or industries. He admits all that in his Budget Speech. He said the exchange position is so bad that we cannot meet the full requirements of the industries of this country. "Of course, we are opposed to the raising of the price of rice, flour and sugar and other things." There had been shortages, he admitted.

If Podi Putha, the Member for Nikaweratiya (Mr. M. Tennakoon), had been here, he will tell you what he did with his span-cloth during the by-election in 1962 when I was also working in Nikaweratiya. It would be unprintable if I say what he did. The shortages were there. They could not get over the shortages.

•When in Pallama area, which was in my charge, a meeting was held and some people came with a mamoty

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

demonstration, Mr. Maithripala Senanayake who was in charge of the campaign at that time said, "This is not our fault. Brown and Company are not allowing mammoties to come into this country." He also said, "The Managing Director of Brown and Company, Mr. Cooray, is the brother of the Bishop of Colombo." That they belonged to different communities and were poles apart in their associations did not bother him. Because they happened to be both "Coorays" they were brothers!

Mr. Speaker, I do not want to trace the history of shortages at that time. The shortages were created deliberately as a measure of getting through the crisis. The S. L. F. P. had no exchange to bring these things into the country.

They say we are living on borrowed money and borrowed time. Of course we say we are living on borrowed money. Borrowing is also a sign of development. When a man goes to a bank and borrows money, the bank gives him money only if he is creditworthy. If we can go to other countries and borrow money, if they lend us the money, it is because we are creditworthy, because we are gentlemen. They know that we will repay those loans.

Mr. Speaker, if borrowing is a fault, a crime, may I know why the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) borrowed money from the Agricultural and Industrial Credit Corporation? I think he borrowed twenty lakhs of rupees to buy an estate. I am not sure for what purpose it was, but he did borrow that amount. The hon. Member for Yatiyantota has been a constant borrower. We do not say he is bankrupt. On the contrary, he is becoming richer and richer; he is investing the money, he is speculating with money. That is the correct capitalist attitude towards money—to speculate and to invest.

Mr. Speaker, so long as we are in this House, we will borrow, we will beg, and try to keep the country prosperous happy and cheerful. That is the objective of this Government.

Speaking of shortages, the then Minister of Finance, the hon. Member for Yatiyantota, says in certain passages that he has never thought of nationalizing any venture in this country including agency houses. He wants to curtail the power of the agency houses but nowhere does he say that he will take over the agency houses or take over the sterling companies or take over foreign trade. Nowhere has he mentioned them in his Budget Speech.

Opposition Members and some former Ministers were taunting us in this House, especially my hon. Friend from Kolonnawa (Mr. Ilangaratne), the former Minister of Trade and Commerce, that we are selling this country and that we are not doing the correct thing in respect of trade. He says that we can negotiate with the Middle-East countries and exchange tea for oil, but we are not doing it, and that we are playing into the hands of Shell company. I shall come to that: it is very interesting.

For the first time in the history of this country, the government that ever entered into negotiations with any Middle-East country was the United National Party, and it may be worthy of mention in this House that the first trade treaty signed by Ceylon with a Middle-East country, the United Arab Republic, was not signed by Mr. Ilangaratne, was not signed by Mr. Maithripala Senanayake, but was signed by no less a person than you, Mr. Speaker, when you were Minister of Trade in the U. N. P. Government.

They shout too much, "We are more Arab than the Arabs. We are more Muslim than the Muslims." They make capital out of the position. They say, "You are pro-Israel. Mr. Mohamed had said something against Colonel Nasser." [Interruption]. Not you, but the Minister of Labour. They say, "You are an enemy of the U. A. R. You are an enemy of the Arabs. We are the friends and sponsors and champions of the Arabs and the Arab cause." Mr. Mohamed as Minister of Labour

பிசுபீதன பதவி கெட்டுப்பத, 1969-70

—தேவன வர கியதி

[ஒரு கிழ் பூதாந்த]
or in any other capacity must have said so many things about so many people on so many occasions.

வெலிவி. பி. பி. அபிசேகாச மலா.
(பழநலே)

(திரு. டபிள்யூ. பி. ஜி. அரியதாச—ஹபுதத் தலா)

(Mr. W. P. G. Ariyadasa—Haputale)

He said so many things about Ramadan.

ஒரு கிழ் பூதாந்த

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

I know so many people say so many things about you also.

அபிசேகாச மலா.

(திரு. அரியதாச)

(Mr. Ariyadasa)

I will deal with that when I start my speech.

மலாநாயகருலா

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Why does the hon. Member not wait till he starts his speech?

ஒரு கிழ் பூதாந்த

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

They go about the country doing damage to our trade. The Arabs are people who are emotional, who are very patriotic and do not care for their own gains if their country's independence is at stake. By going about the country and shouting that this Government is against the Arabs they are destroying the image of our country and not the image of the U.N.P. They knew little of the relationship between the U. A. R. and the Middle-East countries till war broke out between the Israel and the U. A. R. The relationship was not at all happy. But when the crisis came and war broke out they were united and thought as one nation and one country.

In this House the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) told me, "Look, the Minister of

Commerce and Trade of the National Government is powerless. He is not coming to terms with the Middle-East countries to sign trade agreements. They are waiting to buy our tea. You can buy their oil." He has been in the position of Minister of Commerce on this side of the House; did he enter into agreements with Iraq or the U. A. R.? I challenge him to produce one trade agreement. I have brought a bundle of trade agreements which he signed. Let him show that he had made mention of exchanging tea for oil. Not one drop of oil is mentioned in any of these agreements. He says, "Why do you not exchange oil with tea?" Of course, some people need plenty of oil. Let him produce one instance—unfortunately he is not here today—where we could be found fault with for not negotiating with the U.A.R. or any other country or the Middle-East countries in this regard. We have done our best and today I can tell you that to the eternal credit of this Government our trade exchanges with the U.A.R., Iraq, Iran and other Middle-East countries have increased, much more than the agreements and trade we had with those countries before 1965. Factually, statistics have proved that our trade has increased.

The other day, the hon. Member for Medawachchiya (Mr. Maithripala Senanayake), who was also a Minister in this House, taunted this Government for taking commissions—he did not have the courage to say which Minister had taken the commissions—on a certain oil deal. He said, "Why did you enter into an agreement with the Shell Company to get crude oil for our refinery? You should have exchanged our tea with the U.A.R., Iraq, Iran and the U.S.S.R. and you could have got millions of pounds of tea out of this country and got good prices." He said we did not do all that but we got hold of Shell Company, gave the contract, sold the country to them and in some instances earned commissions. We expect a certain standard of honesty and a certain standard of truth in

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

this House, especially from Ministers of this Government, and former Ministers of the other Government.

ද. සොයිසා සිරිවර්ධන මය.

(திரு. டி. சோய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

What he said was that the contract was for five years. Normally contracts are for six months. He said the contract with Shell Company was for five years.

ශ්‍රී හිසු ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

I can tell you, for the benefit of this House, that we approached the U.A.R. Government, we approached the Iraq Government, we approached the U.S.S.R. Government, we approached the companies that were functioning in those countries, and those countries were not prepared to offer us this oil. That is the simplest answer. Those countries had no oil to offer us—the particular type of oil. And what happened? We offered this on a global tender. A book was opened and on a world tender this contract was obtained. We also got a letter from our Ambassador in Iraq and from their own Trade Minister in Iraq to say that they are unable to enter into this contract with the Ceylon Government. So where does this question of tea come in? Where does the question of our not buying oil come in? The U.A.R. and Russia say that they cannot offer the particular quality of oil, that they cannot supply the quantity that we asked for. That is the position. With that in mind, they say this Government has been earning commission. A person must be bold enough, must be courageous enough, to level an accusation and prove it and not to accuse everybody here of taking bribes. It had been their custom here. It was, it has been, it will be, the habit and custom of the people on that side.

කපාතායකතුමා

(சபர்நாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I do not think you should level charges against each other. So far as I can remember, he did not say that commissions were taken by Ministers. He said that commissions were drawn but did not make any accusation against anyone.

ශ්‍රී හිසු ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

I do not want to go into details, but before I conclude I should make one remark about the Lanka Sama Samaja Party. The hon. Member for Yatiyantota is not here, but let him at least read what I say in this House. When he took office as Minister of Finance and the Coalition Government was formed in this House, the party leaders came to the Speaker and put up a proposal. The proposal was sponsored by the members of the L. S. S. P., the members of the S. L. F. P. and the members of the Ceylon Communist Party. It was a strange and shocking proposal. What was it? They said, "Let us limit the speaking time of hon. Members of this House to ten minutes." Can they deny that? They were going to deny hon. Members of this House the right to speak for more than ten minutes. That was the attitude they were adopting.

I do not want to refer in detail to the other undemocratic and tyrannical measures that they had in mind. They let the cat out of the bag by trying to amend the Standing Orders if necessary in order to curb the speaking time of each and every one of us in this House.

ද. සොයිසා සිරිවර්ධන මය.

(திரு. டி. சோய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

The objective was to give every Member a chance of speaking.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

රු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරා චූඤ්ඤා පෙරාණන්දො)

(The Hon. Hugh Fernando)

He says that they wanted to give everybody a chance of speaking by limiting the time of speeches to ten minutes. This is a very funny explanation. I think I have said enough with regard to the performances of the S. L. F. P.

With regard to the question of unemployment, I want to show what steps the National Government has taken to solve this problem. I remember the remarks made by the hon. Leader of the Opposition. The hon. Leader of the Opposition referred to the *Govi Hamudawa* as the *Batagoi Hamudawa*. She said that all these measures are useless; they are not providing employment.

The problem of unemployment is not an issue that concerns only one party. It is a problem that has to be solved by both the Opposition and the Government. The Opposition and the Government should get together in solving this problem. It is not a problem created by us alone. It is a problem created by other parties also. Therefore, it is a national problem. The educated people in this country have gone through a certain mental discipline. You cannot just brush aside these people and say, "We have no work for you." Some solution has to be found at least to give employment to those who are educated. We cannot ask them to go begging for jobs. It is the duty and responsibility of any government to solve this problem.

Mr. Speaker, I must say that the present Government is engaged in this important task and I am quite definite that before this Government goes out of office a solution will be found and the people will be satisfied. I must state on the Floor of this House that nowhere in the world have I come across a better welfare state than Ceylon.—[Interruption]. The hon. Leader of the Opposition can only laugh; that is the only thing she is capable of doing.

I may say that I had an opportunity of going round the world. I did not join the U. N. P. to see the world. I was in the S. L. F. P. to see a little bit of the underworld also. From the little experience that I have as a traveller from country to country, I find that the people outside Ceylon are simply surprised that we give free education, free medical treatment, free rice, and so on. Where in the world do you provide employment for the uneducated people? Today the *Govi Hamudawa* has a strength of about 10,000 people. These people have absolutely no educational qualifications. The only qualification they have is their physical strength.—[Interruption]. Of course, there are some drop-outs, as always there will be. We cannot expect one hundred per cent success in this matter. If you send five children to school at least one will drop out; one will play truant. On that side of the House also we find truants. It is quite natural.

What do we find in this country today? We are providing full employment to the educated people in this country, and, what is more, we are providing full employment to uneducated people by organizing the National Youth Service Council. I saw the wonderful results that have been obtained in the areas in which it is operating—Kegalle and Dedigama. Next month they are coming to my constituency. By these measures we want to train the people in the art of working, we want to infuse into them the dignity of labour. We do not want to have in this country a set of quill-drivers, people who go after white-collar jobs, because those avenues are now sealed.

Where in the world is voluntary work offered to uneducated youths? They are given Rs. 3 a day, out of which they can save about Re. 1. They work for five hours a day, they are given a free cup of tea, free agricultural implements. Is this not a welfare state? I remember the statement

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

made by the hon. Member for Kegalla (Mr. Kalugalla) some time ago at the opening of the Youth Council Seminar. He said, "What is this Rs. 3? It is not enough. Ask for more." Be Oliver Twist, and ask for more." When he was Minister of Education, he wanted to recruit as pupil teachers those who had passed the S. S. C. examination with credits, on a salary of Rs. 75 a month. It was later increased to Rs. 100 at the demand and request of other Members of this House.—[*Interruption*]. How are you going to employ 75 pupil teachers in their own village unless you are going to create schools for them? Do not speak utter nonsense.—[*Interruption*].

ද සොයිසා සිරිවර්දන මය.

(திரு. டி. சாய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

I rise to a point of Order. The Hon. Minister must know how to conduct himself.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I requested the hon. Member not to interrupt the Hon. Minister. Hon. Minister, please do not ask Members to shut up.

ද සොයිසා සිරිවර්දන මය.

(திரு. டி. சாய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

The Hon. Minister must have some decency. He should set an example to others.

ලේ හිසු ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹிசு பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

As I said, they were paid Rs. 100 a month, which works out to Rs. 3 a day. We are providing employment for uneducated youths who have not been to any school, and we pay them Rs. 3 a day. Not only that, but the work is voluntary. If they do not want to come they can remain at home. After working for a certain period they are sent for higher

training. I think every person in this country needs such type of training and background if he wants to be a useful citizen. Today, straight from school they join offices, corporations and government departments, and they have no mental discipline, no social background, no basic training, to do a good job of work. In almost all the developing and developed countries this sort of training is provided.

When we speak of the prosperity of this country, some of the economists on the other side say, "There is no prosperity. The country is in chaos. Everything is wrong in this country." They display long faces and shed tears for the people. They are collecting tears to be shed at the next election! They are collecting tears now. Their method of doing that is: "Somebody is aiming a pistol at me. Somebody is behind a tea bush aiming a gun at me. They are trying to kill me. They are trying to kill all of us." By this method they are collecting tears for the next general election.

When they speak of the horrible economic situation of the country what do the people see? I will finish my speech by relating a story I have heard. A person was born blind and the whole countryside knew he was blind. He went on a pilgrimage; he prayed and got back his eyesight. He was so overjoyed by this that he started romping about and shouting to the whole country, to the whole world, that he had regained his sight. He was a bit of a naughty chap although he was blind. He was a mischief-maker. So the people in the village got a bit suspicious about him. They asked "How can this fellow say he got back his sight? He was blind all this time. He was stone blind. Now we must get this fellow and test him." So the neighbours called the most eminent optician, and said, "Examine this fellow and see whether he

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු]

is telling the truth or not. We must have some assurance from you that this fellow was not bluffing." He was taken to a dark room and the lights were put on. The optician came and he was made to sit. They produced before him the small letters of the alphabet and asked him to read it. This fellow said, "I cannot." They were happy that this fellow was fooling. Then they gave him the big letters of the alphabet and asked him to read it. He said, "I cannot." Then a larger set of letters was produced. They said, "At least read this now. Do not try your bluff; call off your bluff." Then he said, "I cannot read." Then they said, "You idiot, you rascal, you have been cheating us all this time. We will teach you a lesson." The chap then said, "Sir, you asked me to read. I have never been to a school. So how can I read what I see?" It is something like that today. The people of this country may not be able to read, but they can see, and seeing is believing.

අ. හා. 6.23

ආරියදාස මයා.

(திரு. ஆரியதாச)

(Mr. Ariyadasa)

ගරු කථානායකතුමනි, ජාතික ආණ්ඩුවේ 5 වැනි අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කර විවාදයට භාජන වෙමින් පවතින මේ අවස්ථාවේ ඒ විවාදයට සහභාගි වන්නට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වන අතර එය වැදගත් කාරණයක් කොට සලකනවා. එසේම, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට දිගටම අවුරුදු පහක් අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කිරීමට ලැබීමේ භාග්‍යය උදා වීම ගැනත් මා පෞද්ගලික වශයෙන් සන්තෝෂ වෙනවා.

මට අද දීර්ඝ කථාවක් කරන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. ඊට හේතුව අද උදය කාලයේ සිට මේ සභා ගර්භය තුළට එන්ට පුදුනම් වන අවස්ථාව ලඟා වන තෙක්ම නිදාගෙන ඉන්නට මට සිදු වීමයි. දවස් කිහිපයක් තිස්සේම මා අසනීපයෙන්

සිටියා. එවැනි තත්ත්වයක අද මා නොසිටියා නම් ඇත්ත වශයෙන්ම වේගෙන් කථාවක් කළ යුතුව තිබුණා.

මගේ හිත මිත්‍ර වාණිජ හා වෙළඳ ඇමති තුමාත් මාත් ඉතා කිට්ටුවෙන් ආශ්‍රය කළ දෙදෙනෙකු නිසා එතුමා පිළිබඳව හොඳ හැඟීමක් මට තිබෙනවා වාගේම මා පිළිබඳව හොඳ හැඟීමක් එතුමාටත් තිබෙනවා. බොහෝ කාලයක් එකට ආශ්‍රය කරමින් සිටි ගරු ඇමතිවරයකු පිළිබඳව ගුණදොස් විවේචනයක් කිරීමට ලැබුණු මේ අවස්ථාවෙන් නියම ප්‍රයෝජනය ගැනීමට ඉඩ නොලැබීම එක් අතකින් මගේ අභාග්‍යයක් හැටියට මා සලකනවා. ඒ අවාසනාවන්ත තත්ත්වයට අද මා පත් වූයේ මා අසනීපයෙන් සිටීමයි.

අද මේ රට වෙළඳාම අතින් එක්තරා ප්‍රමාණයක භයානක තත්ත්වයකට මුහුණ පා තිබෙන බව අප කවුරුත් පිළිගෙන තිබෙනවා. යම්කිසි තැනකදී ගරු ඇමති තුමාම ඒ සම්බන්ධයෙන් කියා තිබෙන දෙයක් ගැන මට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. වෙනත් බොහෝ දේවල මෙන්ම පොල් සහ කොප්පරා ආදියෙන් මිල බැහැගෙන යන බවත් එය ඉතාමත් අසතුටුදායක තත්ත්වයක් බවත් ගරු ඇමතිතුමා එක් තැනකදී කියා තිබෙනවා.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹிசு பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

I deny that statement. I am prepared to produce documents to show that our prices were better for 1968-69 than they were for the previous year.

ආරියදාස මයා.

(திரு. ஆரியதாச)

(Mr. Ariyadasa)

I am prepared to accept that.

ගරු කථානායකතුමනි, කෙසේ හෝ වේවා, තේ මිල බැහැල තිබෙන බවත්, කොප්පරා මිල බැහැල තිබෙන බවත් රබර් මිල බැහැල තිබෙන බවත් අපි දන්නවා. [බාධා කිරීම්] හිතා වන්නට චුම්බනාවක් නැහැ. මා කී කාරණය තෝරාම ගැනීමට බැරිව හිතා වෙනවා නම්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ඒ ගැන මට කරන්නට දෙයක් නැහැ. මෙවැනි තත්ත්වයකට ඒ මුහුණ පා තිබෙන අවස්ථාවක අප කවුරුත් බලා පොරොන්තු වුණේ වාණිජ හා වෙළඳ ඇමති තුමාගේත් තමන්ගේ දේශපාලන සියදිවි නසාගැනීම පිළිබඳව මරණ පරීක්ෂණයක තොරතුරු අහන්නට නොවෙයි. ඇත්ත වශයෙන්ම එතුමාගේ කථාවේදී අද රටේ තිබෙන තත්ත්වය ගැන යම්කිසි විධියක ප්‍රයෝජනවත් තොරතුරු අසන්නට ලැබෙයයි සන්නේෂයෙන් අපි බලා සිටියා. එහෙත් ඇත්ත වශයෙන්ම සිදු වූයේ කුමක්ද? එතුමා කියන්නට පටන් ගත්තේ මොනවාද? එතුමා නොයෙක් දේවල් හා සම්බන්ධ සිද්ධීන් ගැන සඳහන් කළා. එතුමාගේ දේශපාලන සියදිවි නසා ගැනීමේ මරණ පරීක්ෂණ වාර්තා වැනි දේ කියවන්නට පටන් ගත්තා.

මේ අවස්ථාවේදී අපි එක මොහොතකට අපේ ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමති තුමා ගැන කල්පනා කර බලමු. ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමා මේ රටේ අග්‍රාමාත්‍ය පදවිය උසුලන අවස්ථාවේදී එම පදවියෙන් එතුමා ඉවත් කිරීම සඳහා යම් කුමන්ත්‍රණයක යෙදුණු බව ගරු ඇමතිතුමා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කළා. ඒ කාරණය සම්බන්ධයෙන් හොඳට තොරතුරු කියන්නට මට පුළුවනි. ඇයි මා එහෙම කියන්නේ? ඒ අවස්ථාවේ දහනායක ඇමතිතුමා සිටියේ මා සිටි කාමරයට අල්ලපු කාමරයේ. එවකට අධ්‍යාපන ඇමති ධුරයේ සිටි දහනායක ඇමතිතුමා මේ රටේ අගමැති වන විට සිටියේ යම් කාමරයකද, ඒ කාමරයට අල්ලපු කාමරයේ සිටියේ මමයි. ඊළඟට අගමැති වීමේ හිමිකම ලැබීමට අල්ලපු කාමරයේ සිටිම පුදුසුකමක් හැටියට සලකනවා නම්, ඒ අනුව සලකන ගතියක් තිබෙනවා නම්, මටත් අගමැති වන්නට පුළුවනැයි හිතන්නට ඉඩ තිබුණා. ඒ පිළිබඳ අද යමක් කියන්නට බලා පොරොන්තු වන්නේ මේ ඇමතිතුමා ඒ ගැන කී නිසයි. ඒ නිසා මට මේ කාරණය කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. එදා අප ශ්‍රාවස්තියේ සිටිද්දී ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමා සිටියේ මේ රටේ සිදුවුණා.

අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා වශයෙනුයි. එතුමා මේ අවස්ථාවේදී මේ ගරු සභාවේ සිටියා නම් බොහොම හොඳයි කියලා මට හිතෙනවා. නොසිටියාට කරන්නට දෙයක් නැහැ. අතිගරු අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගෙන් නියෝග යක් ලැබුණාය කිව්වා. නියෝගය යන්න හරි වචනයද කියන්නට අමාරුයි. හරි වචනය මම දන්නේ නැහැ. කොයි හැටි වෙතත්, මන්ත්‍රීවරුන් සියලු දෙනාටම ගරුතර අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ නිවසට පැමිණෙන්නැයි පණිවුඩයක් ආවායයි සියලු දෙනාටම කිව්වා. එම අවස්ථාවේදී ඉලංගරත්න, මෛත්‍රීපාල සේනානායක යනාදී ඇමතිවරුන් රාශියක් එතන සිටියා. ගරු අගමැතිතුමාගේ මරණයෙන් සවලප වේලාවකට පසුවයි ඔය සිද්ධිය ඇති වුණේ. අපි සියලු දෙනාම අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ නිවාසයට ගියා. අපට එන්නැයි කීවේ සමහරවිට යමක් කියන්නට විය හැකියයි අපි බලාපොරොන්තු වුණා. එහෙත් අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගෙන් කිසිවක් කිය වුණේ නැහැ. එතන සිටි අධ්‍යාපන ඇමති තුමා මෙන් නම් මේකයි කීවේ: “තමුත් නාන්සේලා සියලු දෙනාම කැමති නම් මා මේක භාරගන්න කැමතියි.”

මේක හැබෑ කතාවක්. මා මෙම අවස්ථාවේදී එක් කාරණයක් කියන්නට කැමතියි. එම අවස්ථාවේදී අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අගමැති වීම පිළිබඳව අපේ විරුද්ධතාවක් තිබුණේ නැහැ. අගමැති තුමා තැනි වන අවස්ථාවේදී ඊළඟට සිටි එකම සුදුසු පුද්ගලයා අධ්‍යාපන ඇමති තුමාය කියන එක අපි හුඟදෙනෙක් පිළි ගත්තා. එහෙමයි එදා කිසි තර්කයක් නැතුව දහනායක අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අග මැති වුණේ. හැබැයි, එදා දහනායක අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මේකයි කීව්වේ: “තමුත් නාන්සේලා සියලු දෙනාම කැමති නම් මමත් කැමතියි.” අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා එන්න කිව්වාය සිතා එතැනට ගිය අපි සියලුදෙනාම එතුමා යමක් කීවොත් අසා ගැනීමට බලාපොරොන්තුවෙන් සිටින විට අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා එහෙම කීව්වා. ඔන්න ඔය පිළිවෙලටයි ඔතන ප්‍රශ්නය ඇති වුණේ.

එම අවස්ථාවේදී යම් සිද්ධියක්

1927

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාව ඉඩ්‍රු පෙරිත්‍රාණ්ඩො)

(The Hon. Hugh Fernando)

Mr. Speaker, I was only referring to the signatures collected by the hon. Member for Medawachchiya (Mr. Maithripala Senanayake) to oust Dr. Dahanayake.

ආරියදාස මයා.

(තිරු. ආරියදාස)

(Mr. Ariyadasa)

එම අවස්ථාවේදී මෙමුණුම සේනා නායක ඇමතිතුමා දහනායක අගමැති තුමාට විරුද්ධ ලියවිල්ල සකස් කරන්නට ඉස්සර වෙලා ඇති වුණු කතා බහේදී “මෙම පුද්ගලයා අගමැති වන අවස්ථාවෙහිදී අපට කිව්වේ මේවා නොවෙයි. දැන් මෙන්න මේ හේතු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා” යනාදී වශයෙන් සාකච්ඡා වුණා. ඒ හේතු ගැන කියන්නට ගියොත් ස්ථාන ලී සොයිසා සම්බන්ධවත් කිව යුතුයි. එවැනි හේතු රාශියක් තිබෙනවා. ඒවා මෙම අවස්ථාවේදී කියන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. සමහර මැති ඇමතිවරුන්ට සිත්පිදිම් ඇති විය හැකි තිසයි මා එසේ කරන්නේ. එම නිසා මා ඒ අංශය අස් කර දමනවා. ගරු කථානායකතුමනි, “මෙයා එදා මෙන්න මේ කරුණු අනුවයි අගමැති වුණේ; අද මේ පිළිවෙලටයි වැඩ පිළිවෙල ගෙන යන්නේ; එම නිසා මෙයා අපේ නායකයා හැටියට—අගමැතිවරයා හැටියට—අපට වුවමනා කරන්නේ නැහැ” යනුවෙන් එම අවස්ථාවේදී කියන්නට අපට යතුකමක් තිබුණා. මා ඒ කරුණ ගැන කියන්නේ එපමණයි.

ගරු කථානායකතුමනි, මා මිත්‍ර ඇමති තුමා තවත් මතභේද රාශියක් පිළිබඳව කිව්වා. 1956 රජය බිහි වුණයින් පසු ඇති වුණු මතභේද සම්බන්ධව එතුමා සදහන් කළා. මා මිත්‍ර ඇමතිතුමාටත් ඒවා හොඳට මතක ඇති. එදා අර පෙරමුණ—Forward Bloc—තමුත්තාන්සේගේ ව්‍යාපාරයක් නේද? තමුත්තාන්සේයි ඒක ශ්‍රාවස්තියේදී පටන් ගත්තේ. තමුත්තාන්සේ අපටත් ඒකට බැඳෙත් නැයි කිව්වා නේද? එතකොට මිය ගියා. මා ඉකුත් කරගෙන ඒ පක්ෂය එදා අවසන්

හෙද ඇති කර තිබෙන්නේ තමුත්තාන්සේද; නැති නම් වෙන කවුරුවන්දැයි මා අහනවා.

1956 පටන් මේ රටේ පැවති ආණ්ඩුව පිළිබඳව තමුත්තාන්සේ විශාල ගුණදෙස් විවේචනයක් කළා. එසේ නම් තමුත්තාන්සේ 1964 ට කලින් එහි සිටියේ ඇයි? [බාධාකිරීමක්] යන්න තැනක් නැති තිසායයි කියන්න. 1956 දී තමුත්තාන්සේ තරඟ කළේ නිදහස් අපේක්ෂකයකු වශයෙනුයි. එසේ තරඟ කොට පැමිණි තමුත්තාන්සේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට ඇවෑ පමණක් නොව, 1960 දී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අපේක්ෂකයකු හැටියටත් තරඟ කළා. එහෙත්ම එම අවස්ථාවේදීම තමුත්තාන්සේට තිබුණා “මේක හොඳ නැහැ; මේකේ කුමන්ත්‍රණ තිබෙනවා; මේකේ මතභේද තිබෙනවා” යනුවෙන් කියා ඉවතට යන්න. ඔහු තරම් ඊට අවස්ථාව තිබුණු තමුත්තාන්සේ ගියේ නැහැ. හැබැයි, තමුත්තාන්සේ එක් අවස්ථාවකදී ගියා. ගිහිල්ලා ආපසු ආවා. සී. පී. ද සිල්වා ඇමතිතුමා ඒ කරුණ කුමක්දැයි දන්නවා ඇති. මා එය කියන්නට යන්නේ නැහැ.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාව ඉඩ්‍රු පෙරිත්‍රාණ්ඩො)

(The Hon. Hugh Fernando)

මොකක්ද කියන්න. හංගන්නට දෙයක් ඇත්තේ නැහැ.

ආරියදාස මයා.

(තිරු. ආරියදාස)

(Mr. Ariyadasa)

එපමණක් නොවෙයි, මැතිණිය ස්වාධීන අපේක්ෂිකාවක් හැටියට තරඟ කිරීමට පැමිණි අවස්ථාවේදී අද අධ්‍යාපන ඇමති තුමා වශයෙන් සිටින ඊරියගොල්ල මහතා, මැතිණිය සමග තරඟ කිරීමට කනවැන්දුම් ස්ත්‍රියක් ඉදිරිපත් කළාය කියන තර්කය මතු වුණා. මෙවැනි අවස්ථාවලදී කථා නායකතුමනි, මේ කරුණු අපේ මතකයට තැඟි එනවා. ඊරියගොල්ල මහත්මයා එදා එහෙම කළා. තමුත්තාන්සේ ඒ මහත්මයාට මොකද වුණේ? ඒ මහතා එදා අලුතෙන් පක්ෂයක් සාදාගෙන 64 දෙනෙක්දෝ 65 දෙනෙක්දෝ තරඟයට ඉදිරිපත් කළා. එදිත් එක්කෙනෙකුගේ පමණක් ඇපය ඉකුත් කරගෙන ඒ පක්ෂය එදා අවසන්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

වුණ බව තමුත්තාන්සේලා මතක ඇති. ඉතින් අර විධියේ දේවල් කරන විට ඔහොම දේවල් තමයි වෙන්නේ. මා හිතන හැටියට මේ රටේ එවැනි තත්ත්වයකට මුහුණු පෑ එකම පක්ෂය ඒකයි.

ගරු මොන්ටේගු ජයවික්‍රම (රජයේ වැඩ, නැපැල් හා විදුලි සන්දේශ ඇමති)

(කෙළරාව මොණ්ඩේලු ඉයානිකිරාම—අරා
ඡාංකයා කට්ටුවෙහි, තපාල්, තනතුරු පොරොන්දු
වැරදුම් අමාත්‍යාංශය)

(The Hon. Montague Jayewickreme—
Minister of Public Works, Posts and
Telecommunications)

ඇයි බෝසත් බණ්ඩාරනායක?

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිල. ධ. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

එයා දිනුවා.

ආරියදාස මයා.

(තිල. ආරියදාස)

(Mr. Ariyadasa)

කළානායකතුමනි, මෙතුමන්ලා කියනවා, මේ තරම් ශුභසාධක රටක් ලෝකයේ වෙන කොහේවත් නැත කියා. ඒක හරි. මම එසේ නම් මේ ටික කියන්නම්. මෙය ශුභසාධක රටක් යයි කියනවාට වඩා, යම් රටක ගිලන්ව සිටින නැත්තම් ආරෝග්‍ය ශාලාවක සිටින ලෙඩෙකුට තම රටේ සුවා භාවික ආහාරය නොලැබෙන එකම රට ලංකාව යයි කිව්වොත් හොඳ නැද්ද?

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාව හිසු පෙරේරා)

(The Hon. Hugh Fernando)

මොනවද, බත්ද?

ආරියදාස මයා.

(තිල. ආරියදාස)

(Mr. Ariyadasa)

ලංකාව බත් කන රටක්. බත් නොකන අයත් ඉන්නවා. සමහර විට ඔය දියවැඩියා ආදී රෝගවලින් පෙළෙන අය බත් නොකා ඉත්සියුලින් ගෙන ඉන්න එක ඇත්ත.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිල. ධ. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

කොළඹ හතේ.

ආරියදාස මයා.

(තිල. ආරියදාස)

(Mr. Ariyadasa)

අහවල් තැනයි කියා මම කියන්න නැහැ. මේ රට බත් කන රටක්. මේ රටේ ප්‍රධාන පිරිසකගේ ප්‍රධාන ආහාරය බතයි. ඒ නිසා ඒ පුරුදු ස්වාභාවික ආහාරය වන බත් නොලැබෙන ගිලන්ව සිටින, වයෝ වෘද්ධයන් සිටින, ආරෝග්‍යශාලා ඇති එකම රට ලංකාව යයි කිව්වොත් මා හිත නවා, ශුභසාධක රටක් කියනවාට වඩා එසේ කීම උචිතයි කියා.

ගරු කළානායකතුමනි, ගරු මුදල් ඇමති තුමා අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන විට අපි මිට වඩා සහන බලාපොරොත්තු වුණා. සහන බලාපොරොත්තු වුණාය කියන විට කොපමණ දුන්නත් මදිය කියන විධියේ තර්කයක් ඉදිරිපත් කරන්න කෙනෙකුට පුළුවනි. තමුත් මා කියන්නේ එවැන්නක් ගැන නොවෙයි. මේ රට ආහාර වශයට අතින් යම් කිසි තැනකට පමුණුවා ලීමට තමුත්තාන්සේලා බලාපොරොත්තු වෙනවා. තමුත් ඒ වගාවත් කිරීම පිණිස අවශ්‍ය උපකරණ ලැබී තිබෙනවාද නැද්ද කියා මේ අවස්ථාවේදී අපි මොහොතකට කල්පනා කර බලමු.

ඒ කාරණය කෙරෙහි සිත යොමු කරන්න මත්තෙන් සඳහන් කළ යුතු තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. තමුත් තාන්සේලා අද එදා තිබුණ පරාක්‍රමබාහු යුගය වැනි යුගයකට පා තබා තිබෙනවාය කියන තර්කය ඉදිරිපත් කරගෙන යනවා. මේ පරාක්‍රමබාහු යුග දෙකේ තිබෙන වෙනස ගැන අපි මොහොතකට කල්පනා කර බලමු. එදා තිබුණ පරාක්‍රමබාහු යුගය ගැන කල්පනා කර බලන විට, එදා මේ රටේ මිට වඩා විශාල සෙනග සංඛ්‍යාවක් සිටි බව අපට ඉතිහාසයෙන් පෙනී යනවා. අද මේ රටේ සිටින්නේ මා සිතන විධියට එක්කෝටි විසි ලක්ෂයක් පමණ වන ජනතාවකුයි. තමුත් අපේ දැනගැනීමේ හැටියට ඒ කාලයේ දෙකෝටියක පමණ ජනතාවක් මේ රටේ ජීවත් වී තිබෙනවා. එදා කුකුළෙකුට පොළොන්නරුවෙන් වහලකට නැග්ග විට තිස්සමහරාමය දක්වා යන්න පුළුවන්කම තිබුණ බව අපේ ඉතිහාසයෙන් දැක්වෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

கரு. கே. ஈர். ஜயவர்தன
 (கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
 (The Hon. J. R. Jayewardene)

පොළොන්නරුවෙන්ද එහෙම නැත්නම්
නුරාධපුරයෙන්ද ?

அரியதாச இயா.
(திரு. அரியதாச)
(Mr. Ariyadasa)

There must have been quite a lot of people at that time. Let us say there were 20 million people.

පොළොන්නරුවෙන් වහලයකට නැග්ග
විට වහලෙන් වහලට පියාඹමින් අනුරාධ
පුරය දක්වා යන්න ප්‍රථමත් කමක් තිබුණ
බව ඉතිහාස පොත්වල සඳහන් වෙනවා.
සමහර විට ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමා ඉති
හාසය විශ්වාස කරන්නේ නැතිව ඇති.
එහෙම නැත්නම් ඒ මිනිසුන් ලැයිත්වල
ජීවත් වුණාය කියා ඒ ඇමතිතුමා හිතනවා
ඇති. ඒ කාලයේදී පරාක්‍රමබාහු රජතුමා
එක් නියෝජිතයෙකුට හාල් කුල්ලක් දී
එම හාල් කුල්ල විකුණා ගෙන එන්නය
කියා පොළොන්නරුව, අනුරාධපුරය,
නිස්සමහරාමය ආදී පළාත්වලට යැව්වාලු.
නමුත් වි වුවමනා කරන කෙනෙක් සොයා
ගත නොහැකි වුණ නිසා එය ආපසු අර
ගෙන ආවාලු. ඒ අවස්ථාවේදී පරාක්‍රමබාහු
රජතුමා දැනගත්තා රට ස්වයංපෝෂිත වී
තිබෙන බව. නමුත් අද තත්ත්වය කොහෙ
මද? අදත් සමහර අය කියනවා රට ස්වයං
පෝෂිතය කියා.

கரு கே. ஈர். ஜயவர்தன
 (கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
 (The Hon. J. R. Jayewardene)

එම කාලයේදී අනුරාධපුරය නවබුන් වී
නිබුණා. පරුකුමබාහු රජතුමා ගොස්
ලෝවාමහාප්පසාදය අලුත් වැඩියා කළා.

அரியடாச மஹா.
(திரு. அரியதாச)
(Mr. Ariyadasa)

අනුරාධපුරය නටබුන් වී තිබෙන්න
ඇති. මා නැහැයි කියන්නේ නැහැ. මට
පෙනෙන හැටියට බොහොම කල්පතා
වෙන් කතා කරන රාජ්‍ය ඇමතිතුමාත්
මෝඩ කතා කියන්න පුරුදු වී තිබෙනවා.
අනුරාධපුරය නටබුන් වී තිබෙන්න ඇති.
නමුත් එහි සිටි මිනිසුන්ට මොකක්ද
වුණේ ? මා කියන්නේ අනුරාධපුරය නට

බුන් වි තිබුණ එක ගැන තොවෙයි. මේ
ප්‍රදේශයේ ඒ කාලයේදීත් මිනිසුන්
ජීවත්ව සිටි බවයි.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන
 (කෙළාභ ඥා. මුර්. උපබන්ධු)
 (The Hon. J. R. Jayewardene)

அரியதாச மஹ.
(திரு. அரியதாச)
(Mr. Ariyadasa)

(Mr. Ariyadasa)

මහාවංශය නමයි අපේ ඉතිහාසය. ඒ දෙකේ ඒ තරම් වෙනසක් නැහැ. ඒ දෙක වෙන් කරන්න බැහැ. ම කියන්නේ ඒ කාලයේ මේ රටේ විශාල ජනකායක් සිටි බවයි. සමහර දෙනෙක් ඉතිහාසය ගැන නොදැන කතා කරනවා ඇති. අපි මේ රටේ ඉතිහාසය ගැන ඉගෙන ගෙන තිබෙන නිසයි, මේ විධියට කතා කරන්නේ. මේ රටේ විශාල ජනකායක් සිටියා. ඒ වගේම ජනතාවට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයටත් වඩා ආහාර නිෂ්පාදනය වුණා. ඒ නිසයි පෙරදිග ධාන්‍යාගාරය කියා නමක් මේ රටට පාවිච්චි කළේ. ඒ කාලයේදී රට සංවර්ධනය වී තිබුණා. රටේ ජනතාවට වුවමනා කරන සෑම දෙයක්ම මේ රටේ නිෂ්පාදනය කළා. එපමණක් නොව, ඒ කාලයේදී මේ රටින් ඉන්දියාවට පවා සහල් යැවූ බව ඉතිහාසයේ සඳහන් වෙනවා. මා අමුතු ඉතිහාසයක් හදන්න මහත්සි ගන්නවා නොවෙයි. සමහර අය ඉතිහාසය වෙනස් විධියට තේරුම් ගෙන තිබෙනවා. එයයි අපට තිබෙන කරදරය. සමහර අය මහාවංශය විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. ගරු කළා නායකතුමනි, ඔය විධියට රට සංවර්ධනය කළ කාලයක් මේ රටේ තිබුණා.

අද ආහාර වශාව සම්බන්ධයෙන් යම් කිසි දිගුණුවක් මේ රටේ ඇති වී නැතැයි කියන්න මා බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. ඇමතිවරුන් කීප දෙනෙක් වේදිකා වලදී ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, වැලිමඩ ප්‍රදේශයේ සිටින ගොවියෙක් අක්කර දෙකක් වැඩ කර රුපියල් 40,000ක් සොයා ගන්නාය කියා. නමුත් මට නම් නව මත් ඔය කරුණ ඇත්තක්ද කියා සොයා ගන්න බැරි වුණා. මාත් සමගම එකට වේදිකාවේ සිටියදී එක් ඇමතිවරයෙක්

කතා කරමින් කීයින් යෙදුනා, මේ විධියට අක්කර දෙකක් වැඩ කිරීමෙන් රුපියල් 40,000ක් ලබා ගෙන තිබෙනවාය කියා. වැලිමඩ කොයි ප්‍රදේශයේද මේ අක්කර දෙකක් ගොවිතැන් කර රුපියල් 40,000ක් ලබා ගන්නේ කියා මට නම් තව මත් සොයා ගන්න බැරි වුණා. ඒ ප්‍රදේශයට කිට්ටුව වාසය කරන අසල්වැසියෙක් වුවත් මට තවමත් එය සොයා ගන්න බැරි වුණා. ඒ නිසා මේ විධියේ දියුණුවක් ඇති වී තිබෙනවාය කියා කීමෙන් පමණක් ප්‍රයෝජන වෙන්නේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, මා මාස 8 කට පමණ උඩදී මොණරාගල ප්‍රදේශයට ගියා. ඒ ප්‍රදේශයේ ආහාර වගාව විශාල වශයෙන් දියුණු වී තිබෙන බවක් ප්‍රචාරය වී තිබුණා. ඒ නිසා මා බලාපොරොත්තු වුණා ඒ ආහාර වගාවේ තත්ත්වය කොහොමද කියා බලා ගන්න. නමුත් මට එහි ගිය විට දකින්න ලැබුණේ ඉතාමත් කණගාටුදායක තත්ත්වයකුයි. කිසිම ආහාර වගාවක් ඒ ප්‍රදේශයේ තිබුණේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, මගේ ආසනයේ—හපුතලේ ආසනයේ—ආහාර වගාව අතින් යම්කිසි දියුණුවක් ලබා තිබෙනවා දැයි බලමු. ගොයම් පැල සිටුවීමේ උත්සවය කට සහභාගි වීම සඳහා ගරු අගමැතිතුමා එක් දිනක් මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයට ගියා. ඒ අවස්ථාවේදී එතුමා මා සමග කතා කරමින් මේ විධියට කීව්වා. “ආරිය දස, මේ විධියේ වැඩවලට තමුන්නාත් සේලා සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන්න ඔනැ” කියා. මා එවිට කීව්වා, “මේ විධියේ වැඩවලට අපේ කිසිම විරුද්ධත්වයක් නැහැ. මේ වෙල්යායේ අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේම පැළ සිටුවීම සිදු වුණා; අද මෙහි වෙනසකට තිබෙන්නේ තමුන්නාත්සේ පැමිණ තමුන්නාත්සේගේ අතින් පැළ යක් සිටුවීම පමණයි” කියා. මේ පිළිබඳව මා සමග සාකච්ඡාවක් කර තිබුණා නම් මේ ව්‍යාපාරය මීට වඩා වෙනස් ක්‍රමයකට කරන්නට තිබුණු බවත් මා අගමැතිතුමාට කීවා. ඔය උත්සවයට වියදම් කළ මුදල ගොවීන්ට වුවමනා කරන පොහොර ආදිය ලබා දීමට යෙදව්වා නම් ඒ මගින් විශාල ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්නට තිබුණා. ඔය

උත්සවයට විශාල මුදලක් වියදම් කළා. මා හිතන්නේ රුපියල් විසි නිස් දහසක් පමණ වියදම් කරන්න ඇති. ඒ මුදල ගොවීන්ට වුවමනා කරන පොහොර ආදිය ලබා ගැනීමට දුන්නා නම් විශාල අස්වැන් නක් ලබන්නට තිබුණා. ඒ වෙල්යාය ඊට කලින් ගොයම් පැළ සිටුවූ වෙල්යායක්ය කියා ඒ වන තුරුම ගරු අගමැතිතුමා දැන ගෙන හිටියේ නැහැ. ගරු ආහාර ඇමති තුමාත් තවත් ඇමතිවරුන් කීප දෙනෙකුත් ඒ උත්සවයට පැමිණ සිටියා. ඔන්න ඔය විධියේ වැරදි මාර්ගවලින් ආහාර වගාව ගැන පෙන්වන්නට උත්සාහ කරන්නේ. ගරු අගමැතිතුමා මේ අවස්ථාවේ උත්සාහයක් දරනවා මේ රට ආහාරවලින් ස්වයංපෝෂිත කරන්නට. ප්‍රශ්නය ඒක නොවෙයි. මේ ඉදිරිපත් කරන සංඛ්‍යා ලේඛන සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදි සංඛ්‍යා ලේඛන බව මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒකයි ප්‍රශ්නය.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙහිදී කරන ලද සමහර කථාවලට ඇහුම්කන් දෙන්නට මට බැරි වුණා. එහෙත් ඒවා පත්තර මාර්ගයෙන් කියවන්නට මට අවස්ථාව ලැබුණා. සමහර අය පුදුම විධියේ තර්ක ඉදිරිපත් කරනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් ප්‍රකාශ කර තිබුණා මේ රටේ මිලිස් රාත්තල රුපියල් 15 ටත් වී බ්‍රසල රුපියල් 30 ටත් තඟින්නට අවස්ථාවක් ආවොත් එයයි අපේ දිනුම් කනුව, නැත්නම් එයයි අපේ ඉලක්කය කියා. එහෙත් මගේ අදහස අනුව නම් ඒ කාලපරිච්ඡේදයට ඒ තරම් ඇතින් නොවෙයි අපි ඉන්නේ කියන එකයි. අපේ රටේ ආහාර වගාව දියුණු වුණා ය කීම ඇත්ත නම් තත්ත්වය කුමක්ද? පිටි වෙළඳාමෙන් ලාභය පමණක් රුපියල් 6 කෝටියකට කිට්ටු ප්‍රමාණයක් අරගෙන තිබෙනවා. වගාව දියුණු නම් ඒ තරම් පිටි ගෙන්නුවේ ඇයි? මේ ගරු සභාවේදී ඉදිරිපත් වූ තර්කවලින් අපට දැනගන්නට ලැබුණා මේ ආණ්ඩුව ඉතාම තර්ක විධියට ණය අරගෙන ණයෙන් බරි තව ඉන්නවාය කියා. යම්කිසි විධියකින් පිටි ගෙන්වීමට අපට මුදල් නැති වුණොත් අද තත්ත්වය අනුව වැඩි කල් යන්නට කලින් මේ රටේ වී බ්‍රසල රුපියල් 30 ක් වන්නේ නැතැයි තමුන්නාත්සේලා හිතනවාද? මිලිස් වුණත් එහෙමයි. අනුරාධපුරය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[ආරියආස මයා.]

ප්‍රදේශයේ මිලිස් තිබෙනවාද නැද්ද මා දන්නේ නැහැ. අපේ ප්‍රදේශයේ නම් මිලිස් නැහැ. අපේ ප්‍රදේශයෙන් අද අමු මිලිස් රාත්තලක් රුපියල් 3 කට අඩුවෙන් ගන්නට බැහැ. එයට හේතුව මිලිස් නැති කමයි. ඔය විධියට මිලිස් වගාවත් අඩුවේ ගෙන යන විට රුපියල් 15 කට අඩුවෙන් මිලිස් කන්නටත් අපට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා අර කලින් සදහන් කළ තත්ත්වයට පැමිණෙන්නට අප ඒ තරම් ඈත නැත කියා මා කියනවා. අන්න ඒ විධියේ පුහු ලාමක තර්ක ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් ඉදිරිපත් කර තිබුණා.

1965 දී අපි ආණ්ඩුව බාර දෙන අවස්ථාවේ මේ රටට පුළුවන්කම තිබුණේ දවස් කීපයකට වුවමනා කරන ද්‍රව්‍ය ගෙන්වා ගැනීමට පමණක් කියන තර්කය මෙතන කථා කරන සෑම මන්ත්‍රීවරයෙක්ම ඉදිරිපත් කරනවා. මේ රජය යටතේ ආදායම් මාර්ගවලින් පාඩු ඇති වීම ගැන අපට කරන්නට දෙයක් නැහැ. ලංගම බස් එකකට සේවකයින් තිහක්ද කොහෙදෝ ඉන්නවාලු. ඇතැම්විට කාර්යක්ෂම භාවයක් නැති සේවකයින් ගැනීමෙන් මාර්ග අනතුරු පවා ඇති වෙනවා. බණ්ඩාරවෙල මට ඉතාම කිට්ටු ප්‍රදේශයක අර බස් රථ අනතුර ඇති වූ අවස්ථාවේ ඒ බස් රථයේ සිටි අයගෙන් බේරුණේ එක්කෙනයි. ඔය සිද්ධිය ඇති වී වැඩි වේලාවක් ගත වන්නට ප්‍රථමයෙන් අප ඒ ස්ථානයට ගියා. එහිදී අපට දැනගන්නට ලැබුණේ කුමක්ද? ඒ රියදුරාට කොළඹ ඒ බස් රථය තිබුණු ස්ථානයෙන් පිටතට ගන්නටත් දක්ෂකමක් තිබුණේ නැතිලු. වෙනකක් තබා ඔහු ලංගමයට බැඳුණු අවස්ථාවේදී ඔහුට බස් රථයක් “රිවර්ස්” කරන්නට වත්—පස්සට පදවන්නටවත්—පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැත කියා කොන්දොස් තර මහත්මයා කීව්වා. පටු ස්ථානවලදී ඔහුට වෙන කවුරුවත් බස් රිය “රිවර්ස්” කර දෙන්නට ඕනැලු. ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට ඔය විධියේ මිනිසුන් බඳවා ගත් නිසා අද පාඩු වී තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අවශ්‍ය දේවල් සියල්ලක්ම අඩුවක් නැතිව පසුගිය රජයෙන් කර තිබෙන බව මා මතක කරගන්නට අපේ 1956 දී බව කියන්නට පුළුවනි.

නට සතුටුයි. අපේ රජය මගින් පිහිටුවන ලද සංස්ථා ගැන කල්පනා කර බලන්න. ශ්‍රී ලංකා රක්ෂණ සංස්ථාව ගැන බලන්න. ජීවිත රක්ෂණයෙන් අද කොයි තරම් මුදලක් ඉතිරි වෙනවාද? කොයි තරම් විශාල සංඛ්‍යාවකට රක්ෂාවල් සපයන්නට පුළුවන් වී තිබෙනවාද? ඒ වාගේම ඉන් කොයි තරම් විශාල ආදායමක් ලැබෙනවාද? එපමණක් නොවෙයි, කම්කරු අර්ථසාධක අරමුදල ආරම්භ කිරීම කොයි තරම් දුරදර්ශී ක්‍රියාවක්ද යන්න තමුත්තාත්සේලා දන්නවා. සමහර උදවිය ඒවා ගැන කථා කරන්නට කැමති නැහැ. තමුත් අප ගත් ඒ පියවරවල වටිනාකම ගැන රටේ ජනතාව දන්නවා. අද ඒ ආයතනවලින් රජය ගෙන යෑමට වුවමනා කරන මුදල් ලැබෙනවා. රජයේ පැවැත්මට මුදල් ණයට ගන්නට සිද්ධවී තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී ඒ ආයතනවලින් රුපියල් කෝටි සංඛ්‍යාත මුදලක් රජයට ලැබෙනවා. ඒ සමගම කම්කරුවාට ශුභ සාධක, අර්ථසාධක ක්‍රියාවක් සිද්ධ වෙනවා. සැලකිය යුතු අධ්‍යාපනයක් ලබා ගන්නට පුළුවන්කමක් නැති නිසා පිරිසර උදවිය කුඩා කාලයේ සිටම යම් යම් රක්ෂාවල යෙදෙනවා. කුඩා අවදියේ සිට වයෝ වෘද්ධ වන තෙක් යම් ස්ථානයක රක්ෂාවක යෙදුණත් අර්ථසාධක අරමුදල ඇති කරන්නට ප්‍රථමයෙන් ඔහුට අවසානයේදී හිස් අතින් ගෙදර යන්නට සිද්ධ වුණා. තමුත් අර්ථසාධක අරමුදල පිහිටෙව්වාට පසු දැන් සියලු දෙනාටම වයෝවෘද්ධ වී රක්ෂාවෙන් අස් වී ගෙදර යන අවස්ථාවේදී සැහෙන මුදලක් අතැතිව ගෙදර යන්නට අවස්ථාව සැලසී තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, සියවස ගැනත් මේ අවස්ථාවේදී මතක් වෙනවා. මේ රටේ අධ්‍යාපනය පටන් ගත්තේ සිය වසකට පෙරය කියා අපට සිතන්නට ඉඩක් නැහැ. එක් අතකින් බලන විට සියලු දෙනාටම පොදු අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති වූවා නම්

අ. පා. 6.52

කළා නායකත්ව

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please ! Mr. Deputy Speaker will now take the chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [එම්. සිවසිතම් පරම් මයා.] මූලාසනාරූඪ විය.

அதன்பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தி
னின்னு நீங்கவே, உபசபாநாயகர் அவர்கள் [திரு.
எம். சிவசுந்தரம்] தலைமை தாங்கினார்கள்.

Whereupon MR. SPEAKER left the Chair and MR. DEPUTY SPEAKER [MR. M. SIVASITHAMPARAM] took the Chair.

ಭಾರೀಯದಾಪಿ ಮನೋ.

(திரு. ஆரியதாசு)

(Mr. Ariyadasa)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා මතක් කළේ සියවස සම්බන්ධවයි. සියවස උත්සවය ගැන කල්පනා කරන විට, මේ රටේ අධ්‍යාපනයට සිය වසක් පමණක් ගත වී තිබෙනවාය කියා අපට සිතන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. පුරාණ කාලයේ සිටම මේ රටේ මහා විද්‍යාල සහ විශ්ව විද්‍යාල රාශියක් තිබුණා. බෙන්තර-ඇල්ප්ටියෙ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (කාරියවසම් මයා.) මේ අවස්ථාවේදී සභා ගර්භය තුළ සිටීම ගැන මා සතුටු වෙනවා. මගේ අදහස්වල අඩුපාඩු වක් තිබෙනවා නම් එතුමාට පෙන්වා දෙන්නට පුළුවනි. මගේ අදහස හැටියට ක්‍රිස්තු පූර්ව 250 වන වර්ෂයේ සිට ක්‍රි. ව. 1055 දක්වා වූ කාලයේදී, එනම් පණ්ඩුකාභය රජුගේ කාලයේ සිට කස්සප රජුගේ කාලය තෙක්—රජවරුන් 133 දෙනෙකු රජ ඔය කාලයේදී—මේ රටේ අද මෙන් මහා විද්‍යාලත් විශ්ව විද්‍යාලත් තිබුණා. පොත පතේ ඒවා ගැන සදහන් වෙනවා. කාලප්පසාද, සංභාස, දීඝවංකමන, කලංග, පෙරපස්සය, මරුගන, දීඝ නන්ද යන නම්වලින් හැඳින්වුණු මහා විද්‍යාල 7 ක් විශ්ව විද්‍යාලයකට කීට්ටුවෙන් පිහිටා තිබුණු බව පොතපතින් අප අසා තිබෙනවා. ඒවා තිබුණේ ඉන්දියාවේවත් එංගලන්තයේවත් නොව මේ රටේමයි. එහෙම නම්, දැන් පැවැත්වෙන මේ “සිය වසේ” තේරුම මොකක්ද? එක් අතකින් බලන විට උඟව වැනි ප්‍රදේශවල නගර

—දෙවන වර කියවීම

බදව හැර—අධ්‍යාපනයක් කොහෙන්ම නිබුණේ නැතැයි කියන්න පුළුවනි. මගේ කොට්ඨාශය මීට නිදර්ශනයක් වශයෙන් දක්වන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. අද තිබෙනවාට වඩා විශාල ප්‍රදේශයක් පසුගිය කාලයේදී මගේ ඡන්ද දායක කොට්ඨාශයට අයත්ව තිබුණා. එදා එහි අධ්‍යාපන පහසුකම් අතින් කොතරම් දුර්වල තත්ත්වයක් පැවතුණාද කියතොත්, එහි පාසල් ගොඩ නැගිලි පමණක් 79 කට කිට්ටු සංඛ්‍යාවක් හදන්න අපට සිදු වුණා. කොළඹ, ගාල්ල, මහනුවර, යාපනය වැනි නගරබද ප්‍රදේශ වලත් වෙනත් සුළු සුළු නගරවලත් අධ්‍යාපන පහසුකම් තිබුණත් පොදු අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ලබා ගැනීමේ පහසුකම් මේ රටේ ජනතාවට ලැබුණේ 1956 දීයි. එය අප විසින් කරන ලද දෙයක් නිසා අපට ඒ තත්ත්වය පෙන්වා දෙන්න පුළුවනි. අප ඒ කාලයේදී සිටි අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා හමු වී, අධ්‍යාපනය පරිහාණී ප්‍රපාතයට ඇද වැටී තිබුණු ප්‍රදේශ වල නැවත වරක් අධ්‍යාපන සංවර්ධනයක් ඇති කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් පටන්ගත්තා. ඒ තත්ත්වය අනුව අපගේ පළාත්වල අධ්‍යාපන සියවසක් පවත්වතොත් එසේ කළ යුත්තේ වර්ෂ 2056 දීයි. ඒ ප්‍රදේශවල එදා පැවැති අධ්‍යාපන තත්ත්වය අනුව බලන විට, සිය වසක් පිරෙන්නේ 1956 සිට අවුරුදු 100 ක් ගත වූ විටයි. අධ්‍යාපන සිය වස සම්බන්ධව මා මේ අවස්ථාවේදී ඉදිරිපත් කරන තර්කය එයයි.

මිලිගට, අද අපේ රටේ ආදායමෙන් විශාල කොටසක්—සියයට 65 ක් පමණ—ලැබෙන තේ වෙළෙඳාම අද මුහුණ පා තිබෙන තත්ත්වය සම්බන්ධව වචන කීපයක් කථා කරන්නට මා අදහස් කරනවා. මට පෙරත් හරු මන්ත්‍රීවරුන් රාශියක්ම මේ පිළිබඳව අදහස් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ඉන් සමහර මන්ත්‍රීවරුන්ගේ අදහස් වලට මා එකඟ වන අතර සමහරුන්ගේ අදහස් මට පිළිගන්නට පුළුවන්කමක් නැති බව කිය යුතුයි. තේ වෙළෙඳාම සම්බන්ධව ඉරාකය සමග ඇති වූ කිසියම් සිද්ධියක් ගැන වෙළෙඳ ඇමතිතුමා විසින් සඳහන් කරන්නට යෙදුණා. මේ සම්බන්ධව මටද දක්නට ලැබුණු සිද්ධි රාශියක් මේ අවසථා වේදී මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. අපේ තේ වෙළෙඳාම සතුටුදායක අන්දමට කර ගෙන යාමට වුවමනා නම්, අරාබි රටවල්

1939

විසර්ජන පණත් කෙටුම්පත, 1969-70

[ආරියදාස මයා.]

මහතර අපට එය කරන්නට බැහැ. මධ්‍යම ආසියාවේ අරාබි රටවල් සමග අප තේ වෙළෙඳාම ගෙන යන අවස්ථාවේදී අපගේ තේ විශාල ප්‍රමාණයක් ඒ ප්‍රදේශවල විකුණ ගන්නට පුළුවන්කම තිබුණා. අද අපේ තේ වල මිල බොහෝ පහළ බැස තිබෙන බව කවුරුනුත් දන්නා කරුණක්. ලංකාවේ “ත්‍රිසිංහ” තේ සැදීමෙන් වත් වෙනත් ක්‍රම යකිත් වත් ඒ මිල නංවා ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කරන්න බැ. ජර්මනිය, ප්‍රංශය, ඕස්ට්‍රේලියාව, ස්විට්සර්ලන්තය යනාදී රටවල ලංකා තේ රාත්තලක මිල ලංකාවේ මුදලින් රුපියල් තිහ හතළිහක වත් වැඩියි. ඒ රටවල ජීවත් වන කෙනෙකුට තේ මිලට ගෙන බොන්න පුළුවන්ද යන වග මෙයින් අපට හිතා ගන්න පුළුවනි. රජය මැදිහත් වී ඒ රටවල් සමග සාකච්ඡා කර තේ විකිණීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ නොකළොත් මේ කටයුත්ත සාර්ථක අන්දමින් කරගෙන යන්නට පුළුවන් වෙයි කියා මා හිතන්නේ නැහැ. එපමණක් නොවෙයි, එංගලන්තයේත් තේ විකිණීම සාර්ථක අන්දමින් සිදු වෙන්නේ නැහැ. එංගලන්තයේ උතුරු ප්‍රදේශයට යන විට තේ සඳහා විශාල මිලක් ගෙවන්නට සිදු වන නිසා ඒ ප්‍රදේශවල ජීවත් වන උදවිය දැන් තේ වෙනුවට කෝපි හෝ වෙනත් ලාභ බිමක් පානය කරන්නට උත්සාහ කරන අතර තේ බිම අමතක කරගෙන යනවා.

අප්‍රිකාවේ දැන් තේ අක්කර 5,000 ක් පමණ වගා කර තිබෙන බව සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ප්‍රකාශ කළා. අප්‍රිකාවේ තේ වගා කරන්නට පටන් ගත්තේ අද ඊයේ නොවෙයි. ඩෙල්හවුස් කියන වන්නේ ටි මේකර් මගේ ෙළගත් ටි මේකර් කෙනෙකු හැටියට වැඩ කළා. ඩෙල්හවුස් වන්න කලින් අයිතිව තිබුණේ මැක්ඩොනල්ඩ් නමැති මහත්මයෙකුටයි. ඒ මහත්මයා අක්කර 200 ක් පමණ වූ මේ වත්ත විකුණා මොම්බාසා නමැති ප්‍රදේශයේ අක්කර 2,000 ක් විශාල “ක්‍රෙස්ට් ඇරෝ” නමැති වත්ත වැව්වා. මොන සංඛ්‍යා ලේඛන වලින් මේ අක්කර 5,000 කථාව සොයා ගන්නාදැයි මා දන්නේ නැහැ. මා හිතන්නේ අද අප්‍රිකාවේ අක්කර 50,000 කටත් වැඩි ප්‍රමාණයක තේ වවා ඇති. එහෙත් ඒ තේ ලංකාවේ තේවලට සමාන කරන්න බැහැ.

නට පුළුවන්කමක් නැහැ. මම ඒ තේවල සාම්පල් රාශියක් දක්කා. ලංකාවේ තේත් ඒ රටේ තේත් අතර විශාල වෙනසක් තිබෙන බව මට පෙනී ගියා. ඒ නිසා ඒ තේවලට මිනිසුන් පුරුදු වෙන්න සැහෙන කාලයක් ගත වන්නට පුළුවනි. හැබැයි, කල් යාමේදී ඒ තේවලට මිනිසුන් පුරුදු වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. එහෙත් අපේ තේ වල මිල වැඩි කර ගන්නට අපට තවමත් අවස්ථාව තිබෙනවා. දුරදර්ශීව කල්පනා කර බලා ස්ථානෝචිතව කටයුතු නොකළොත්, අපේ තේවල තත්ත්වය තව දුරටත් පහළ වැටෙන්නට ඉඩ තිබෙනවා. එහෙම වුණොත් ලංකාවට හයානක තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්නට සිද්ධ වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ කථාව දිග්ගසන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. ටිකක් විනෝදයෙන් මගේ කථාව අවසාන කිරීම සඳහා 1969 ජූලි 26 වැනිදා, “සපිස” පත්‍රයේ සඳහන් ප්‍රවෘත්තියක් මා මේ අවස්ථාවේදී කියවන්නට කැමතියි. මෙන්න ඒ ප්‍රවෘත්තිය :

“හොරකමට හිරිසි දඩයි

25 ද, පොල්ගොල්ල

මහනුවර ශ්‍රී දළදා මැලියා භූමියේදී සපත්තු කුට්ටමක් සොරා ගනු ලැබීයයි චෝදනා ලැබ සිටි තැනැත්තෙකුට නඩු විභාගයෙන් පසු මහනුවර මහේස්ත්‍රාත්වර ඇස්. බී. ජී. ප්‍රනාන්දු මහතා විසින් බරපතල වැඩ ඇතිව එක් අවුරුදු සිර දඬුවමක් හා රුපියල් සියක දඩ මුදලක්ද නියම කළේය.

කොළඹ, මිනින්දෝරු දෙපාර්තමේන්තුවේ සැලසුම් කරුවෙකු වන මස්මන්ඩ් ලිලාරත්න සිල්වා නමැත්තෙකුට අයත් රුපියල් 37.50 ක් වටිනා සපත්තු කුට්ටමක් සොරාගනු ලැබීයයි මෙම නඩුවෙන් චෝදනා ලැබ සිටියේ පානදරේ තත්තිරි මුල්ලේ පදිංචිකරුවෙකු බැව් කියන, කත්තක්කිරි ගේ හෙත්ටි ඩන්ලස් පීරිස් ශුණතිලක නමැත්තෙකි.

විත්තිකරු මීට පෙර විවිධ චෝදනා සම්බන්ධයෙන් හය වතාවක් දඬුවම් ලබා ඇති බව උසාවියේදී පිළිගත්තේය.

රුපියල් සියය දඩ මුදල නොගෙවන්නේ නම් ඒ වෙනුවට සති හයක සිර දඬුවමක්ද නියම කරන බව මහේස්ත්‍රාත්වරයාගේ නඩු තීන්දුවේ සඳහන් කළේය.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ අවධානයකින් මා සපත්තු අරන් දී මගේ ප්‍රදේශයේ මේ අවත

විසර්ජන පණත් කෙටුම්පත, 1969-70

සංවිධාන කටයුතු කරගෙන යන රජයේ ඇමතිවරයා එතුමාගේ සංවිධායකයන්ට සපත්තු අරන් දීල නැහැ. මේ මනුෂ්‍යයා දළදා මාලිගාවට ගිහින් සැලසුම්කරුවකුගේ සපත්තු කුට්ටමක් හොරකම් කර තිබෙනවා. තමුත්තාත්තේ ගරු ඇමතිතුමාට කියන්න, කරුණා කර සංවිධායකයන්ට සපත්තු අරන් දෙන්න ගියා. හුදෙක් විනෝදය සඳහායි මා ඒ කාරණය ගැන සඳහන් කළේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, මයිල්වාගනම් මහතා පළමුවැනි පංක්තියේ ගමන් කිරීමක් සම්බන්ධයෙන් එක් ගරු මන්ත්‍රීවරයකු මෙම ගරු සභාවේදී සඳහන් කර ඇති නිසා, මා ද එම කණ්ඩායමේ සිටි නිසා කරුණු පැහැදිලි කර දීමක් වශයෙන් ඒ පිළිබඳව නියම තත්ත්වය හෙළිදරව් කර දීමට අදහස් කරනවා. මයිල්වාගනම් මහතා මගේ හොඳ මිත්‍රයෙක්. එතුමා, එංගලන්තයේ සිට ලංකාව දක්වා අහස් යානයේ ගමන් කර තිබෙන්නේ පළමුවන පංක්තියේ කියන ප්‍රශ්නයක් මතු කර තිබෙනවා. එතුමා ගමන් කළ අහස් යානයේ ගමන් කළ මන්ත්‍රීවරුන් දෙදෙනාගෙන් මමත් එක් අයෙකු නිසා සමහර විට මෙම ආරංචිය දුන් පුද්ගලයා මා යයි වරදවා තේරුම් ගත හැකි නිසා එම වැරදි අවබෝධය නැති කර ගැනීම සඳහායි විශේෂයෙන් මේ කාරණය ගැන සඳහන් කරන්නේ. ඇත්ත වශයෙන්ම මයිල්වාගනම් මහතා එංගලන්තයේ සිට ආපසු එන ගමන් ඇතත්ස් නගරයේ අහස් යාත්‍රාගතයේදී එතුමා මට මුණ ගැසුණා. මා පැමිණියේ විශානාවේ සිටයි. එතුමා පැමිණියේ එංගලන්තයේ සිටයි. එම අහස් යානයේ මගින් එකසිය හතළිහකට පමණ ගමන් කළ හැකියි. එම නිසා අහස් යානයේ කොතැනක එතුමා ගමන් කළාදැයි කියන්න මා දන්නේ නැහැ. එතුමා එදින දෙවන පංක්තියේ ගමන් කළ බවට විකෘති පතක් ගරු ඇමතිතුමා මගින් මෙහි ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙය තර්ක කරන්න තරම් කාරණයක් නොවෙයි. එතුමා පළමුවැනි පංක්තියේ ගමන් කළාදැයි කියන්න මා නම් දන්නෙ නැහැ. එතුමා අහස් යානයේ ගමන් කරනවා මා දැක්කෙත් නැහැ.

—දෙවන වර කියවීම

පානදුරේ මන්ත්‍රීතුමාත් මාත් එකටයි ගමන් කළේ. මයිල්වාගනම් මහතා යානයේ, කොයි ස්ථානයේ ගමන් කළාදැයි කියන්න මා දන්නෙ නැහැ. පළමුවන පංක්තියේ ගමන් කළාය කියන කාරණය සම්බන්ධයෙන් මගේ නමත් ඇදෙන්න ඉඩ තිබෙන නිසයි, මා මෙය සඳහන් කළේ. නොදක්ක දෙයක් ගැන, නොදක්ක කාරණයක් ගැන මට කියන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ වාගේම එතුමා අවිශ්වාස කරන්න කිසිම හේතුවක් නැහැ. ඒ මහතා ගමන් කළේ දෙවන පංක්තියේ බලපත්‍රයක් ලබා ගෙනනම්, ඒ මහතා කොතැන වාඩි වී සිටිනවාදැයි කවුරුත් දක නැත්නම් තර්කයක් ඇත්තේම නැහැ. මයිල්වාගනම් මහතා පළමුවන පංක්තියේ ගමන් කළත් දෙවන පංක්තියේ ගමන් කළත් අපට කමක් නැහැ. පළමුවන පංක්තියේ ගමන් කළාය කියා මට කියන්න බැහැ. කිව්වෙන් නැහැ. අවසාන වශයෙන් මට කළා කිව්වට අවකාශ සලසා දීම ගැන තමුත්තාත්තේම කෘතඥතාව පළ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය හමාර කරනවා.

අ. හා. 7.7

හමීඩ් මයා.

(ஐஐப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I must say that the hon. Member for Haputale (Mr. Ariyadasa) is disappointed, because in his speech he spoke about everything else except the Budget.

I might, in passing, make one observation on the question of paddy production. This topic has been debated, tossed to and fro, and I do not propose to take much time on it. We all know that out of last year's production only 25 per cent came into the G. P. S. That means the G. P. S. failed to attract 75 per cent of the production. Actually, if we could have attracted 100 per cent of the

1943

විසර්ජන පණත් කෙටුම්පත, 1969-70

[හම්බ මහ.]

production of paddy last year into the G. P. S. we may have been in a position to prove the success of the food drive by giving two measures of rice. Unfortunately, 75 per cent of the production went into the open market, and that happened because, as all of us know, the open market price is higher than the price offered by the G. P. S.

I want to place this question before the Hon. Minister of Finance and other Ministers so that they may turn it over in their minds and consider whether the Government should not ban the trafficking in rice or paddy and see that only the G. P. S. can buy paddy. I am only making this suggestion. If that could be done I believe there will be no problem.

The Government should demonstrate the success of the food production drive to the people. The question that the Opposition asks inside this House and outside is, "If your paddy production or food drive is a success, why do you not cut down on imports? Why do you not give two measures of rice?"

Now the argument I am trying to put forward to the Hon. Minister of Finance is whether it is possible to ban the trafficking in paddy or rice by the private sector. Make it entirely a monopoly of the State. If we had done that last year what would have been the position? The Government could have given two measures and we may have had to import only a small quantity. I wish to make it quite clear that since the food drive there has been a sharp drop in imports of rice. The quantity imported now is very much less than what we were importing in 1965. But the world prices for rice from 1965 onwards have shot up year by year. The Opposition tries to mislead the people in the country by saying that a comparison of the figures in respect of rice imports for 1965 and for 1968 shows very little difference and that, therefore, the food drive has not been a success. This is wilful, planned propaganda by the Opposition. The

fact is that there has been a substantial difference in the price paid for rice in 1965 and the price paid in 1968. At certain times the price of rice shot up by nearly £30 per ton.

Then, Sir, there has been a lot of argument about the GNP. The Opposition has blamed the Central Bank officials for having cooked up figures and, according to the Opposition, there has not been a growth of 8.3 per cent.

Let us place the matter in its proper perspective. Let me put it in this way. Has production increased in 1968 as compared with 1967 and 1966? Has the farmer who produced five bushels of paddy in 1967 produced more in 1968 or not? Has the farmer who produced five pounds of potatoes in 1967 produced more in 1968 or not? Has the farmer who produced five pounds of chillies in 1967 produced more in 1968 or not? Has the carpenter who made five chairs in 1967 made more chairs in 1968 or not? Has the industrialist who turned out ten tubes of toothpaste in 1967 produced more in 1968 or not? Has the tailor who tailored five shirts in 1967 tailored more shirts in 1968 or not?

The contention of the Opposition is that the answer to these questions is, No. The Opposition says that production has not increased in 1968 but that prices have increased. In other words, they say that the farmer who produced, let us say, five bushels of paddy in 1967 and earned Rs. 60, in 1968 produced the same five bushels of paddy but sold at Rs. 15 per bushel and earned Rs. 75. Their contention is that the carpenter who made five chairs in 1967 and sold at Rs. 10 a chair, in 1968 made five chairs and sold at Rs. 15 a chair. Their contention is that the industrialist who produced ten tubes of toothpaste in 1967 and sold at Re. 1.25 a tube, in 1968 produced the same number of tubes and sold at Re. 1.50 a tube. That is the argument of the Opposition.

Our position is this. We say that the farmer, the carpenter, the industrialist, everybody, produced more,

and we agree that the prices have increased, and in arriving at the figure of 8.3 per cent, the rate of growth, we have taken the prices as they were in 1959. After having made an allowance for the price increase we arrived at the figure of 8.3 per cent. That is our position. We admit that prices have increased, but our contention is that production has also increased. And into the calculation we have not taken the price levels in 1965 or 1957, but we have taken the constant prices as they were in 1959. After you make provision for the price increase you have a growth rate of 8.3 per cent.

Now, this is an achievement. There is no second word about it. This is a singular achievement in the history of this country. The Opposition is trying to make out that it is not so, that these are all cooked-up figures.

Let us go a step further. You know our country. It is a national characteristic among our people to understate things. Who is the man who says, "Last year I made a lot of money. This year also I made a lot of money." Nobody in this country will say that he has made a lot of money. The father does not tell his children what his actual income is. This is a country where understatement is part of our daily life. We revel in understatement. That is a fact. If that is the position, I think the growth rate is not 8.3 per cent but something very much more.

Members who speak from the Opposition must also know that every country sends an account of its assets to the United Nations where there is an agency which examines and studies the accounts, and where they do not agree they say, "We do not agree."

Sir, the U. N. agency have accepted our accounts. Surely if they are not satisfied they are not going to publish those accounts in their journals. Now, that is simple enough to understand

Let us say that the Hon. Minister of Finance has got round the Central Bank officials to cook up these figures. Then, surely the U. N. agency is there. They are not going to be a party to it, Sir. You get the cream of expertise from various parts of the world there. They are not going to get together and say, "We must try and get the United National Party in next time." If we can do that we are real *gannangkarayas*. This is talking rubbish.

No country in the world has perfected this art, the art of maintaining the national accounts. Sir, the best thing would be to give each man or woman a book in which to write down what each person has produced, what each person has earned and what each person has spent. Even then, I think people will not declare their correct income. No country in the world has perfected the system of maintaining the national accounts. But certainly the machinery adopted by the Central Bank of Ceylon has been accepted by leading institutions that deal with this work.

The next point is the Opposition's hue and cry on borrowings: "Oh, your national debt; you have mortgaged this country for another 10 or 20 years." What is the truth of this? Except for Germany and Switzerland, I cannot think of any other country in the world which has not borrowed. Every country has its national debt, even America in the sense that there are other commitments—U. S. dollars circulating round the world. Every country has external and internal borrowings, and from those in the Opposition I should like to ask, what is the percentage of our debt service charge? You take the export earnings. Ceylon pays 13 per cent of her export earnings every year as debt service charges. That is the lowest among the Asian countries. Our debt service charge is only 13 per cent. India pays 30 per cent of her export earnings as debt service charges. The national debt is never paid, because when you want to pay one loan you take

1947

විසර්ජන පණත් කෙටුම්පත, 1969-70

[ගම්බි මයා.]

another loan and you go on until doomsday. What is the country that pays its national debt? It is not a question of whether you can borrow. The question is whether people are prepared to lend. The last Government went round the world and tried their level best but they could not borrow. The lending institutions must believe that you are credit-worthy. If they think you are not credit-worthy they are not going to lend to you. The last Government tried and did succeed in certain cases. The talk of national debt and trying to raise a hue and cry is just trying to mislead the people of this country. The cold fact is that every country in the world, except Switzerland and Germany as I told you, has its national debt.

We need money. The country has to be developed. The question is whether the money is going into development or not, and anybody in this country can see that these loans negotiated are going into development.

The hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) said, "Oh, you borrow and then you will be for ever tied to the apron strings of certain countries." World Bank loans are multilateral. In other words, they give you the loan and say you can shop anywhere you want in the world. They do not give the loan and say you must buy your goods from such and such a country. You can call for tenders and shop anywhere. Therefore, how can you be tied for ever to the apron strings of some country? I do not understand.

What is the next point that the Opposition took up? It was the cost of living. What is the actual story? In 1956 when the U.N.P. Government handed over, when the S.L.F.P., the first Bandaranaike Government, took over in 1956, there were foreign exchange reserves amounting to Rs. 1,725 million. What did they do? They played about with that money.

They imported whatever items of goods were necessary and tried to keep the cost of living down. It is a very simple thing. Anybody can do it. If you have a fat foreign exchange reserve, you can keep on importing all the consumption goods, dump them in the market and try to keep the cost of living down. That is what the previous Government did.

What did this Government do? This Government cried halt to that policy. We said, "No, we will produce those goods within this country and direct that money to the people." That is what this Government has done. Whatever foreign exchange we got we have given freely for the importation of raw materials required by industries.

Now, look at the basket of goods you bought in 1963 and the basket of goods we buy today. If you had walked through Fort in 1963 and bought 15 items of goods, 12 of them would have been items imported from foreign countries. What is the position today? Today if you go with the same basket and buy 15 items you will find that 12 of the items are produced within this country. That is the difference. The last two Governments kept on transferring the foreign exchange reserves to the world market, imported as much consumption goods as possible and tried to keep the cost of living down. This Government said, "We will produce as much of these goods as possible within the country." Is that wrong? These people who talk about the cost of living, who played about with the foreign exchange reserve of Rs. 1,725 million, did not try to produce the necessary articles within this country. That is the difference between the policy of the last Government and the policy of this Government.

We are pledged to a policy of producing as much as possible of every article needed by the people of this country and seeing that the moneys that were dumped all these years in

the world market are directed into the hands of the people in this country. We have achieved that to a great extent, and we are using whatever foreign exchange we are able to earn through our export earnings to bring the necessary raw materials and machinery needed in this country so that the industrial era can be made a reality. That is the position.

Their next charge is that the food drive has not put money into the hands of the average person. Let us take some examples. A perch of land that was sold for Rs. 250 in 1963 today fetches Rs. 1,000. Prices have shot up by four times. Why? Because the people have money. Look at a village "at-home" function. The category of people who give a present of one rupee is not even 5 per cent. In 1963 that category was about 60 per cent. Take the sale of things like shoes, toothpaste, soap, cosmetics, beer, cigarettes. All these items have registered at least a 100 per cent increase in sales last year as compared to 1967. Whatever the Opposition may say, the ordinary man in the village knows that there is prosperity, that the money that went out of the country is gradually coming into his hand. The Opposition says, "No. The food drive has put the money in the hands of a certain group and has created a capitalist class."

If you look at the amount of building activity going on in this country today, the amount of poor people building new houses or renovating old houses, the increased sale of drawing room suites, transistor radios and flower vases, you will find that in all these items there is a record increase. From where did this money come? This money came (1) through the food drive, and (2) because this Government was able to give the non-traditional exports a market. Today a thing like *karabu nati* fetches Rs. 23 a pound. Never in the history of this country has it fetched anything more than Rs. 13 or Rs. 14. Take the case of arecanuts.

During the last ten years there was nobody who was prepared to buy 100 pounds of arecanuts. Look at the position today. Never in the history of Ceylon did cocoa fetch the price that it is fetching today. Non-traditional exports have been found a market; they have been found a better price. Then, of course, we have the food drive. There is also the export of manufactured goods. That was for the purpose of giving the industrialist an opportunity to earn more through FEECs. Sir, you will be surprised if I tell you that the prawns caught at Negombo in the morning at 9 o'clock are rushed to the Katunayake Airport. They are served on the same day for lunch at Singapore. That is possible because through FEECs we have given a fillip to non-traditional exports. This Government also gave a fillip to various other manufactured goods in addition to the fillip given to the natural gifts we have in this country such as fish, flowers, etc. All this has put money into the hands of the people. But the Opposition says, "No."

Now, we cannot end the debate here. We will leave it to the people of this country to decide.

I find that the hon. Joint Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) pooh-poohed the idea of UNCTAD taking shape. Well, Sir, all the developing countries in the world during the last ten years have seen a gruesome picture of their economy. They have found that their export earnings are dropping while their import bills are increasing day by day. This is not something peculiar to Ceylon. Every developing country in the world during the last ten years has found that its exports are dwindling while its imports are increasing. If you take the exports the world over during the last decade you will find that they have doubled. The exports of the developed and developing countries during the last decade have doubled. But when you look at the share of the developing countries what is it that you see? You see that

විසර්ජන පණත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[හමිඩ් මයා.]

in the developing countries their exports fell from 27 per cent to 19 per cent. When you take the whole world, developed and developing countries, you find that the exports have doubled, but when you take the share of the developing countries you find that their exports have dropped from 27 per cent to 19 per cent. That is what we have seen during the last ten years.

The 77 developing countries, usually called the Group of 77, signed a charter at Geneva in 1964. I admit that I have had a little experience of it, having worked with the Group of 77. I admit that the Group of 77 has certain political problems. But the UNCTAD is definitely working towards the goal of economic upliftment of all the developing countries.

The Algiers Charter spelled out a number of things. The echoes of UNCTAD are already being felt in the corridors of the world economy and one cannot dismiss UNCTAD lightly.

Before I conclude I wish to deal with the very important subject of the drop in our export earnings. This is not a phenomenon that is peculiar to Ceylon. This is a phenomenon that all developing countries in the world are facing. Why? There are various reasons like the discovery of synthetics, industrialization, improved technology, protectionist policies and improvements in productivity, so that more and more is coming into the world market, like tea. These are some of the reasons why all the developing countries are finding that their exports are dwindling.

I said that UNCTAD has suggested a number of approaches to this question. They suggested tariff preferences in respect of goods produced by developing countries, regional economic co-operation, free trade areas, customs unions. These and other methods or approaches have been advocated by UNCTAD.

What has happened? You find that already the Latin American countries have grouped themselves together in-

to a free trade area. The Central American countries have already established a common market for themselves. Three countries in Africa, Kenya, Tanzania and Uganda, have established a common market for themselves. Pakistan, Turkey and Iran have already formed themselves into a free trade area.

What is Asia doing? We are a market of 800 million people. The Asian countries have so far followed very narrow policies. Each country has tried to solve its own problems, while the African countries, Kenya, Tanzania and Uganda, have established a common market; Pakistan, Turkey and Iran have established a free trade area and the Latin and Central American countries have established free trade areas.

What have we in Asia with a market of 800 million people done? Asia accounts for 90 per cent of the world's tea exports, 83 per cent of the world's rubber exports, 76 per cent of the world's coconut oil exports, 78 per cent of the world's copra exports and 50 per cent of the world's tin exports. And what do we do, all of us in Asia? We produce these and pay 23 per cent of our export earnings as freight charges.

Now, the Government is committed to a policy of regional economic co-operation. We have to pursue this policy aggressively. If these 800 million people within this region get together, we can do enough business. We can pool our resources where necessary. We can have our own shipping lines. We can carry out our own research. There can be so much of understanding. We can avoid duplication: we can produce certain things, India can produce certain things, Malaysia can produce certain things. Like that we can work together.

That is what I am trying to urge. These countries have to get together and promote strong regional economic co-operation, to underpin it by a financial corporation worked on the mechanism of clearing and payments unions.

Look at Europe after the last war. Every European country had this problem of foreign exchange. What did they do? They set up a clearing and payments union. They agreed among themselves what they would produce, what they would sell and what they would buy, and the prices at which they would buy. After three to six months they adjusted the accounts. It is out of that that the European Common Market was formed.

What I am trying to urge is that there is no future for Asia, for the Asian peoples, unless we get together and work towards strong regional economic co-operation.

Sir, if we have a clearing and payments union, we can do business. We can buy from India, from Malaysia and from Thailand. There can be a head office and we can do business without having to think of the foreign exchange problem. After six months we can adjust the accounts as they did in Europe after the last war.

Then we can think of creating an Asian dollar. What I am trying to say is that if Asia is to live free, if Asia is to retain her identity, then Asia must create some sort of currency which can match the dollar, the pound sterling, and various currencies like that. For that we must create the Asian dollar. The Government is committed to this policy.

I saw somewhere that the Hon. Prime Minister had given an interview to the I.P.U. I found that in his interview he had more or less said that he was in favour of some form of regional economic co-operation.

Now, Sir, it is not fair for the thinking men of our generation to pass this question of a drop in export earnings and increasing import bills to the next generation. I think every developed country is facing this problem. Their export earnings are dropping day by day. Their import bills are going higher day by day. Are we going to leave this problem

unsolved to the next generation? No, Sir. The thinking men of this period, the political elite of Asia, must solve this problem. We cannot leave this problem unsolved. It is not fair. When we examine the position we find that Asia accounts for 90 per cent of the world's tea exports, 83 per cent of the world's rubber exports, 76 per cent of the world's coconut oil exports, 78 per cent of the world's copra exports, and 50 per cent of the world's tin exports. And out of these earnings we give back 23 per cent on shipping charges alone. Is this not a sad story?

It is time we gave up thinking on narrow lines, following parochial and pragmatic policies. We have to think of Asia, and the best tie is the commercial tie. Commerce can bind Asia together. Asia must retain her identity. If any country in Asia thinks that she by herself can progress, she is making a mistake. The salvation of Asia lies in all the nations in it swimming together. If they do not swim together they will sink together. That is quite clear.

Therefore, I make this appeal to the Hon. Minister of Finance: we, as thinking men of this generation, should not leave this question unsolved. It may be another government that is in power, but no government can trot out the argument that our export earnings are not dropping, that our import bill is not increasing. We must solve this problem. We as the thinking men of the 20th century have a duty to do. The Hon. Minister of Finance is in a position to follow this up aggressively. The Government is committed to this line of thinking. The Algiers Charter spells this out. The blueprint of UNCTAD has this. You can see that already three African countries have been able to form a common market. Already the Latin American countries have established a free trade area. Already Pakistan, Turkey and Iran have established a free trade area. Are the Asians going to watch? Are the Asians going to leave this problem unsolved? I therefore appeal to the Minister of Finance to pursue this policy aggressively.

[தவிரி மய.]

I know the Hon. Minister of Finance's stewardship as Minister of Finance of this country has been a success. No amount of debating inside this House can prove that the GNP has not recorded a growth of 8.3 per cent. No amount of debating and persuasion will convince the Opposition that the country's economy is on the correct path. No amount of debating will convince the Opposition that the food drive is a success. And the last duty is not to satisfy the Opposition but the people of this country, and they admit that the steps taken by the National Government to put the economy on a correct footing have succeeded.

உகல்கி வேலவ டி. ஸ. 8 உயென் கவழது டன்ஃபுவ விவரய கல்நவீத லீ.

உதன் ஃவ விவரய 1969 டயெஸ்து 23 வந ஃனவரவரவ பவநவது லீ.

அப்போது பி. ப. 8 மணியாகி விடவே சபையின் நடவடிக்கைகள் இடைநிறுத்தப்பட்டு விவாதம் ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

1969, ஓகஸ்ட் 23, சனிக்கிழமை விவாதம் மீள ஆரம்பமாகும்.

It being 8 P.M., Business was interrupted, and the Debate stood adjourned.

Debate to be resumed on Saturday, 23rd August 1969.

கல் நவீத

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

யெச்சவல ஓடிபென் கரந லீன் பூநய ஃகாகிவ கரந லீ:

"மன்றி மனவரெய டன் கல்நவீத ஸ்து."—
[மரு வந்நியயக]

"சபை இப்பொழுது ஒத்திவைக்கப்பெறுமாக"
[கெளரவ வன்னிநாயக்க] ஂஹம் பிரேரணை பிரேரிக்கப்பட்டு, வினா எடுத்தியம்பப் பெற்றது.

Motion made, and Question proposed :

"That the House do now adjourn".—
[The Hon. Wanninayake].

டி. ஸ. 7.57

உதி. ஃ. ஸ. காரியவசம் மய. (நெந்நர-
ஈல்பிபிய)

(திரு. எச். ஜி. ஏ. காரியவசம்—பெந்தா-
எல்பிபிபிய)

(Mr. H. G. A. Kariyawasam—Bentara-
Elpitiya)

மரு நியோகித கலநயகவழி, மரு சநயது ஃவ ஈமநிதமனென் பூநய யக் ஈஃம வநென வ ம கலின் டந் வ நவநா. ஸ் மரு ஈமநிதம டன் மெகி நநி வுனன் ம கியந கருன வதமவ டுதும டேன லேஃ ம மரு வுடல் ஈமநிதமனென் ஓல் ஃபிபிபிய.

ம ஓடிபென் கரந்நவ லேபேரெந்நு வந பூநய மனென் சந் ட கெவிடயவ வினெயென் லேபந உகக். மரு டிஃநி கயெ நெயெகன் ரச்செ ஈயநந நியெ நவ. மரு வரய ஓன் உகக். மரு வரயவ கமிகருவன் வயென் லேவ மன்தெ டகிரக் ஃ காரியவசெ லிய படிவி வு, மரு சந் ட கெவிடயவவன், ஸ் ஈவவ சந் ட கெவிடய டேக வுநகவன் ஈயன் டேவிய பமனடி. மரு டிஃநி கயெ ஈநி நவன் ஈயநநயக் வ கிமெவ வுநி லே கர் மந்ந ஈலவவ கமிகருவன் வயென் லேவ மன்தென் மரு சந் ட கெவிடய யெந்நன், ஸ் ஈஃல ஈநி ரந்ம சந் ட கெவிடயயெந்நன் பமனடி. மரு ஈமநி தமனென் சந் ட கெவிடயயெ ஈநி துல்கி ர யெ ஃசகமீந்ந ஈலவவ ஃவகயன் லேவ மன்தென் ஸ் சந் ட கெவிடயயெ ந்நன், ஸ் ஈவவ ஈநி சந் ட கெவிடய டேக வுநகிந்நன் பமனடி. மெ ஈவவ லேந விவ ரச்செ மிநா ம ஈயநநயகவ ஃவகயன் லேவ மன்தென் ஸ் ஈயநநய பிபி பூடே ய ஈவவிதுடி. உமென் நெந்நர-ஈல்பிபிய ஈயநயெ ஃபி வந்தென் கமிக் ட?

நெந்நர ஈயநயெ லேம கிபெவக் பிபிவநவ. உக ஃவய ஃபுடா டேந்ந ஃயயக் மந்நவ லேபேரெந்நு வெநவ. டுநவன் ஃயயகவ கிவிவ பூமனயக் மெநி நெநவ. மெ ஈய ஃய உ டேநா ம ஈரமெநி நெந்தென் ஈமலேந்மெ, லேபிபிய, ரந் ம ஈடி பூடேயலின். டேந்ந டேநக பமனடி. நெந்நர-ஈல்பிபிய பூடேயென் லேவ மன்தென். ஈயெ பூடேய

කල් තැබීම

යෙන් ලියාපදිංචි වී ඇති කම්කරුවන් අතර සිල් 10, 15, 30, 40 වැදගත් අය සිටිනවා. ඒ කම්කරුවන්ට කරන්නට රැකියාවක් ඇත්තේ නැහැ. මේ උදවිය ඇවිත් අපට කරදර කර අපෙන් ලියුම් අරගෙන ගියා, රැකියාවන් ලබා ගැනීමට. එහෙත් ඒ ස්ථානයට බෙත්තර-ඇල්පිටිය කොට්ඨාශයෙන් බදවා නොගන්නා බවයි, අපට තේරුම් ගියේ. කෙසේ හෝ වේවා මේ කම්කරුවන් බදවා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ඉතා අයුක්ති සහගත, දූෂිත ක්‍රියා කලාපයක් අනුගමනය කෙරෙන බව අපට පෙනී ගොස් තිබෙනවා. ඒ ඉංජිනේරු මහත්මයාට හෝ නිලධාරී මහත්මයාට අවශ්‍ය ආකාරයට, ඔහුට ලැබෙන ලාභ ප්‍රයෝජන අනුව සේවකයන් බදවා ගන්නා බව රටේ ප්‍රචාරය වී තිබෙනවා. අවට පෙදෙස්වල මහජනයා ඒ පිළිබඳව පෙන්සම් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. වහාම මේ ගැන පරීක්ෂණයක් පවත්වා සාධාරණය ඉටු කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. අපේ ප්‍රදේශයේ රැකිරක්ෂා නොමැති, හොඳ ශක්තිමත් දේහධාරී තරුණ තරුණියන් 30,000 කට වැඩ ගණනක් සිටිනවා. ඡන්දදායකයන් 60,000 කට වැඩ ගණනක් සිටිනවා. මේ ආසනයේ මෙතරම් විශාල ජනකායක් සිටිද්දී අම්බලන්ගොඩ, කොස්ගොඩ, බලපිටිය, රත්ගම වැනි ප්‍රදේශවල අයට නොමිලයේ බස්වල ගමන් කිරීමට බලපත්‍ර දී, ඒ අය බදවා ගන්නේ කුමක් නිසාද කියා මා ප්‍රශ්න කරන්නට කැමතියි. ඒ අයට රැකිරක්ෂා දුන්නට අපේ කිසිම අමතාපයක් නැහැ. ඒ උදවියටත් කොහෙන් හෝ රැකිරක්ෂා දෙන්නට ඕනෑ. වැරදි ක්‍රම අනුව, දූෂණ ක්‍රම අනුව රැකියා සඳහා සේවකයන් බදවා ගැනීම ගැන අප කතාශාල වෙනවා. කම්කරු කාර්යාලවල ලියාපදිංචි වූ උදවිය සිටිද්දී, ඒ කාර්යාලවලින් විමසන්නේ තැනිව නිලධාරීන් කැමති කැමති පිළිවෙලට සේවකයන්

කල් තැබීම

බදවා ගන්නවා. සමහර විට මේ නිලධාරීන් ගේ ගෙදරවලට යමක් කමක් ගෙන යන උදවිය පමණක් සේවයට බදවා ගන්නවා දැයි මා දන්නේ නැහැ. මේ කාරණය ගැන සභාව ඉදිරියේ තබන ගමන්ම මතක් කළ යුතු තවත් කාරණයක් තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා මේ කියන්නට යන්නේ දෙළෙඳ ඇමතිතුමාට අදාළ කාරණයක් ගැනයි. එහෙත් මේ ගැන කල් වේලා ඇතිව එතුමාට මතක් කරන්නට බැරි වුණා. කෙසේ වුවත් දැන් මේ කාරණය ඉදිරිපත් කළ යුතු යයි මා කල්පනා කරනවා. වෙළෙඳ ද්‍රව්‍ය මිල දී ගන්නා මධ්‍යස්ථානයක් කහදූවට දෙන්නැයි මා මීට පෙර ගරු වෙළෙඳ ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටි අවස්ථාවේදී ඒ සම්බන්ධව ඉල්ලුම් පත්‍රයක් ඉදිරිපත් කරන ලෙස එතුමා කීවා. ඒ අනුව මා ඉල්ලුම් පත්‍රයක් ඉදිරිපත් කළා. කහදූවට වෙළෙඳ මධ්‍යස්ථානයක් ඉල්ලුවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරියකු විසින් මා වෙත එවන ලද ලිපියක සඳහන් වන්නේ කහදූවේ සිට ඇල්පිටියට ඇති දුර ප්‍රමාණය සැතපුම් තුනක් බැවින්ද ඇල්පිටියේ මධ්‍යස්ථානයක් තිබෙන බැවින්ද කහදූවට අලුතෙන් මධ්‍යස්ථානයක් දිය නොහැකි බවයි. පුංචි ලමයින් සඳහා “මිහිර” නමින් ප්‍රචාරිත පත්‍රයක් පළ වෙනවා. එහි “බේගල් මුත්තා” නමින් කෙනකු ගැන සඳහන් වෙනවා. ගරු වෙළෙඳ ඇමතිතුමාගේ හැටි දන්නා නිසා දෝ මේ නිලධාරියාත් ඒ “බේගල් මුත්තා” මෙන් බේගලයක් ගසා තිබෙන බව මට කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. අහසින් මැත්තත් ඇල්පිටියත් කහදූවත් අතර හැතැප්ම පහකට හයකට වඩා තිබෙන්නට පුළුවනි. ඇත්තෙන්ම ඇල්පිටියේ සිට කහදූවට හැතැප්ම 11 ක් තිබෙනවා. මේ මධ්‍යස්ථානය දෙන්නට බැරියයි කියනවා නම් ඒක වෙනම ප්‍රශ්නයක්.

1959

கலீ தா஢ிம

[கா஢ியவ஢ி மய.]

மே திர஢ிரய மே ஁நீ஢ும பவ ஁஢ிம. மே
ர஢யவவந் ஁மநிவரயவவந் ஁ரவயவ
஢ீநு வந்நே தா஢. மே ஁ந தா஢஢கா
஢ி஢யேந் ஁ர ஁மநிநுமாத் ஢ீ “மீ஢ிர”
பநயே ஢ி஢ிந ஢ே஁லீ மூந்நா஁ ஁நயவ
வாவைவா. ஢ீ தி஢ா மே ஢ா஢ு கியத திர
மா஢ிந்஢ தி஢ி ஢ு஢ுவமீ ஢ேந்நா஢ி ம கிய
஢ி஢ிநவா.

஁ர வந்நிதாயக

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

I shall convey the matters raised
by the hon. Member to the Minister
concerned.

கலீ தா஢ிம

புநய விம஢ந ஢ீந், ஢ா஢ுமீமத வி.

விநா வி஢க்கப்ப஢்டு, ஁ற்றுக்கௌள்ளப்ப஢்டது.

Question put, and agreed to.

மன்றி மனீ஢ிலய ஢ீ஢ ஁நுநுலவ
஁. ங. 8.5 வ, 1969 ஁னே஢ீநு 17 வ
஢ிந ஢ா ஢மீமநிய ஁நுவ, 1969
஁னே஢ீநு 23 வ ஢த஢ு஢ு஢ா ப. ங.
10 வ தைந் கலீ ஁யே஢.

஢ுத஢்ப஢ி. பி. ப. 8.5 க்ரு ஢பை அதனது
1969 ஁கஸ்ட் 17 ஁ந் தேதிர தீர்மானத்
திற஢ிணங்க, 1969 ஁கஸ்ட் 23 ஢னிக்
஢ிழமை, மு. ப. 10 மணி வரை ஁த்தி
வைக்கப்ப஢்டது.

Adjourned accordingly at
8.5 P.M. until 10 A.M. on Satur-
day, 23rd August 1969, pur-
suant to the Resolution of the
House of 17th August 1969.

ලිඛිත පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு எழுத்தாசிரியர் விடைகள்

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS

දිවුලපිටියේ එස්. ඩබ්ලිව්. එම්. නිමලානන්
සිව්වර්ධන මෙනෙවිය

செல்வி எஸ். டபிள்யு. எம். நிமலவதி சிறிவர்த்தன
திருவள்ளூர்

MISS S. W. M. NIMALAWATHIE
SIRIWARDENE, DIVULAPITIYA

95/69

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා. (දිවුලපිටිය)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திருவூர்ப்புட்டி)
டிய)

(Mr. Lakshman Jayakody—Divulapi-tiya)

සෞඛ්‍ය ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) දිවුලපිටියේ කුඩගම්මන එස්. ඩබ්ලිව්. එම්. නිමලාවතී සිරිවර්ධන මෙනෙවිය (විභාග අංකය : 106) 1966 ජූලි මාසයේදී හෙදි පුහුණුව සඳහා අයදුම් කළ බවත් 1967.3.4 වැනි දින හා 1967.4.24 වැනි දිනත් ආයුර්වේද දෙපාර්තමේන්තුවේ පුහුණුව ලැබීම සඳහා සම්මුඛ පරීක්ෂණ දෙකකට කැඳවනු ලැබූ බවත් එතුමා දත්තවාද? (ආ) හෙදි පුහුණුව සඳහා ඇය තෝරා ගනු ලැබුවාද? (ඉ) එසේ නම්, පුහුණුව සඳහා ඇය කැඳවීමෙහි ප්‍රමාදයක් සිදුවී තිබේද?

சுகாதார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) திவுலுபிட்டிய, குடாகமுவை என்ற இடத் தைச் சேர்ந்த செல்வி எஸ். டபிள்யு. எம். நிம லவதி சிறிவர்தன என்பவர் பயிற்சி பெறும் தாதி ஆவதற்கு (சுட்டிலக்கம் 106) 1966 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் விண்ணப்பித்தார் என்பதையும், ஆயுள்வேதப் பிரிவில் பயிற்சி அளிக்கப்படுவதற்காக 4.3.1967 இலும் 24.4.1967 இலுமாக இரு நேர்முகப் பரீட்சை களுக்கு அழைக்கப்பட்டார் என்பதையும் அறிவாரா? (ஆ) பயிற்சி பெறும் தாதி யாவ தற்கு அவர் தேரிவு செய்யப்பட்டாரா? (இ) அப்படியாயின், அவரைப் பயிற்சிக்கு அழைப் பதில் தாமதம் ஏற்பட்டதா?

asked the Minister of Health: (a) Is he aware that Miss S. W. M. Nimalawathie Siriwardene of Kuda-gammana, Divulapitiya, applied to

be a nurse trainee (index 106) in July 1966 and that she was called up for two interviews on 4.3.1967 and on 24.4.1967 to be trained in the Ayurveda Department? (b) Was she selected to be a nurse trainee? (c) If so, has there been a delay in calling her up for training?

ගරු ඊ. එල්. සේනානායක (සෞඛ්‍ය ඇමති)

(கௌரவ ஈ. எல். சேனாநாயக்க—சுகாதார அமைச்சர்)

(The Hon. E. L. Senanayake—Minister of Health)

(අ) සිසු හෙදියන් 10 දෙනෙකු තෝරා ගැනීම සඳහා තවත් 26 දෙනෙකු සමග ඇය 1967.4.23 වැනි දින පමණක් සම්මුඛ පරීක්ෂණයකට කැඳවනු ලැබීය. (ආ) නැත. (ඉ) පැන නොනගී.

(அ). 10 மாணவத் தாதிமாரைத் தெரிவதற்காக 23—4—67 இல் இப்பெண்ணும் வேறு 26 பேருடன் நேர்முகப் பரீட்சைக்கு அழைக்கப்பட்டாள். (ஆ). இல்லை. (இ) இக்கேள்வி எழுமாட்டாது.

(a) She was called for an interview only on 23.4.67 together with 26 others for selecting 10 pupil nurses.
(b) No. (c) Does not arise.

ඒ. එස්. ආර්. ද ටෝස් මහතා, විශ්‍රාම ලත්
ආහාර නිෂ්පාදන ඩිවිස්සියර්

திரு. ஏ. எஸ். ஆர். த வாஸ், இளைப்பாறிய உணவு
உற்பத்தி ஒவசீயர்

MR. A. S. R. DE VAZ, RETIRED FOOD
PRODUCTION OVERSEER

96/69

එස්. එම්. රාසමානික්කම් මයා.
(පද්ධිරිප්පු)

(திரு. எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்—பட்டி
நுப்பு)

(Mr. S. M. Rasamanickam—Paddiruppu)

කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) මඩකලපුවේ දිස්ත්‍රික් කෘෂි කර්ම ව්‍යාප්ති කාර්යාලයේ ආහාර නිෂ්පාදන ඕවර්සියර් තනතුරේ සේවය කළ ඒ ඇස්. ආර්. ද වෝස් මහතා රාජ්‍ය සේවා

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

[රුසමානික් කම් මයා.]

කොමිෂන් සභාවේ නියෝගය . පිටි
1966.9.30 වැනි දින සිට අනිවාර්යයෙන්
විශ්‍රාම ගන්නා ලද බව එතුමා දන්නවාද ?
(ආ) ඔහුගේ විශ්‍රාම වැටුප ගෙවීමට තවම
පියවර ගෙන නොමැත්තේ මන්ද ? (ඉ)
රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ නියමය
ප්‍රකාර මොහුට විශ්‍රාම වැටුපක් ගෙවීමට
වහාම පියවර ගන්නා ලෙසට කැමිකර්ම
අධ්‍යක්ෂකට එතුමා නියෝග කරන්නවාද ?

விவசாய, உணவு அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

(அ) மட்டக்களப்பு மாவட்ட விவசாய விஸ்தரிப்புக் காரியாலயத்திற் கடமையாற்றிய உணவு உற்பத்தி ஓவசியர் திரு. ஏ. எஸ். ஆர். த வாஸ் என்பவர் அரசாங்க சேவை அதிகார சபையின் ஆணையின்படி 30.9.66 தொடக்கம் கட்டாயமாக இளைப்பாற்றப்பட்டதை அறிவாரா? (ஆ) அவருடைய உபகாரச் சம்பளத்தைக் கொடுக்க இதுவரை நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாததேன்? (இ) அரசாங்க சேவை அதிகார சபையின் ஆணைக்கிணங்க அவருக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு உடன் நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கமத்தொழில் அபிவிருத்திப் பணிப்பாரா?

asked the Minister of Agriculture and Food : (a) Is he aware that Mr. A. S. R. de Vaz, Food Production Overseer, who was attached to the D. A. E. O., Batticaloa, was retired compulsorily with effect from 30.9.66 on the orders of the P. S. C. ? (b) Why have no steps been taken as yet to pay his pension ? (c) Will he direct the Director of Agriculture to take immediate steps to pay him a pension as directed by the P. S. C. ?

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා (කෘෂිකර්ම හා
ආහාර ඇමති)

(கௌரவ எம். டி. பண்டா—விவசாய,
உணவு அமைச்சர்)

(The Hon. M. D. Banda—Minister of Agriculture and Food)

(අ) ඔව්. (ආ) තාවකාලික විශ්‍රාම වැටුපක් ගෙවීම පිණිස දැනටමත් ඉල්ලුම් පතක් භාණ්ඩාගාරය වෙත යවා තිබේ. සම්පූර්ණ විශ්‍රාම වැටුප ගෙවීම පිණිස භාණ්ඩාගාරය වෙත ඉල්ලුම් පතක් ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා කටයුතු කරගෙන යනු ලැබේ. (ඉ) අවශ්‍ය තොරතුරු සපයා ගෙන නොපමාව විශ්‍රාම වැටුප් ඉල්ලීම පත

භාණ්ඩාගාරය වෙත ඉදිරිපත් කරන ලෙස දැනටමත් කෘෂිකර්ම අධ්‍යක්ෂ වෙත උප දෙපාර්තමේන්තු තිබේ.

(அ) ஆம். (ஆ) தற்காலிக உபகாரச் சம்பளக் கொடுப்பனவுக்கான விண்ணப்பம் ஒன்று ஏற்கனவே துறை சேரிக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. முழு உபகாரச் சம்பளக் கொடுப்பனவுக்கான விண்ணப்பத்தை துறைசேரிக்கு அனுப்புவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. (இ) வேண்டிய விபரங்களைப் பெற்றபின்பு விண்ணப்பத்தைத் தாமதமின்றி துறைசேரிக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு கமத் தொழில் அதிபதிக்கு ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

(a) Yes. (b) An application for payment of a provisional pension has already been forwarded to the Treasury. Action is being taken to forward an application to the Treasury for the payment of the full pension. (c) The Director of Agriculture has already been instructed to forward the application to the Treasury without further delay after obtaining the required particulars.

රජයේ රෝහල්වලට ආයුර්වේද විකිත්සා
 අංශ

அரசாங்க ஆசுப்பத்திரிகளில் ஆயுர்வேத சிகிச்சை
நிலையங்கள்

AYURVEDA CLINICS FOR GOVERNMENT HOSPITALS

99/69

అడవి అడవి అడవి.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

සෞඛ්‍ය ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : රජයේ රෝහල්වල ආයුර්වේද චිකිත්සා අංශ විවෘත කිරීමට කුමන ක්‍රියා මාර්ගයක් එතුමා ගන්නට බලාපොරොත්තු වනවාද ?

சுகாதார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: அரசாங்க ஆசுப்பத்திரிகளில் ஆயுள்வேதச் சிகிச்சை நிலையங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ள இருக்கிறது?

asked the Minister of Health: What action does he propose to take to open ayurveda clinics in government hospitals?

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

ගරු අයි. එම්. ආර්. ඒ. ජීවියගොල්ල (අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)
(The Hon. I. M. R. A. Iriyagolle—Minister of Education and Cultural Affairs)

1965 සිට අද දක්වා දෙතිහිට මැතිවරණ කොට්ඨාශය තුළ කර ඇති ගොඩනැගිලි, රසායනාගාර, හස්ත කර්මාන්ත ශාලා, ගුරු නිවාස, ජලනල හා ලීම්, වැසිකිළි හා වාර්ෂික අළුත්වැඩියා වත් පිළිබඳ විස්තර මෙසේය.

	1964/65	65/66	66/67	67/68	68/69
පාසැල් ගොඩනැගිලි ...	6	2	3	1	1
පාසැල් ගුරුනිවාස ...	—	—	1	—	2
පාසැල් ජලනල හා ලීම්.	—	—	1	1	2
පාසැල් ජල මුද්‍රා වැසිකිළි	2	2	1	1	2
පාසැල් ප්‍රධාන අළුත් වැඩියාවන්	—	—	3	2	2
පාසැල් සුළු අළුත්වැඩියාවන්	27	32	35	18	36
පාසැල් ක්‍රීඩා පිටි ...	—	—	1	—	—
පාසැල් විද්‍යාගාර ...	—	—	—	1	—
පාසැල් හස්ත කර්මාන්ත ශාලා	—	—	—	1	1

2. 1964/65 සිට 1968/69 දක්වා දෙතිහිට වන්ද කොට්ඨාශය සඳහා වූ මුදල

	පාසැල් ගොඩනැගිලි		ගුරුනිවාස		ජලනල හා ලීම්		වැසිකිළි		ප්‍රධාන අළුත්වැඩියා		සුළු අළුත්වැඩියා		ක්‍රීඩා පිටි		විද්‍යාගාර		හස්ත කර්මාන්තශාලා	
	රු.	ශ.	රු.	ශ.	රු.	ශ.	රු.	ශ.	රු.	ශ.	රු.	ශ.	රු.	ශ.	රු.	ශ.	රු.	ශ.
1964/65	1,25,524	81	...	—	1,400	0	...	—	...	7,917	48	...	—
1965/66	27,994	13	...	—	964	98	...	—	...	8,342	29	...	—
1966/67	41,308	70	10,911	50	...	661	50	644	60	15,507	61	12,635	16	...	3,875	50
1967/68	13,913	36	...	—	...	2,217	69	746	02	6,133	64	6,306	23	...	—	24,053	57	16,803
1968/69	16,345	50	26,409	95	...	3,674	87	1,392	04	6,032	0	10,178	81	...	—	29
																		15,038
																		77

1. 1964 සිට 1969 දක්වා දෙතිහිට වන්ද කොට්ඨාශය සඳහා වූ කර ඇති මුදල්වල මුළු ගණන

	රු. ශ.
1964/65	1,34,842 30
1965/66	37,301 40
1966/67	85,544 57
1967/68	70,173 80
1968/69	79,071 94

එක් එක් ආදායම් වර්ෂය තුළ කරන ලද වැඩ හා ඒ සඳහා මුදල් ප්‍රමාණයන් විස්තර සහිතව මේ සමග අමුණා ඇති ලැයිස්තුවල පෙන්වුම් කර ඇත.

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

964/65 වර්ෂය තුළ කර ඇති වැඩ පිළිබඳ විස්තර ;

1965/66 වර්ෂය තුළ කර ඇති වැඩ පිළිබඳ විස්තර :

ගොඩනැගිලි	මුදල
	රු. ශ.
කැ/ඌඩාපොල විද්‍යාලය	... 23,881 02
කැ/දෙහිඕවිට විද්‍යාලය	... 21,349 30
කැ/දෙහිඕවිට විද්‍යාලය	... 16,039 90
කැ/කනන්ගම විද්‍යාලය	... 15,251 0
කැ/දෙහිඕවිට මහා විද්‍යාලය	... 11,249 80
කැ/දෙහිඕවිට මහා විද්‍යාලය	... 22,504 68
කැ/පුස්පස්සේන විද්‍යාලය	... 15,249 11

එකතුව ... 125,524 81

මුදල

වැය්කිලි රු. 1400

සුළු අළුත්වැඩියා

මුදල

රු. ශ.

කැ/අංභෙට්ටිගම විද්‍යාලය	... 330 10
කැ/දිගල විද්‍යාලය 470 74
කැ/දුරණියගල පිරිමි විද්‍යාලය	... 485 50
කැ/දිද්දෙනිය විද්‍යාලය	... 335 55
කැ/එළවුල්ල විද්‍යාලය	... 370 00
කැ/ගොල්ලභින්න විද්‍යාලය	... 236 15
කැ/බඹුල්පිටිය විද්‍යාලය	... 136 60
කැ/කෙහෙල්වල විද්‍යාලය	... 133 50
කැ/කනන්ගම 192 0
කැ/කිරිභේන විද්‍යාලය	... 422 0
කැ/මියනෝවිට විද්‍යාලය	... 364 50
කැ/මැදිකැලේ විද්‍යාලය	... 268 90
කැ/මඩවල විද්‍යාලය...	... 156 0
කැ/මහයාය විද්‍යාලය	... 402 55
කැ/නාවෙල විද්‍යාලය	... 240 75
කැ/පහලපනාකුර විද්‍යාලය	... 344 0
කැ/පනාකුර භාරදහ විද්‍යාලය	... 200 0
කැ/පනාවල මහා විද්‍යාලය	... 332 0
කැ/පත්තේරිය ලදරු විද්‍යාලය	... 334 0
කැ/පැලැන විද්‍යාලය	... 337 60
කැ/තන්තිරිකන්ද විද්‍යාලය	... 226 0
කැ/තැලුම්පිටිය විද්‍යාලය	... 448 75
කැ/උඩබාගේ විද්‍යාලය	... 54 0
කැ/ඌරුවනාව විද්‍යාලය	... 248 0
කැ/විලගම විද්‍යාලය	... 413 20
කැ/යෝගම විද්‍යාලය	... 184 30
කැ/පනාකුර භාරදහ විද්‍යාලය	... 250 80

එකතුව ... 7,017 49

ගොඩනැගිලි	මුදල
	රු. ශ.
කැ/දිගල විද්‍යාලය 12,092 53
කැ/මුරුත්ටුව විද්‍යාලය	... 15,901 60
	... 27,994 13

වැය්කිලි

මුදල

රු. ශ.
964 98

සුළු අළුත්වැඩියා

රු. ශ.

කැ/අංභෙට්ටිගම විද්‍යාලය	... 263 30
කැ/හැනැල්ල විද්‍යාලය	... 118 60
කැ/දුන්නේපල විද්‍යාලය	... 193 55
කැ/දිගල විද්‍යාලය 466 50
කැ/දෙහිඕවිට බෞද්ධ විද්‍යාලය	... 382 30
කැ/දෙ විද්‍යාලය	... 92 70
විද්‍යාලය	... 262 60
කැ/දුරණියගල පිරිමි විද්‍යාලය	... 346 20
කැ/දුරණියගල සිරිසමන් විද්‍යාලය	... 429 45
කැ/හත්කැල විද්‍යාලය	... 185 20
කැ/හිගුරුණ විද්‍යාලය	... 200 35
කැ/කෙහෙල්වල විද්‍යාලය	... 135 40
කැ/කනනාවිට විද්‍යාලය	... 333 10
කැ/කනන්ගම විද්‍යාලය	... 405 40
කැ/මඩවල විද්‍යාලය...	... 139 30
කැ/මාගල විද්‍යාලය 170 20
කැ/මහයාය විද්‍යාලය	... 158 40
කැ/නාවල විද්‍යාලය 241 02
කැ/පහලපනාකුර විද්‍යාලය 389 0
කැ/පනාකුර භාරදහ විද්‍යාලය	... 286 10
කැ/පහල මානියන්ගම විද්‍යාලය	... 211 65
කැ/පනාවල මහා විද්‍යාලය	... 423 28
කැ/පත්තේරිය ලදරු විද්‍යාලය	... 481 74
කැ/පැලැන විද්‍යාලය	... 311 20
කැ/පල්ලේවත්ත විද්‍යාලය	... 97 20
කැ/පත්තිරිකන්ද විද්‍යාලය	... 392 25
කැ/තැලුම්පිටිය විද්‍යාලය	... 342 10
කැ/උඩබාගේ විද්‍යාලය	... 62 10
කැ/උඩහේන්කන්ද විද්‍යාලය	... 180 80
කැ/ඌරුවනාව විද්‍යාලය	... 316 05
කැ/යෝගම විද්‍යාලය	... 49 60
කැ/යට්ටිවල විද්‍යාලය	... 275 75

8,342 29

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

1966-67 වර්ෂය තුළ කර ඇති වැඩ පිළිබඳ විස්තර

	මුද්ල	රු. ශ.
ගොඩනැගිලි		
කැ/එළවුල්ල විදුහල...	13,582	50
කැ/විලගම විදුහල ...	13,313	10
කැ/නාවෙල විදුහල ...	14,413	10
	41,308	70

ප්‍රධාන අළුත්වැඩියා

කැ/දුරණියගල මහ විදුහල	6,681	61
කැ/අවුලුගමුවෙල විදුහල	2,681	0
කැ/අංගෙට්ටිගම ...	—	
කැ/මැදිකැලේ විදුහල	6,145	0
	15,507	61

ගුරු නිවාස ... 10,911 50

වැසිකිළි
කැ/බස්නාගල මහ විදුහල ... 644 60

ක්‍රීඩාපිටි
කැ/දුරණියගල මහ විදුහල ... 3,875 50

ජලනල
කැ/කහනාවිට විදුහල ... 661 50

සුළු අළුත්වැඩියා

1. කැ/අංගෙට්ටිගම විදුහල	446	02
2. කැ/බස්නාගල මහ විදුහල	796	40
3. කැ/දිගල මහ විදුහල	361	20
4. කැ/දෙමැද විදුහල	392	50
5. කැ/දුරණියගල බා. විදුහල	447	50
6. කැ/දුරණියගල සිරිසමන් විදුහල	388	50
7. කැ/දුරණියගල සිරිසමන් විදුහල	374	20
8. කැ/දෙඩාවත්ත විදුහල	237	20
9. කැ/ගොල්ලභින්න විදුහල	276	30
10. කැ/හත්කැල විදුහල	235	95
11. කැ/කෙහෙල්වල විදුහල	258	73
12. කැ/කනන්ගම විදුහල	290	60
13. කැ/කොස්ගස්කන්ද විදුහල	160	20
14. කැ/කොරකහභින්න විදුහල	362	85
15. කැ/මාහින්කන්ද විදුහල	321	05
16. කැ/මියනෝවිට විදුහල	82	03
17. කැ මඩවල විදුහල	280	0
18. කැ මහයාය විදුහල	464	50
19. කැ/නාවල විදුහල	317	34
20. කැ/නක්කාවිට විදුහල	132	0
21. කැ/පලහපනාකුර විදුහල	490	50
22. කැ/පනාකුරහාරදූප විදුහල	498	50
23. කැ/පහලමානියන්ගම විදුහල	214	65
24. කැ/පොත්දෙතිකන්ද	436	80
25. කැ/පනාවල මහා විදුහල	375	05
26. කැ/පත්බේරිය නාරද විදුහල	478	80
27. කැ/පත්බේරිය නාරද විදුහල	212	0

28. කැ/පොල්ගස්වත්ත විදුහල	233	41
29. කැ/පැලැන විදුහල	322	20
30. කැ/පල්ලේවත්ත විදුහල	79	20
31. කැ/රස්නක්කන්ද විදුහල	455	88
32. කැ/තන්තිරිකන්ද විදුහල	158	0
33. කැ/තැලුම්පිටිය විදුහල	447	75
34. කැ/උඩබෑගේ විදුහල	318	50
35. කැ/උඩහේන්කන්ද විදුහල	463	80
36. කැ/යෝගම විදුහල	304	85

12,635 16

1967-68 වර්ෂය තුළ කර ඇති වැඩ පිළිබඳ විස්තර

විද්‍යාගාර

රු. ශ.
කැ/පත්බේරිය මහා විදුහල ... 24,053 57

යතුරු ලිවීමේ ගොඩනැගිලි
කැ/දුරණියගල මහ විදුහල ... 16,803 29

වැසිකිළි
කැ/එළවුල්ල විදුහල ... 746 02

ගොඩනැගිලි
කැ/කහනාවිට විදුහල ... 13,913 36

ප්‍රධාන අළුත්වැඩියා

කැ/යට්ටල විදුහල ... 1,295 50
කැ/මැදිකැලේ විදුහල ... 4,838 14

6,133 64

ලිං

කැ/විලගම විදුහල ... 2,217 69

සුළු අළුත්වැඩියා

1. කැ/අංගෙට්ටිගම විල	280	0
2. කැ/උඩහේන්කන්ද විදුහල	490	95
3. කැ/උරුවනාව විදුහල	326	10
4. කැ/කහනාවිට විදුහල	459	0
5. කැ/කොස්ගස්කන්ද විදුහල	460	60
6. කැ/දුරණියගල පිරිමි විදුහල	337	95
7. කැ/දිගල විදුහල	285	0
8. කැ/දෙමැද විදුහල	337	30
9. කැ/දෙල්බලව විදුහල	417	50
10. කැ/පත්බේරිය කනි. විදුහල	411	10
11. කැ/පනාකුර හරදූප විදුහල	307	20
12. කැ/මහයාය විදුහල	414	55
13. කැ/මාහර විදුහල	138	60
14. කැ/මාලබොඩ බටේ විදුහල	350	05
15. කැ/විලගම විදුහල	356	90
16. කැ/වෙලන්ගල්ල විදුහල	3,325	20
17. කැ/හිඟුරන විදුහල	202	25
18. කැ/හිඟුරකන්ද විදුහල	406	28

6,306 23

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

1968-69 වර්ෂය තුළ කර ඇති වැඩ පිළිබඳ විස්තර

වාර්ෂික අවත්වැඩියා

		රු. ශ.		රු. ශ.	
ගොඩනැගිලි				1. කැ/පත්මේරිය නාරද විදුහල	603 53
	...	16,345	50	2. කැ/පනාවල මහා විදුහල	875 00
කැ/ඉඹුල්පිටිය විදුහල				3. කැ/බස්නාගල ම. විදුහල	409 30
	...			4. කැ/අංහෙට්ටිගම විදුහල	118 50
ගුරු නිවාස				5. කැ/ඉද්දමල්ලෙන විදුහල	65 75
	...	12,734	95	6. කැ/උඩබාගේ විදුහල	152 00
කැ/මාලිබොඩ බටේ විදුහල				7. කැ/උරුවනාව විදුහල	329 90
	...	13,675	00	8. කැ/කන්නගම විදුහල	227 50
කැ/තලපිටිය විදුහල				9. කැ/කිරිහේන විදුහල	346 62
	...	26,409	95	10. කැ/කෙහෙල්වල විදුහල	146 00
වැසිකිලි				11. කැ/ගලබලනකන්ද විදුහල	491 50
	...	1,392	04	12. කැ/තන්නිරිකන්ද විදුහල	372 00
කැ/දෙල්මලුව විදුහල				13. කැ/තැලුම්පිටිය විදුහල	373 50
	...			14. කැ/දන්ගමපල විදුහල	212 50
ප්‍රධාන අවත්වැඩියා				15. කැ/දමෙද විදුහල	495 20
	...	1,707	00	16. කැ/දෙල්මලුව විදුහල	451 50
කැ/දුරණියගල කනි. විදුහල				17. කැ/දෙහිඕවිට කනි. විදුහල	475 76
	...	4,335	80	18. කැ/දෙඩාවත්ත විදුහල	261 30
කැ/දන්ගමපල විදුහල				19. කැ/නිල්වල විදුහල	306 97
	...	6,032	00	20. කැ/පත්තිල විදුහල	290 44
ළිං හා ජලනල				21. පනාවල ලදරු විදුහල	447 00
	...	2,183	31	22. කැ/පහලපනාකුර විදුහල	247 80
කැ/උඩාපොල විදුහල				23. කැ/පැලැන විදුහල	238 60
	...	1,491	50	24. කැ/පොත්දෙනිකන්ද විදුහල	230 55
කැ/යට්ටල විදුහල				25. කැ/බැහැනැල්ල විදුහල	255 70
	...	3,674	87	26. කැ/මඩවල විදුහල	353 35
හස්ත කර්මාන්ත ශාලා				27. කැ/මහයාය විදුහල	421 06
	...	15,038	7	28. කැ/මානියන්ගම විදුහල	356 71
කැ/බස්නාගල මහා විදුහල				29. කැ/යට්ටල විදුහල	306 00
	...			30. කැ/යෝගම විදුහල	38 75
	...			31. කැ/හිගුරන විදුහල	180 50
				එකතුව	10,178 81

பெருக பிழை

பெருக பிழை

தேகிவித காவலாகலே மார்டு வடிக் கிழை கிழை

தெஹியோவிற்தத் தொகுதி : பாதைகள் திருத்தம்

DEHIOWITA ELECTORATE : IMPROVEMENTS
TO ROADS

103/69

பிரசேகர மலா.

(திரு. வீரசேகரா)

(Mr. Weerasekera)

ரகலே வடிக், தாபுல் ஸத விதிலி ஸந்தேல
அழிவினென் அழி ப்ரஸ்தய : (அ) வரீச
1968 ஸி 1969 க்விவா தேகிவித காவலாக
லய துல தினெத மார்டு வடிக் கிழை கிழை
காவலாகலே மூடலக் வடிக் தினெத? (அ)
வடிக் அழி மூடலக், வடிக் கிழை கல மார்டு,
வென் வென் வலயென் ஸ்துல ஸததன்
கரந்நெத? (ஆ) அவிஸுலேலு-மார்டு
மல-பதாவலு பார வடிக் கிழை கிழை
அழிவன் வி தாதி ஸததன் ஸ்த பார வடிக்
கிழை கிழை ஸ்துல ஓக்மனென் திர்தேல
கரந்நெத? (இ) ஸதத தமி கலதா?
தாஸதத தமி, ஸ்த மந்நெத?

அரசாங்கக் கட்டுவெலை, தபால், தந்திப் போக்
குதரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ)
1968-69 இல் தெகியோவிற்தத் தொகுதியில்
பாதைகள் திருத்தத்திற்கென செலவிட்ட
பணத்தொகை என்ன? (ஆ) எந்தெந்தப்
பாதை திருத்தப்பட்ட தென்பதையும் ஒவ்
வொன்றிற்கும் ஆன செலவையுங் கூறுவாரா?
(இ) மேலே கூறப்பட்ட பாதைகளில் அவிஸ்
ஸாவலை-மார்டுமங்கம-பனாவலைப் பாதை உட்
படவில்லை என்பதால் இப்பாதையைத் திருத்
துதற்கு எடுக்கும் பொருட்டு தாமதமின்றி
ஆணைவிடுப்பாரா? (ஈ) எனின், எப்பொழுது?
இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Public Works,
Posts and Telecommunications:

(a) What was the money spent on
effecting improvements to roads in
the Dehiowita Electorate during 1968-
69? (b) Will he state which roads
were improved and how much was
spent on each road in this regard?
(c) As the Avissawella-Maniyan-
Panawala road has not been included
in the above, will he instruct that
improvements be effected to this road
without delay? (d) If so, when? If
not, why?

மார்டு மென்வெலு கலவிதிலி (ரகலே வடிக்,
தாபுல் தா விதிலி ஸந்தேல அழி)

(கெளரவ மொண்டேகு ஜயவிக்ரம—அரசாங்கக் கட்டுவெலை, தபால், தந்திப் போக்கு
வரத்து அமைச்சர்)

(The Hon. Montague Jayewickreme—
Minister of Public Works, Posts and
Telecommunications)

(அ) 1969 க்வி மல அழிவன் வி
ட. 15,000 க் பதல வடிக் அழி அநர்,
மெல மூடல வடிக் தினெதெல பார தேகிவித
அழிவனென் மார்டு கிழை கிழை மூடல மூடல
தரந்நெத மூடல மூடல வந் ட. 1,13,900 த்
தவ ட. 85,000 க் பதல வடிக் கெரெது
அழிவன் மலபாரென்து வெ. (அ) வடிக்
கிழை கிழை ஸததன் அழி மார்டு ஸத
மெல மூடல வடிக் துல ஸ்த ஸததன் வடிக்
மலபாரென்து வந் மூடல ட பதத க்
வென் அழிவன் வெ : (1) தேரனியல-
காவலாகலெ-மார்டுமலபார—ட. 15,000
(2) தேகிவித-தேரனியல-தூரிக்
பார—ட. 80,000 (3) அவிஸுலேலு-
மார்டுமலபாவலு பார—ட. 5,000.
(ஆ) ஓதத (அ) அழிவன் மெல பார வடிக்
கிழை கிழை மலதே பததனென் அழி
ஸததன் மெல ப்ரஸ்தய பதத தாதி. (இ)
ஓதத ஸததன் (ஆ) அழிவன் பதத தாதி.

(a) An expenditure of approxi-
mately Rs. 15,000 has been incurred
up to the end of June 1969 and it is
anticipated that a further expen-
diture of Rs. 85,000 is likely to be in-
curred before the end of this financial
year out of a total allocation of Rs.
113,900 released for carrying out road
improvement works in the Dehiowita
Electorate. (b) The roads that have
been taken for improvements and
the possible expenditure to be incurr-
ed before the end of this financial
year are as follows :

	Rs.
(1) Deraniyagala - Kosgaha- kanda-Maliboda Road ..	15,000
(2) Dehiowita - Deraniyagala- Noori Road ..	80,000
(3) Avissawella - Maniyan- gama Panawela Road ..	5,000

(c) Does not arise as improvement
work has been started on this road—
vide (b) above. (d) Does not arise
in view of (c) above.

தேவநியகல்

தேவநியகல்

தேவநியகல் தபால் காரியாலயம்

(a) Yes. (b) No. (c) The Director of Irrigation has advised that the area is likely to be inundated when the Yogama Reservoir is constructed.

LAND FOR DERANIYAGALA POST OFFICE
104/69

தேவநியகல் ம.க.

(திரு. வீரசேக்கரா)

(Mr. Weerasekera)

தேவநியகல் தபால் காரியாலயம்
பொலஹேனா

பொலஹேனா உப தபால் காரியாலயத்துக்கு
தொலைபேசு வசதிகள்

TELEPHONE FACILITIES FOR POLHENA
SUB-POST OFFICE

105/109

பி. வி. துடாவே ம.க. (மதரா)

(திரு. பி. வை. துடாவே—மாத்தறை)

(Mr. B. Y. Tudawe—Matara)

தேவநியகல் தபால் காரியாலயம்
பொலஹேனா உப தபால் காரியாலயத்துக்கு
தொலைபேசு வசதிகள்

அரசாங்கக் கட்டுவோலை, தபால், தந்திப் போக் குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) தெரனியகல் தபால் காரியாலய புதுக்கட்டிடம் நிறுவுவதற்கு காணி இதுவரை கொள் ளப்படவில்லை என்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) இதற்கெனத் தேவைப்படுங் காணிக்கு (பொலிகவிற்கான கட்டிடங்களுக்கு எடுக்கப் பட்ட காணித்துண்டிற்கு அடுத்திருக்கும்) இலுத்தென்னை தோட்டத்து மாலிகாதென்னை துண்டிலிருக்கும் தேயிலைக் காணியைக் கொள் வதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பாரா? (இ) எனின் எப்பொழுது? இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications: (a) Is he aware that land has not been acquired so far for the new building for the Deraniyagala Post Office? (b) Will he take action to acquire the necessary land from the tea plantation (adjoining the block acquired for constructing police buildings) in the Maligatenna Block of Iluktenna Estate? (c) If so, when? If not, why?

தேவநியகல் தபால் காரியாலயம்

(கௌரவ மொண்டேகு ஜயவிக்ரம)

(The Hon. Montague Jayewickreme)

(அ) இல்லை. (ஆ) ஆம். (இ) இல்லை. தேவநியகல் தபால் காரியாலயம் புதுக்கட்டிடம் நிறுவுவதற்கு காணி இதுவரை கொள்ளப்படவில்லை என்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) இதற்கெனத் தேவைப்படுங் காணிக்கு (பொலிகவிற்கான கட்டிடங்களுக்கு எடுக்கப் பட்ட காணித்துண்டிற்கு அடுத்திருக்கும்) இலுத்தென்னை தோட்டத்து மாலிகாதென்னை துண்டிலிருக்கும் தேயிலைக் காணியைக் கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பாரா? (இ) எனின், எத்தேதியிலிருந்து?

அரசாங்கக் கட்டுவோலை, தபால், தந்திப் போக் குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) 1966 ஆம் ஆண்டு தொட்டு தொலைபேசு வசதிகளைத் தருதற்கென மாத்தறையில் பொல் ஹேனா உப தபால் காரியாலயம் அமைச்சினால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) நகரத்தின் மிகவும் சனநெருக்கமான பகுதியில் இந்த உப தபால் காரியாலயம் உள்ளதனால் பொது மக்கள் வசதியை முன்னிட்டு இந்தச் சேவையைத் தருதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பாரா? (இ) எனின், எத்தேதியிலிருந்து?

asked the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications: (a) Is he aware that the Ministry has listed the Polhena Sub-Post Office in Matara since 1966 for the provision of telephone facilities? (b) Will he take action to provide this service for the convenience of the public in view of the fact that this sub-post office is

ලිඛිත පිළිතුරු

[තුඩාවේ මයා.]

situated in a thickly populated part of the town? (c) If so, from what date?

ගරු මොන්ටේගු ජයවික්‍රම

(කෙනරා මොන්ටේගු ජයවික්‍රම)

(The Hon. Montague Jayewickreme)

(අ) නැත. පොල්හේන උප තැපැල් හලට ටෙලිෆෝන් සේවා පහසුකම් සැලසීම අමාත්‍යාංශය විසින් අනුමත කොට නැත. (ආ) ඔව්. මෙවැනි අනෙකුත් ඉල්

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිම් සමග මෙම ඉල්ලීම ගැනද සලකා බලනු ලැබේ. (ඉ) උප තැපැල් කාර්යාල වලට ටෙලිෆෝන් සේවා පහසුකම් සැලසීම සඳහා ප්‍රමාණවත් අරමුදල් ලද විටෙක.

(a) No. The Ministry had not approved the provision of telephone facilities to Polhena Sub-Post Office.

(b) Yes. The request will be considered along with other similar requests. (c) When sufficient funds are available for the provision of telephone facilities to sub-post offices.